

บทที่ 6

การเปรียบเทียบรูปเชิงกลข้ามหน่วยเสียงวรรณยุกต์ระหว่างผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย

ในบทที่ 5 ผู้วิจัยเปรียบเทียบรูปเชิงกลของหน่วยเสียงวรรณยุกต์แต่ละหน่วยเสียง จนครบทั้ง 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ในทุกตำบล นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเปรียบเทียบแต่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์ข้าม 7 ตำบลในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุ พบว่า ไม่มีความแตกต่างทั้งในมิติข้ามรุ่นอายุและมิติข้ามตำบล

การวิเคราะห์รูปเชิงกลที่ละหน่วยเสียงวรรณยุกต์นั้นยังไม่ถือว่าสมบูรณ์ เนื่องจากวรรณยุกต์จัดว่าเป็นเรื่องของระบบและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาในลักษณะความสัมพันธ์ข้ามหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่างๆ ที่อยู่ในระบบเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงนำรูปเชิงกลของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่างๆ มาเปรียบเทียบกัน โดยแบ่งการนำเสนอการเปรียบเทียบรูปเชิงกลทั้งหมดออกเป็น 7 ชุดด้วยกัน ดังต่อไปนี้

- ชุดที่ 1 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตก (ว.1, ว.2, และ ว.3) ในผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล
- ชุดที่ 2 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับ (ว.5 และ ว.6) ในผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล
- ชุดที่ 3 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูง (ว.1 และ ว.5) ในผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล
- ชุดที่ 4 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำ (ว.3, ว.4 และ ว.6) ในผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล
- ชุดที่ 5 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในคำพยางค์เป็น ของผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล
- ชุดที่ 6 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในคำพยางค์ตายสระเสียงยาวของผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล
- ชุดที่ 7 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในคำพยางค์พยางค์ตายสระเสียงสั้น ของผู้บอกภาษาอายุมากและอายุน้อย ทั้ง 7 ตำบล

โดยที่การเปรียบเทียบรูปเชิงกลทั้ง 7 ชุดนี้ ผู้วิจัยนำเสนอรูปเชิงกลของแต่ละชุดไว้ในกราฟเดียวกัน สำหรับผู้บอกภาษาแต่ละคน โดยนำเสนอผู้บอกภาษารุ่นอายุเดียวกัน 3 คนไว้ในหน้าเดียวกัน และเรียงลำดับให้ผู้บอกภาษาอายุมากไว้ก่อนผู้บอกภาษาอายุน้อยในแต่ละตำบล เช่นตัวอย่างการนำเสนอการเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตก ผู้วิจัยนำรูปเชิงกลของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะตกทั้งหมด อันได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 1 , หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 2 และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 3 มาไว้ในกราฟเดียวกัน โดยที่ในหนึ่งหน้าจะนำเสนอผู้บอกภาษาอายุมากจำนวน 3

คนก่อนแล้วจึงตามด้วยภาพการเปรียบเทียบรูปเชิงกลของผู้บอกภาษาอายุน้อยจำนวน 3 คน เช่น ภาพที่ 6.1 เป็นการเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตก (ว.1, ว.2, ว.3) ในผู้บอกภาษาอายุมาก 3 คน ของคำบลีปะน้อย ภาพที่ 6.2 เป็นการเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตก (ว.1, ว.2, ว.3) ในผู้บอกภาษาอายุน้อย 3 คน ของคำบลีปะน้อย และนำเสนอเช่นนี้ต่อไปจนครบ 7 คำบล แล้วผู้วิจัยจึงนำเสนอการเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ในชุดต่อไป ด้วยวิธีเดียวกันจนครบทั้ง 7 ชุด ในการเปรียบเทียบ หากผู้วิจัยต้องอ้างถึงรูปเชิงกลของผู้บอกภาษาบางคนในแต่ละภาพ ผู้วิจัยจะอ้างถึงโดยใช้คนที่ 1 คนที่ 2 และคนที่ 3 เรียงลำดับจากด้านบนลงมาจนถึงด้านล่างของภาพ

6.1 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตก (ว.1, ว.2 และ ว.3) ในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกคำบล

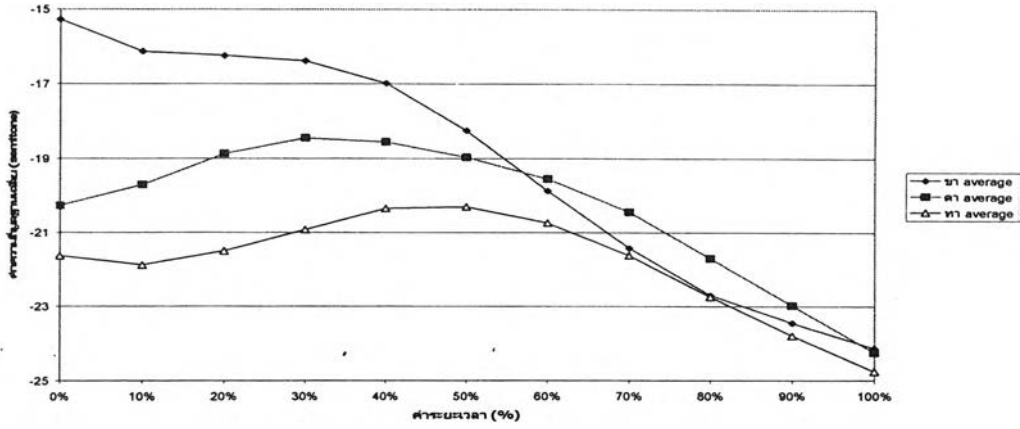
ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตกในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะเป็นเสียงตกมีด้วยกัน 3 หน่วยเสียง ได้แก่ ว.1 ปรากฏในช่อง A1 “ขา”, ว.2 ปรากฏในช่อง A23 “ตา” และ ว.3 ปรากฏในช่อง A4 “ทา” (ดูภาพที่ 6.1-6.14)

จากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาส่วนใหญ่จำนวน 40 คน มีรูปแบบความสัมพันธ์ของ ว.1, ว.2 และ ว.3 เหมือนกัน กล่าวคือ ว.1 มีจุดเริ่มต้นอยู่ในระดับสูงกว่า ว.2 และ ว.3 ส่วนจุดสิ้นสุดของเสียงของทั้ง 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์อยู่ในระดับเดียวกัน คือระดับต่ำ หรือกลางค่อนข้างต่ำ รูปเชิงกลของทั้ง 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์มีลักษณะเดียวกันคือ เป็นเสียงตก ซึ่งเสียงตกไปรวมกันที่จุดสิ้นสุดของคำ

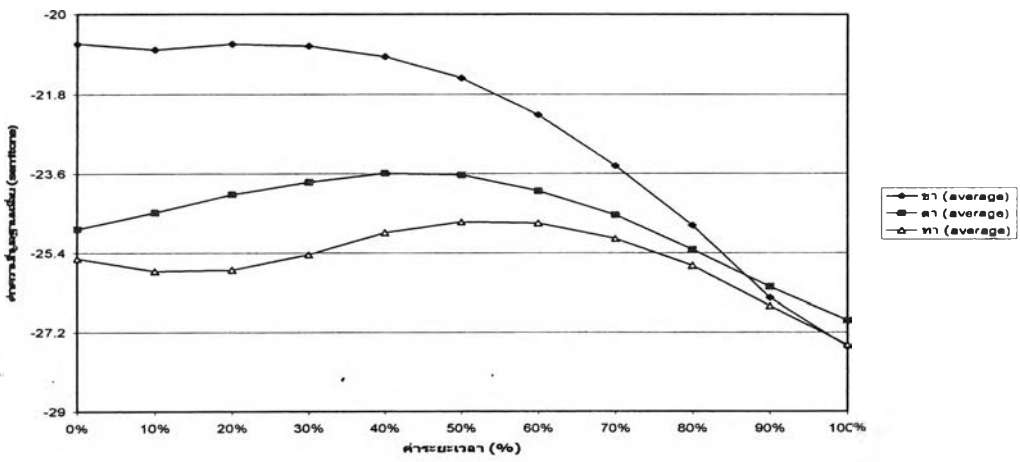
มีข้อยกเว้นอยู่ 2 กรณี คือ กรณีแรกปรากฏในผู้บอกภาษาจำนวน 5 คนพบว่า ผู้บอกภาษาอายุน้อย ต.อ่างทอง จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.6 คนที่ 2 และคนที่ 3) ผู้บอกภาษาอายุมาก ต.หน้าเมือง จำนวน 1 คน (ดูภาพที่ 6.9 คนที่ 3) และผู้บอกภาษาอายุน้อย ต.แม่่น้ำ จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.14 คนที่ 1 และคนที่ 3) มีรูปเชิงกลของ ว.2 และ ว.3 ใกล้เคียงกันมากจนเกือบทับซ้อนกันเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

กรณีที่สอง ปรากฏในผู้บอกภาษาจำนวน 3 คน พบว่า ผู้บอกภาษาอายุมาก ต.มะเร็ต จำนวน 2 คน มีรูปเชิงกลของ ว.1 และ ว.2 ไม่เป็นเสียงตก (ดูภาพที่ 6.7 คนที่ 1 และคนที่ 2) และผู้บอกภาษาอายุมาก ต.บ่อผุด จำนวน 1 คน มีรูปเชิงกลเฉพาะ ว.2 ไม่เป็นเสียงตก (ดูภาพที่ 6.11 คนที่ 3)

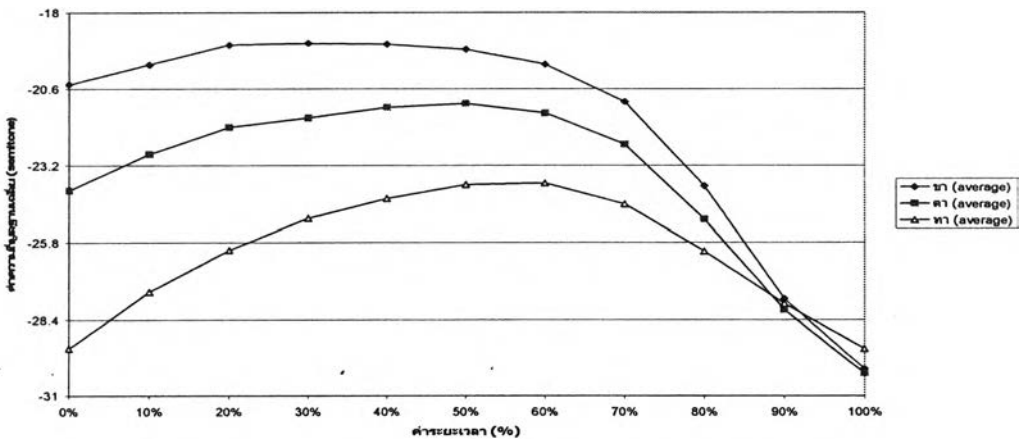
กราฟเส้นแสดงสีหลักณะของวรรณยุกต์
ของนายน้อย สมพงษ์ อายุ 64 ปี ต.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสีหลักณะของวรรณยุกต์
ของนายเทพ ขบาลินชัย อายุ 60 ปี ต.ล.ปะน้อย

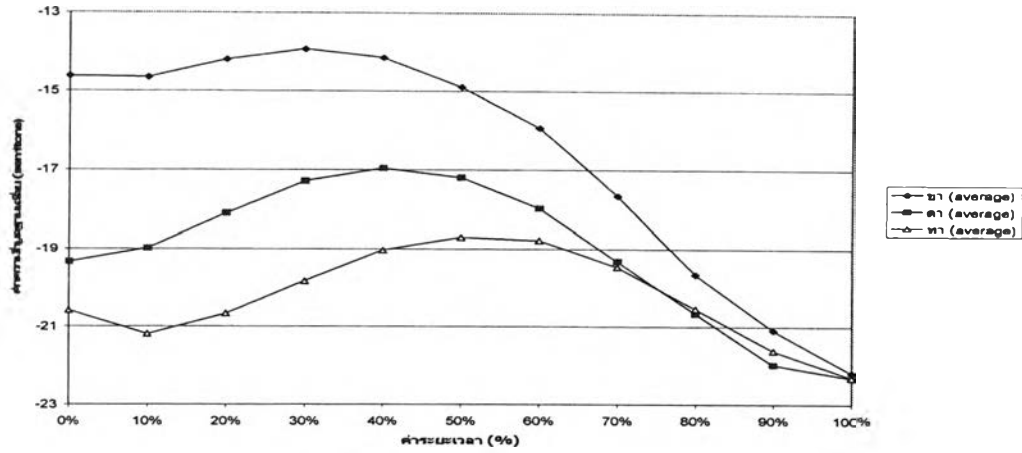

กราฟเส้นแสดงสีหลักณะของวรรณยุกต์
ของนายเข้ม น่องเขียน อายุ 60 ปี ต.ล.ปะน้อย

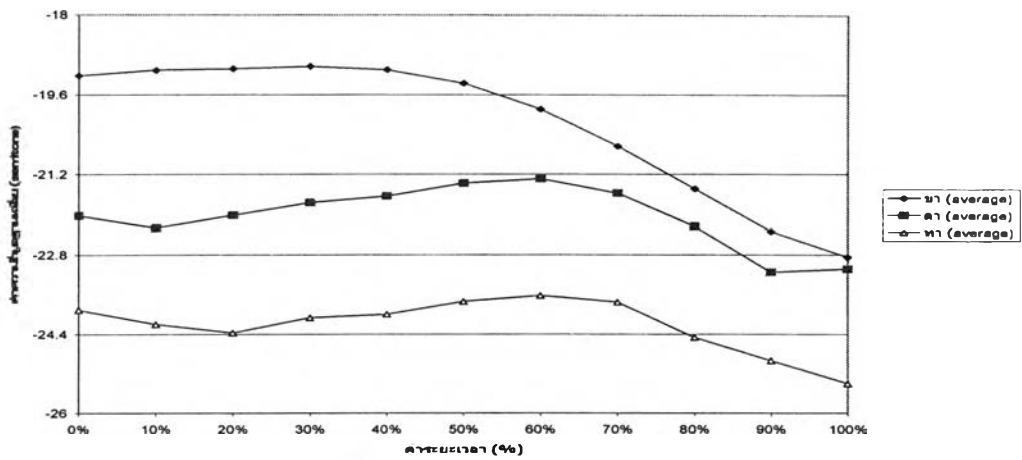

ภาพที่ 6.1 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลปะน้อย

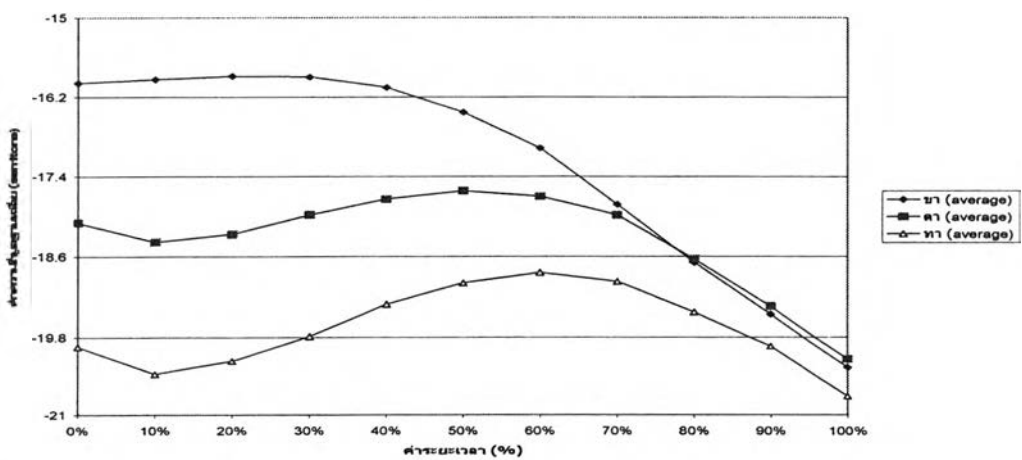
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายนรินทร์ เรืองสุข อายุ 16 ปี ค.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายวินต์ สมนงษ์ อายุ 16 ปี ค.ล.ปะน้อย

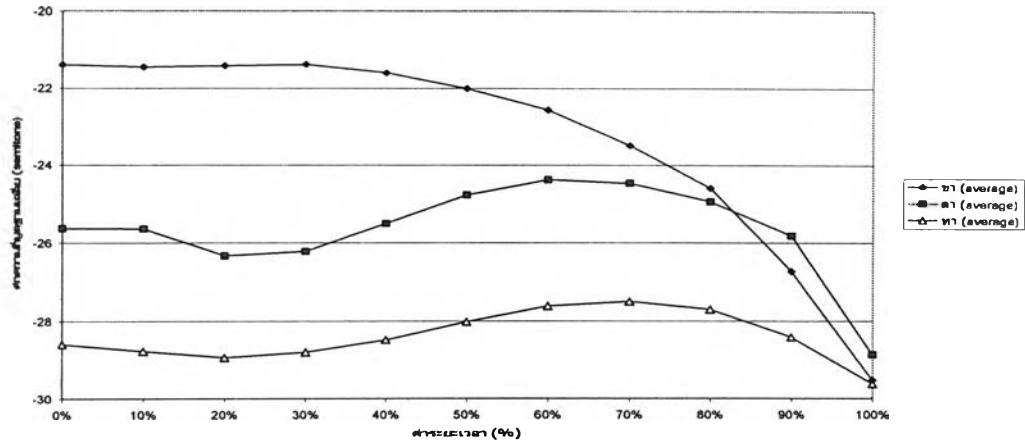
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของค.ช.เกียรติศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ค.ล.ปะน้อย

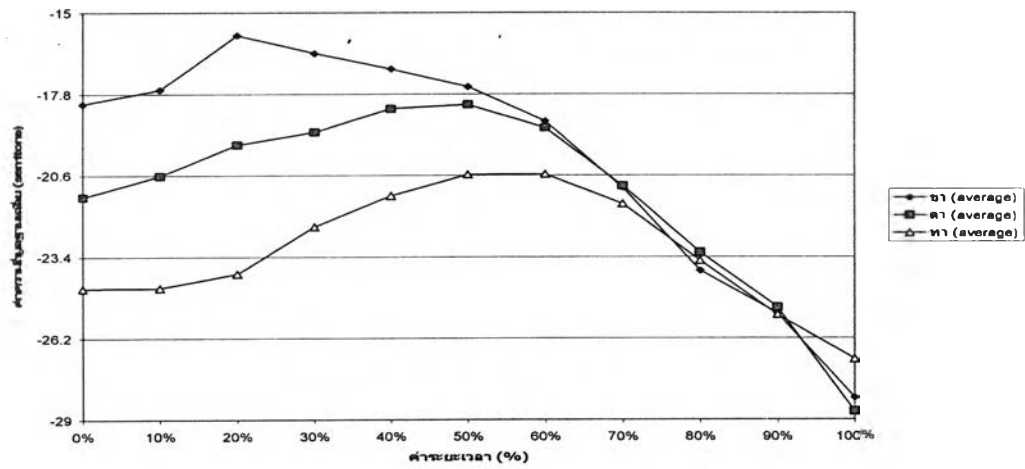
ภาพที่ 6.2 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลลิปะน้อย

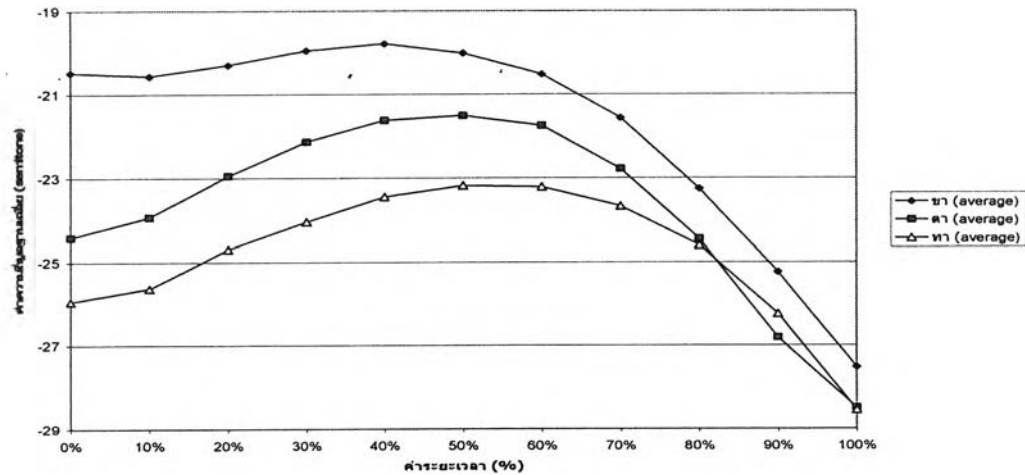
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเนา หลงสรังค์ อายุ 61 ปี ค.ดลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเชียว ทองเรือง อายุ 70 ปี ค.ดลิ่งงาม

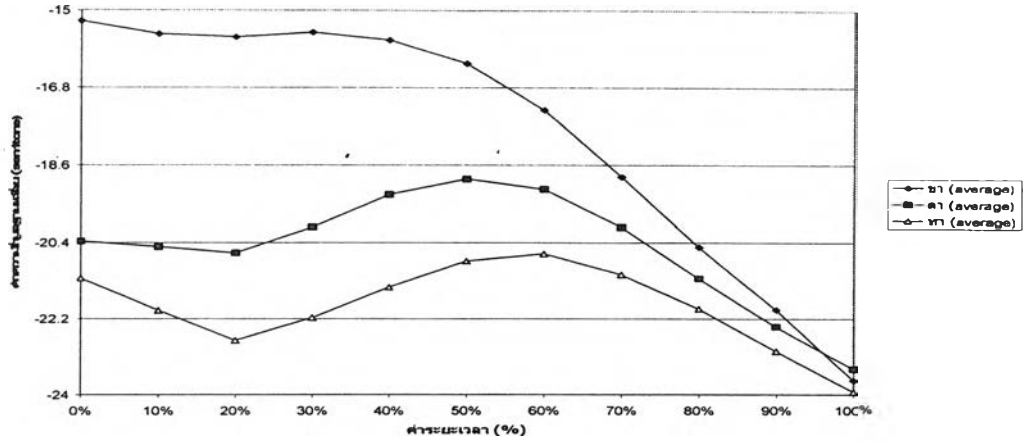

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายชวน ภูโพนรัมย์ อายุ 70 ปี ค.ดลิ่งงาม

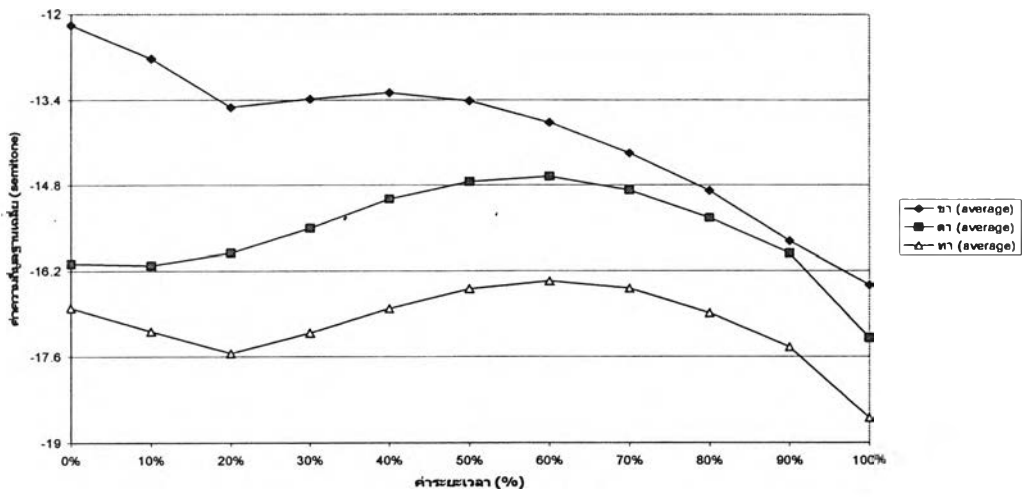

ภาพที่ 6.3 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลดลิ่งงาม

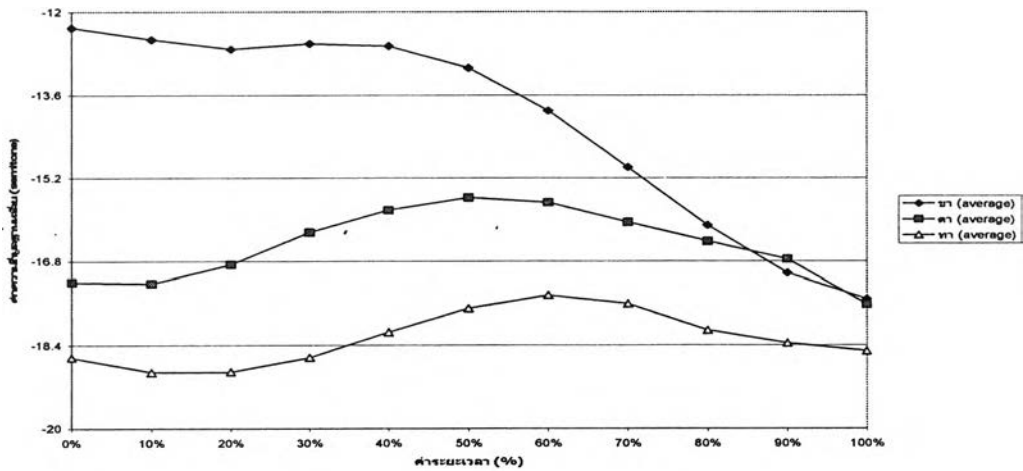
กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายสิมพันธ์ ทองเรือง อายุ 16 ปี ต.คดิ่งงาม

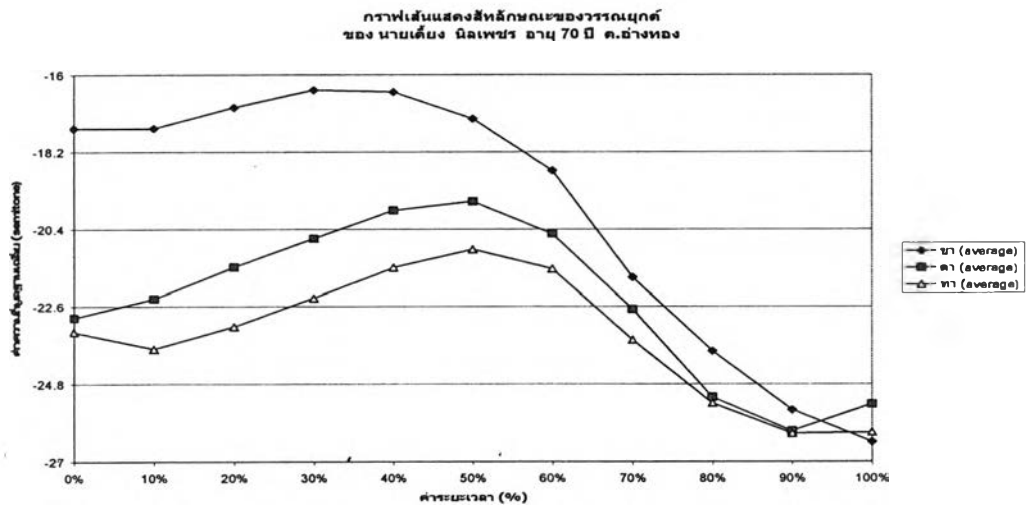
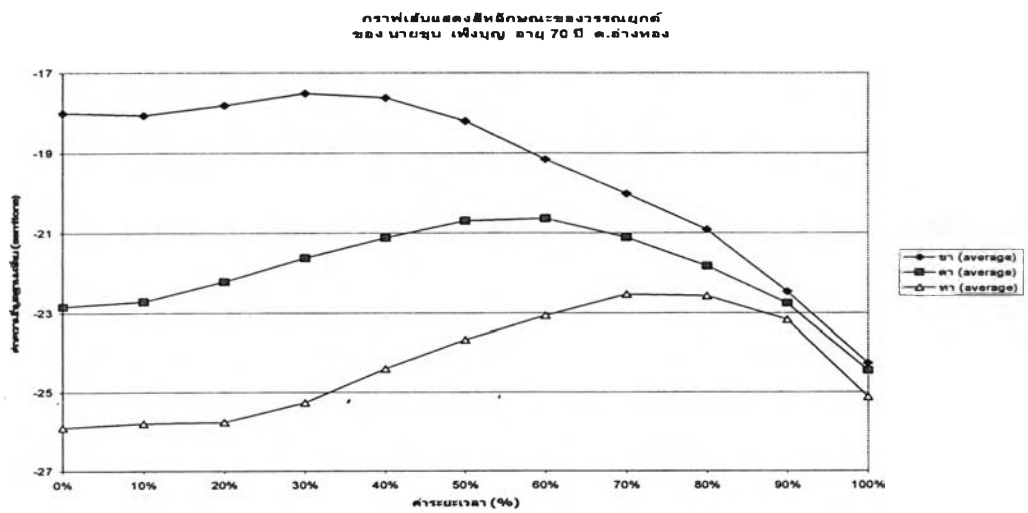
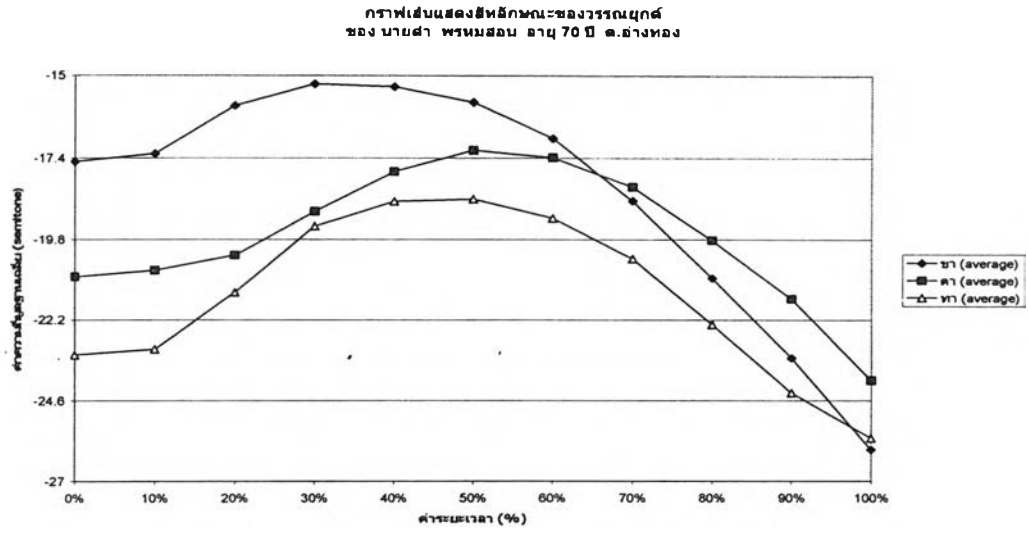
กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. เจริญพร จันทร์ใหญ่ อายุ 13 ปี ต.คดิ่งงาม

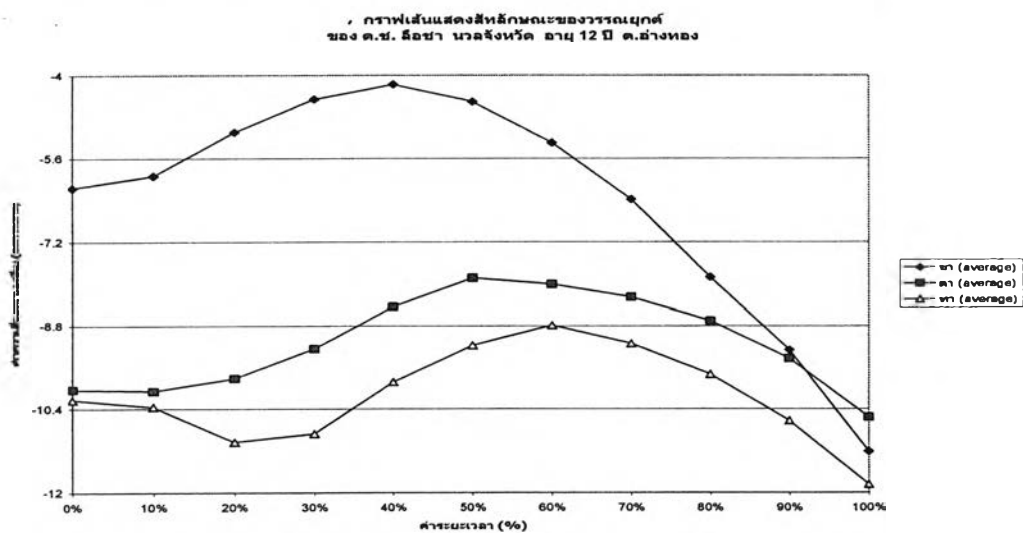
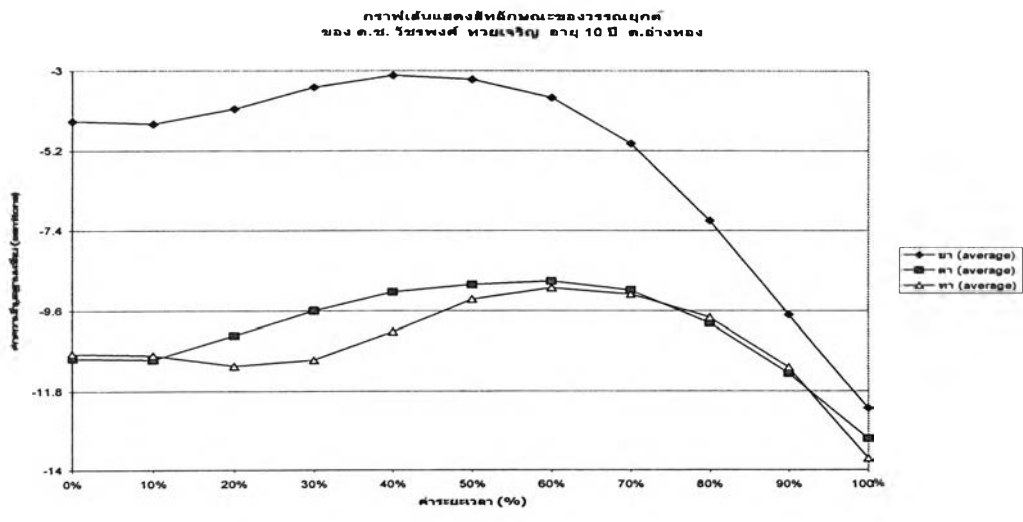
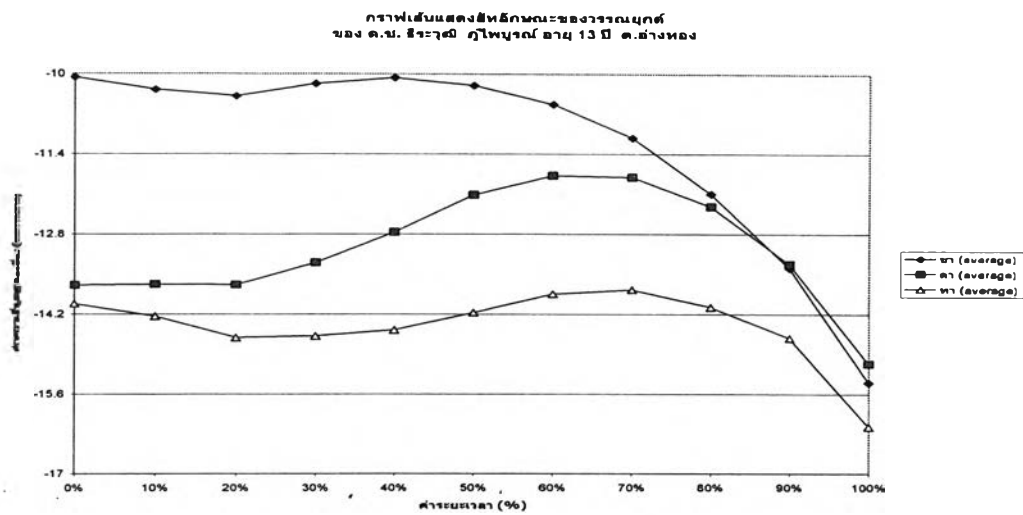
กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. สุรศักดิ์ เรืองทอง อายุ 13 ปี ต.คดิ่งงาม

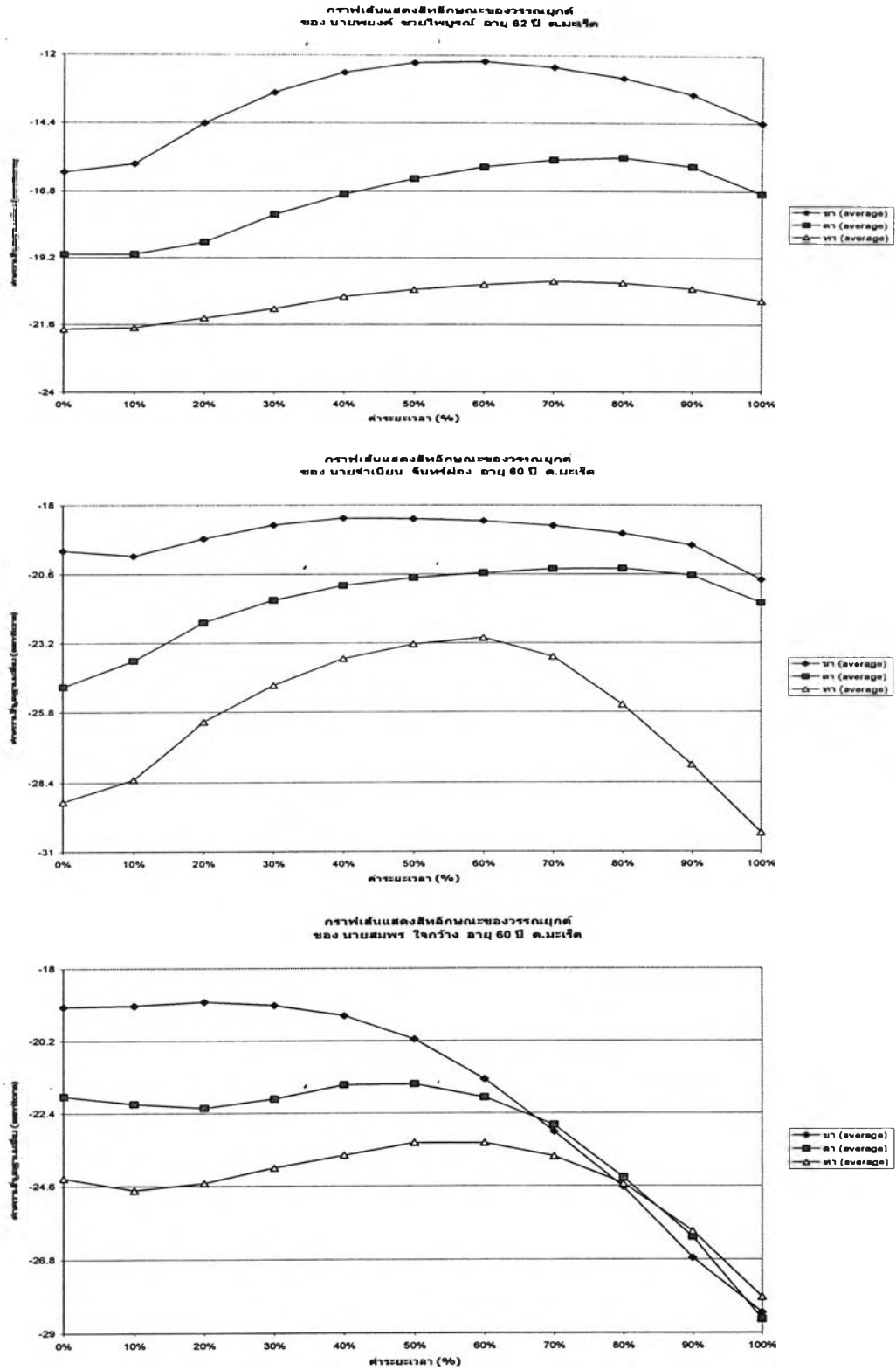
ภาพที่ 6.4 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลคดิ่งงาม

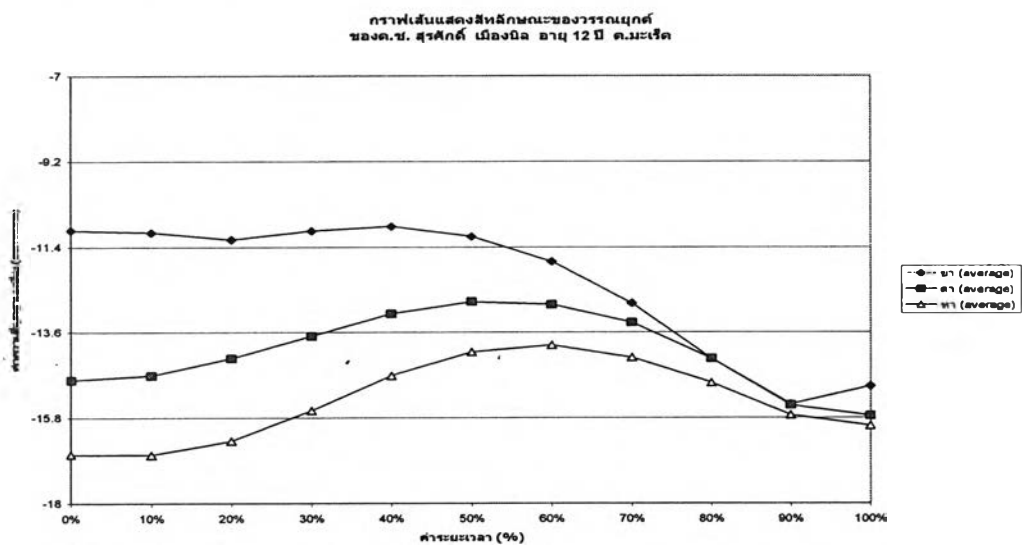
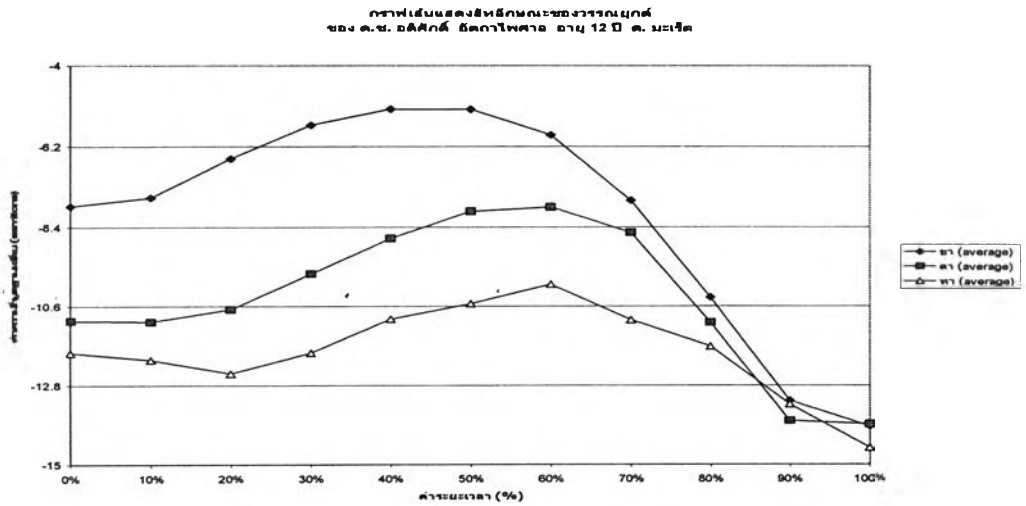
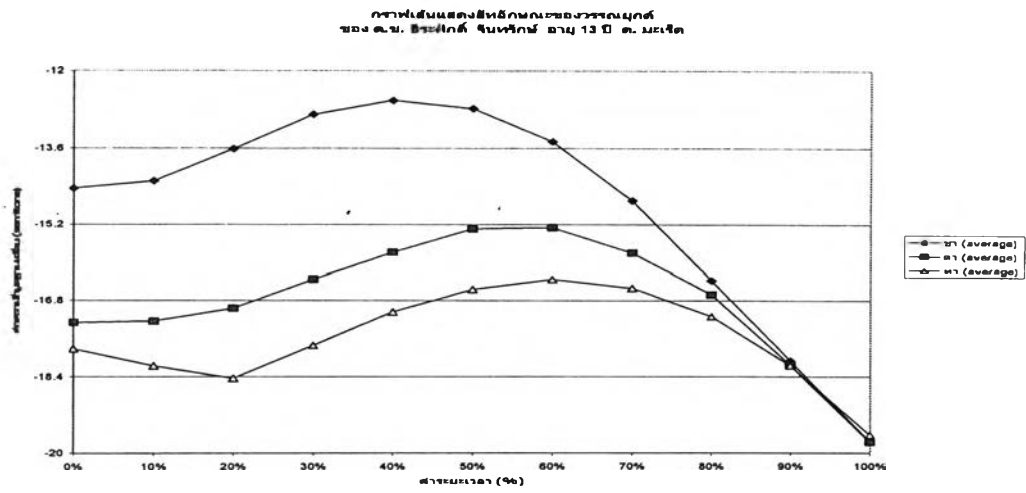
ภาพที่ 6.5 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกลำอายุมาก ตำบลอ่างทอง

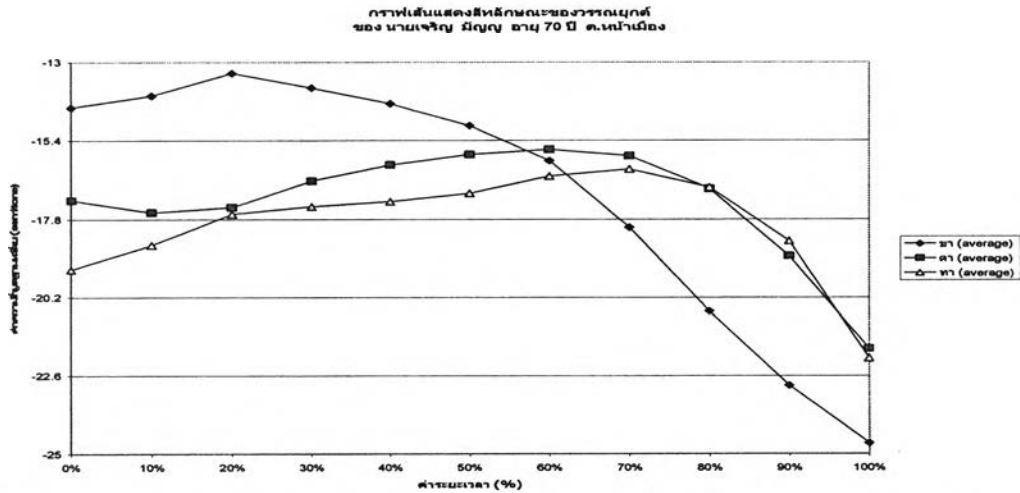
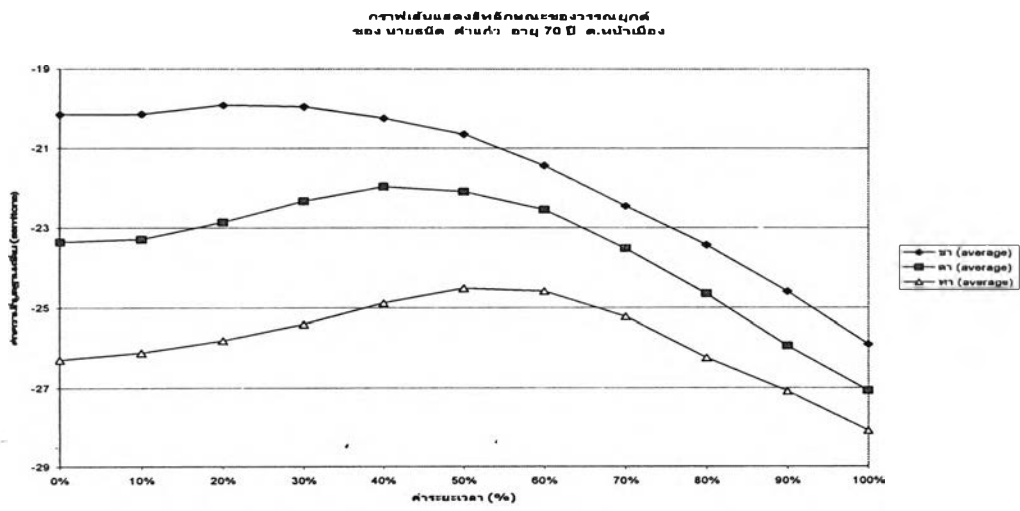
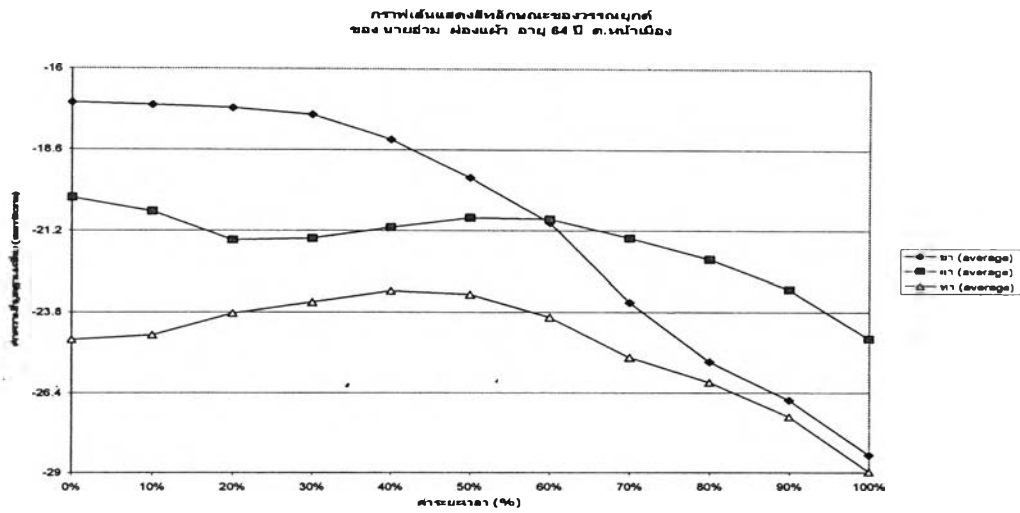
ภาพที่ 6.6 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลล่างทอง

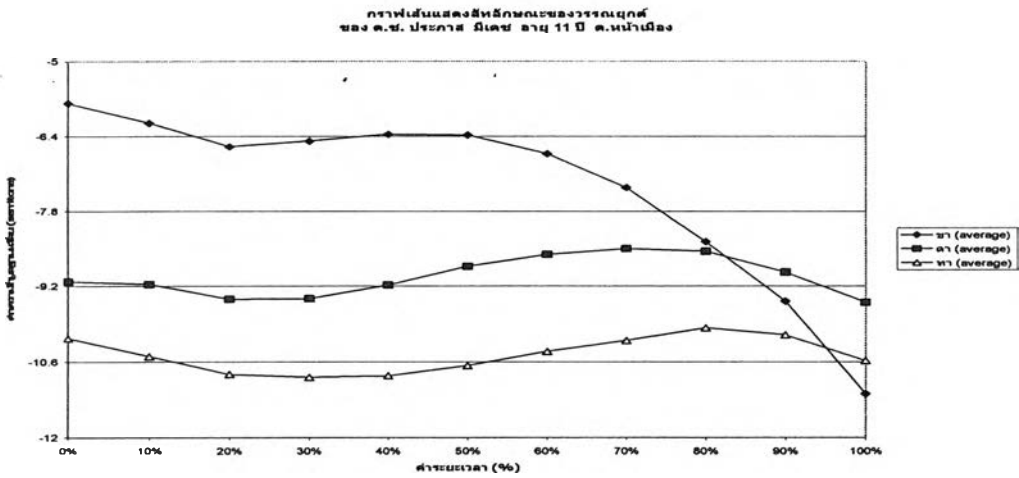
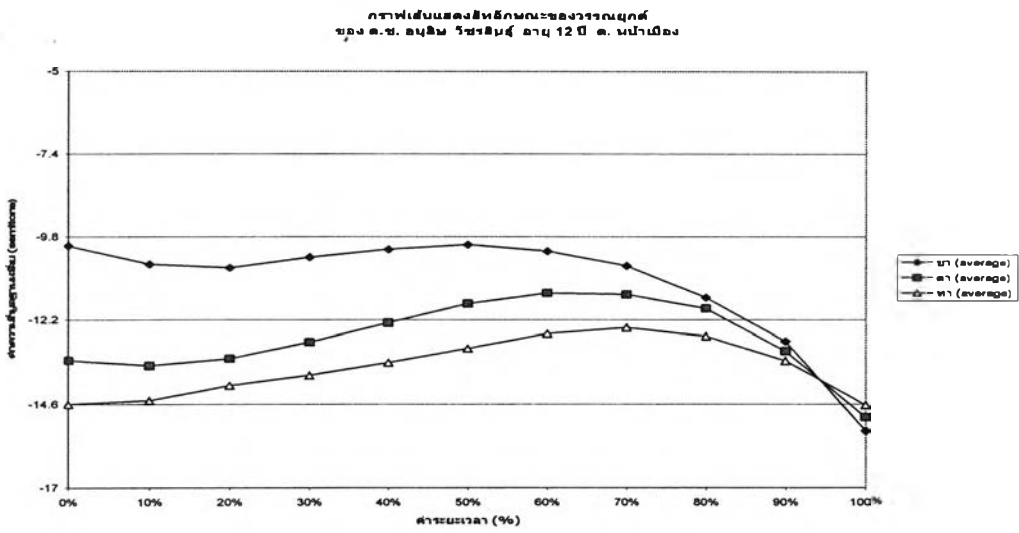
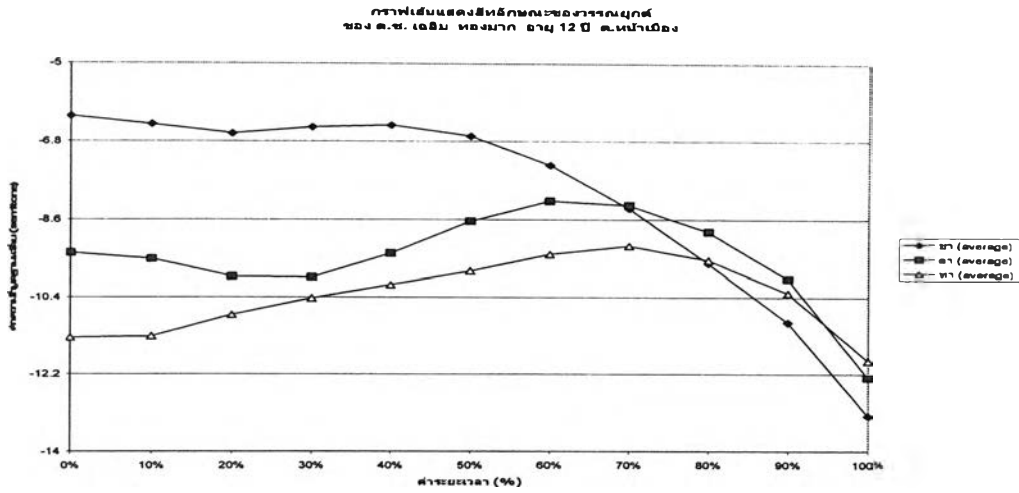
ภาพที่ 6.7 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกลาษาอายุมาก ตำบลมะเว็ร็ด

ภาพที่ 6.8 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกลาษาอายุน้อย ตำบลมะหะเวต

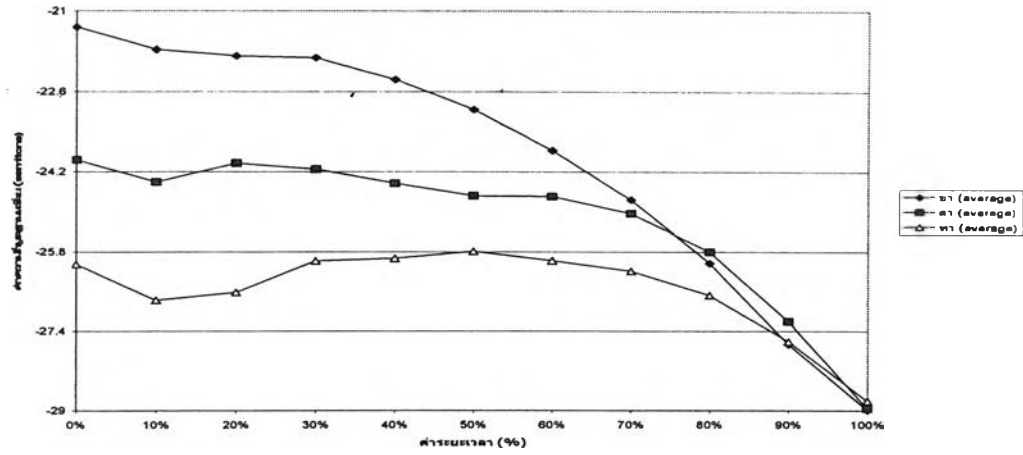
ภาพที่ 6.9 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้ออกภาษาอายุมาก ตำบลหน้าเมือง

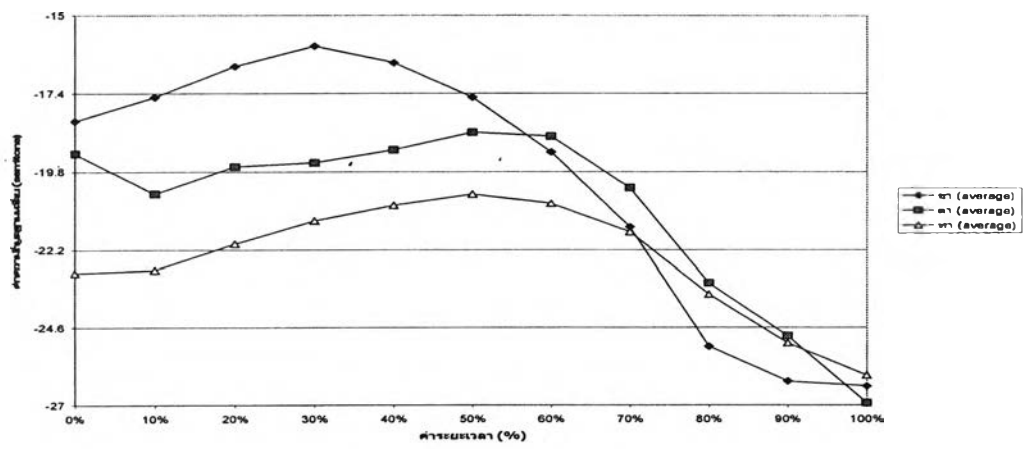
ภาพที่ 6.10 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของบรรณยุคค์ตกในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลหน้าเมือง

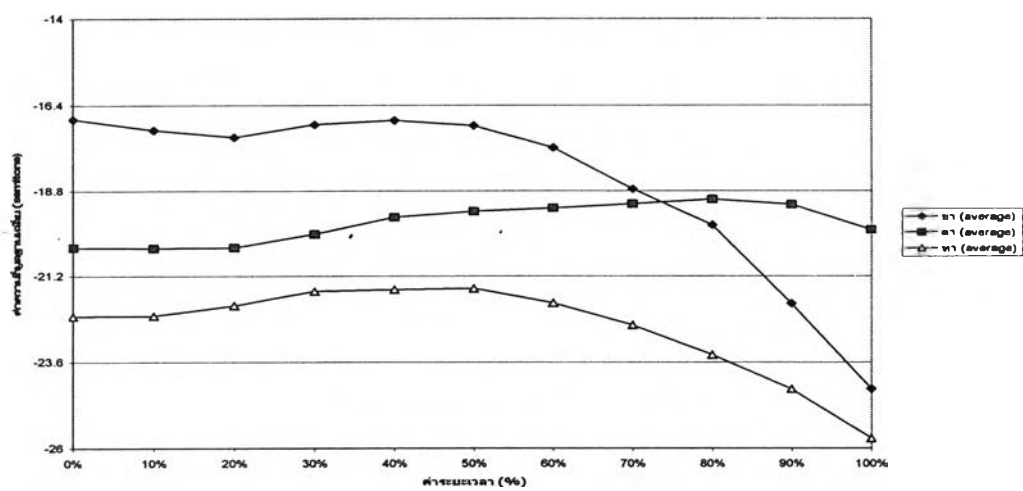
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายเต็ม มากเจริญ อายุ 70 ปี ต. ปอผุด

กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายเต็ม อดุลโม อายุ 70 ปี ต. ปอผุด

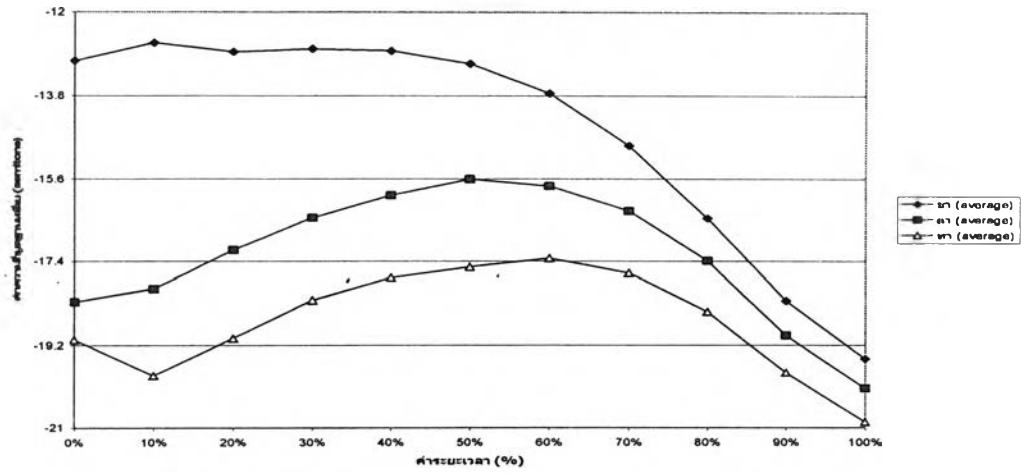

กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายเค็ลลิม อินทร์ดำ อายุ 70 ปี ต. ปอผุด

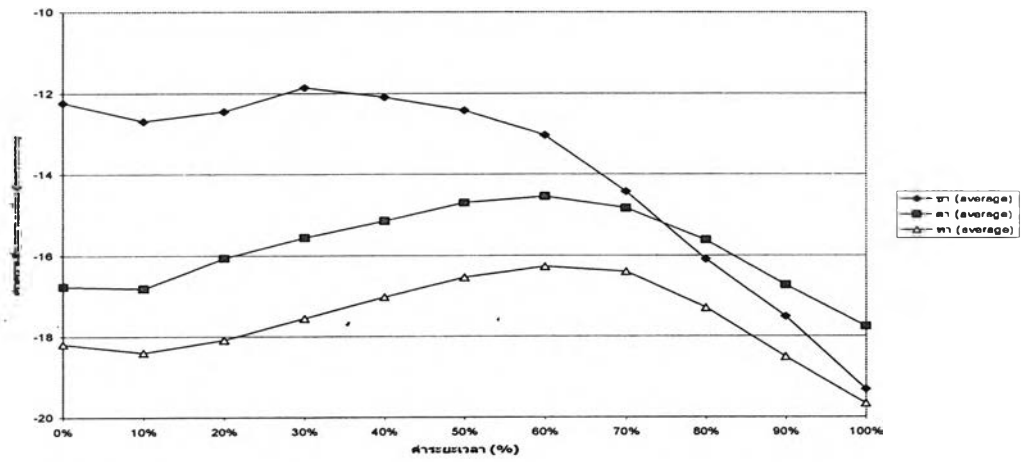

ภาพที่ 6.11 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลปอผุด

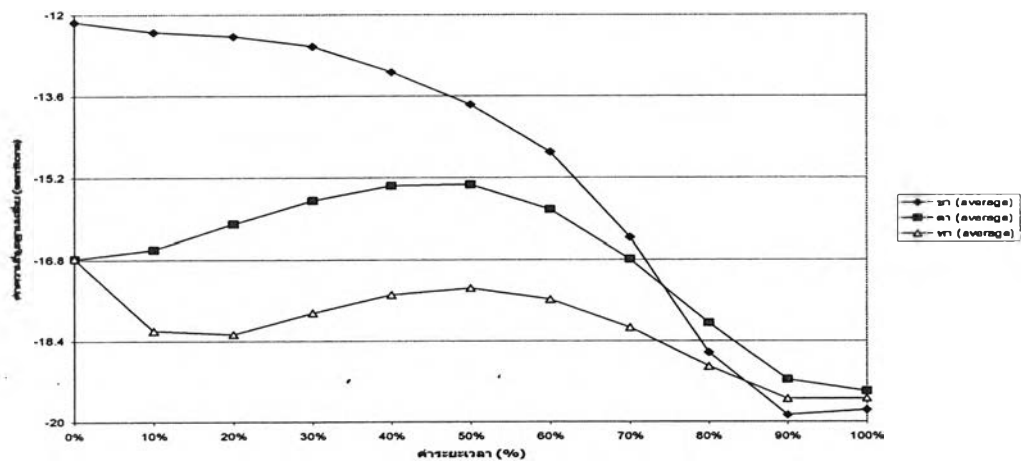
กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายวรากร เจริญรัตน์ อายุ 16 ปี ค. ปอศุด

กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. กิรดี สมหวัง อายุ 13 ปี ค. ปอศุด

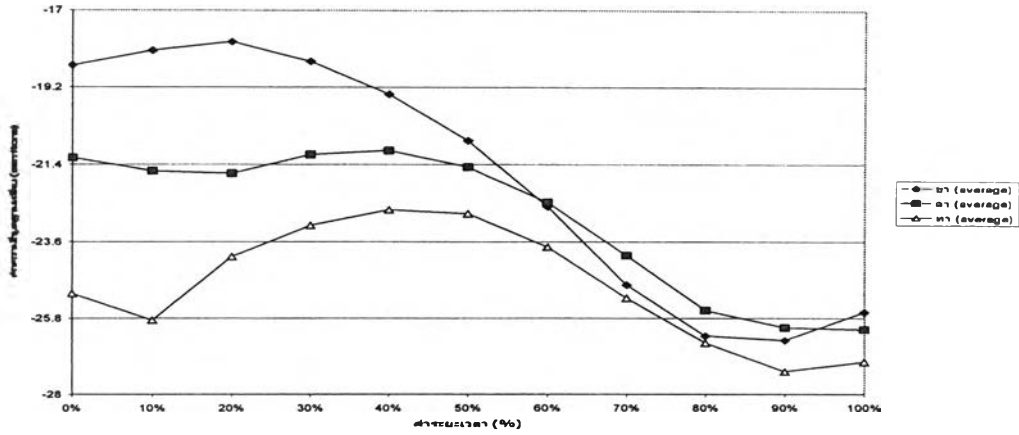

กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. โสภาส บุญหิน อายุ 13 ปี ค. ปอศุด

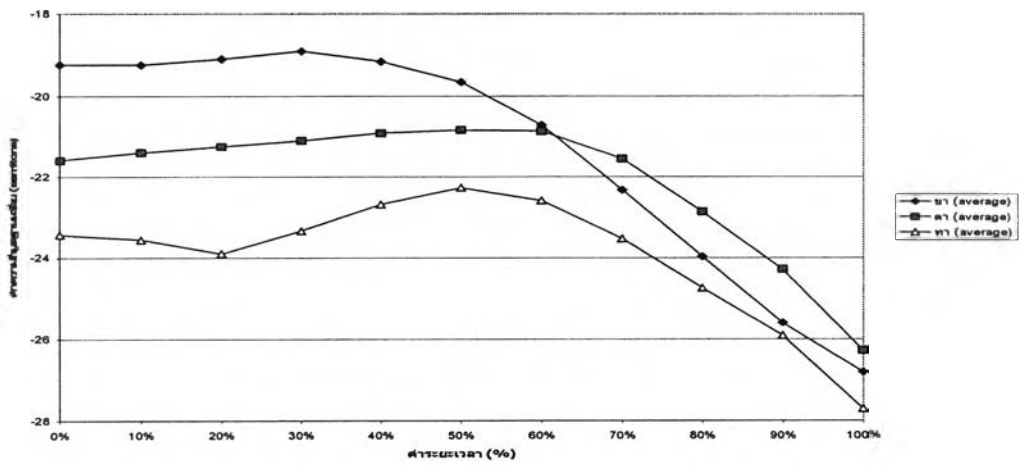

ภาพที่ 6.12 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลป้อศุด

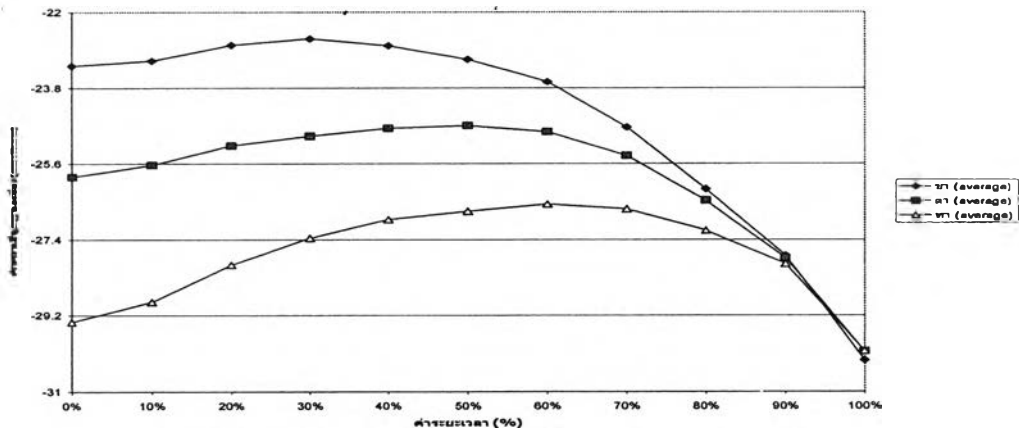
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสิน ใจชัยราษฎร์ อายุ 70 ปี ต.แม่ป่า

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสมพร ใจตบซึกษ์ อายุ 88 ปี ต.แม่ป่า

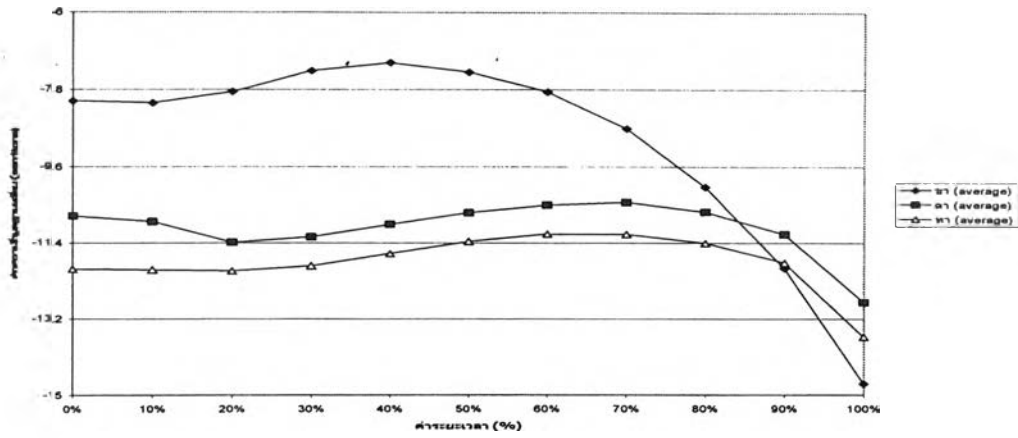

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสิน ขาวนวล อายุ 70 ปี ต.แม่ป่า

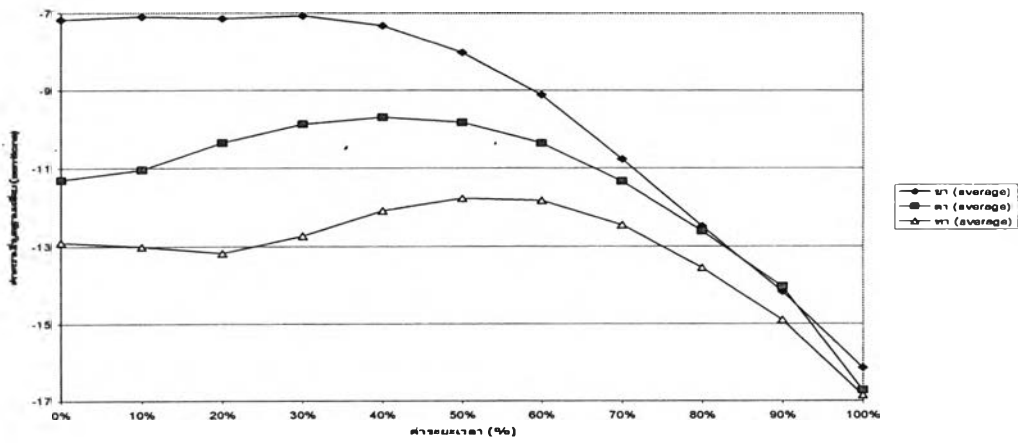

ภาพที่ 6.13 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ตกในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลแม่ป่า

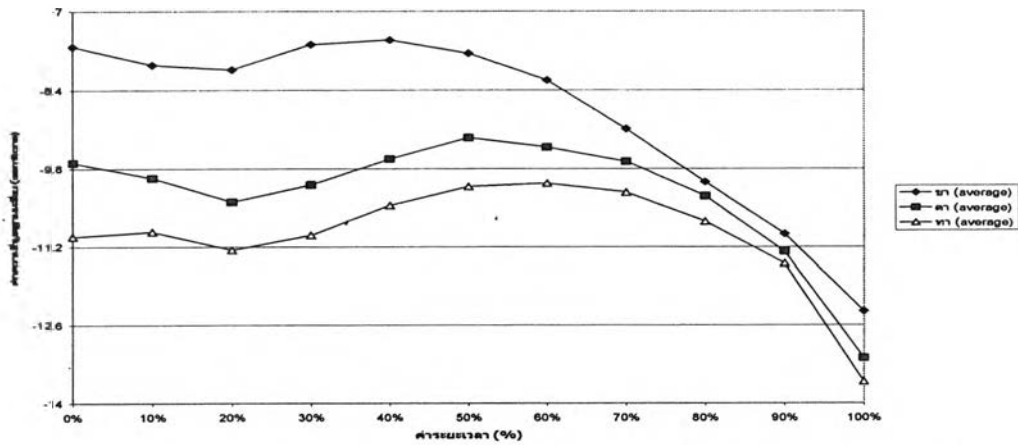
กราฟเส้นแสดงสถิติของวอร์ดของ
ของ ต.ช. สนากร จำนวน 10 ๓. แม่ป่า

กราฟเส้นแสดงสถิติของวอร์ดของ
ของ ต.ช. ศรีชัย พรหมณี 14 ๓. แม่ป่า

กราฟเส้นแสดงสถิติของวอร์ดของ
ของ ต.ช. ไร่พุด 11 ๓. แม่ป่า

ภาพที่ 6.14 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวอร์ดผู้คัดในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลแม่ป่า

6.2 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับ (ว.5 และ ว.6) ในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกตำบล

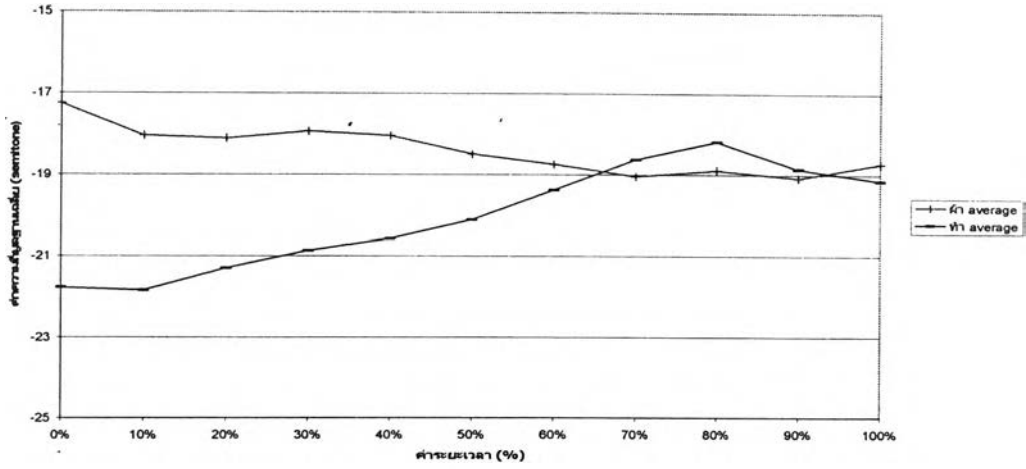
ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ระดับในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะเป็นเสียงระดับมีด้วยกัน 2 หน่วยเสียง ได้แก่ ว.5 ปรากฏในช่อง C1 “ผ้า” และ ว.6 ปรากฏในช่อง C4 “ท่า” (ดูภาพที่ 6.15-6.28)

หลังจากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาส่วนใหญ่จำนวน 42 คน มีรูปแบบความสัมพันธ์ของ ว.5, และ ว.6 เหมือนกัน กล่าวคือ ว.5 มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเสียงอยู่ในระดับสูง แต่ ว.6 มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของเสียงในระดับต่ำหรือกลางค่อนข้างต่ำ แต่ทั้ง 2 หน่วยเสียงมีความเหมือนกันตรงที่มีลักษณะการขึ้น-ตก เป็นแบบระดับด้วยกันทั้งคู่

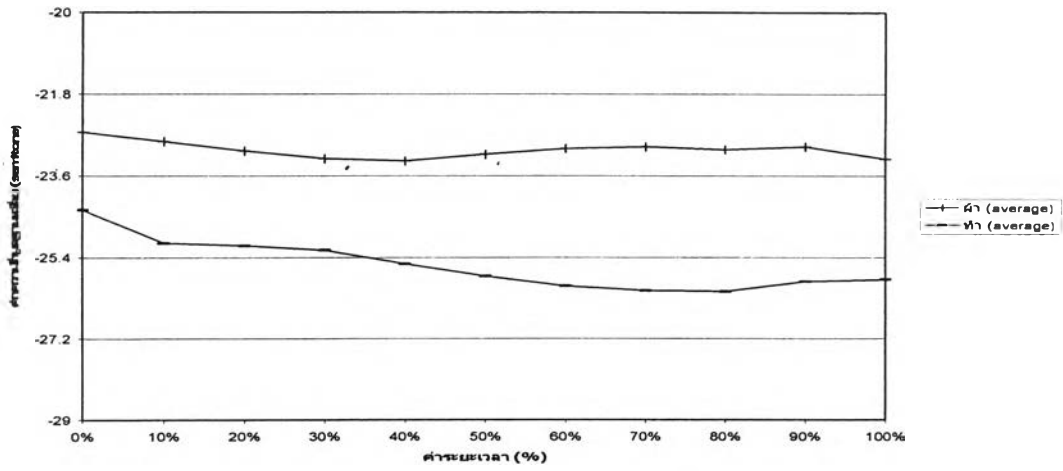
มีข้อยกเว้นอยู่ 2 กรณี คือ กรณีแรกปรากฏในผู้บอกภาษาจำนวน 1 คนพบว่า ผู้บอกภาษาอายุมาก ต.อ่างทอง (ดูภาพที่ 6.19 คนที่ 1) มีรูปเชิงกลของ ว.5 และ ว.6 ใกล้เคียงกันเกือบทับซ้อนเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

นอกจากนี้ ข้อยกเว้นในกรณีที่ 2 พบในผู้บอกภาษาอายุมาก จำนวน 1 คน ใน ต.ลิปะน้อย ที่มี ว.6 เป็นเสียงขึ้น (ดูภาพที่ 6.15 คนที่ 1)

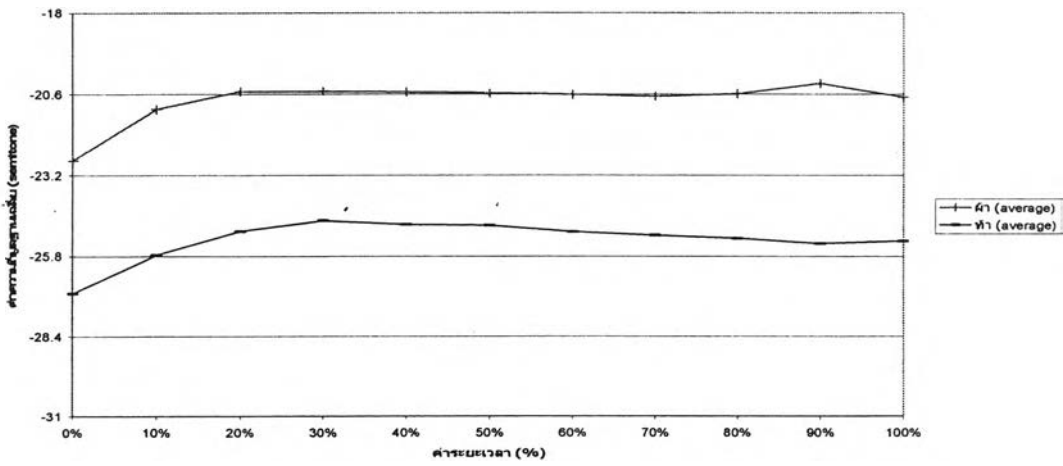
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายป๋วย สมวงษ์ อายุ 64 ปี ค.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเทพ ชนาลินชัย อายุ 60 ปี ค.ล.ปะน้อย

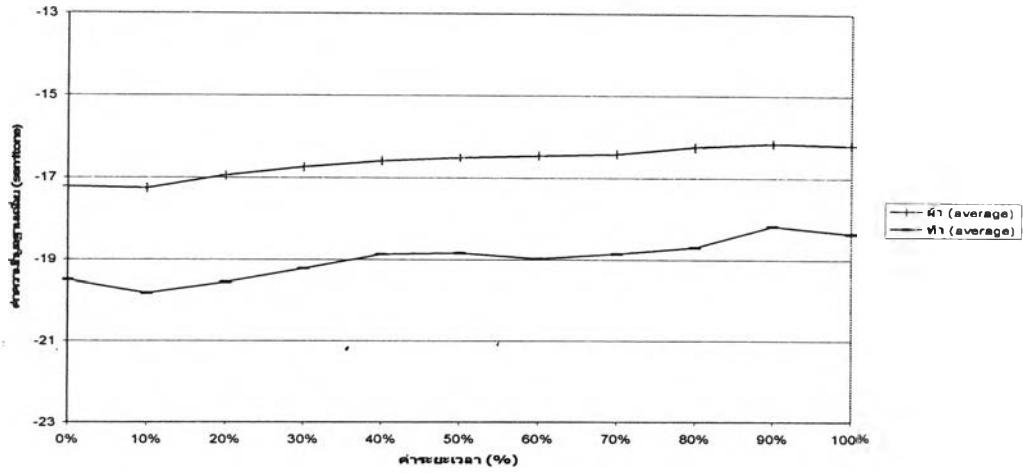

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเข้ม น่องเซียม อายุ 60 ปี ค.ล.ปะน้อย

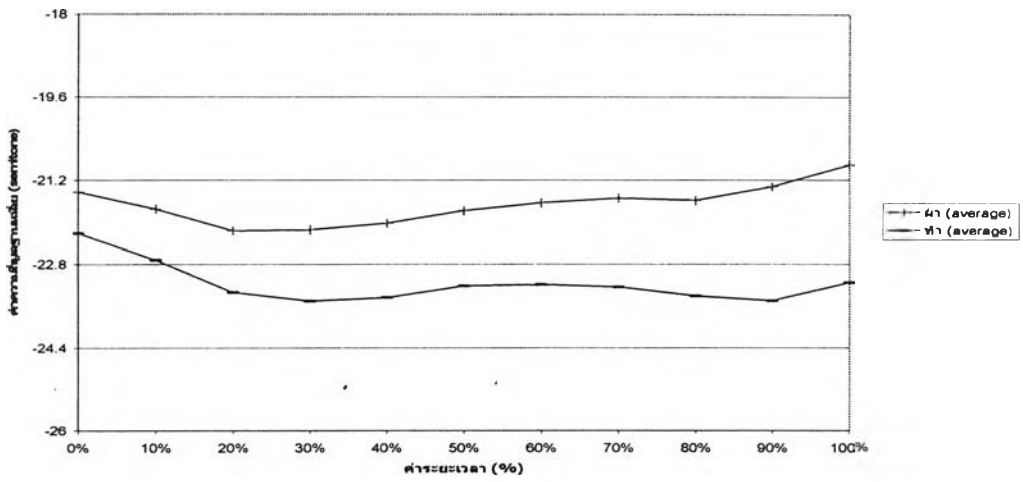

ภาพที่ 6.15 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลลิปะน้อย

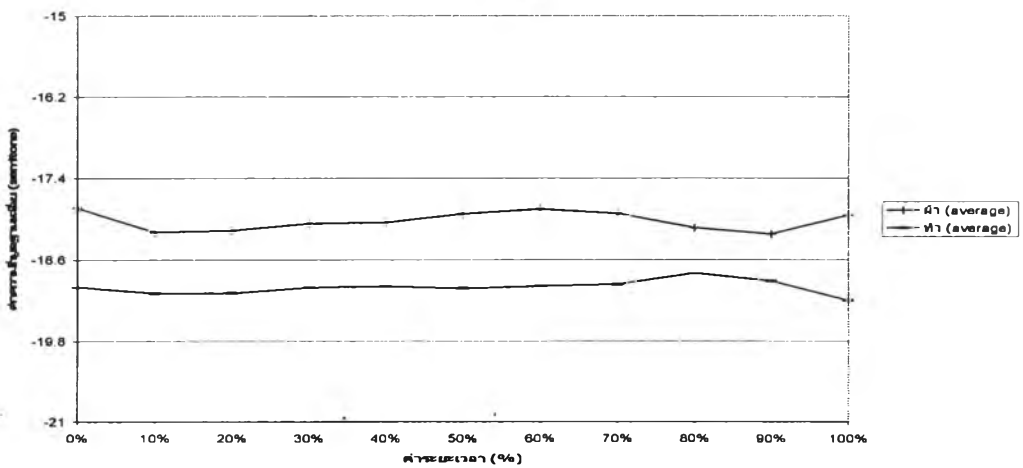
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายนรินทร์ เรืองสุข อายุ 16 ปี ค.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายสันต์ สมวงษ์ อายุ 16 ปี ค.ล.ปะน้อย

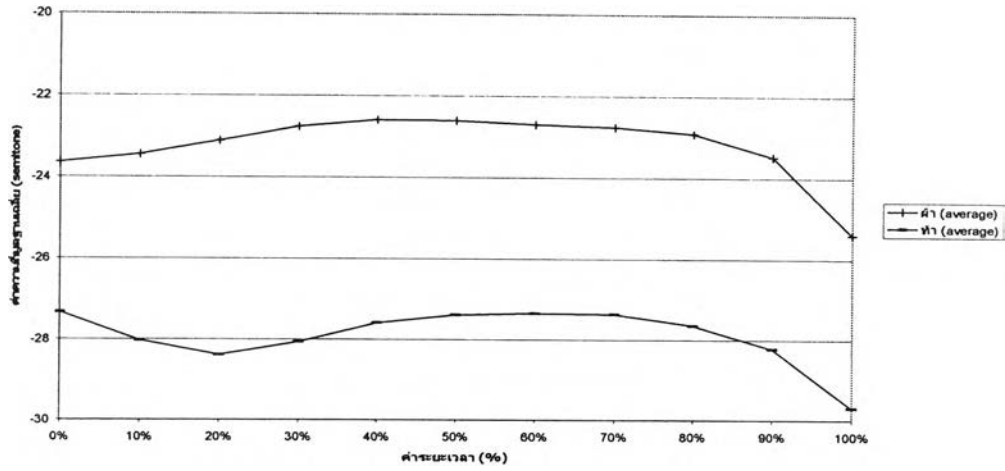

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของค.ช.เกียรติศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ค.ล.ปะน้อย

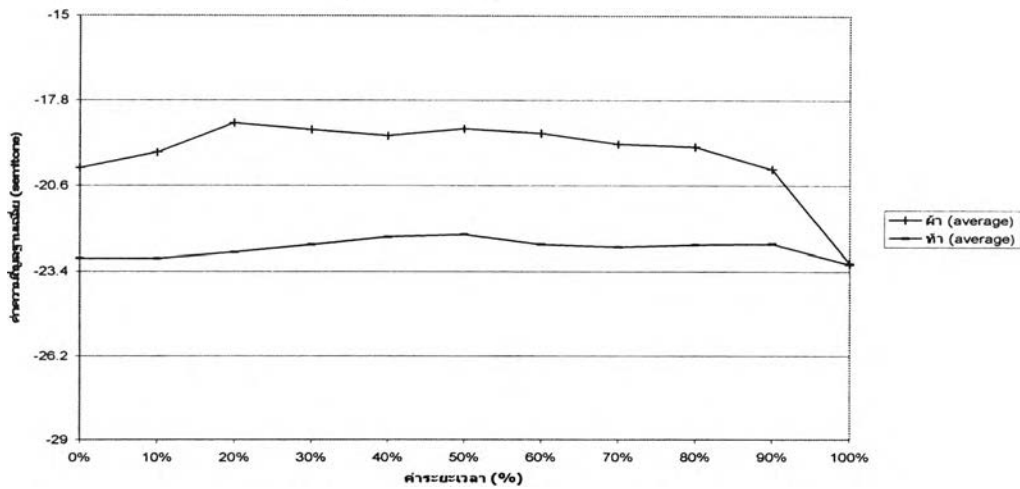

ภาพที่ 6.16 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลปะน้อย

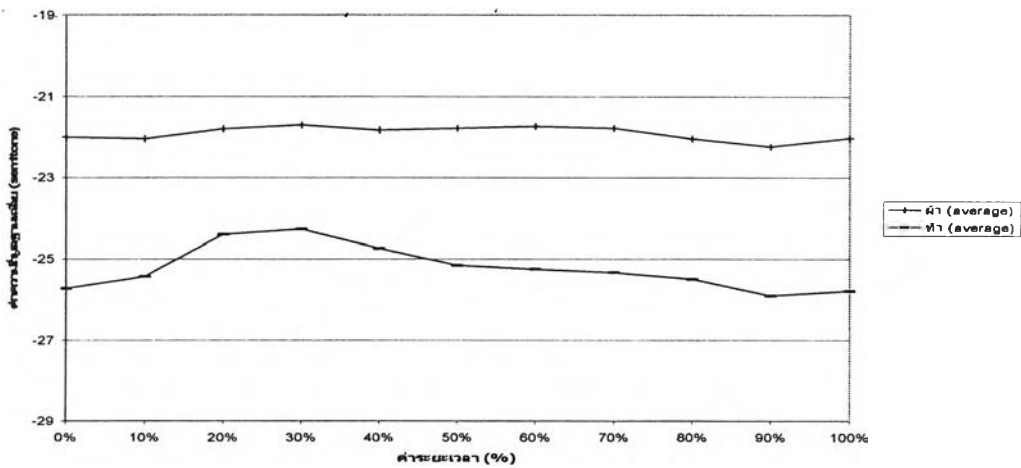
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเนา พูลสวัสดิ์ อายุ 61 ปี ค.ดลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเชียว ทองเรือง อายุ 70 ปี ค.ดลิ่งงาม

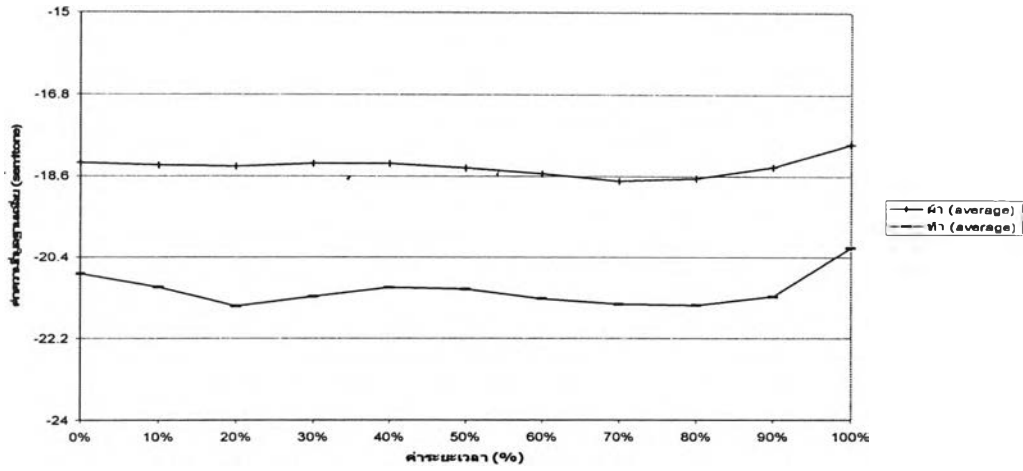
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายชวน ภูไพบุรย์ อายุ 70 ปี ค.ดลิ่งงาม

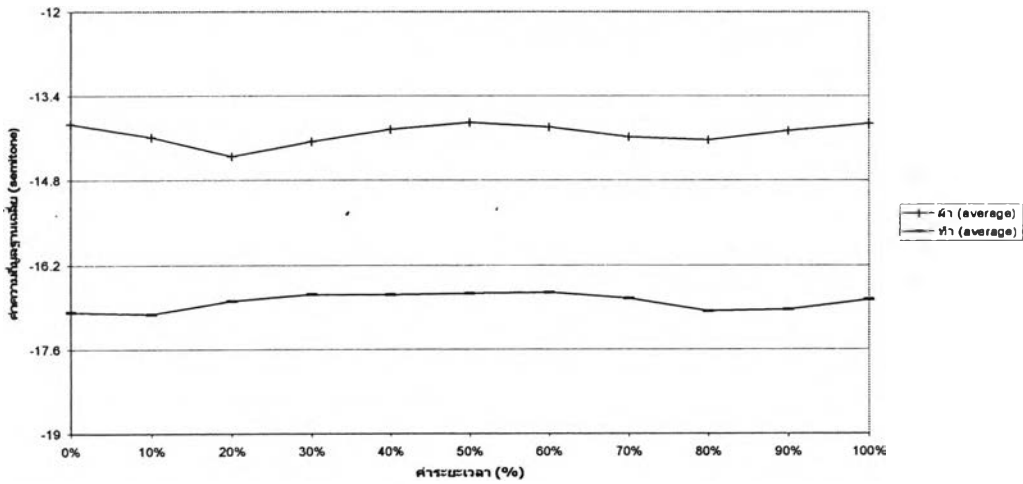
ภาพที่ 6.17 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลดลิ่งงาม

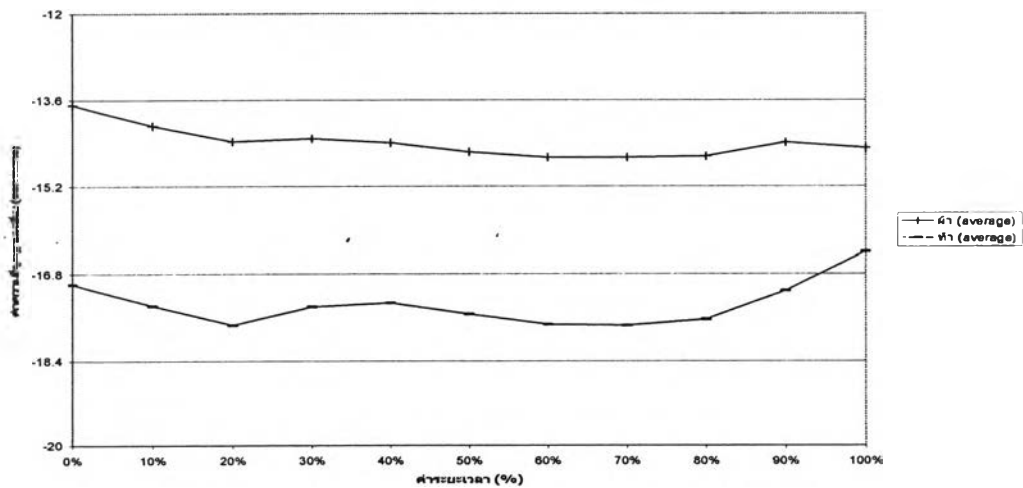
กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายสัมพันธ์ ทองเรือง อายุ 16 ปี ค.คถึงงาม

กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. เฉลิมพร จินห์เพ็ญ อายุ 13 ปี ค.คถึงงาม

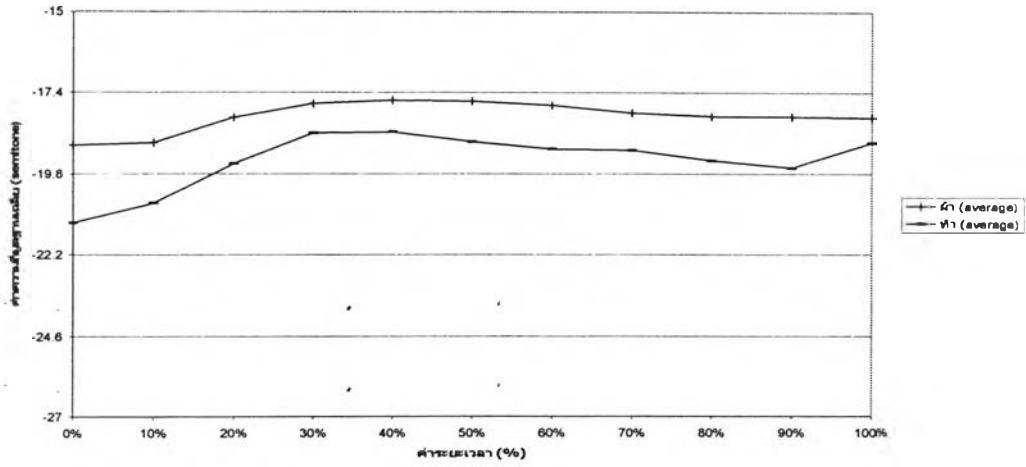

กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. สุชาติศักดิ์ เรืองทอง อายุ 13 ปี ค.คถึงงาม

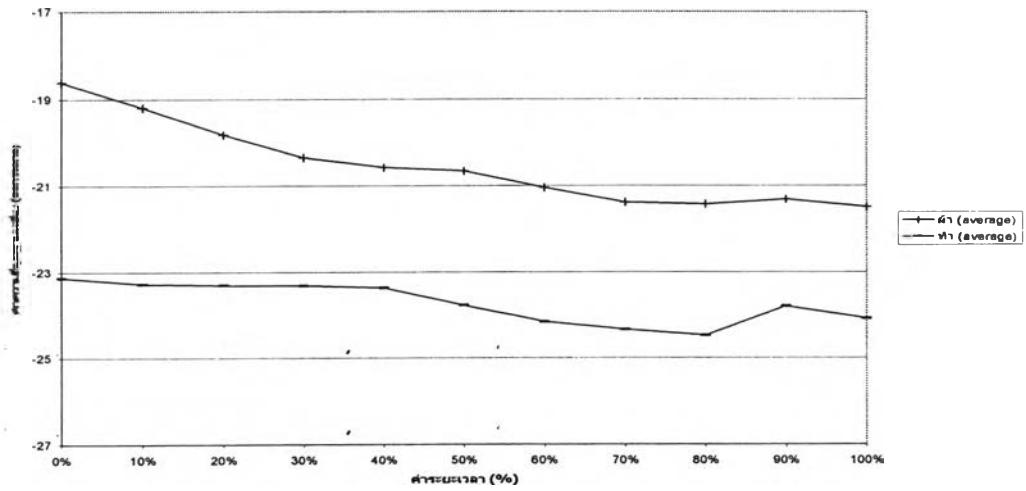

ภาพที่ 6.18 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลตลิ่งงาม

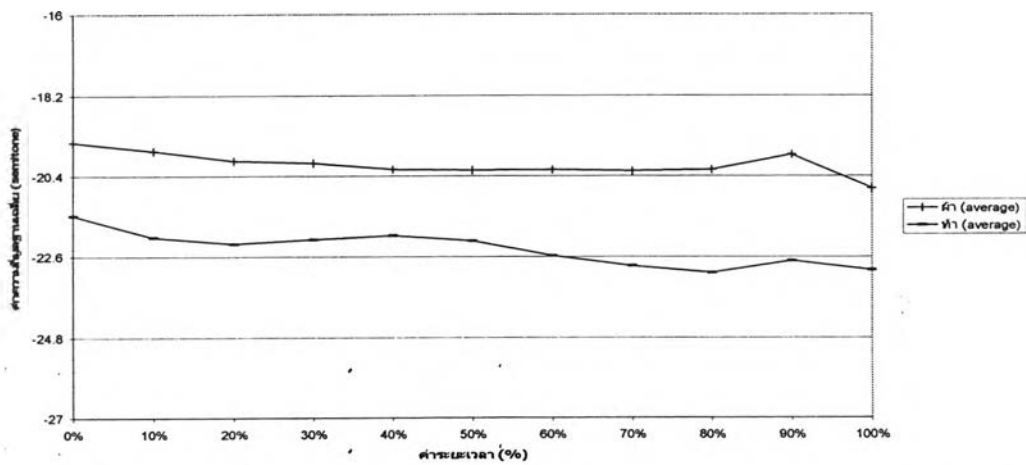
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายคำ พรหมสอน อายุ 70 ปี อ.สว่างทอง

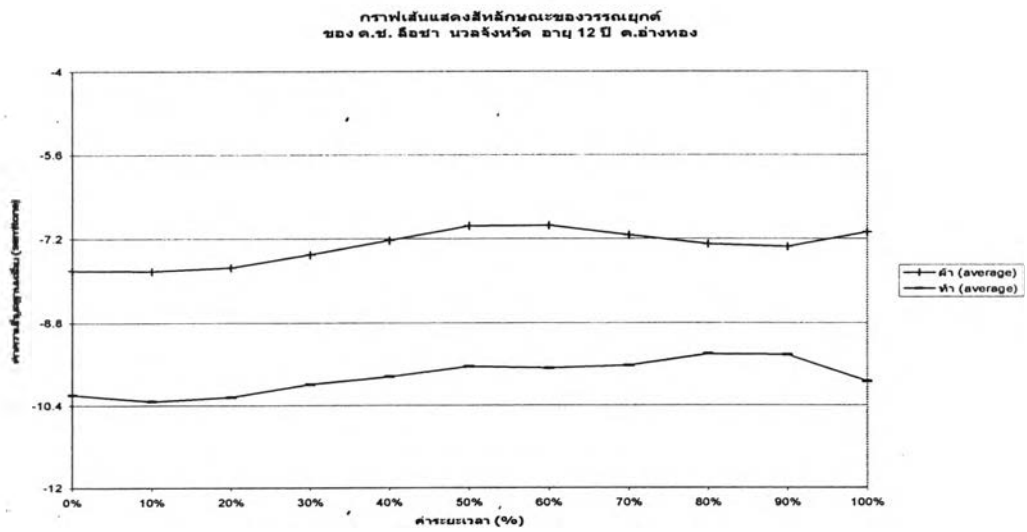
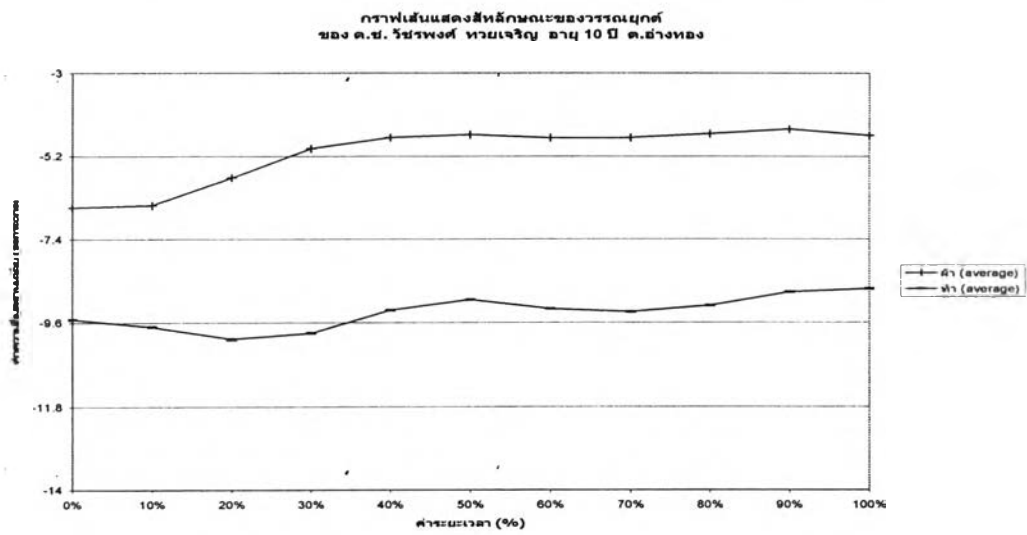
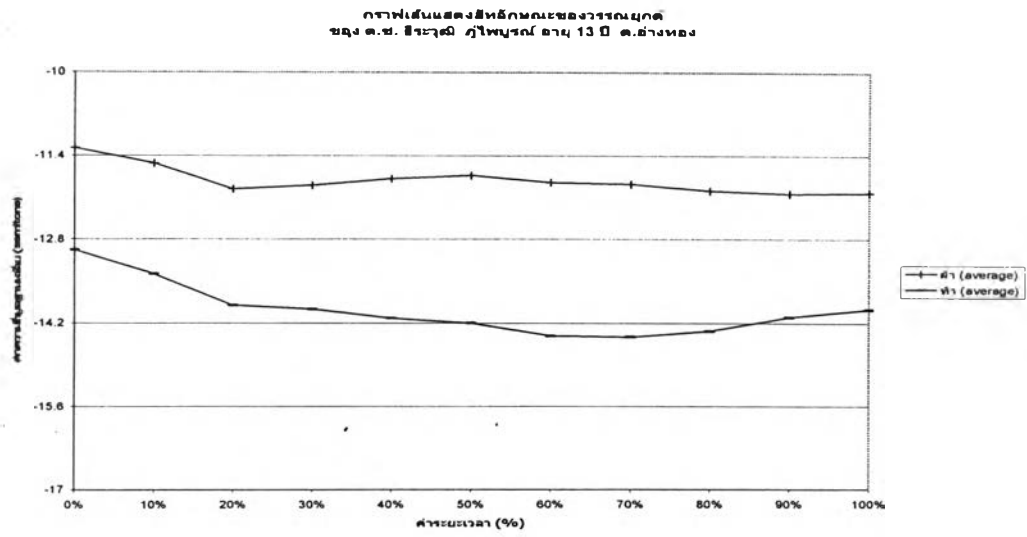
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายขุน เพ็งมุก อายุ 70 ปี อ.สว่างทอง

กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายเดียง อดิเพชร อายุ 70 ปี อ.สว่างทอง

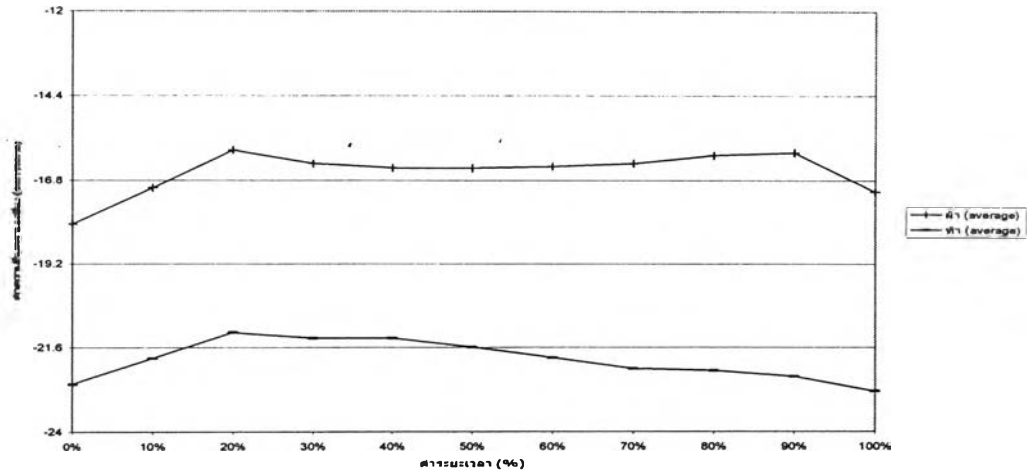

ภาพที่ 6.19 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลสว่างทอง

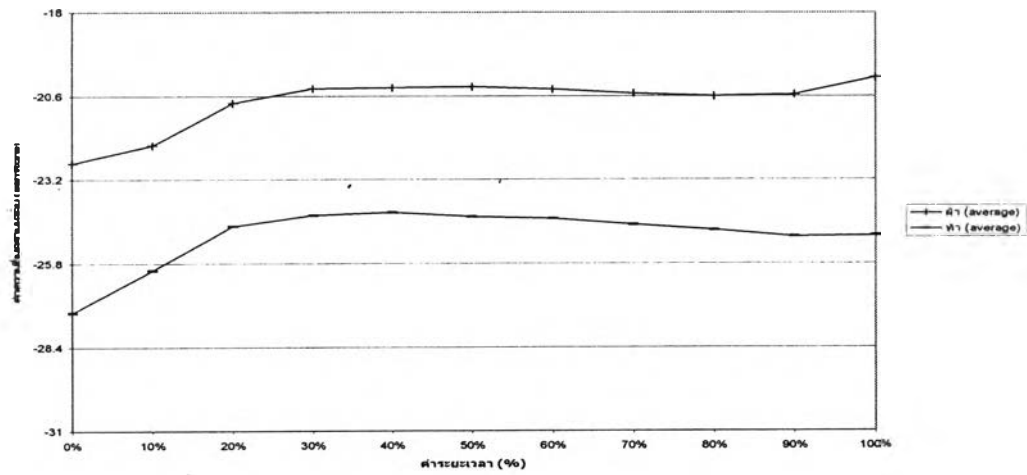

ภาพที่ 6.20 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลช้างทอง

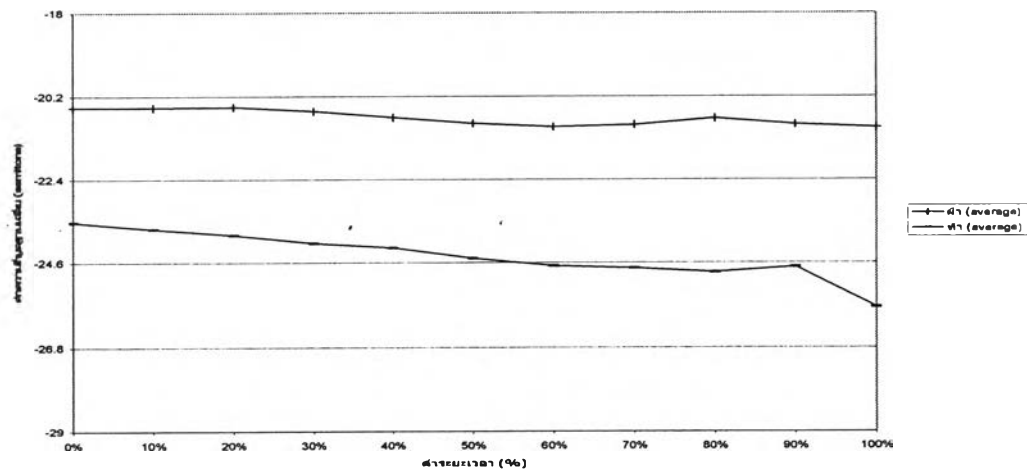
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายพวงค์ ขวัญไพบูรณ์ อายุ 82 ปี ต.มะเีต

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายจำเริญ จันทร์ฝ่อง อายุ 60 ปี ต.มะเีต

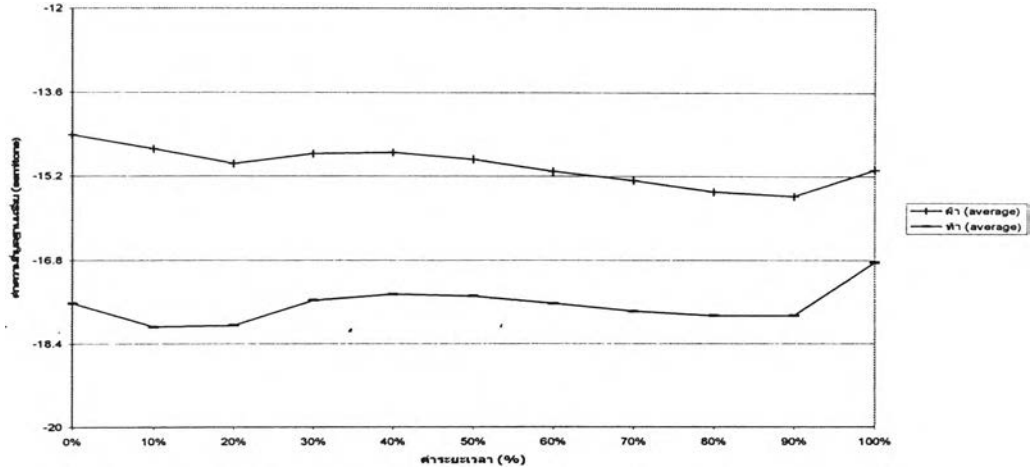

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสมพร ใจกว้าง อายุ 60 ปี ต.มะเีต

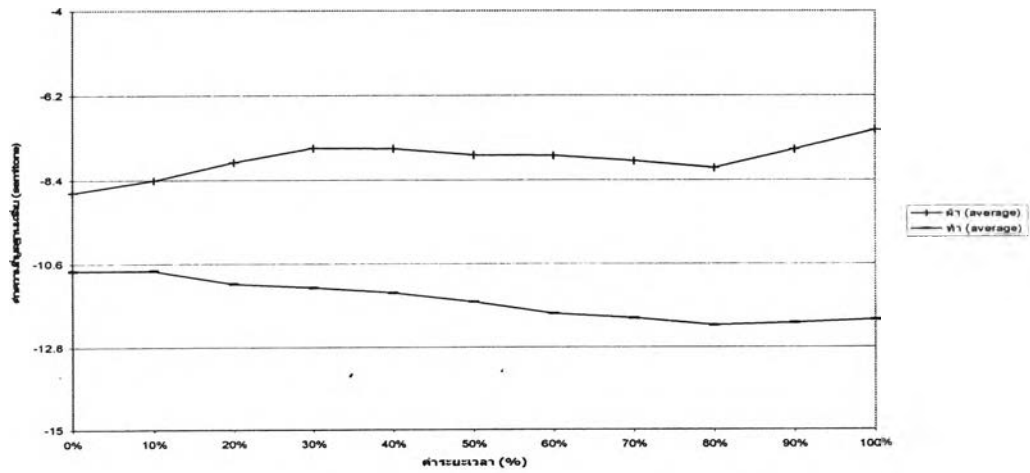

ภาพที่ 6.21 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลมะเีต

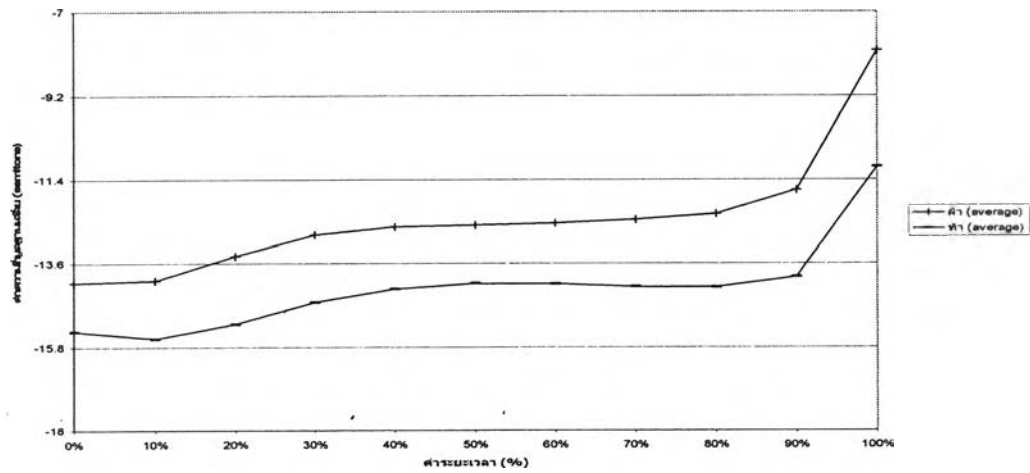
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. อีระศักดิ์ จันทวิภรณ์ อายุ 13 ปี ๓. มะเขีต

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. อธิศักดิ์ ด้ลกาไพศาล อายุ 12 ปี ๓. มะเขีต

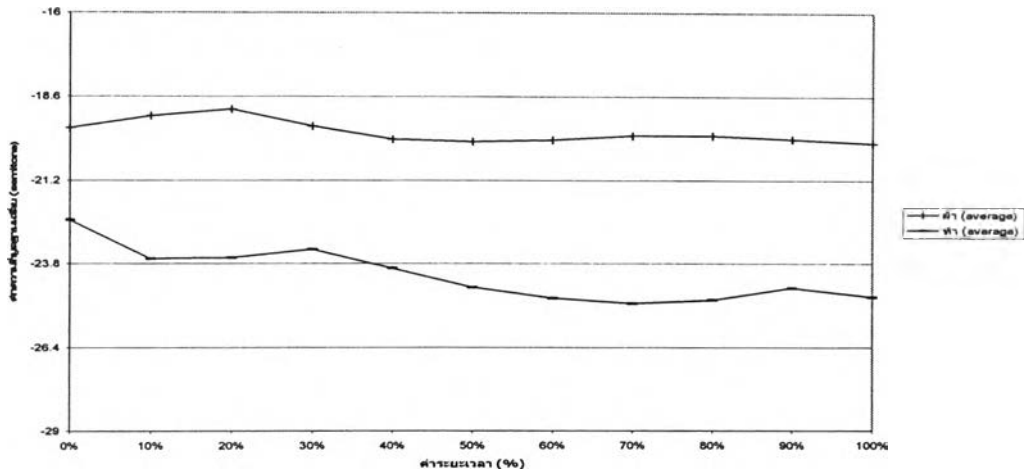

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. สุรศักดิ์ เมืองนิล อายุ 12 ปี ๓. มะเขีต

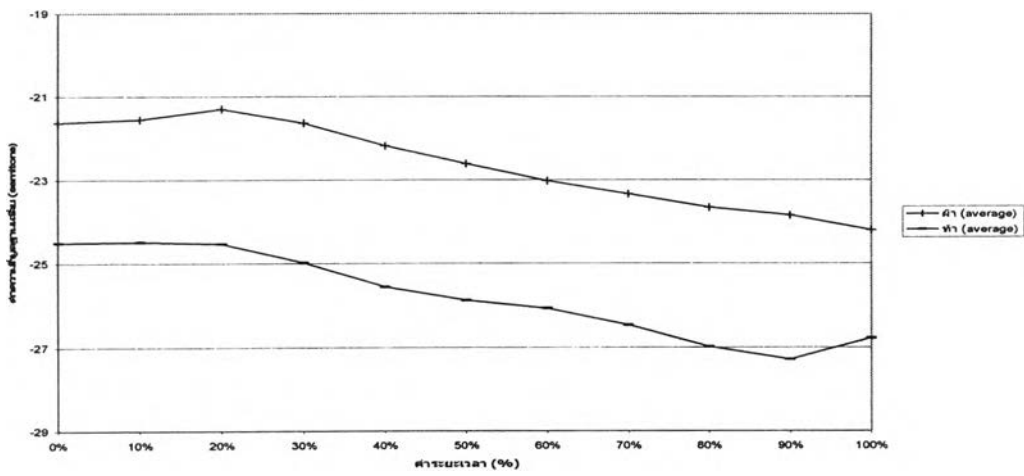

ภาพที่ 6.22 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลมะเรีต

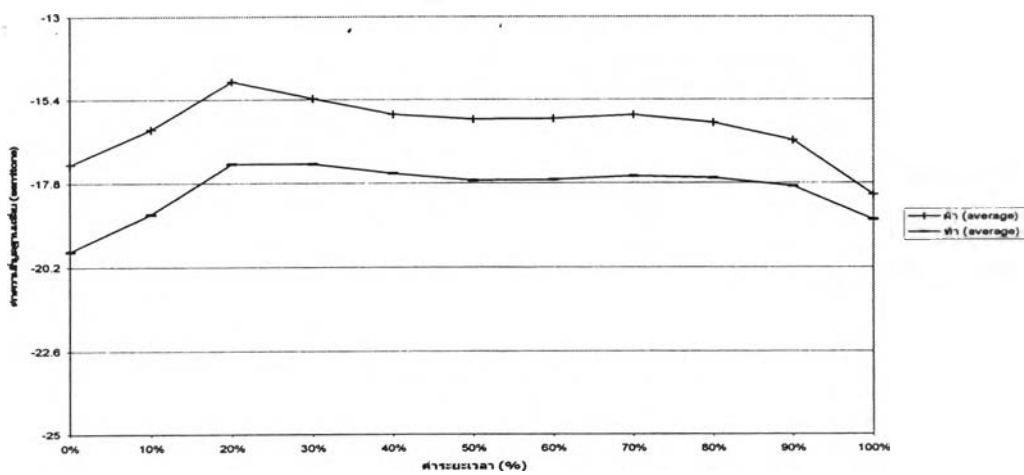
กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวาระณยุค
ของ นายอาน ผ่องมณี อายุ 64 ปี ต.หน้าเมือง

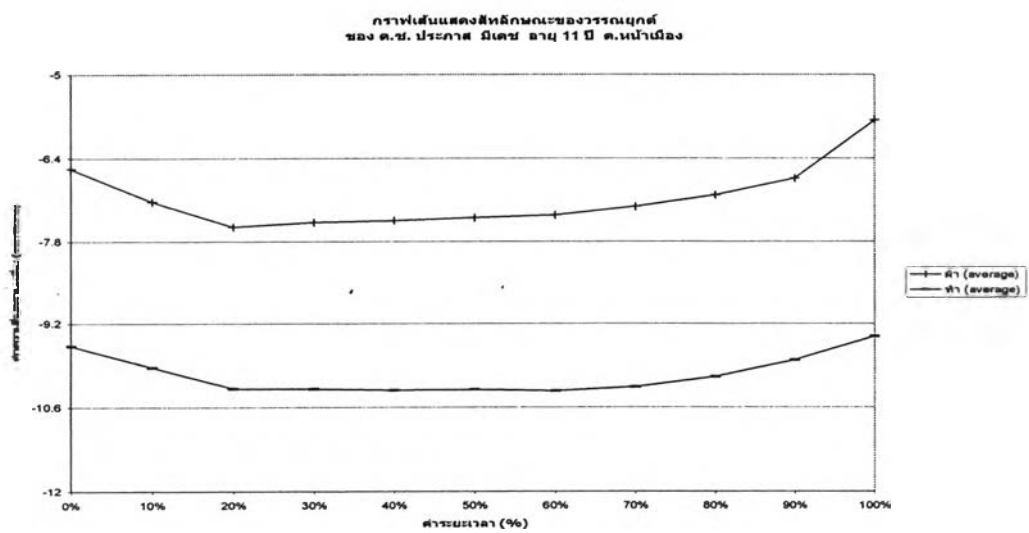
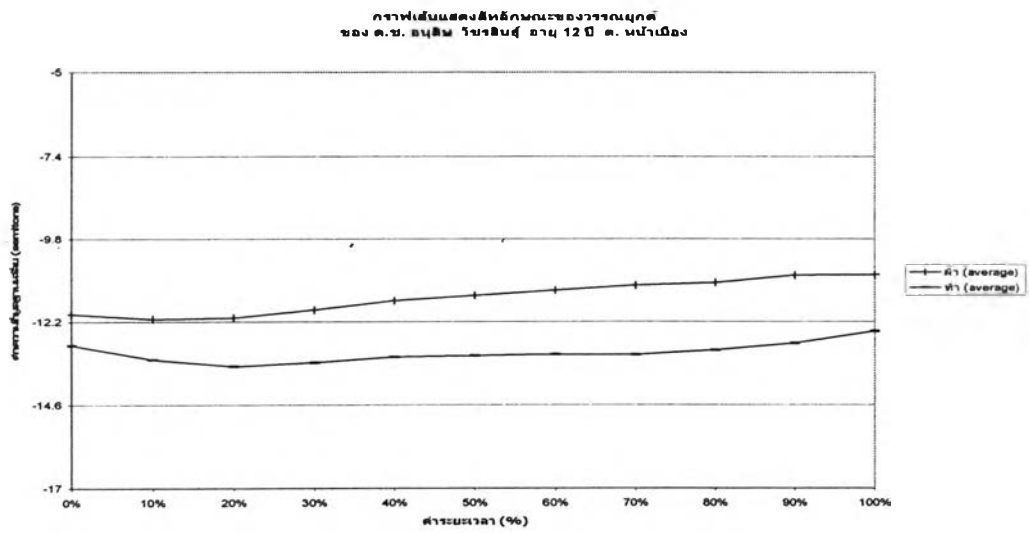
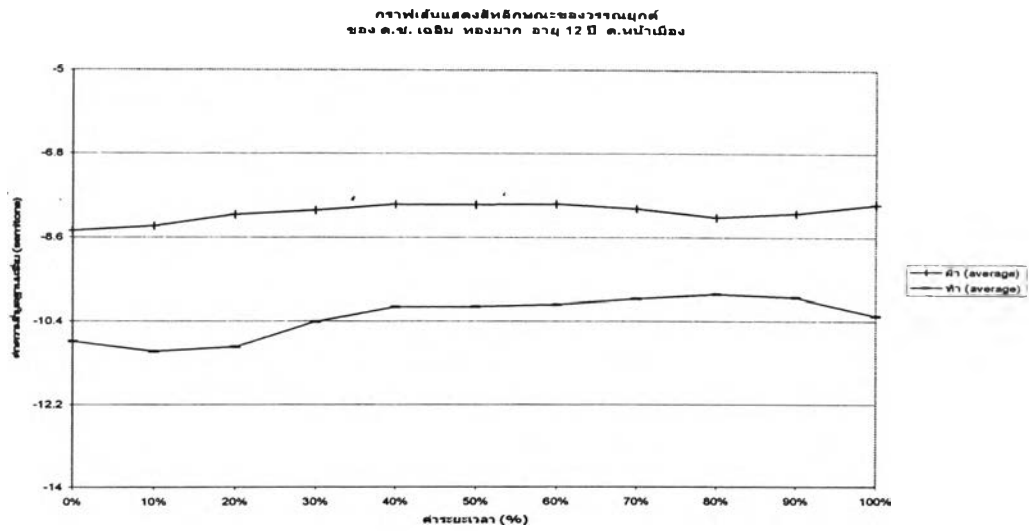
กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวาระณยุค
ของ นายอนิต คำแก้ว อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวาระณยุค
ของ นายเจริญ มีบุญ อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

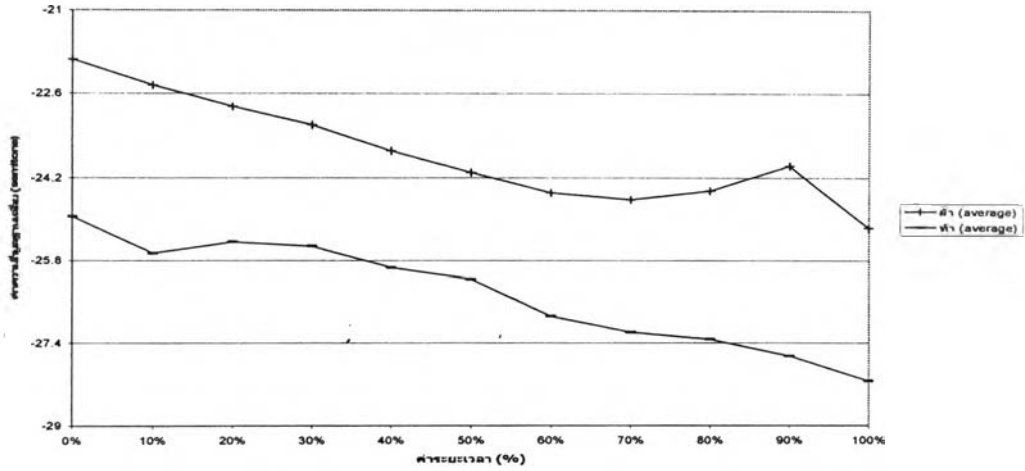

ภาพที่ 6.23 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวาระณยุคที่ระดับในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลหน้าเมือง

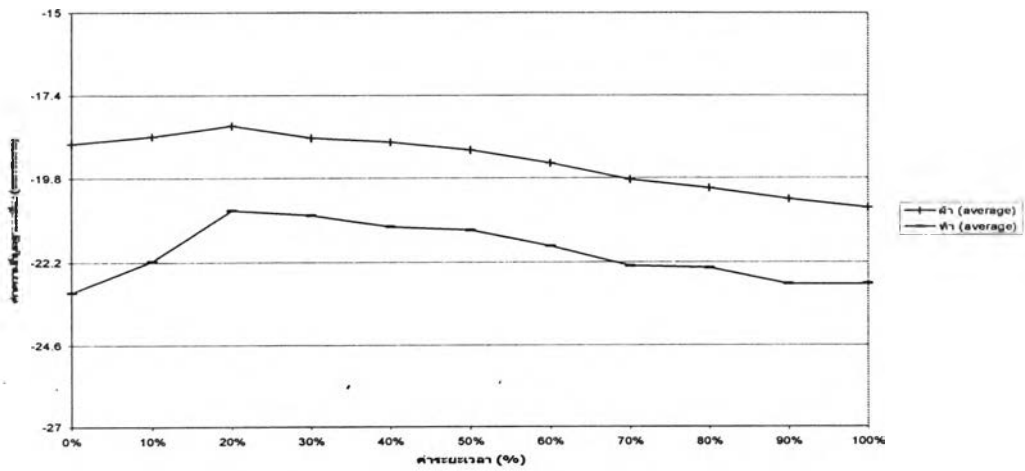

ภาพที่ 6.24 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกลำกษณอายุน้อย ตำบลหน้าเมือง

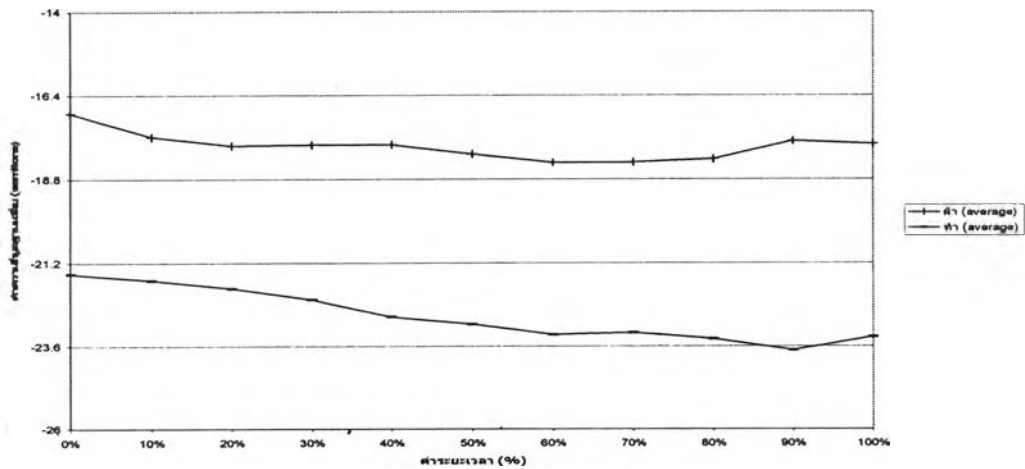
กราฟเส้นแสดงสีถักกนกของวรรณยุกต์
ของ นายเชื้อม มากเจริญ อายุ 70 ปี ค. ปอหุด

กราฟเส้นแสดงสีถักกนกของวรรณยุกต์
ของ นายเบือง นิลละโม อายุ 70 ปี ค. ปอหุด

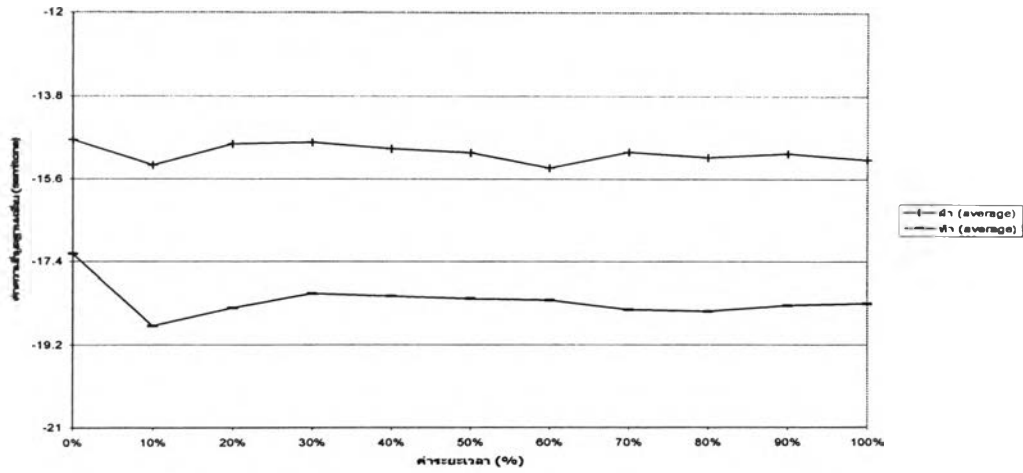
กราฟเส้นแสดงสีถักกนกของวรรณยุกต์
ของ นายเคือม อินทร์คำ อายุ 70 ปี ค. ปอหุด

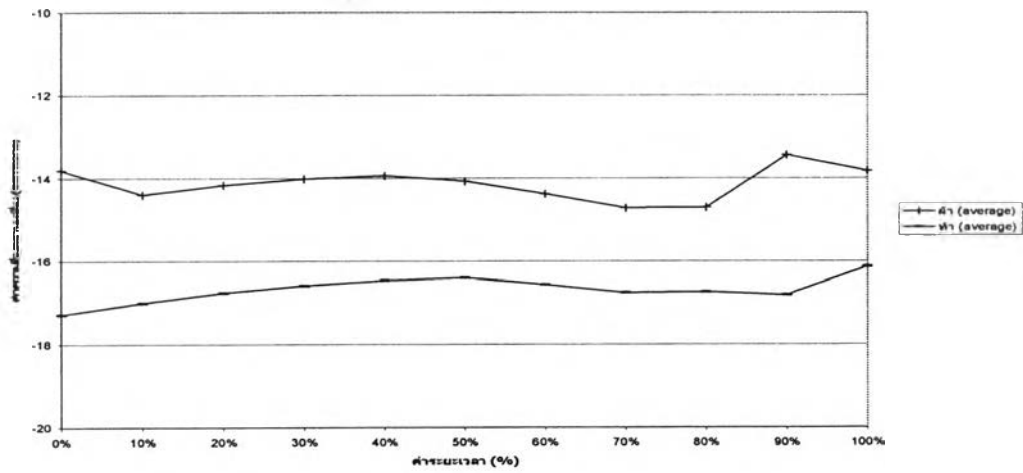
ภาพที่ 6.25 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลปอหุด

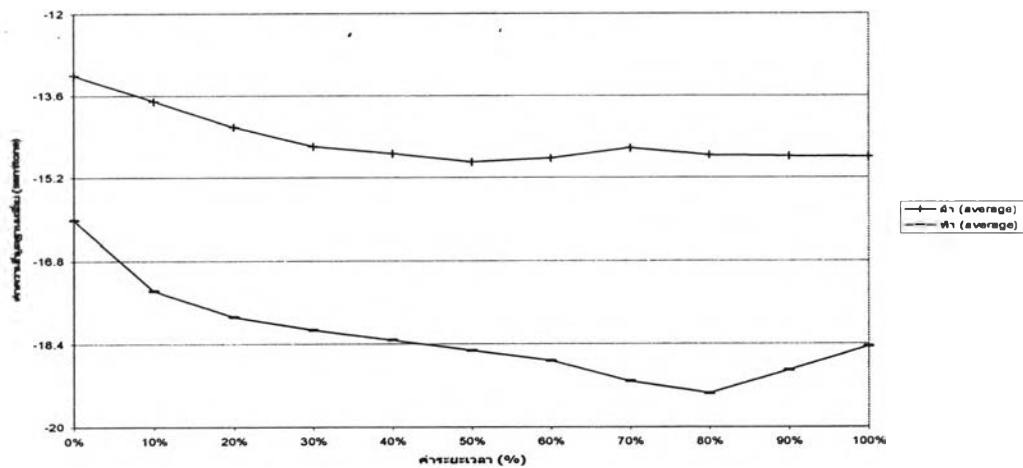
กราฟเส้นแสดงสีถักกษณะของวรรณยุกต์
ของ นายวรากร เจริญรัตน์ อายุ 16 ปี ต. ปอหุด

กราฟเส้นแสดงสีถักกษณะของวรรณยุกต์
ของ ต.ช. กวีดี สมนะริ่ง อายุ 13 ปี ต. ปอหุด

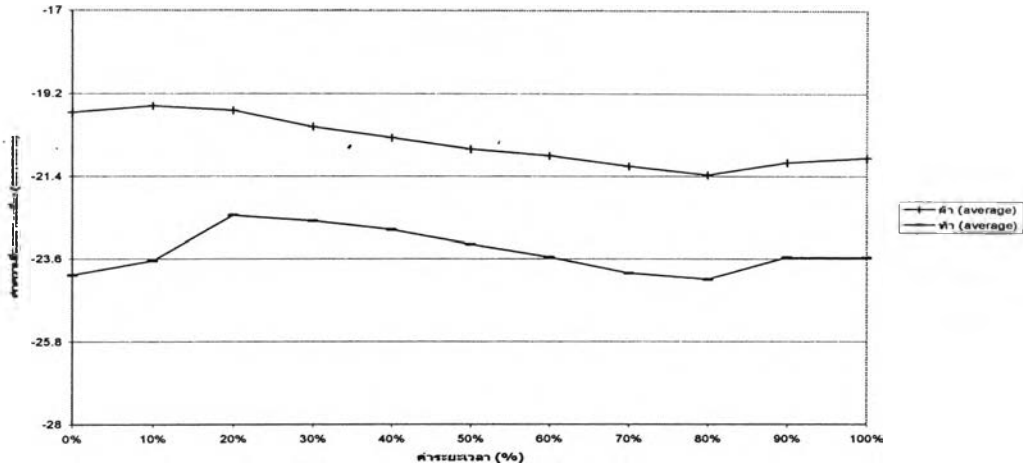

กราฟเส้นแสดงสีถักกษณะของวรรณยุกต์
ของ ต.ช. โสภาส บุญหัน อายุ 13 ปี ต. ปอหุด

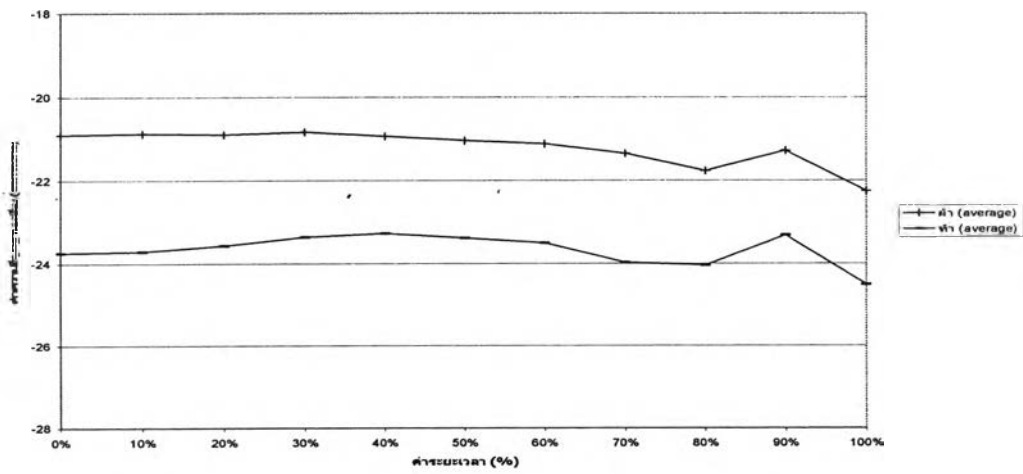

ภาพที่ 6.26 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บออกภาษาอายุน้อย ตำบลปอหุด

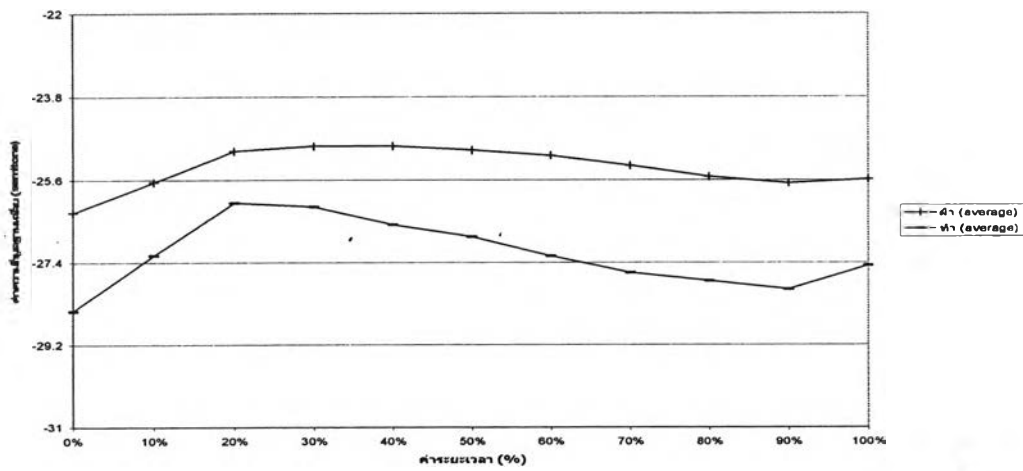
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็นของ นายสมิต ใจชัยราษฎร์ อายุ 70 ปี ๓. แม่ป๋า

กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์ของ นายสมพร รัตนรักษ์ อายุ 68 ปี ๓. แม่ป๋า

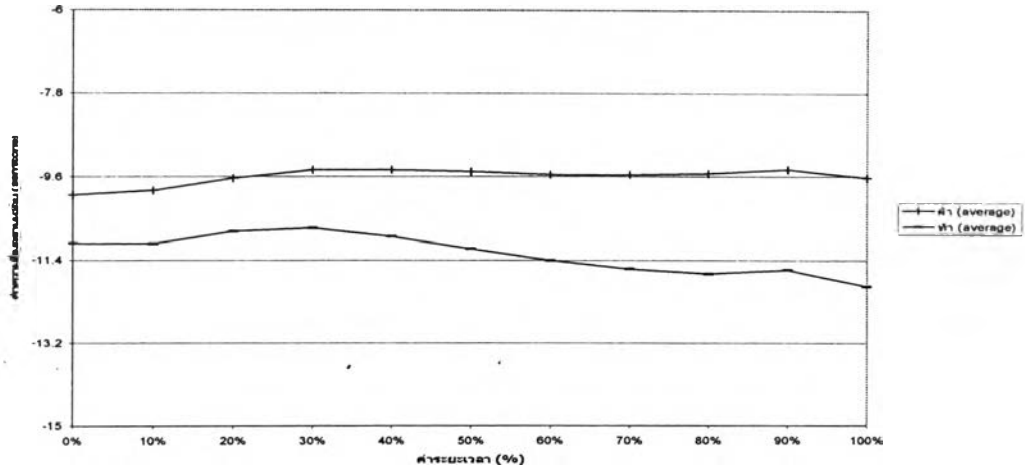

กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวรรณยุกต์ของ นายริน ชวานวล อายุ 70 ปี ๓. แม่ป๋า

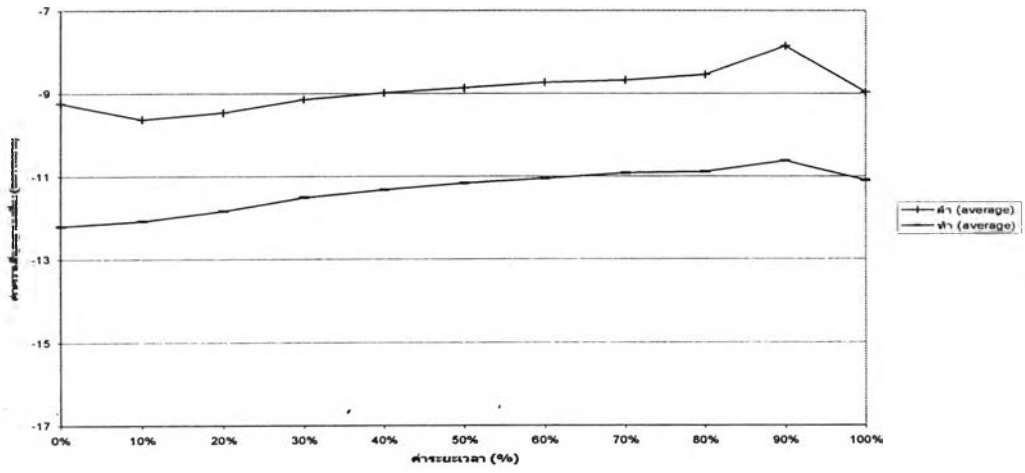

ภาพที่ 6.27 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกลายอายุมาก ตำบลแม่ป๋า

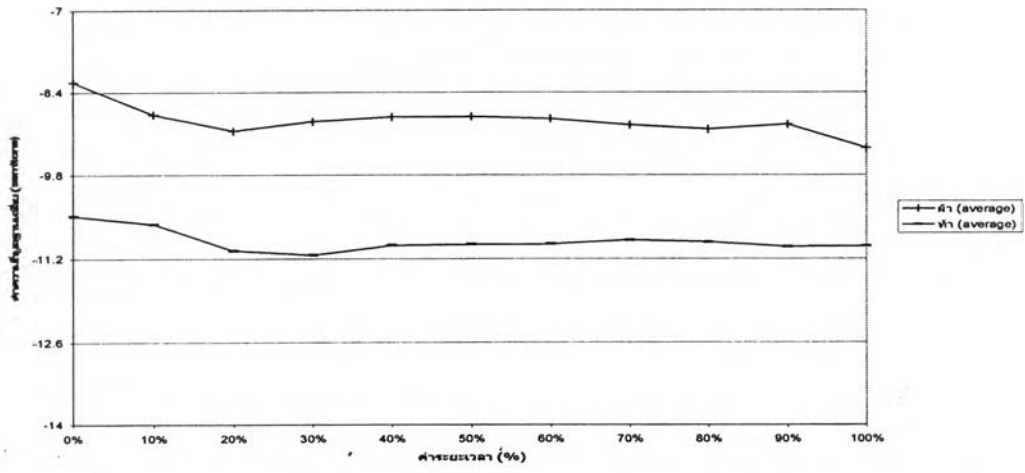
กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. สนากร ขาวนาค อายุ 10 ปี ๓. แม่ป้า

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. ศรชัย พรหมนิ อายุ 14 ปี ๓. แม่ป้า

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. วีระพิณณ์ แทกุล อายุ 11 ปี ๓. แม่ป้า

ภาพที่ 6.28 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ระดับในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลแม่ห้า

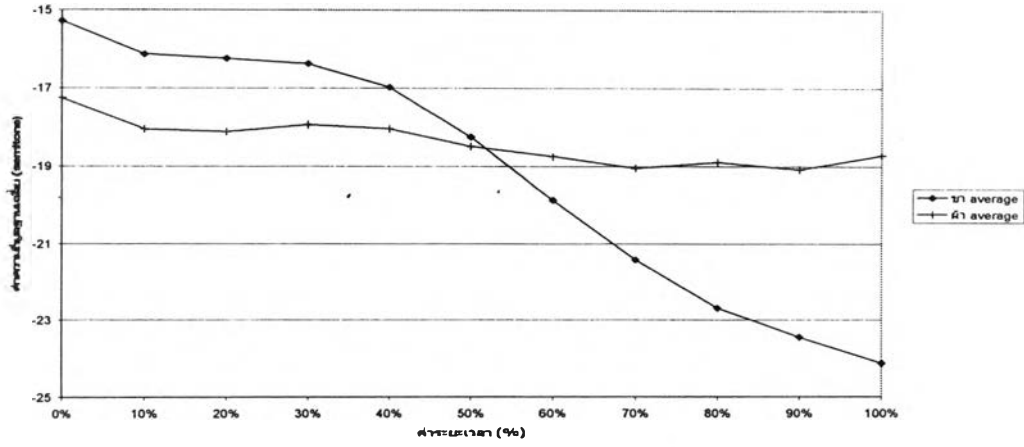
6.3 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูง (ว.1 และ ว.5) ในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกตำบล

ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์สูงในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะเป็นเสียงสูงมีด้วยกัน 2 หน่วยเสียง ได้แก่ ว.1 ปรากฏในช่อง A1 “ชา” และ ว.5 ปรากฏในช่อง C1 “ผ้า” (ดูภาพที่ 6.29-6.42)

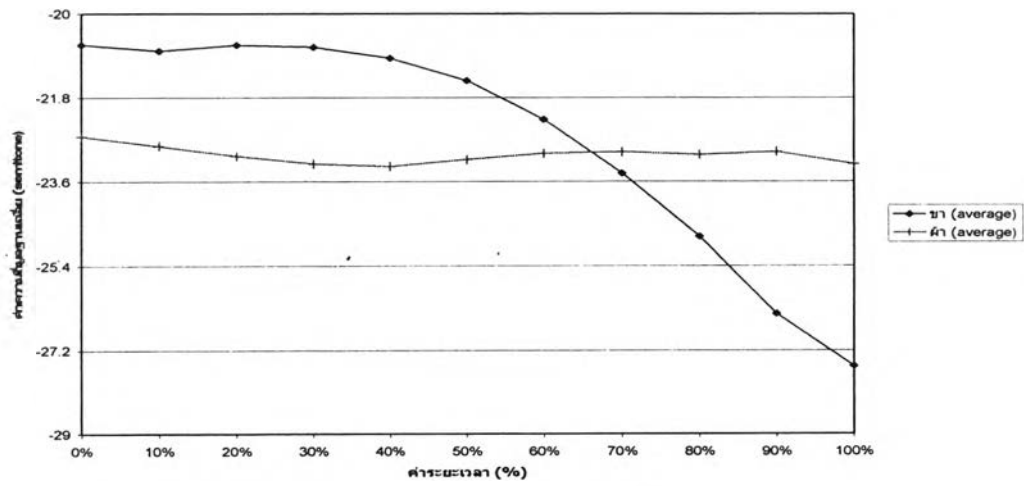
หลังจากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาส่วนใหญ่จำนวน 40 คน มีรูปแบบความสัมพันธ์ของ ว.1 และ ว.5 เหมือนกัน กล่าวคือ จุดเริ่มต้นของเสียง ว.1 สูงกว่า ว.5 เสมอ ว.1 ระดับเสียงคงที่อยู่ระยะหนึ่ง หรือเลื่อนขึ้นแล้วตกลงไปสู่ระดับต่ำ แต่ใน ว.5 ระดับเสียงคงที่อยู่ในระดับสูงหรืออาจลดต่ำลงบ้างเล็กน้อยในตอนท้าย

มีข้อยกเว้นอยู่กรณีเดียวซึ่งปรากฏในผู้บอกภาษาจำนวน 2 คนพบว่า ผู้บอกภาษาอายุมาก ต.มะเร็ต (ดูภาพที่ 6.35 คนที่ 1 และคนที่ 2) มีรูปเชิงกลของ ว.1 ไม่เป็นเสียงตก ซึ่งเป็นข้อแตกต่างจากผู้บอกภาษาคนอื่นอย่างชัดเจน

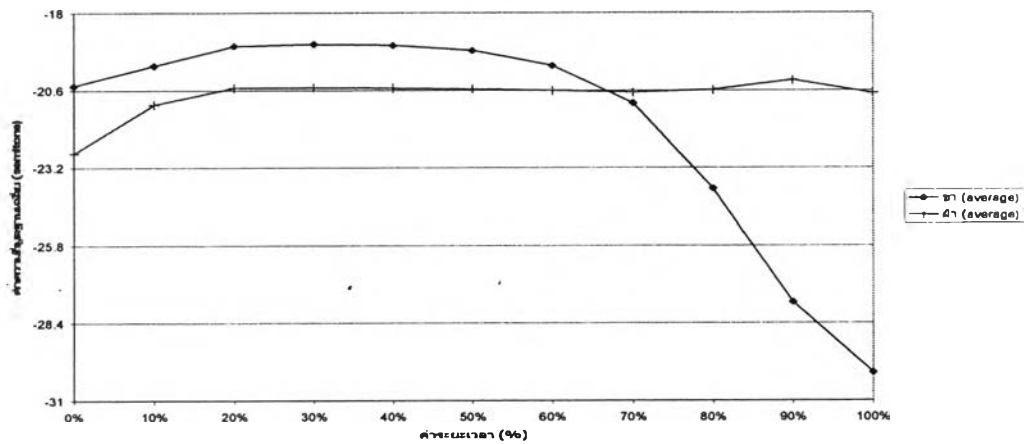
กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายน้อย สมวงษ์ อายุ 64 ปี ค.ฉ.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายเทพ ชนาคินชัย อายุ 60 ปี ค.ฉ.ปะน้อย

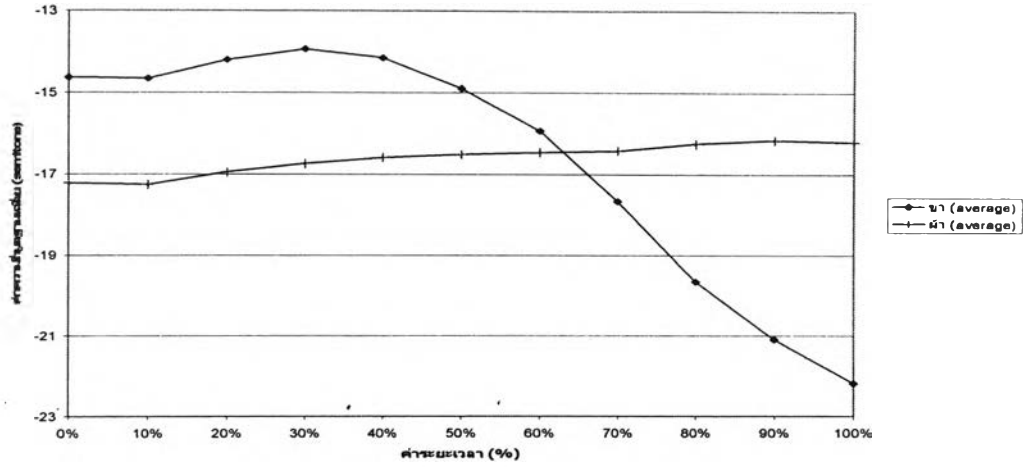

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของนายณัฐ ป่องเขียน อายุ 60 ปี ค.ฉ.ปะน้อย

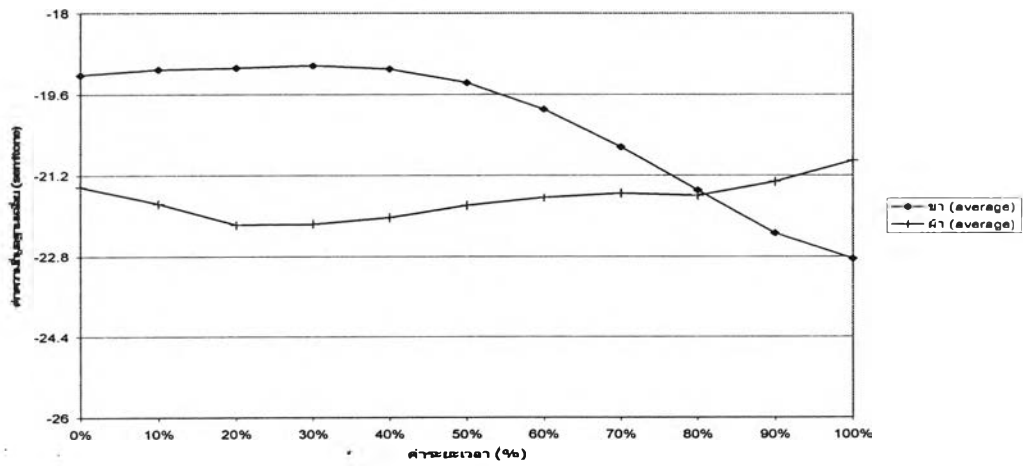

ภาพที่ 6.29 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอภาษาอายุมาก
ต่ำดลปะน้อย

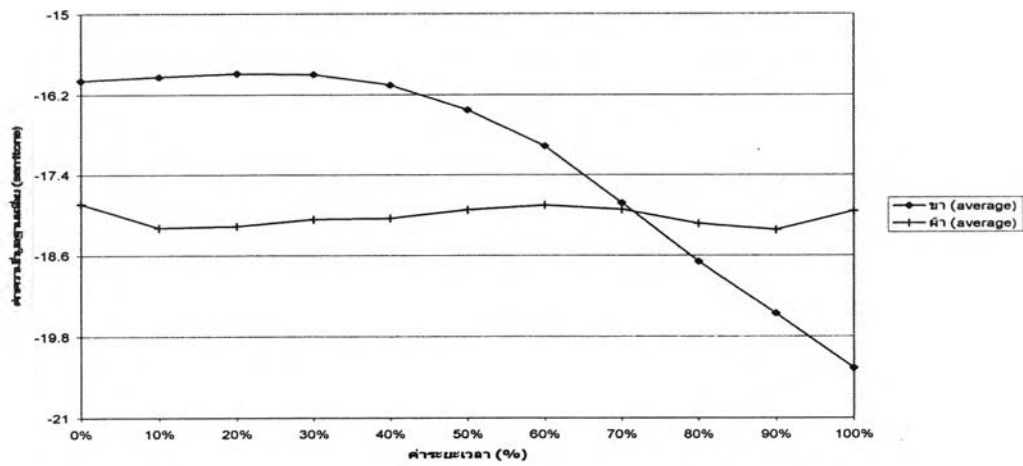
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายชินทร์ เรืองสุข อายุ 16 ปี ค.ล.ปะปอม

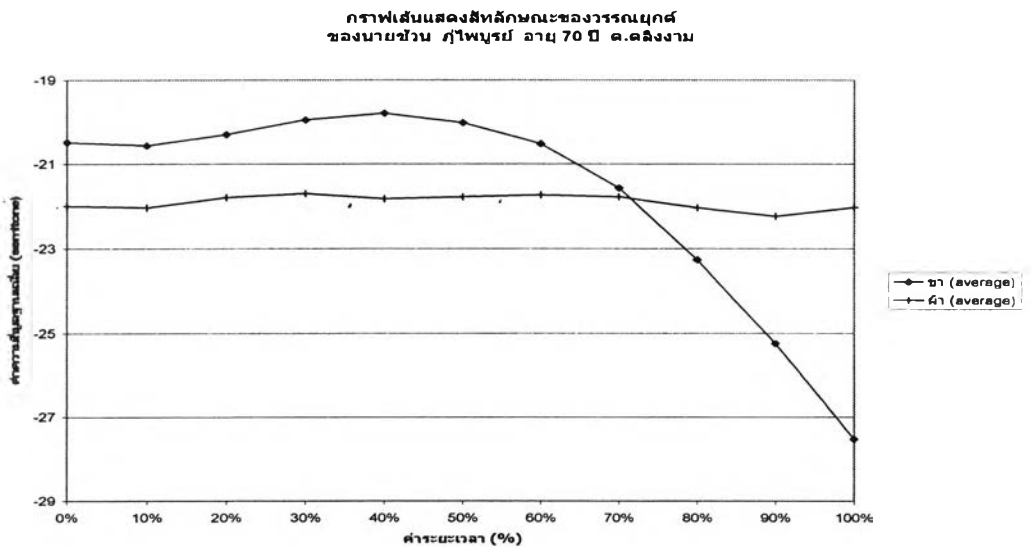
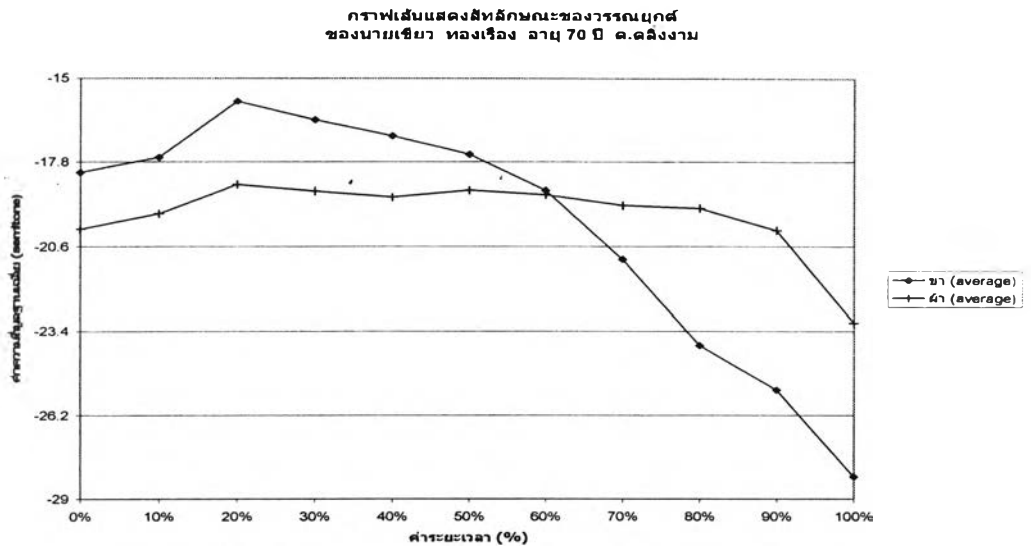
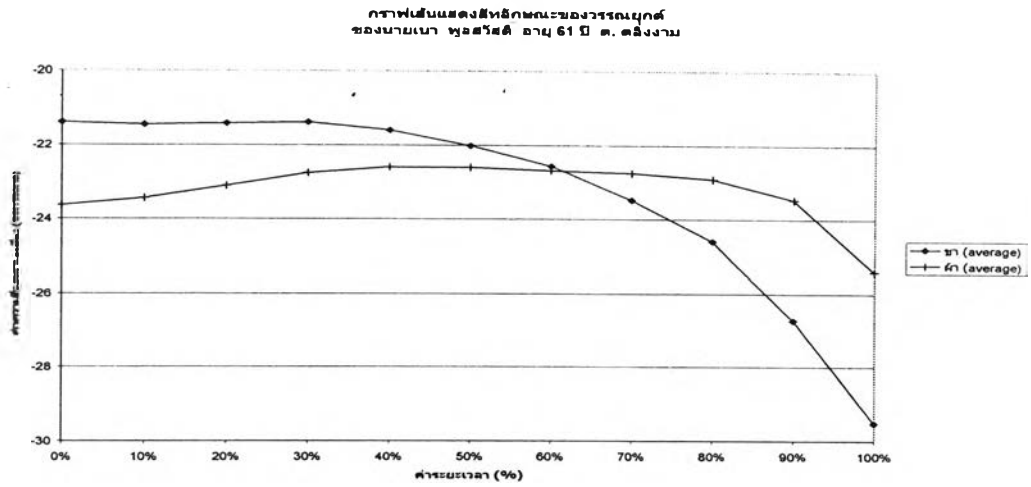
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของนางวสันต์ สมวงษ์ อายุ 16 ปี ค.ล.ปะปอม

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์
ของด.ช.เกียรติศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ค.ล.ปะปอม

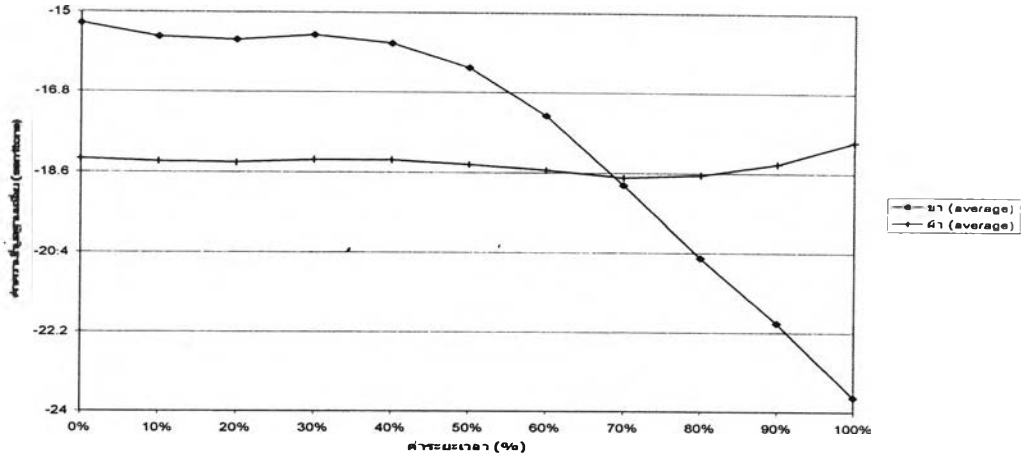

ภาพที่ 6.30 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุน้อย
ต่ำลปะน้อย

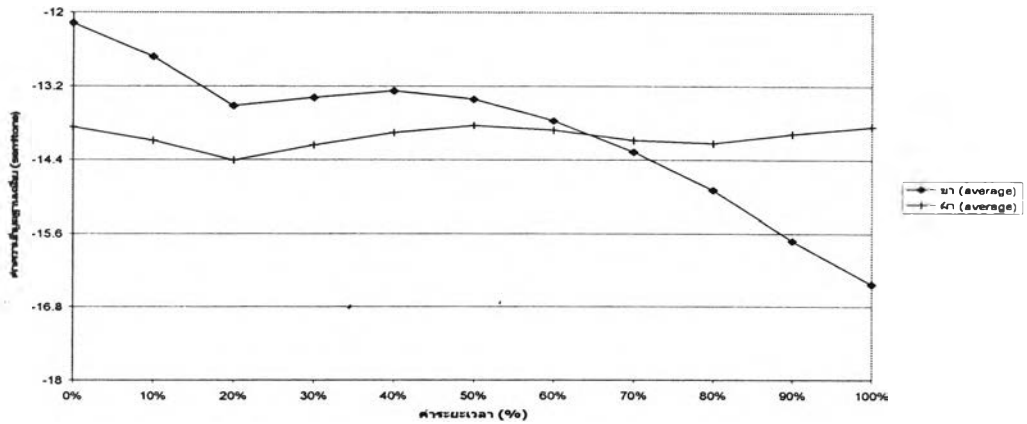

ภาพที่ 6.31 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุมาก
ตำบลดลิ่งงาม

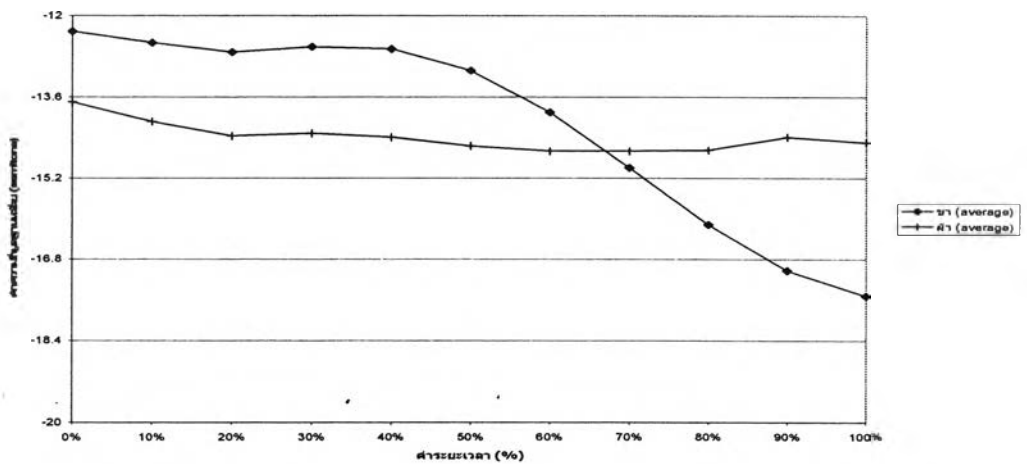
กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวรรณยุกต์
ของนายสัมพันธ์ ทองเรือง อายุ 16 ปี ต.ตลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. เดิมพร จินห์ใหญ่ อายุ 13 ปี ต.ตลิ่งงาม

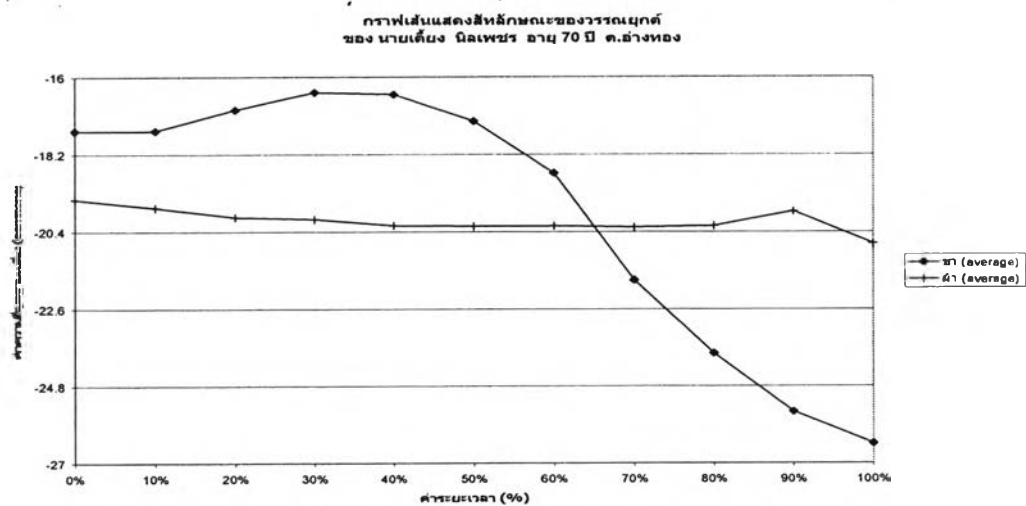
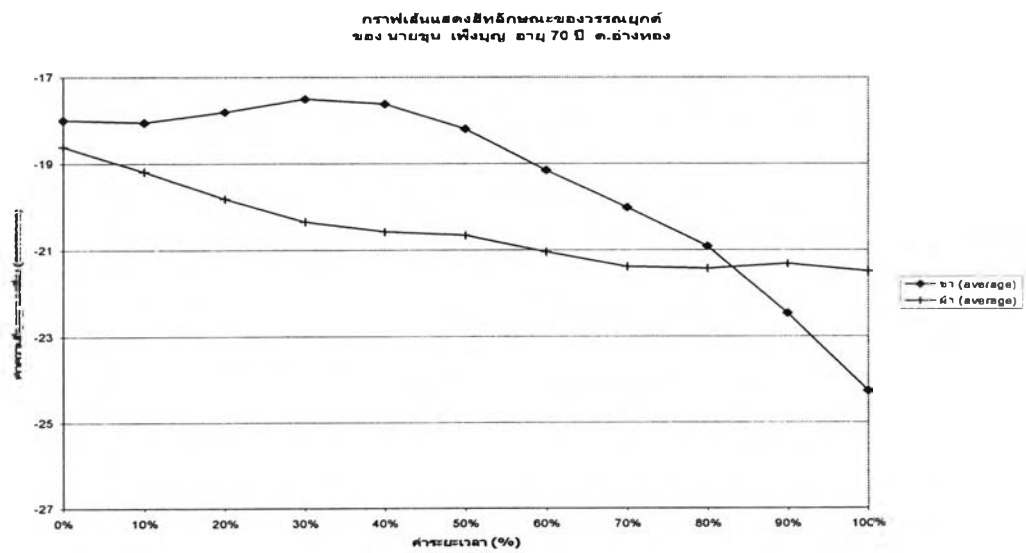
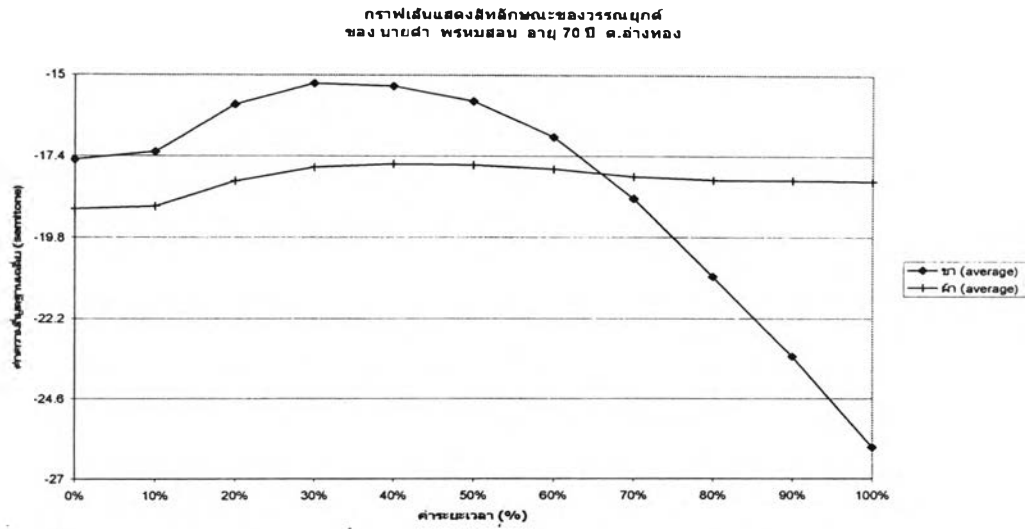

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. สุรศักดิ์ เรืองทอง อายุ 13 ปี ต.ตลิ่งงาม

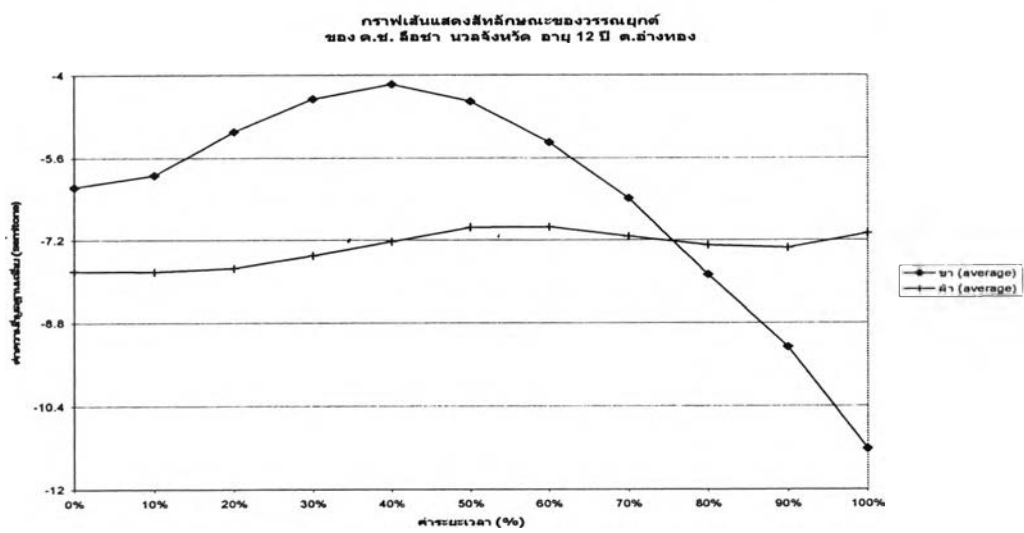
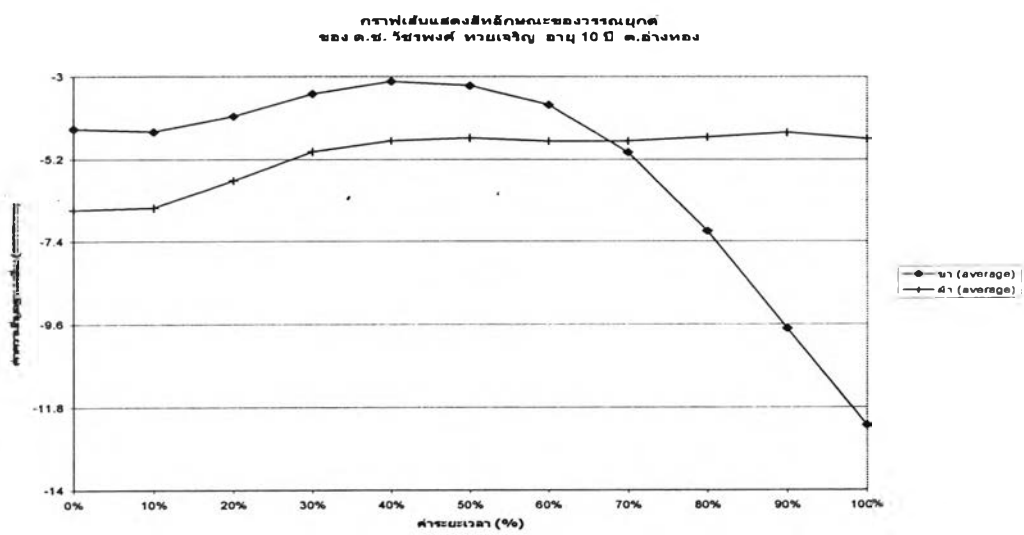
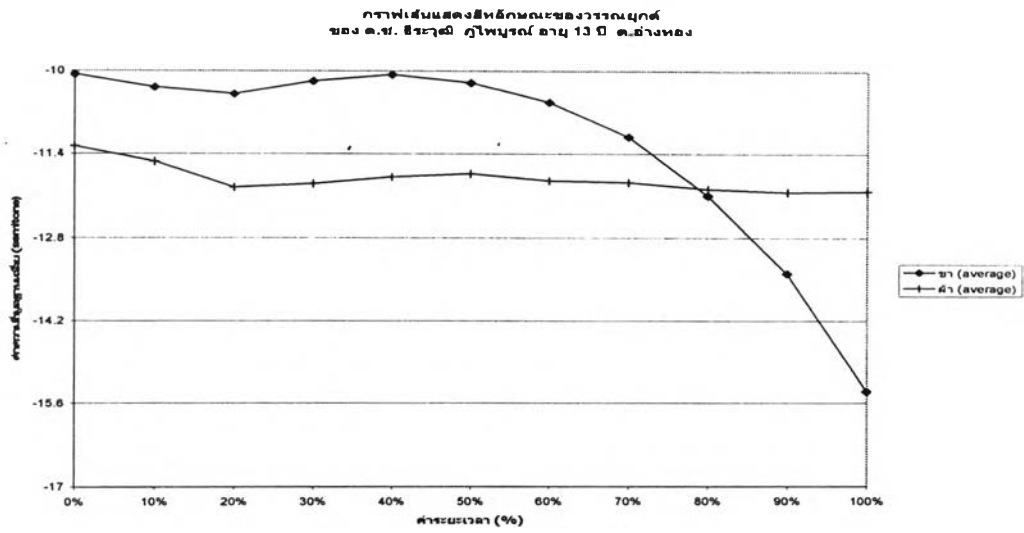

ภาพที่ 6.32 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอภาษาอายุน้อย
ตำบลตลิ่งงาม

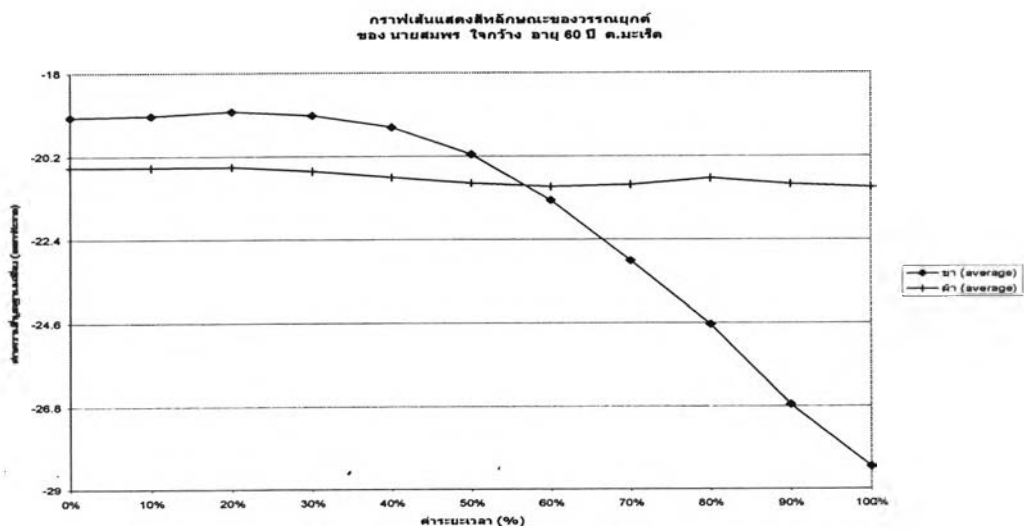
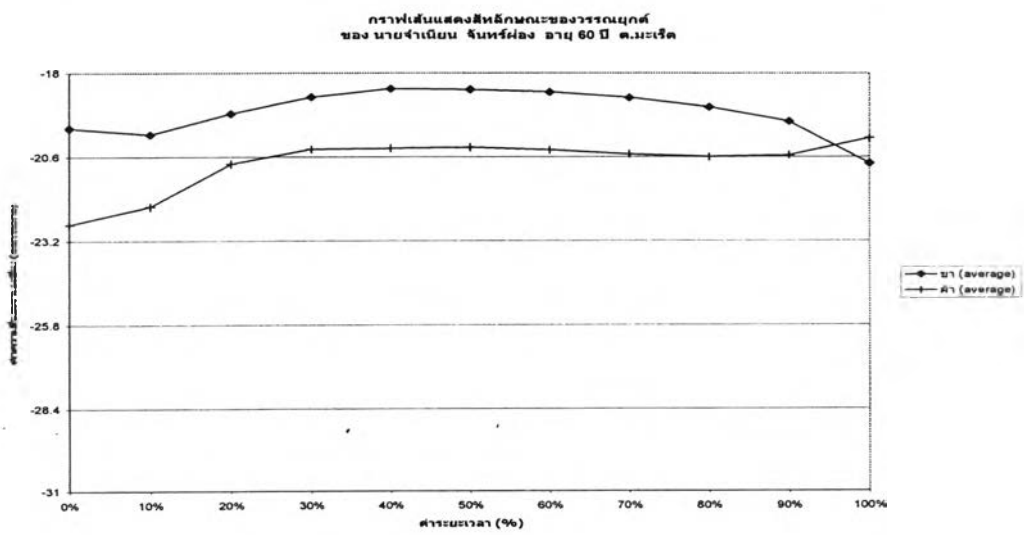
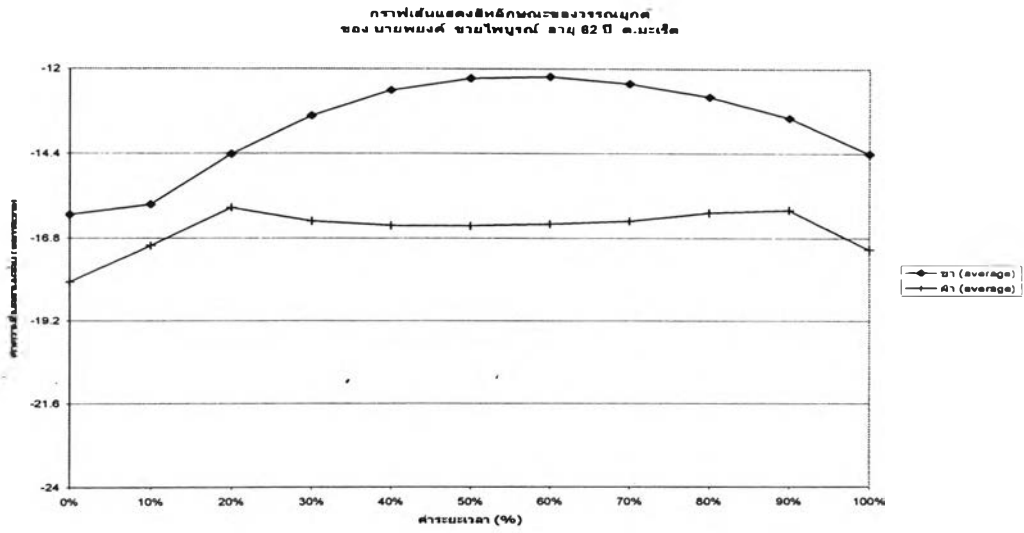

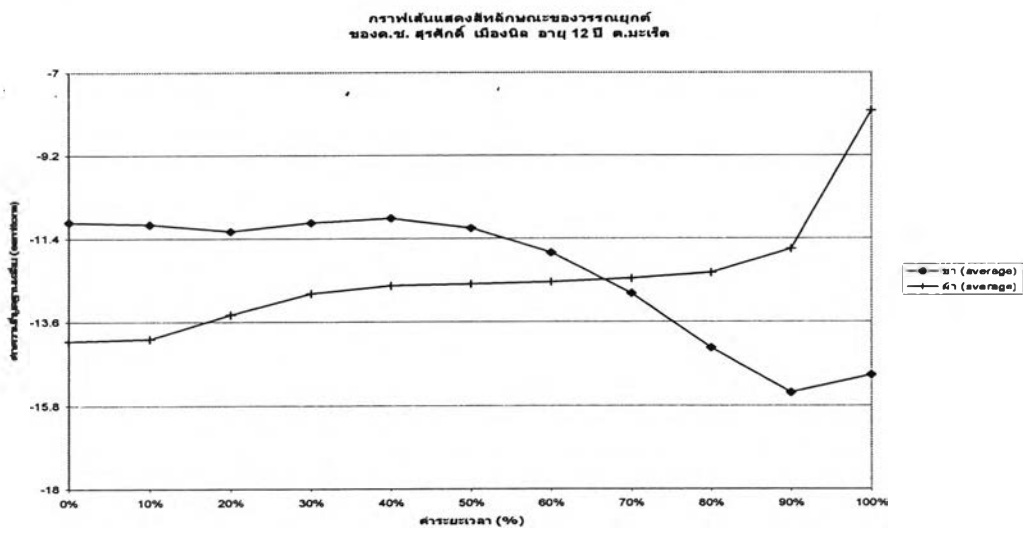
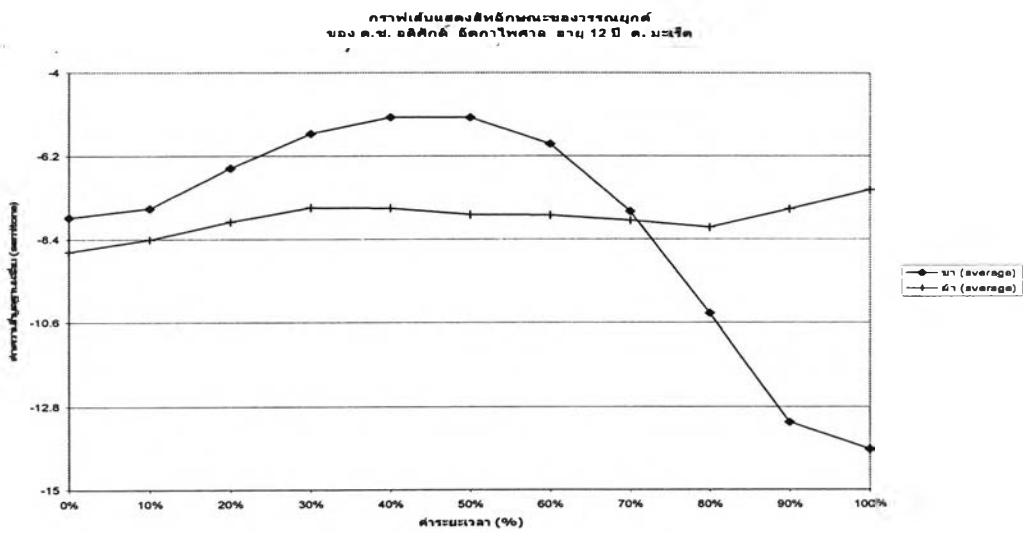
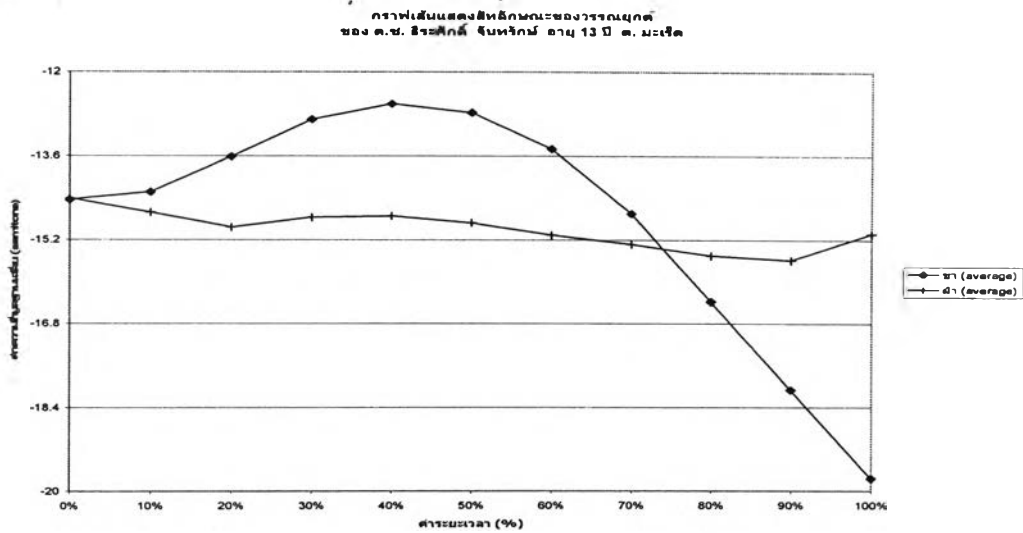
ภาพที่ 6.33 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอภาษาอายุมาก
ตำบลลำทอง

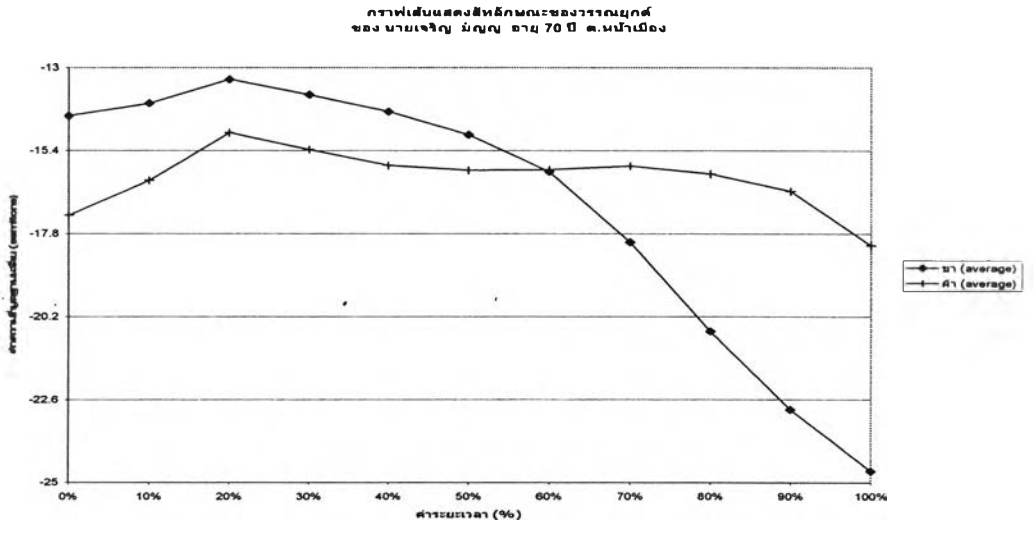
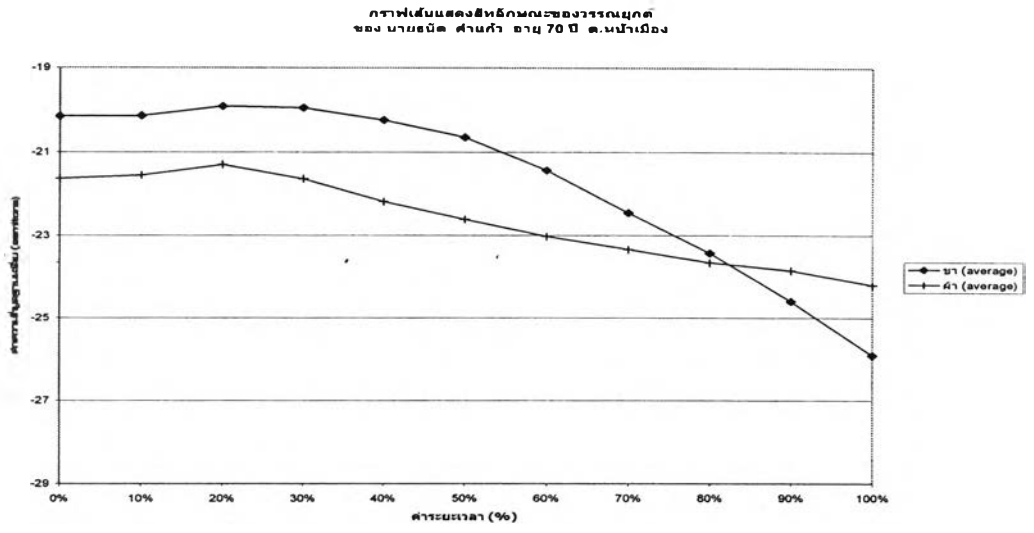
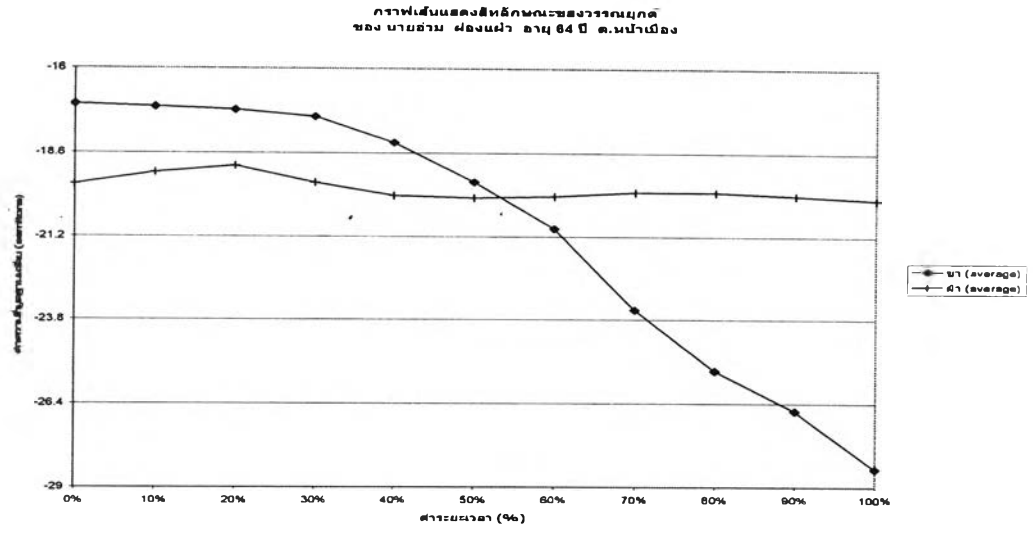
ภาพที่ 6.34 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกลำกษาอายุน้อย
ตำบลอ่างทอง

ภาพที่ 6.35 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอภาษาอายุมาก
ตำบลมะเีต

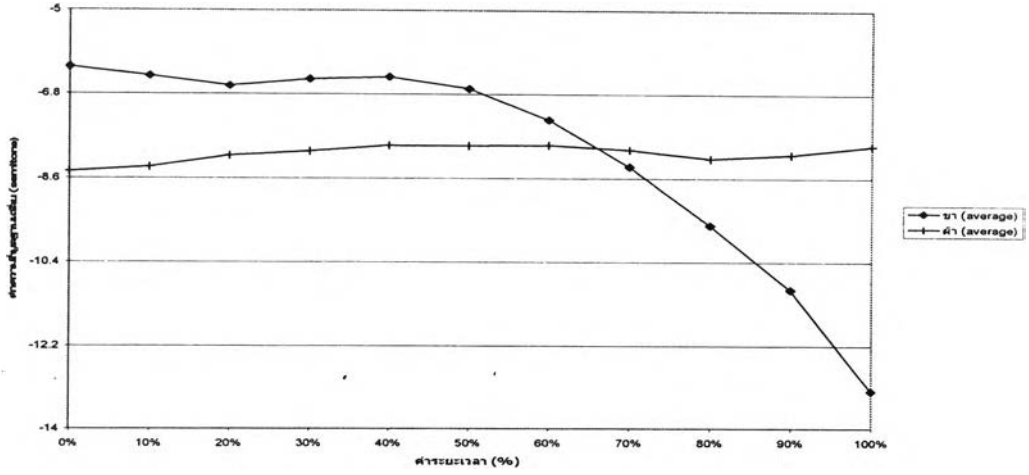

ภาพที่ 6.36 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุน้อย
ตำบลมะเีต

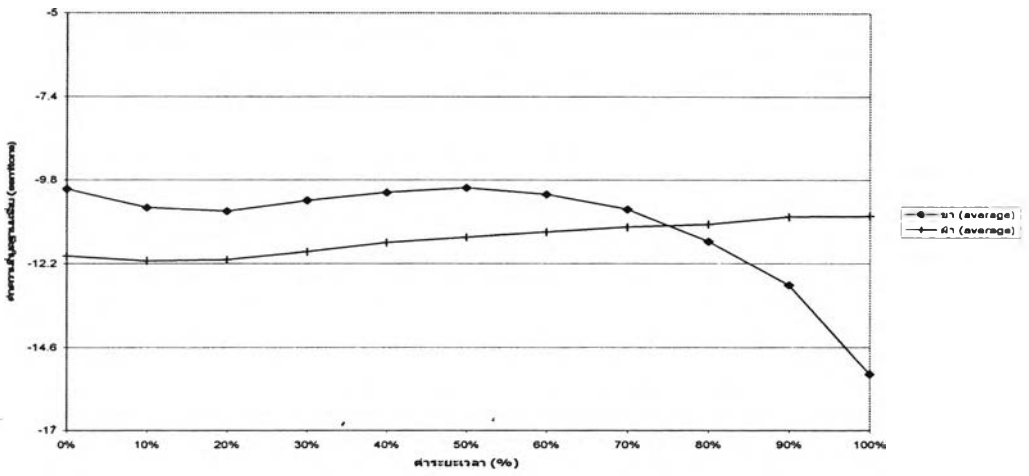

ภาพที่ 6.37 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุมาก
ตำบลหน้าเมือง

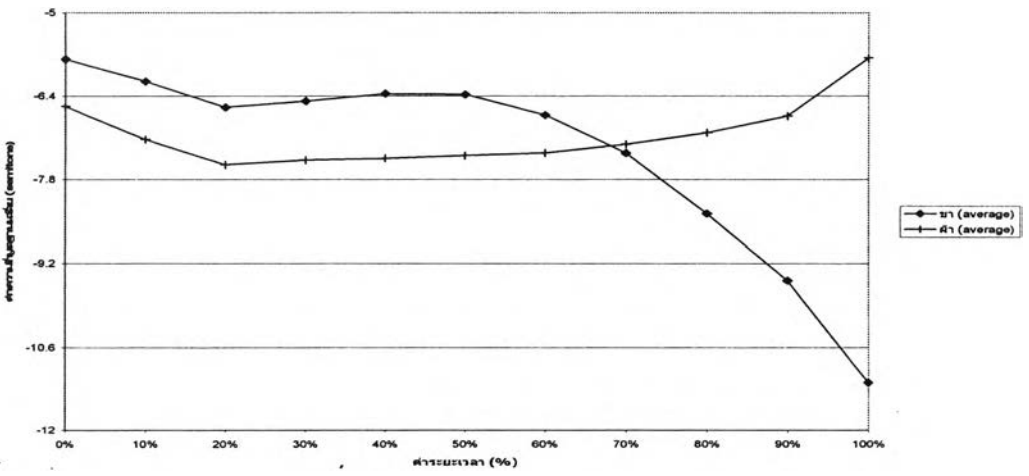
กราฟเส้นแสดงสีหลักเกณฑ์ของบรรณยุค
ของ ค.ช. เดิม ทองมาก อายุ 12 ปี ต.หน้าเมือง

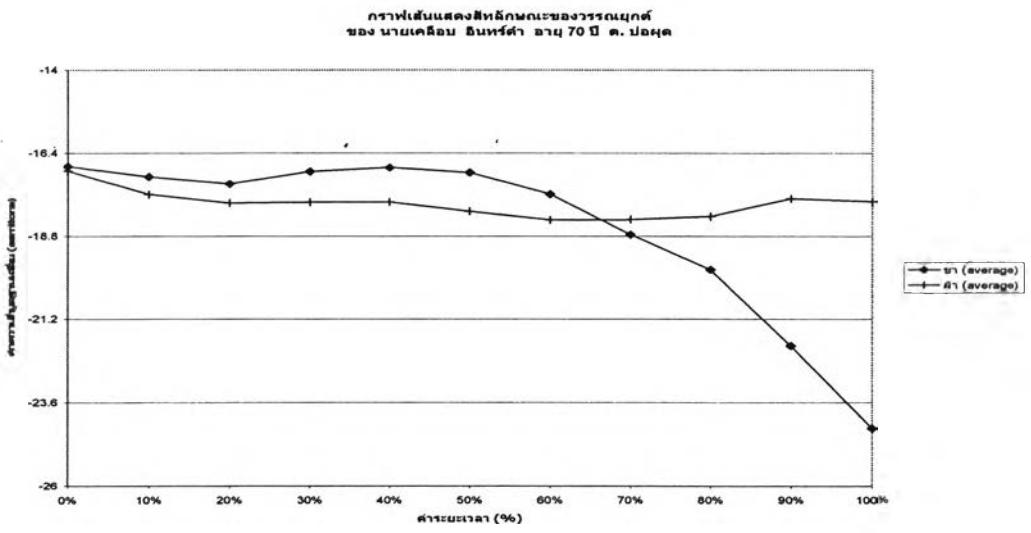
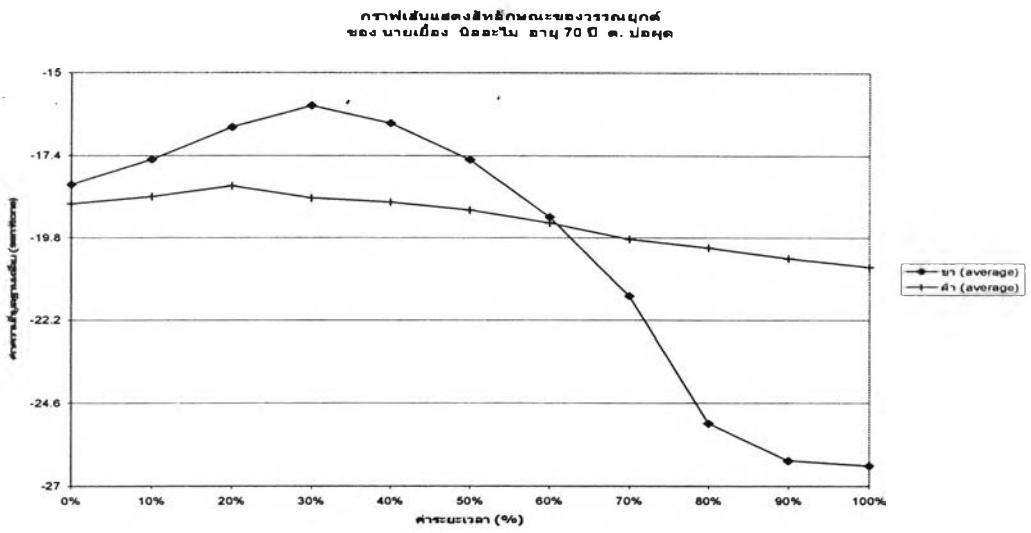
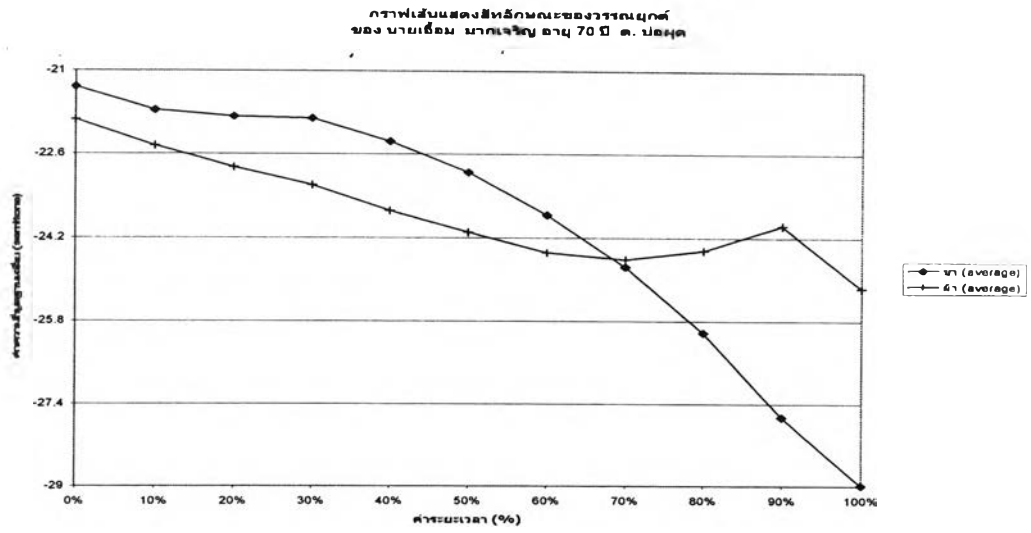
กราฟเส้นแสดงสีหลักเกณฑ์ของบรรณยุค
ของ ค.ช. อนุทิน รัชชสินธุ์ อายุ 12 ปี ต.หน้าเมือง

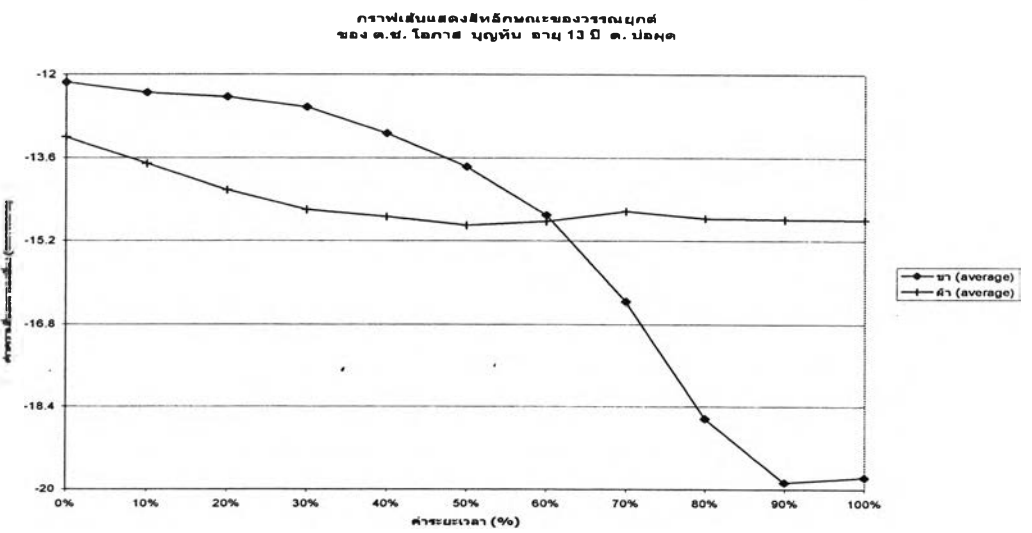
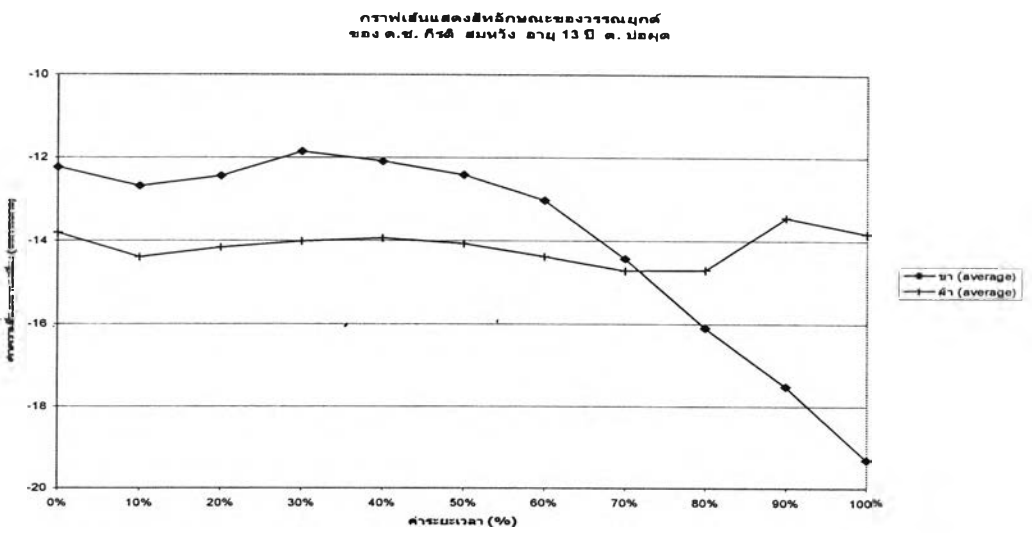
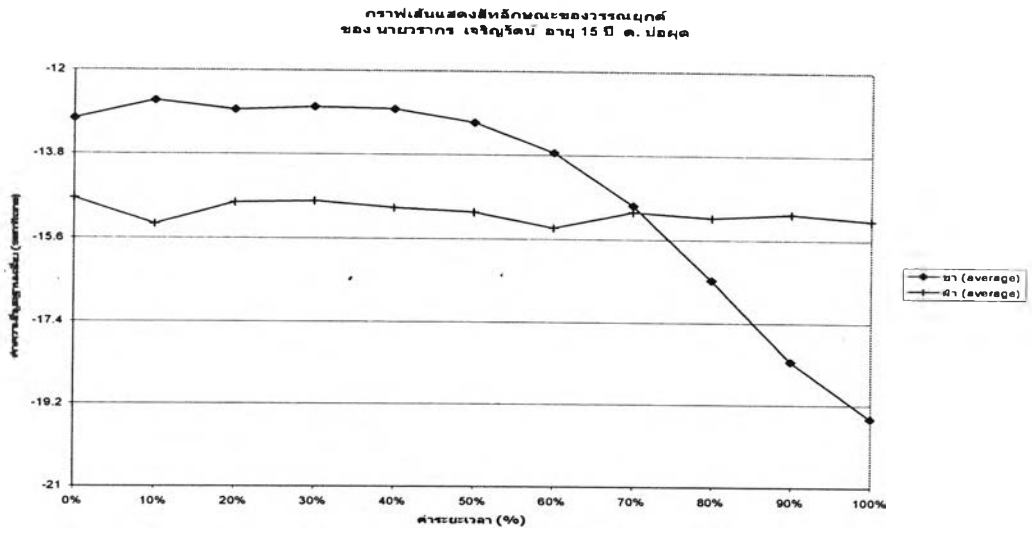
กราฟเส้นแสดงสีหลักเกณฑ์ของบรรณยุค
ของ ค.ช. ประภาส นิเทศ อายุ 11 ปี ต.หน้าเมือง

ภาพที่ 6.38 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้ออกภาษาอายุน้อย
ตำบลหน้าเมือง

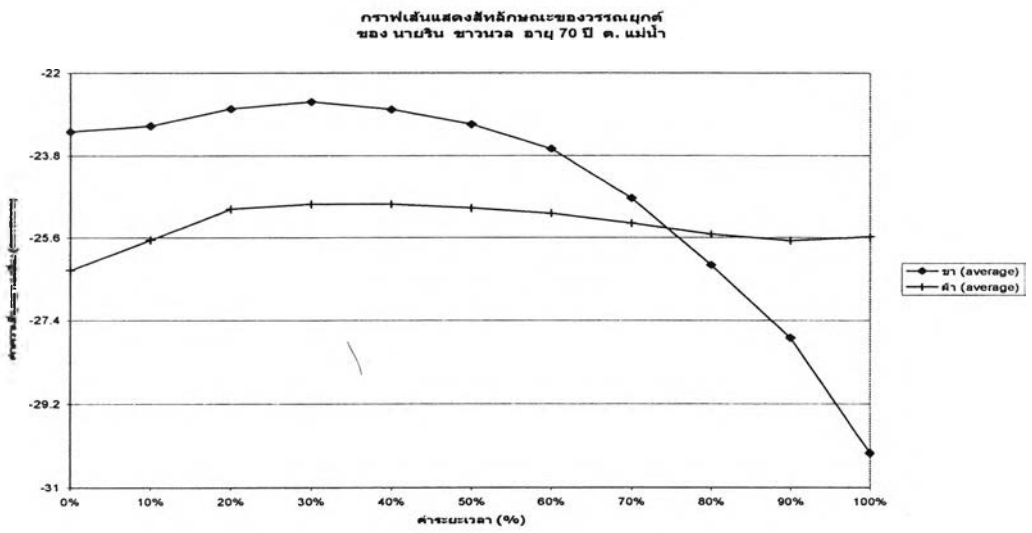
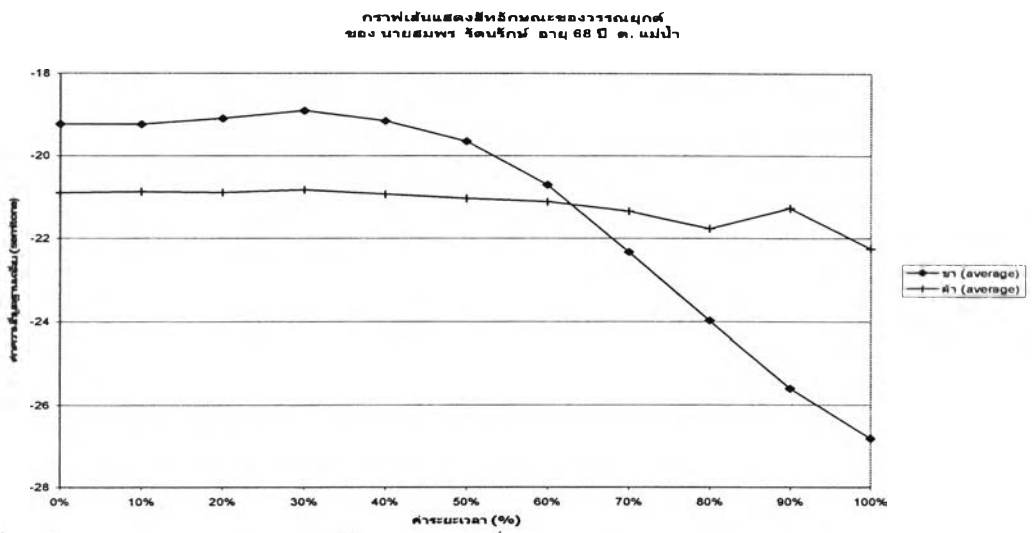
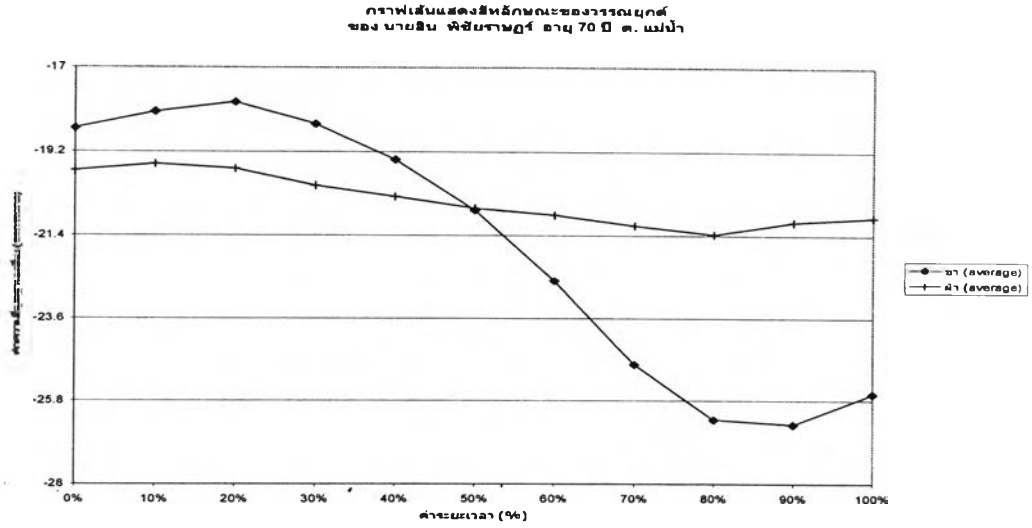

ภาพที่ 6.39 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุมาก
ตำบลปอผุด

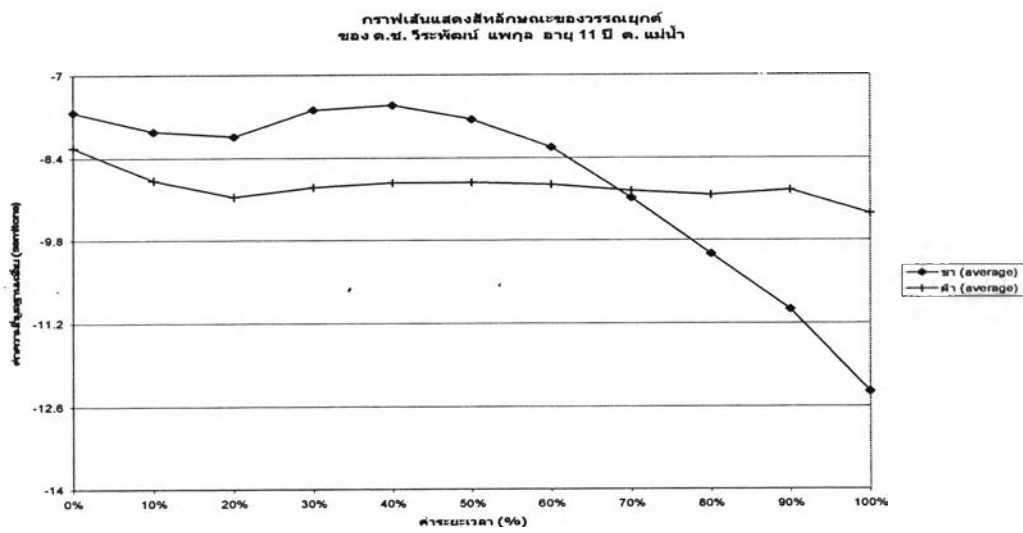
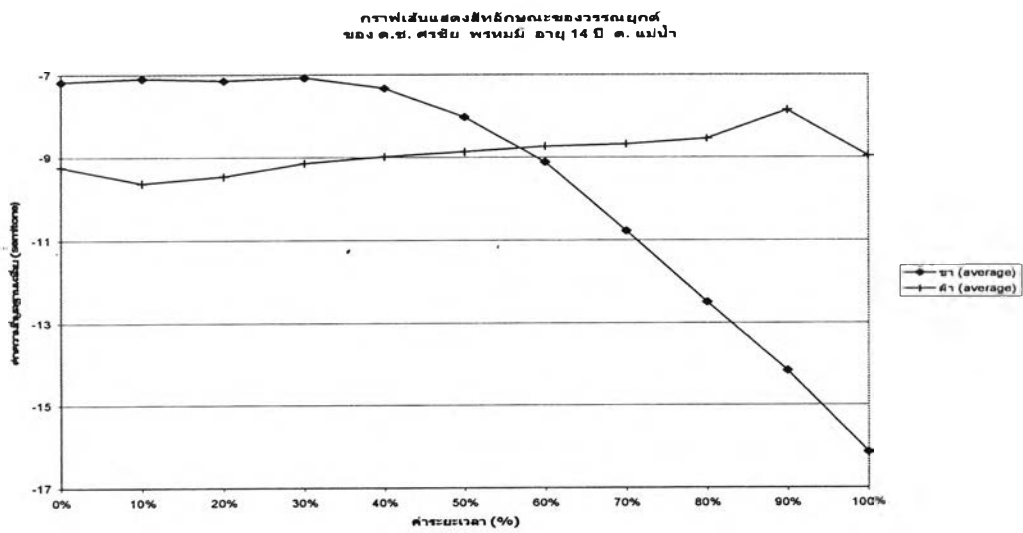
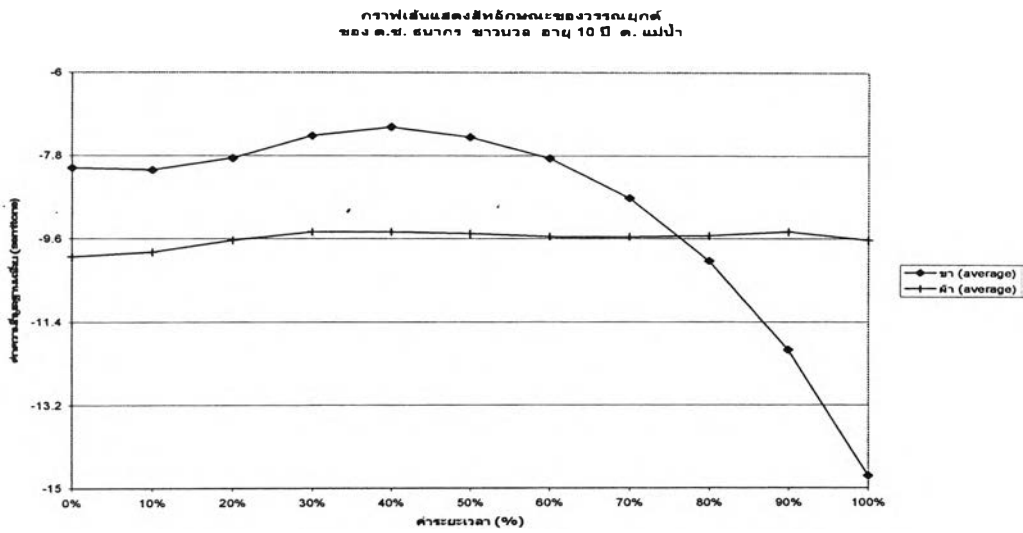

ภาพที่ 6.40 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุน้อย
ตำบลปอผุด

ภาพที่ 6.41 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุมาก
ตำบลแม่ป่า

ภาพที่ 6.42 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์สูงในผู้บอกภาษาอายุน้อย
ตำบลแม่น้ำ

6.4 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำ (ว.3, ว.4 และว.6) ในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกตำบล

ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่ำในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่มีลักษณะเป็นเสียงต่ำมีด้วยกัน 3 หน่วยเสียง ได้แก่ ว.3 ปรากฏในช่อง A4 “ทา”, ว.4 ปรากฏในช่อง B4 “ท่า” และว.6 ปรากฏในช่อง C4 “ท่า” (ดูภาพที่ 6.43-6.56)

หลังจากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาส่วนใหญ่จำนวน 39 คน มีรูปแบบความสัมพันธ์ของ ว.3, ว.4 และ ว.6 เหมือนกัน กล่าวคือ จุดเริ่มต้นของเสียงทั้ง 3 หน่วยเสียงอยู่ในระดับเดียวกันคือระดับเสียงต่ำ แต่ใน ว. 3 มีการเลื่อนระดับของเสียงขึ้นแล้วลดระดับเสียงลงไปอยู่ในระดับต่ำ ส่วนใน ว.4 มีการเลื่อนระดับของเสียงขึ้นเท่านั้น แต่ใน ว.6 ไม่มีการเลื่อนระดับเสียงให้สูงขึ้นเหมือน ว.3 และ ว.4 แต่รักษาระดับเสียงไว้ในระดับต่ำ

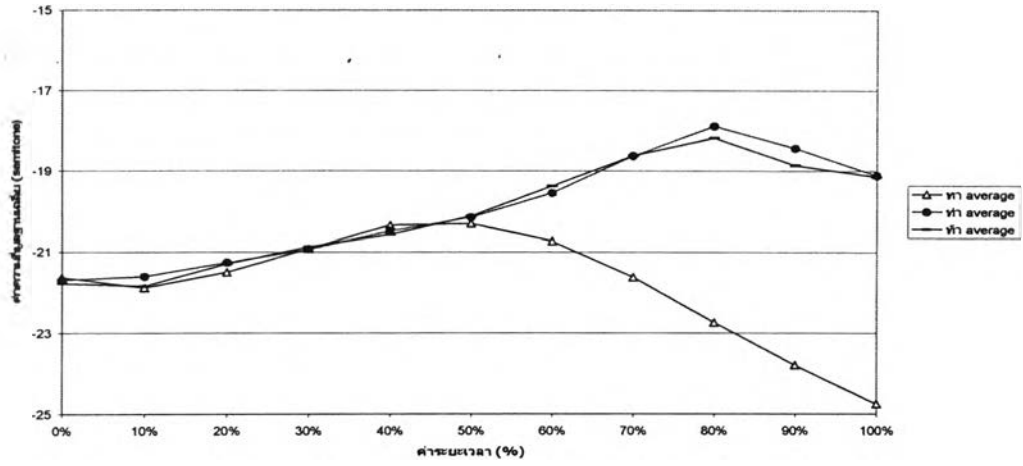
มีข้อยกเว้นอยู่ 4 กรณี ดังต่อไปนี้ กรณีที่ 1 พบว่า ในผู้บอกภาษาอายุน้อยบางคน ว.3 มีแนวโน้มที่ระดับเสียงต่ำลงเล็กน้อย กล่าวคือขณะที่ ว.3 ในผู้บอกภาษาอายุมากทุกคน จุดที่สูงที่สุดอยู่สูงกว่า ว.6 แต่ในผู้บอกภาษาอายุน้อยบางคนจุดที่สูงที่สุดอยู่ใกล้เคียงกับ ว.6 กรณีเช่นนี้ปรากฏใน 3 ตำบล คือ ต.ลิปะน้อย, ต.ตลิ่งงาม และ ต.อ่าวทอง (ดูภาพที่ 6.44 คนที่ 2 และคนที่ 3, ภาพที่ 6.46 คนที่ 3 และภาพที่ 6.48 คนที่ 1 และคนที่ 2)

กรณีที่ 2 ปรากฏในผู้บอกภาษาอายุมาก ใน ต.ลิปะน้อย จำนวน 1 คนที่ ว. 4 กับ ว.6 ทับซ้อนกันสนิทเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน (ดูภาพที่ 6.43 คนที่ 1)

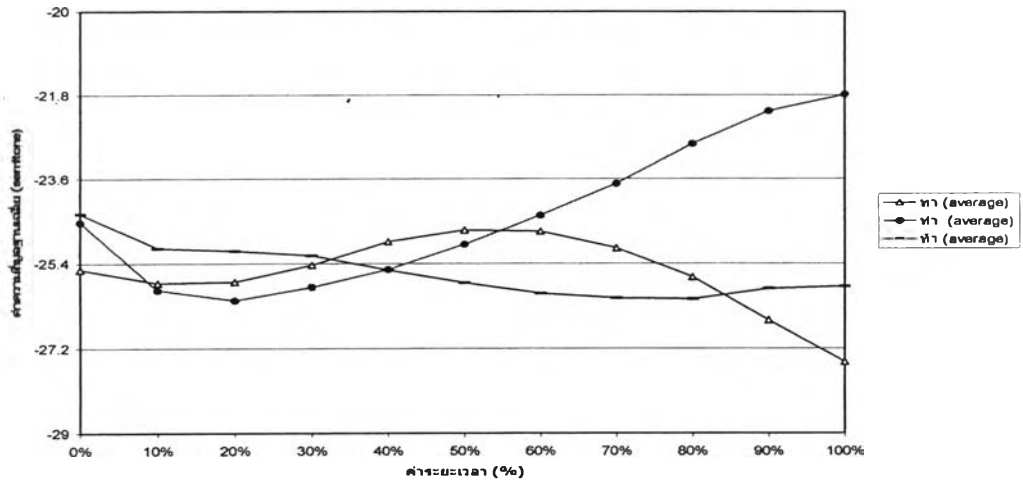
กรณีที่ 3 ปรากฏในผู้บอกภาษาอายุมาก ใน ต.ตลิ่งงาม จำนวน 1 คน ที่พบว่า ว.3 กับ ว.6 ทับซ้อนกันสนิทเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน (ดูภาพที่ 6.45 คนที่ 1)

กรณีสุดท้าย ปรากฏในผู้บอกภาษาอายุมาก ใน ต.มะเร็ต จำนวน 1 คน พบว่ารูปเชิงกลของ ว.6 เป็นเสียงต่ำมากและรูปเชิงกลของ ว.3 ไม่เป็นเสียงตก ซึ่งถือว่าเป็นข้อแตกต่างจากผู้บอกภาษาคณะอื่นอย่างชัดเจน (ดูภาพที่ 6.49 คนที่ 1)

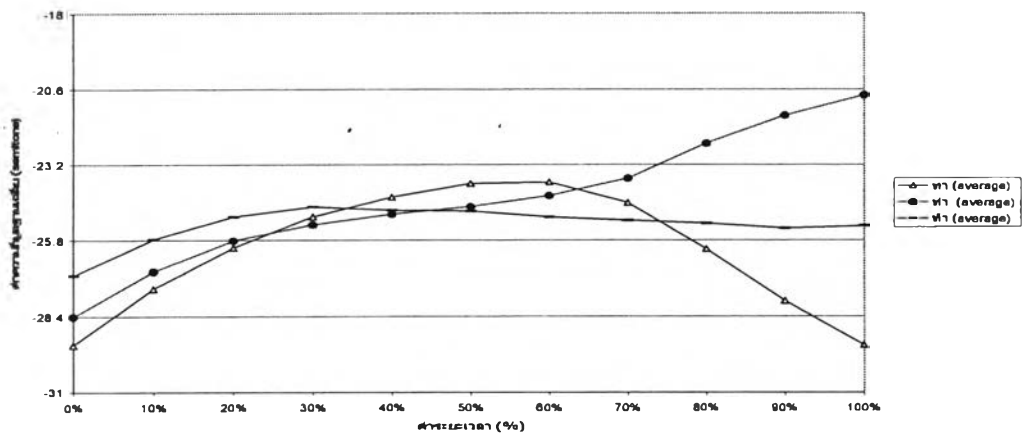
กราฟเส้นแสดงสีหทัยกษณะของวรรณยุกต์
ของนายป๋วย สมองษ์ อายุ 64 ปี ค.ฉ.ปะป๋อย

กราฟเส้นแสดงสีหทัยกษณะของวรรณยุกต์
ของนายเทพ ขนาสินชัย อายุ 60 ปี ค.ฉ.ปะป๋อย

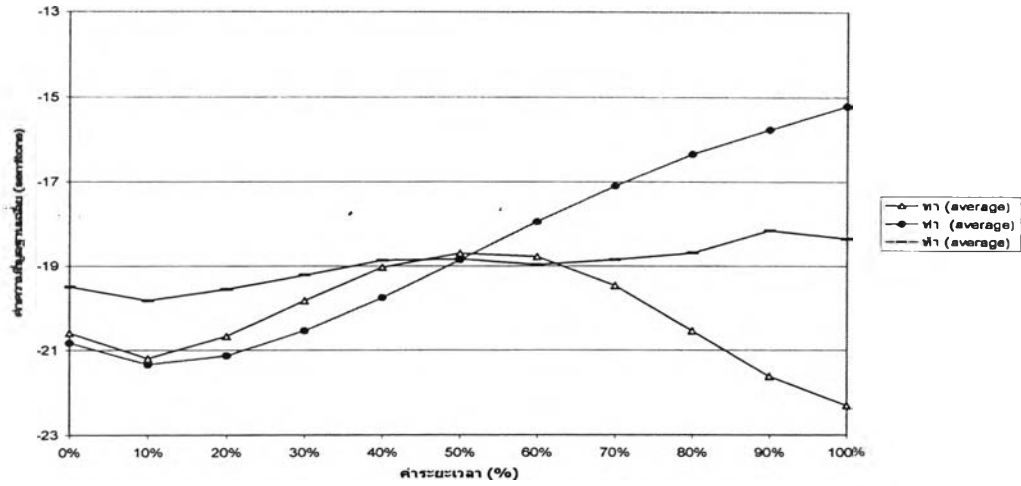

กราฟเส้นแสดงสีหทัยกษณะของวรรณยุกต์
ของนายเข้ม ห่องเชิม อายุ 60 ปี ค.ฉ.ปะป๋อย

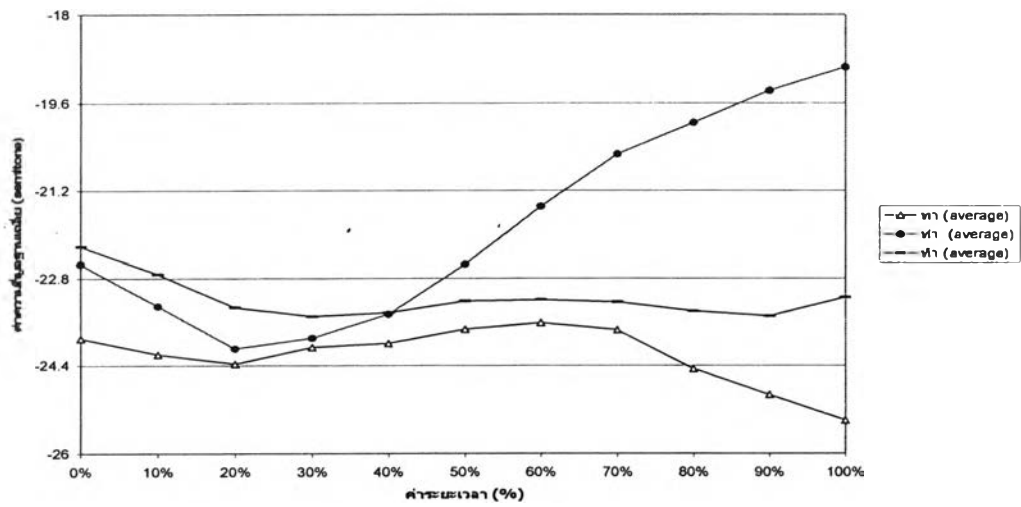

ภาพที่ 6.43 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บ่อกภาษาอายุมาก ค่ำบลปะป๋อย

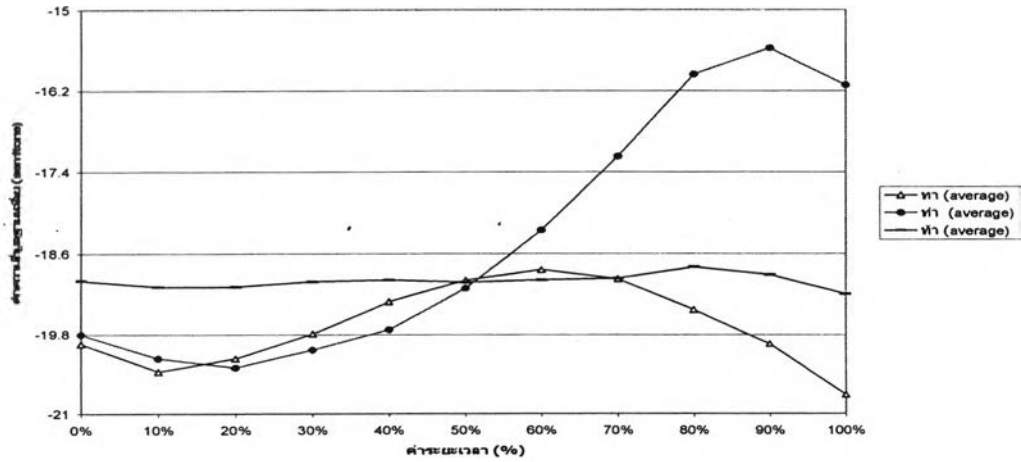
กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายบรินทร์ เรืองสุข อายุ 15 ปี ค.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายวสันต์ สมวงษ์ อายุ 16 ปี ค.ล.ปะน้อย

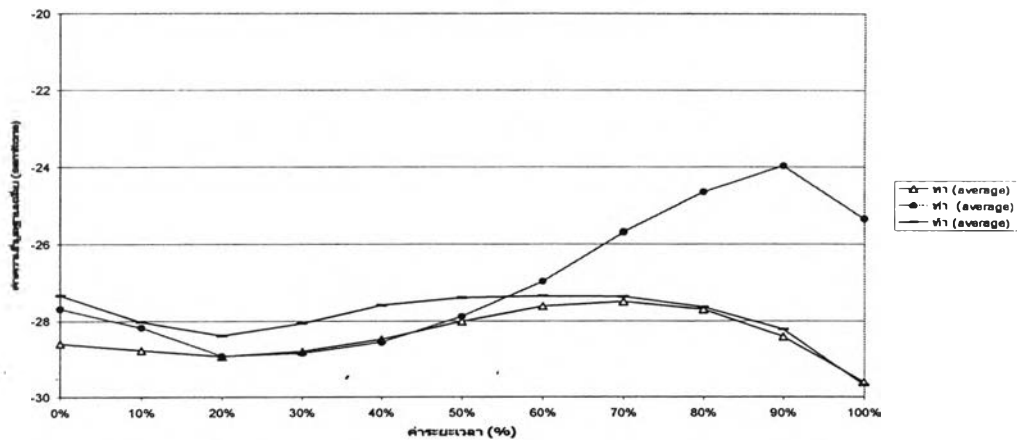

กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์
ของค.ช.เกียรติศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ค.ล.ปะน้อย

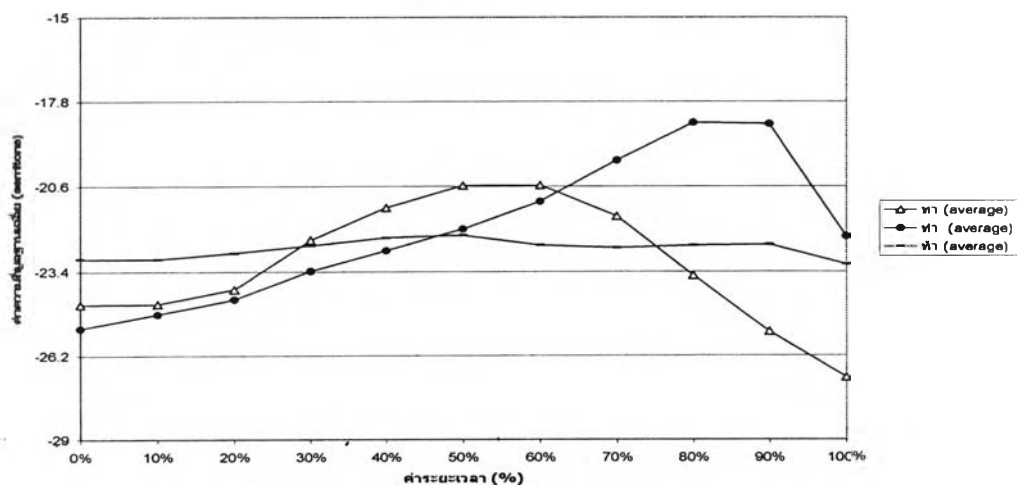

ภาพที่ 6.44 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลปะน้อย

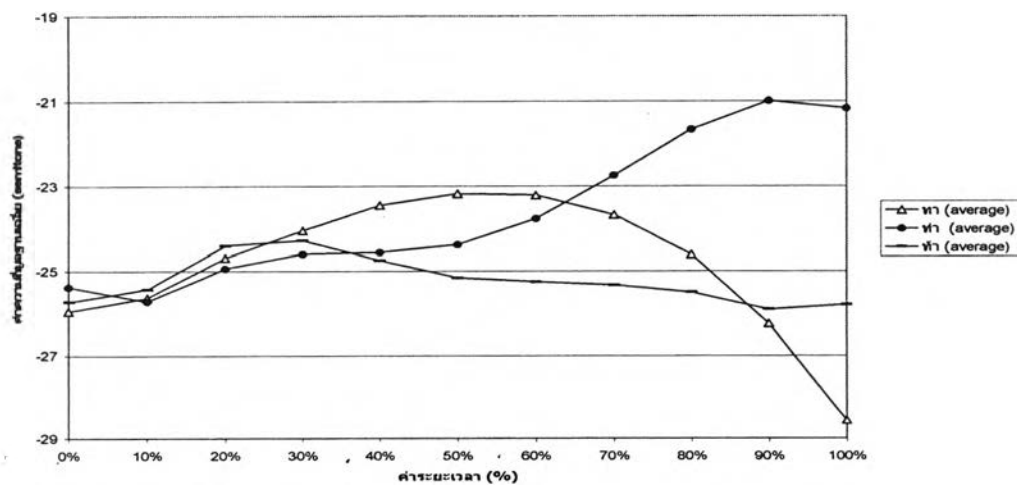
กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวรรณยุกต์
ของนายเนา หุอส์ริสดี อายุ 61 ปี อ.ดลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวรรณยุกต์
ของนายเขิมว หลงเจื่อง อายุ 70 ปี อ.ดลิ่งงาม

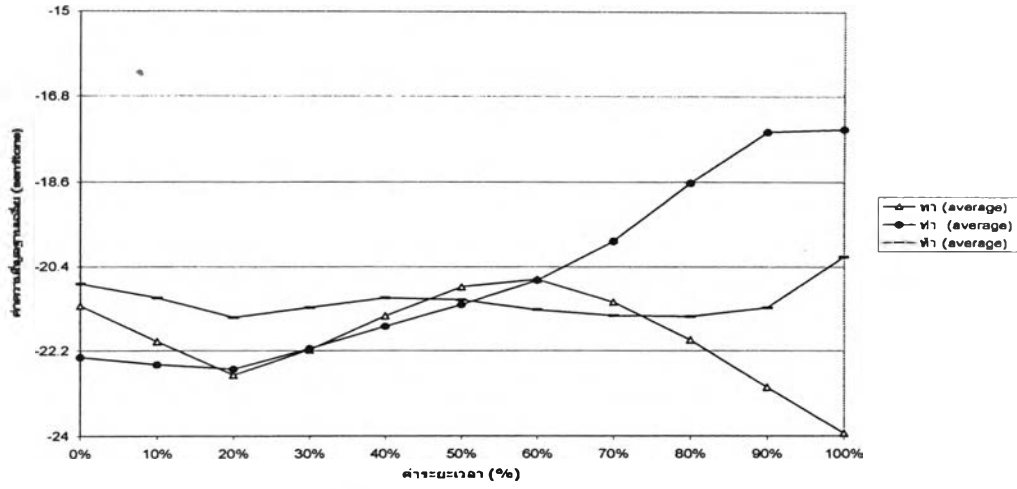

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวรรณยุกต์
ของนายชวัน ภูโพนรัมย์ อายุ 70 ปี อ.ดลิ่งงาม

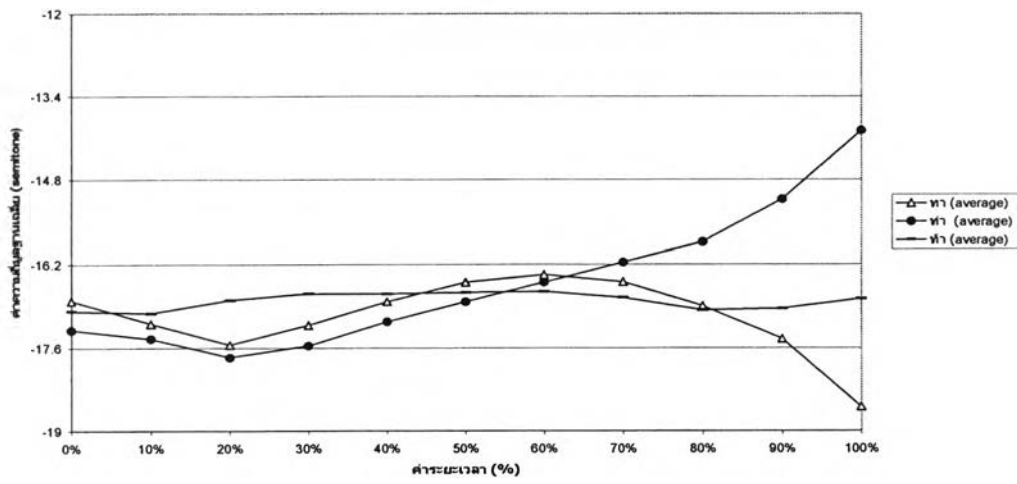

ภาพที่ 6.45 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลดลิ่งงาม

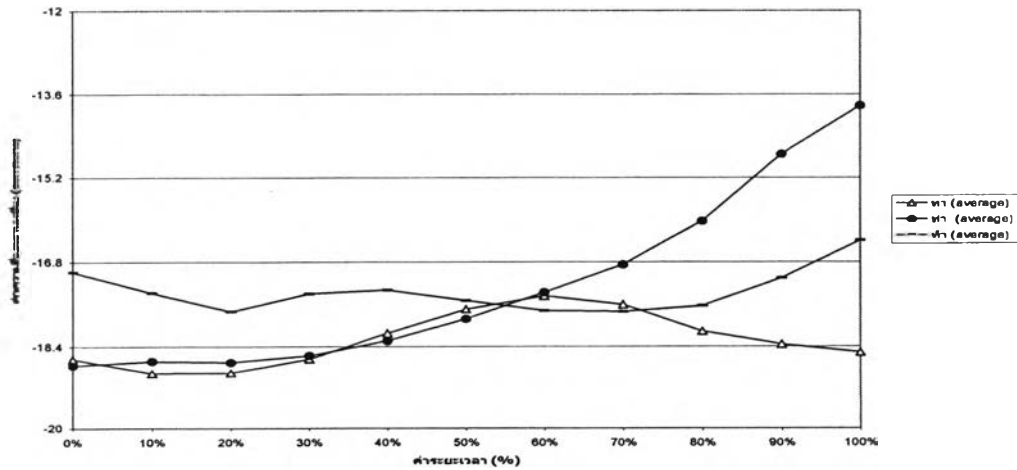
กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของนายสัมพันธ์ ทองเรือง อายุ 16 ปี ค.ดลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. เดิมพร จันทร์เพ็ญ อายุ 13 ปี ค.ดลิ่งงาม

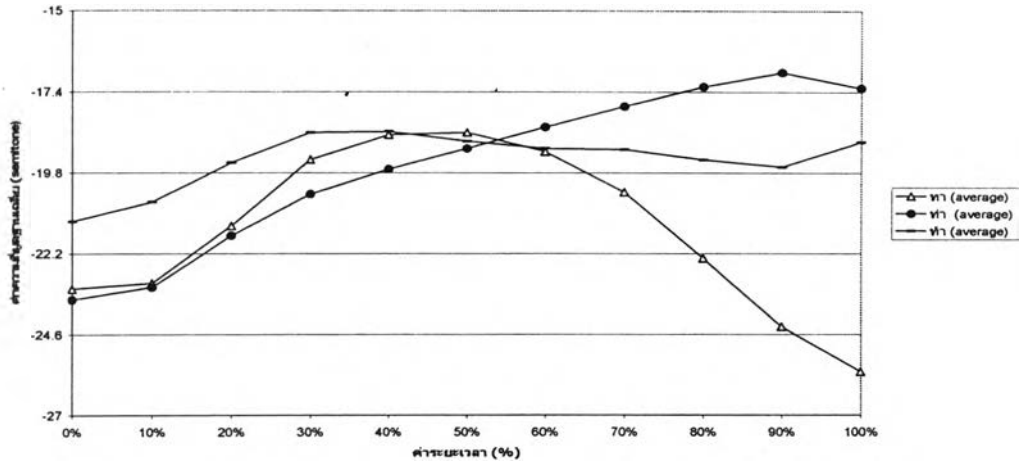

กราฟเส้นแสดงมีลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. สุรศักดิ์ เรืองทอง อายุ 13 ปี ค.ดลิ่งงาม

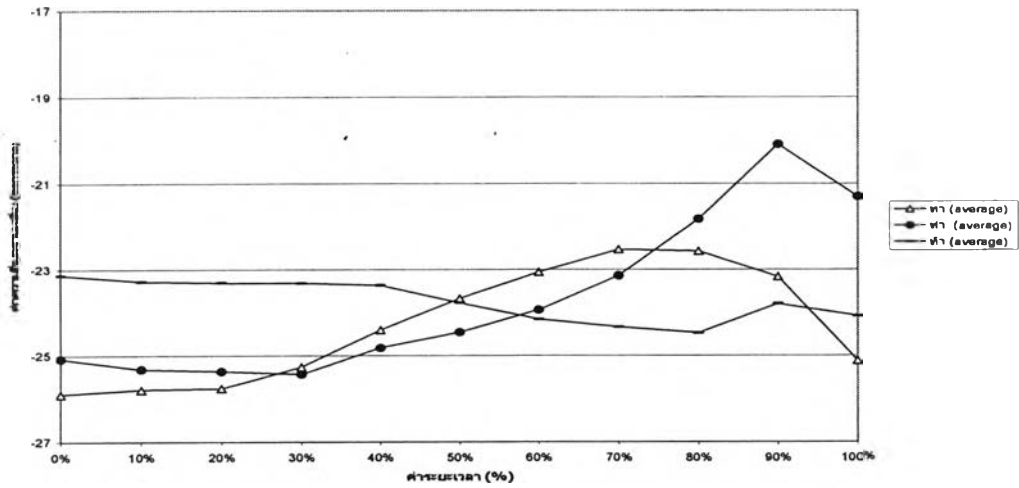

ภาพที่ 6.46 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลดลิ่งงาม

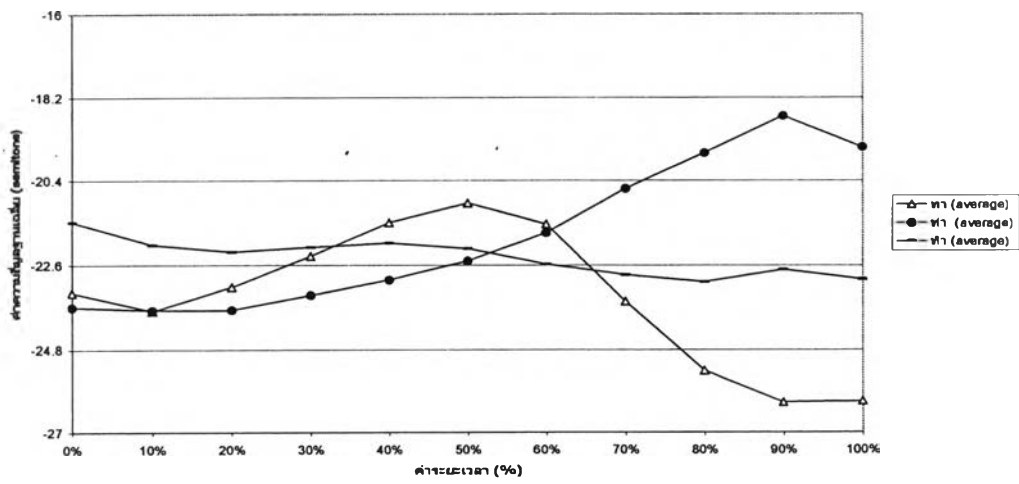
กราฟเส้นแสดงสีทัศนคติของบรรณยุค
ของ นายดำ พรหมสอน อายุ 70 ปี ค.ล่างทอง

กราฟเส้นแสดงสีทัศนคติของบรรณยุค
ของ นายชุน เฟิงบุญ อายุ 70 ปี ค.ล่างทอง

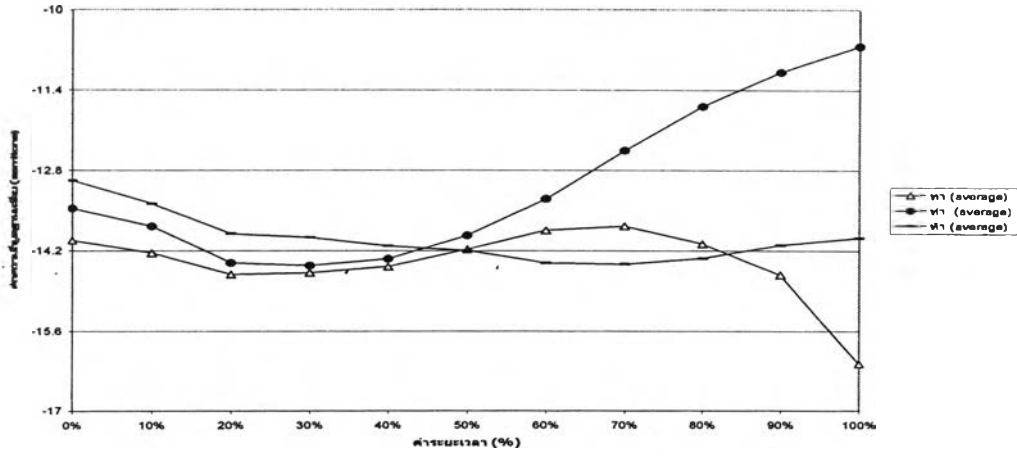
กราฟเส้นแสดงสีทัศนคติของบรรณยุค
ของ นายเตียง ภูเพชร อายุ 70 ปี ค.ล่างทอง

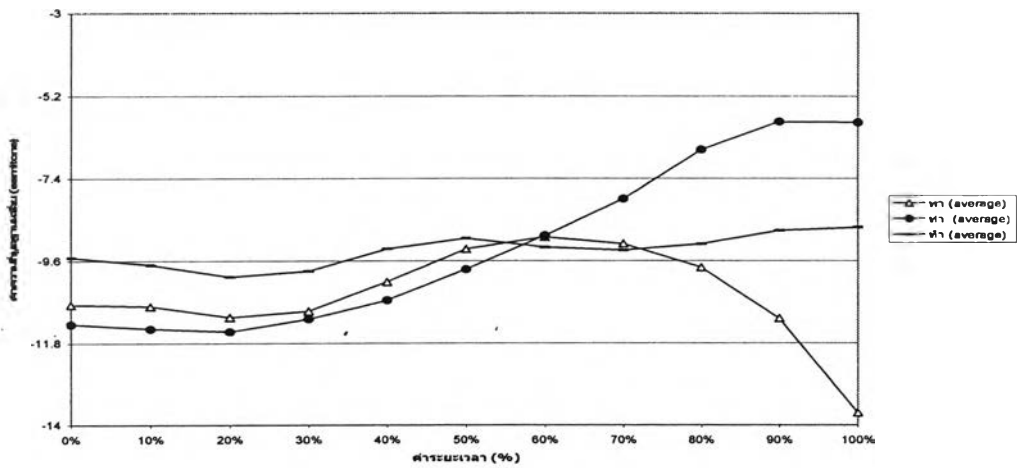
ภาพที่ 6.47 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของบรรณยุคที่ต่ำในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลล่างทอง

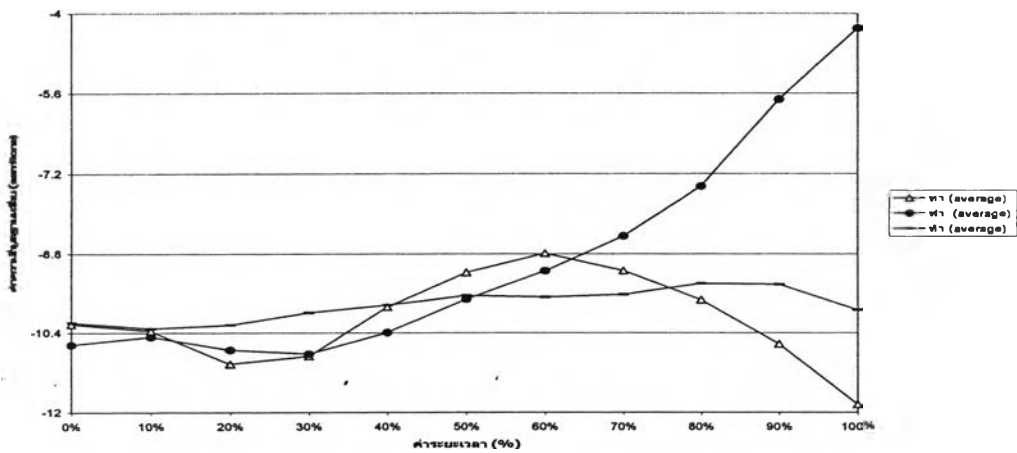
กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. สิริวุฒิ อายุ 13 ปี ต.อ่างทอง

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. วีชรพงศ์ หวมเจริญ อายุ 10 ปี ต.อ่างทอง

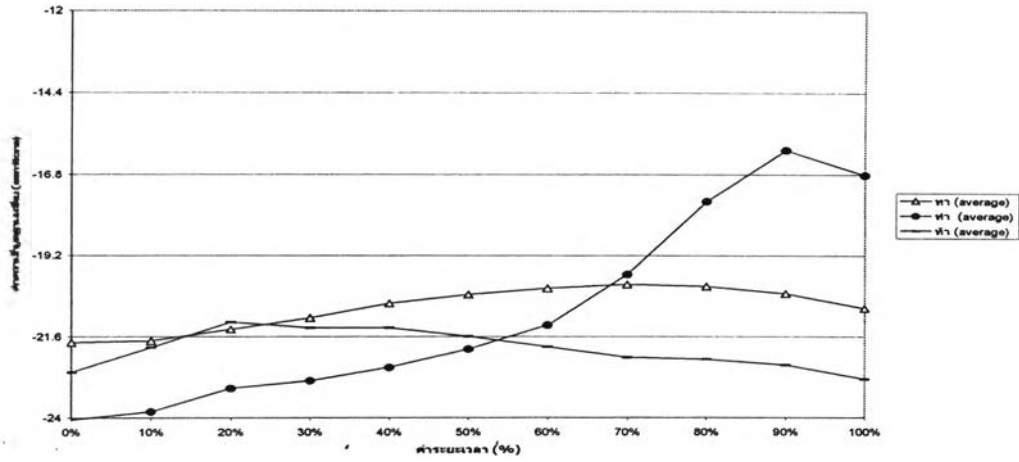

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ค.ช. น้อยา นวลจันทร์ อายุ 12 ปี ต.อ่างทอง

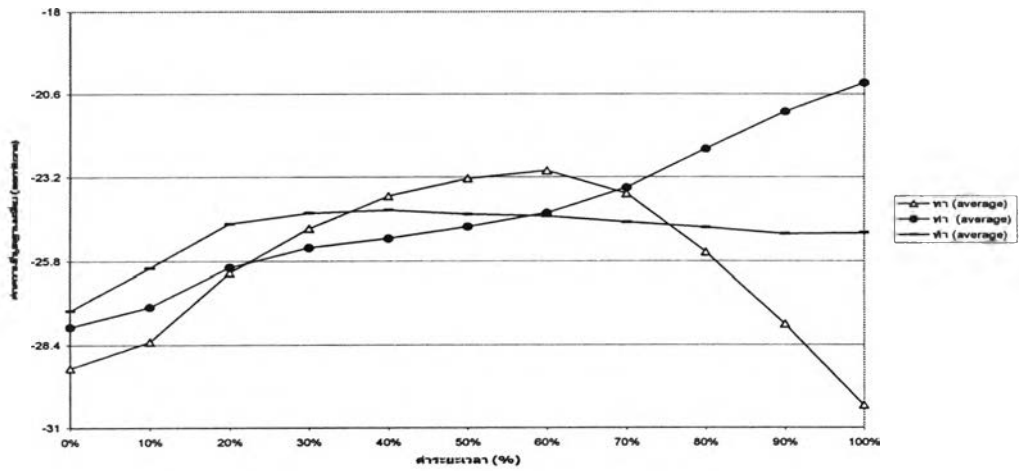

ภาพที่ 6.48 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลอ่างทอง

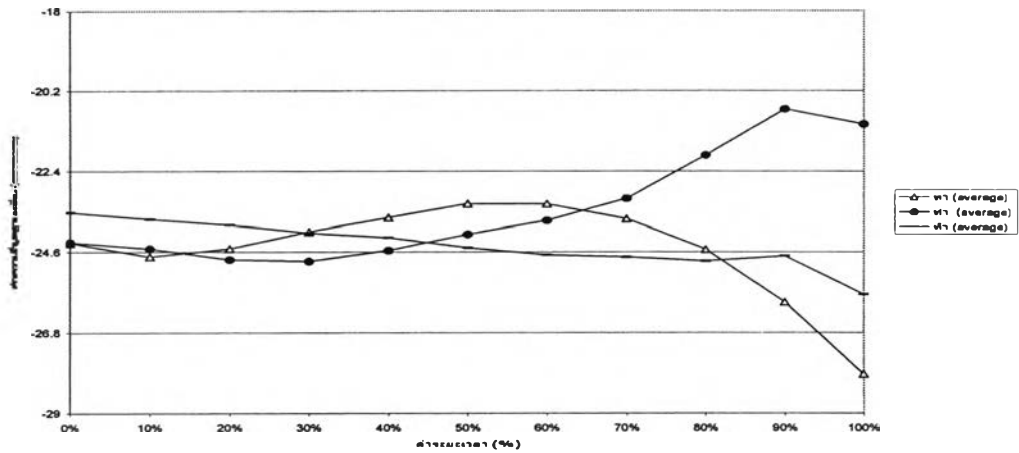
กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของววรรณยุค
ของ นายพยนต์ ขวัญไพบูรณ์ อายุ 62 ปี ต.มะเีต

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของววรรณยุค
ของ นายจำเอนม จันทร์ฝ่อง อายุ 60 ปี ต.มะเีต

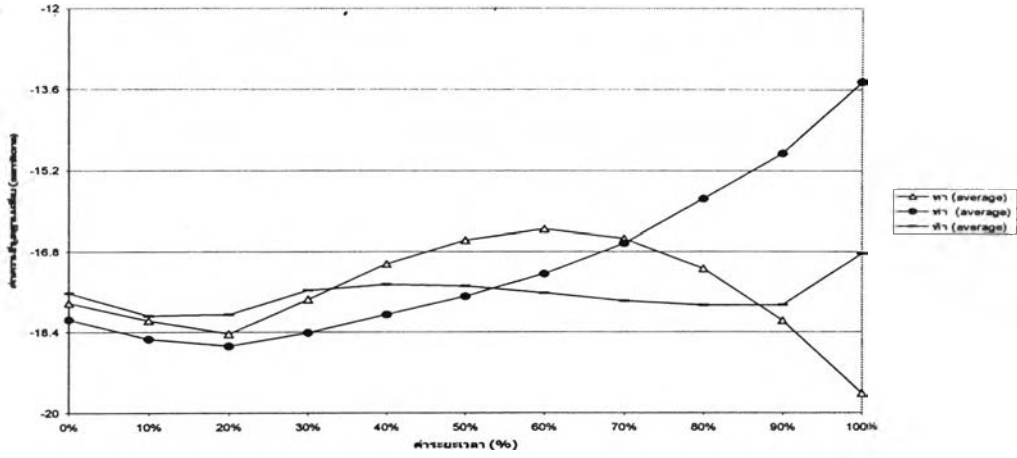

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของววรรณยุค
ของ นายสมพร ใจกว้าง อายุ 60 ปี ต.มะเีต

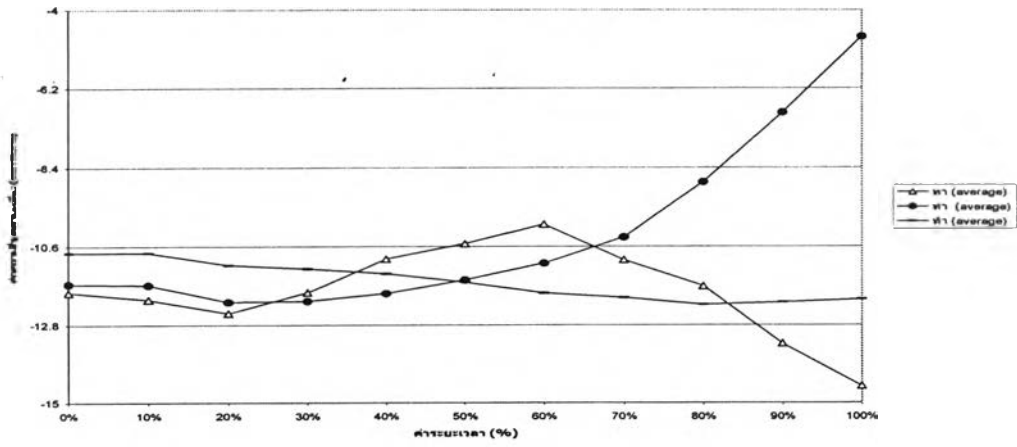

ภาพที่ 6.49 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของววรรณยุคตำในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลมะเีต

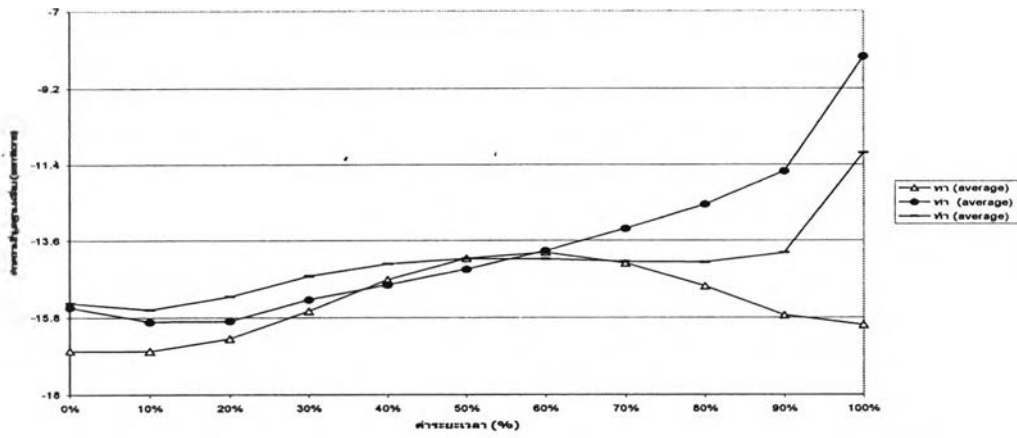
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. อธิศักดิ์ จันทวิวัฒน์ ตาม 13 ปี ต. มะเีต

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. อธิศักดิ์ อิศกาไพศาล ตาม 12 ปี ต. มะเีต

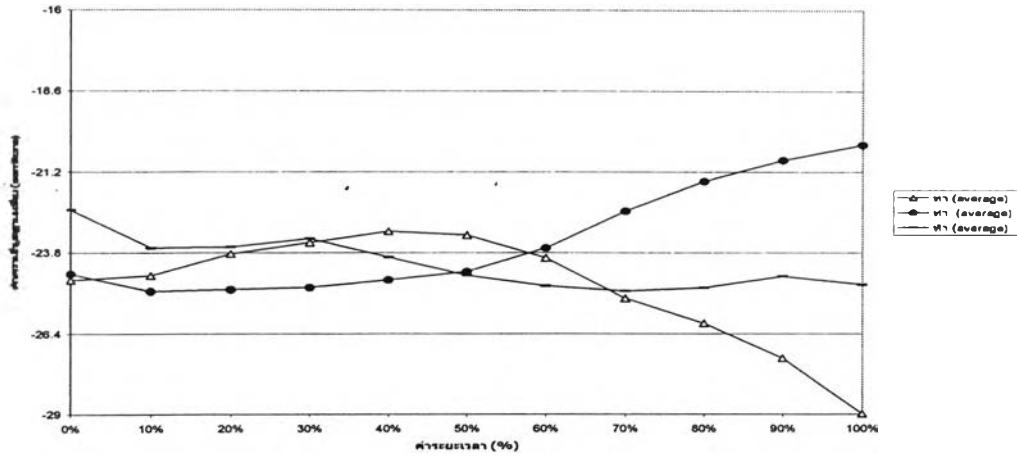

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์
ของ ด.ช. สุชาติศักดิ์ เมืองนิล ตาม 12 ปี ต. มะเีต

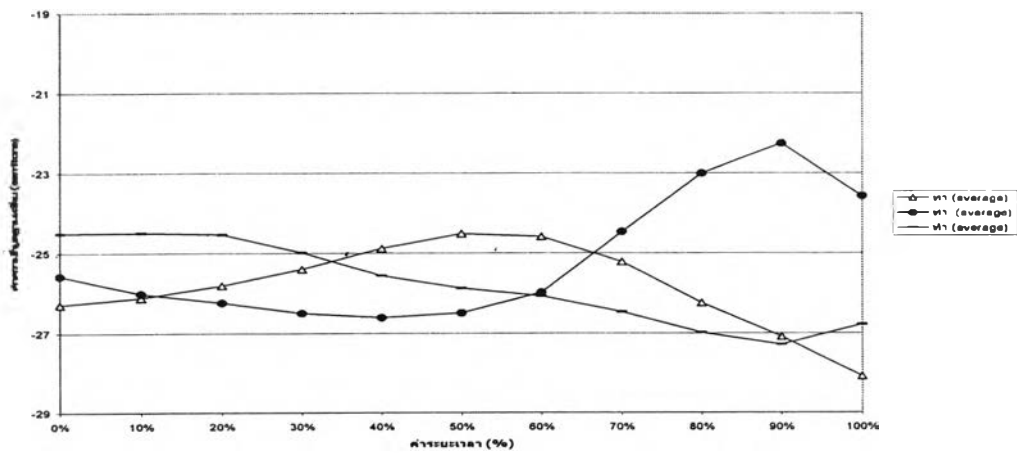

ภาพที่ 6.50 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลมะเีต

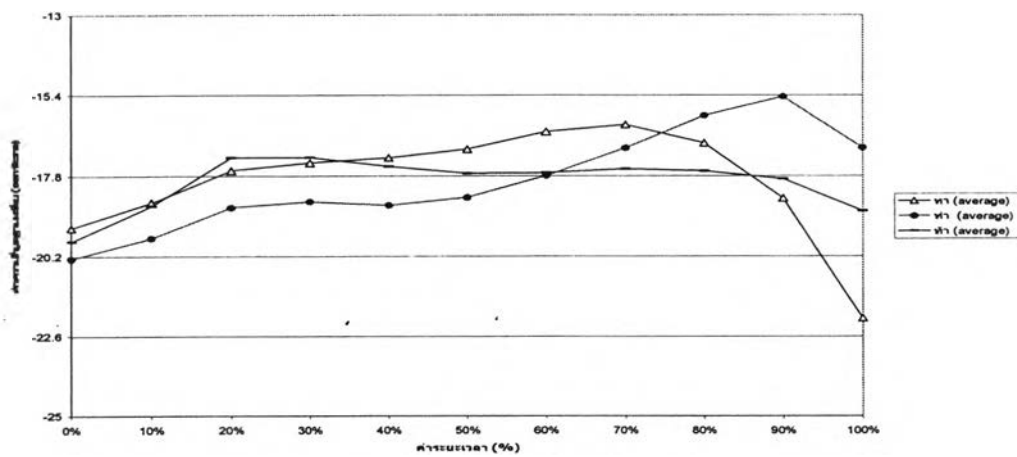
กราฟเส้นแสดงสถิติของวารณยุคต์
ของ นายฉวีมา ผ่องแผ้ว อายุ 84 ปี ต.หน้าเมือง

กราฟเส้นแสดงสถิติของวารณยุคต์
ของ นายสถิต คำแก้ว อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

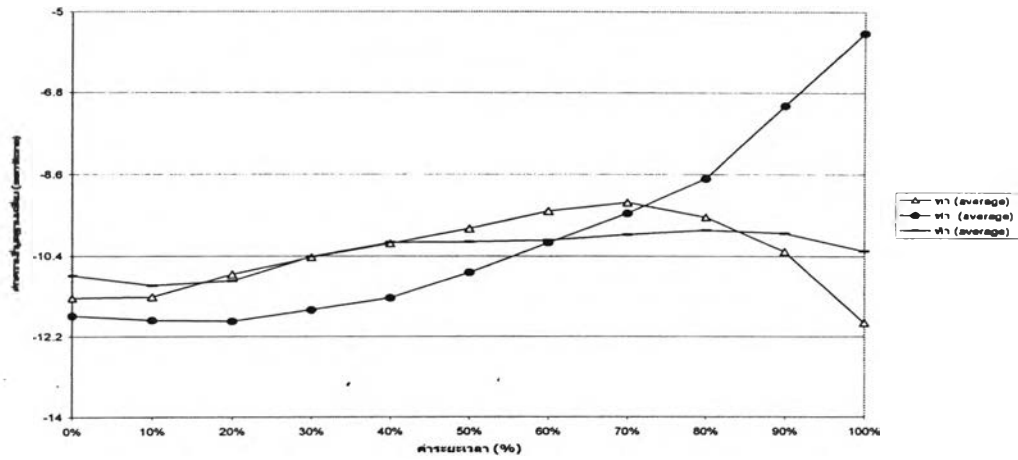

กราฟเส้นแสดงสถิติของวารณยุคต์
ของ นายเจริญ ฝัญญู อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

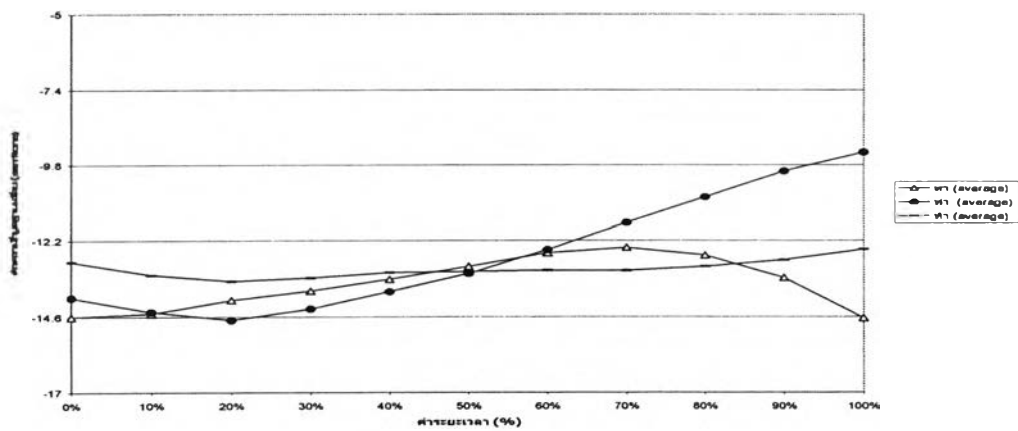

ภาพที่ 6.51 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวารณยุคต์ตำในผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลหน้าเมือง

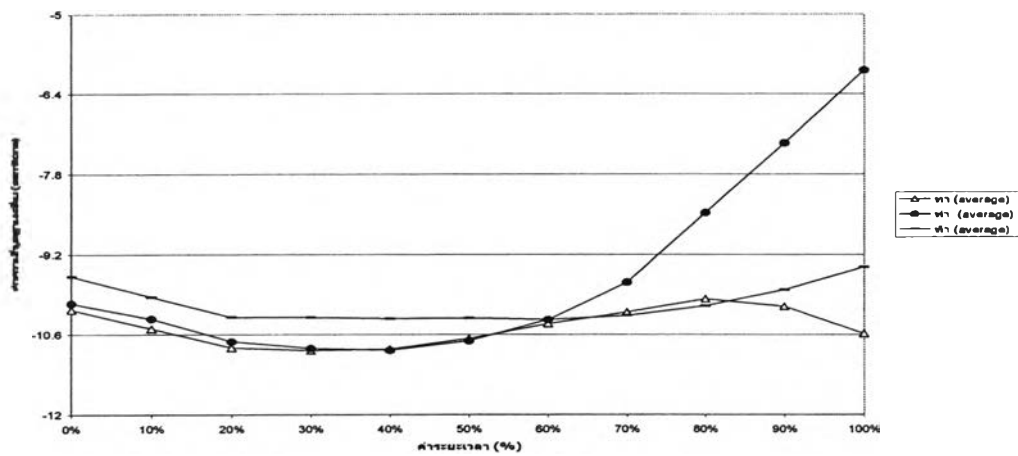
กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวารณยุค
ของ ค.ศ. เดิม ทดสอบ อายุ 12 ปี ต.หน้าเมือง

กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวารณยุค
ของ ค.ศ. สมัย รัชกาลที่ 12 ปี ต.หน้าเมือง

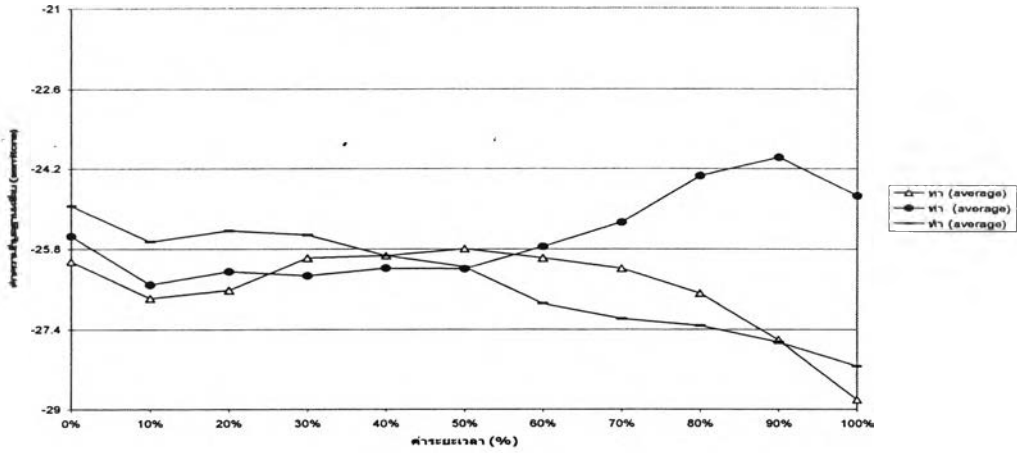

กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวารณยุค
ของ ค.ศ. ประกาศ นิเทศ อายุ 11 ปี ต.หน้าเมือง

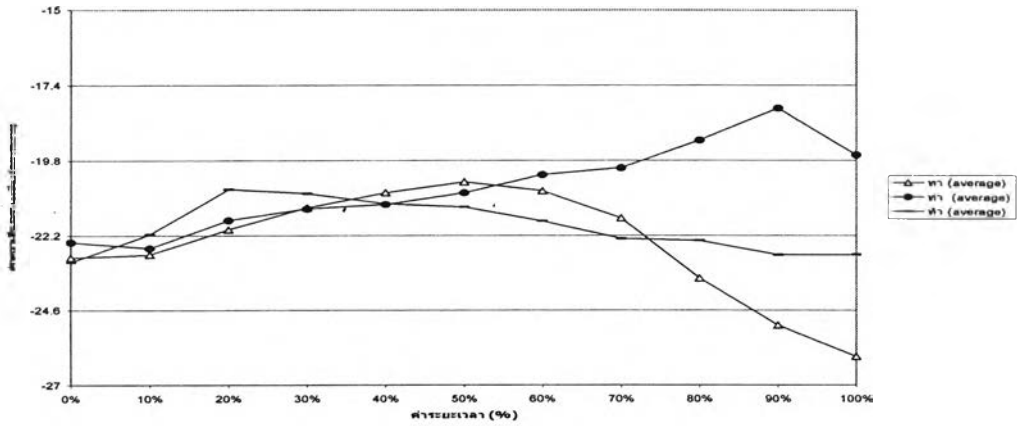

ภาพที่ 6.52 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวารณยุคที่ต่ำในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลหน้าเมือง

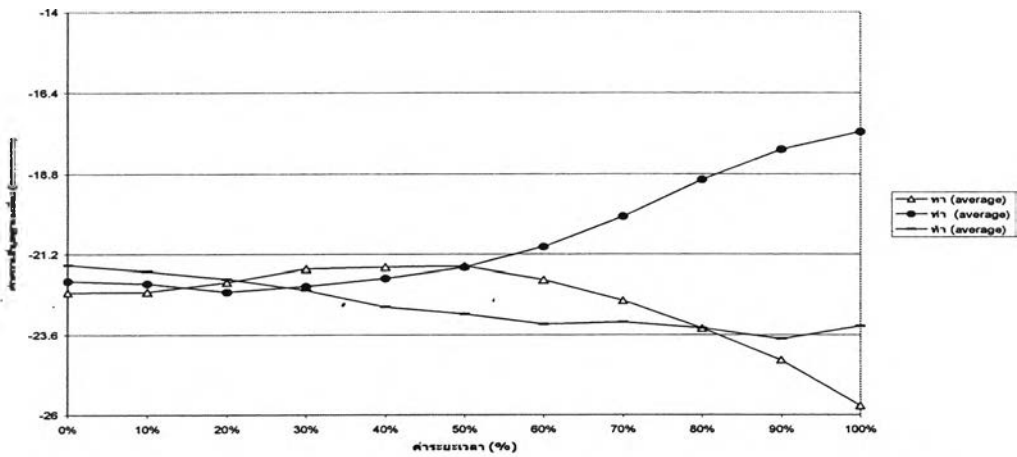
กราฟเส้นแสดงสีถักขณะของวรรณยุค
ของ นายเอี่ยม มากเจริญ อายุ 70 ปี ต. ปอสุต

กราฟเส้นแสดงสีถักขณะของวรรณยุค
ของ นายเอี่ยม นิลละไม อายุ 70 ปี ต. ปอสุต

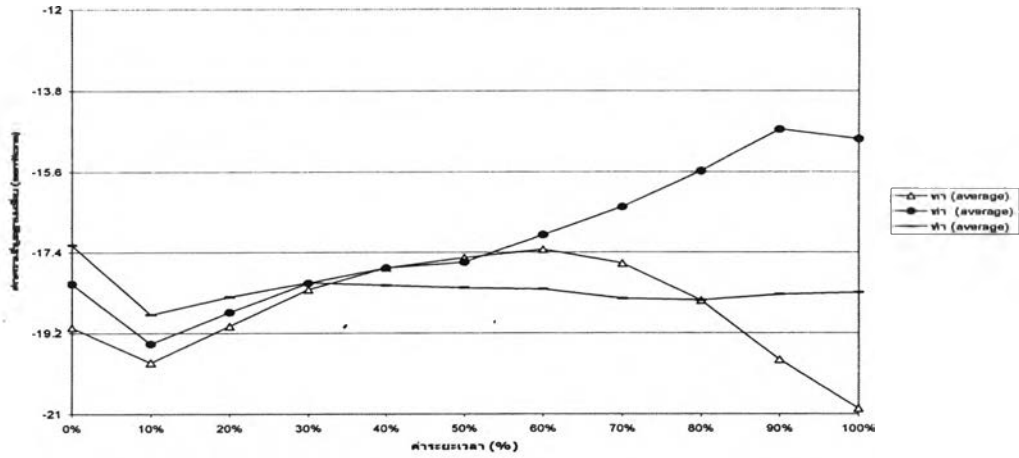

กราฟเส้นแสดงสีถักขณะของวรรณยุค
ของ นายเค็มน อินทร์ดำ อายุ 70 ปี ต. ปอสุต

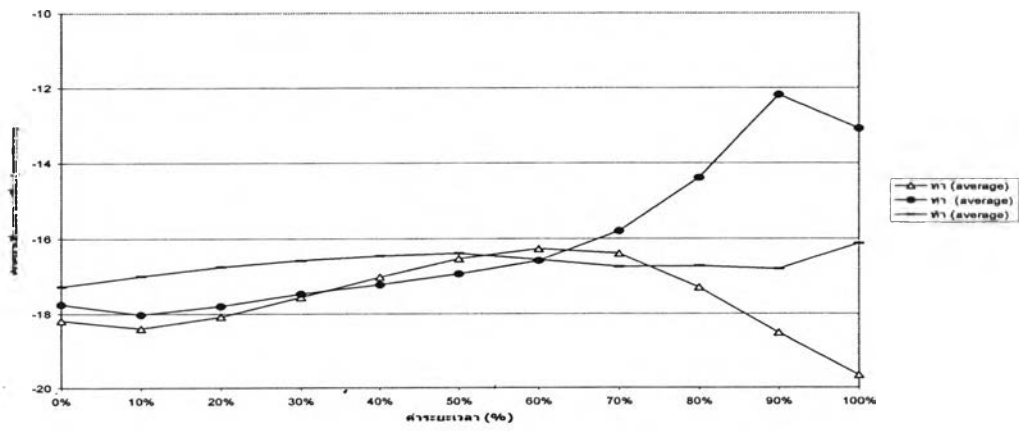

ภาพที่ 6.53 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุคต่ำในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลปอสุต

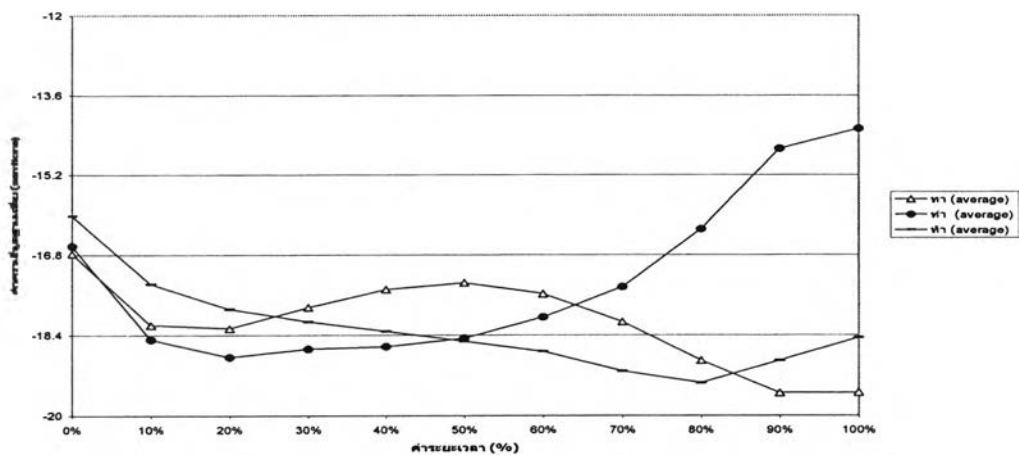
กราฟเส้นแสดงสีถักขณะของวรรณยุกต์
ของ นายภาวกร เจาสุวัฒน์ อายุ 16 ปี ต. ปอผุด

กราฟเส้นแสดงสีถักขณะของวรรณยุกต์
ของ ต.ช. กิ่งดี สมหวัง อายุ 13 ปี ต. ปอผุด

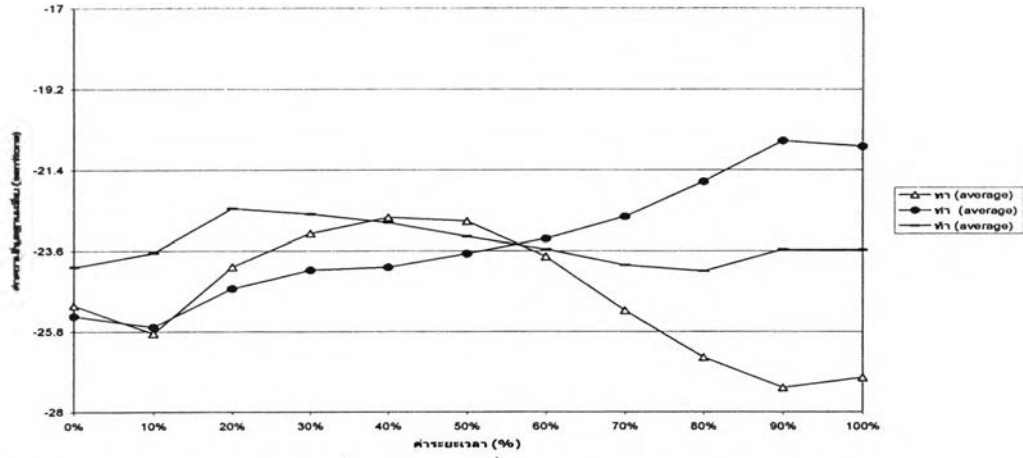

กราฟเส้นแสดงสีถักขณะของวรรณยุกต์
ของ ต.ช. โภกาส บุญหิน อายุ 13 ปี ต. ปอผุด

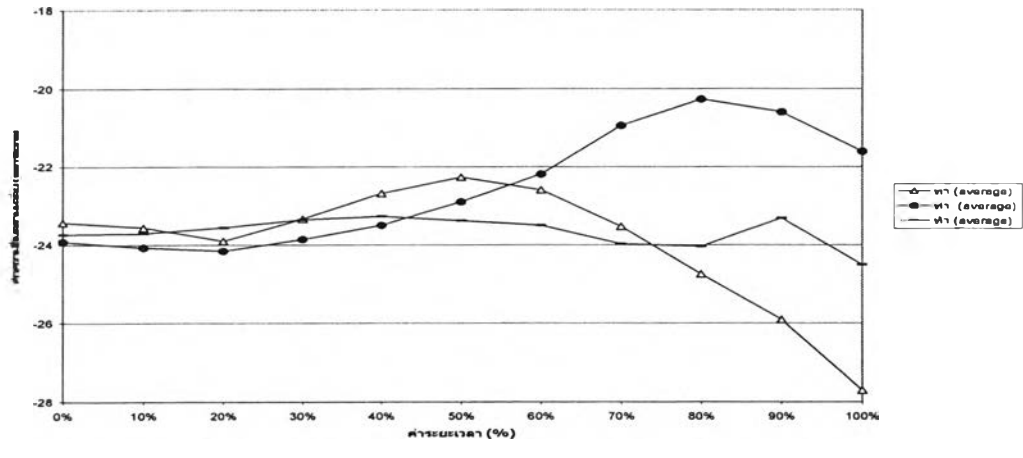

ภาพที่ 6.54 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลปอผุด

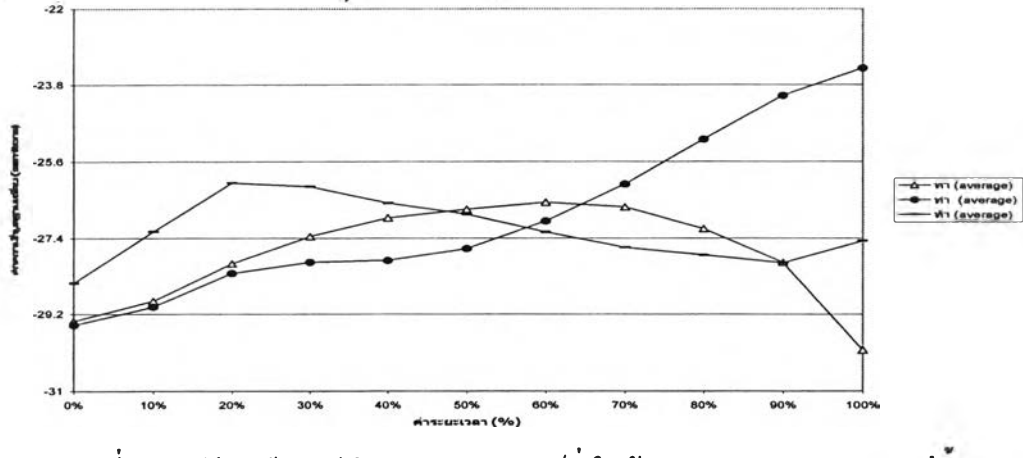
กราฟเส้นแสดงสีถึลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสิน พิทยราษฎร์ อายุ 70 ปี อ.แม่ป่า

กราฟเส้นแสดงสีถึลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสมพร ธิลปัทม์ อายุ 68 ปี อ.แม่ป่า

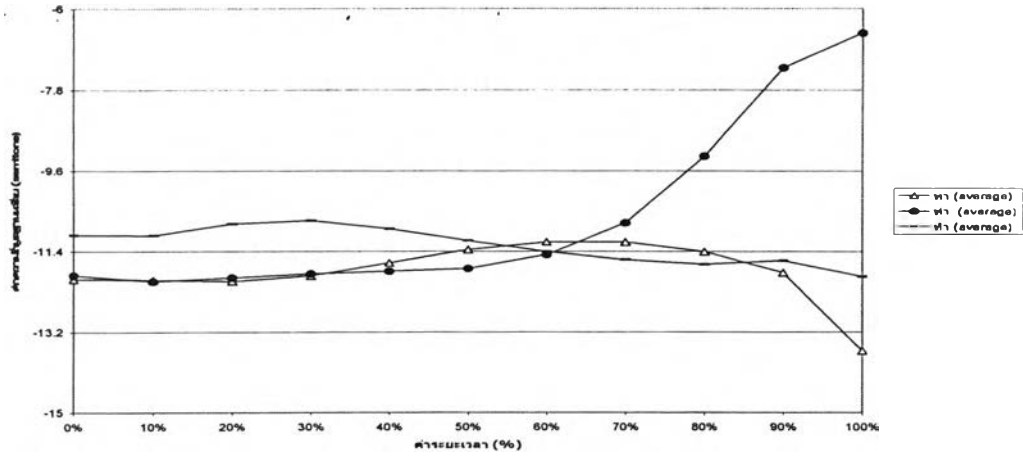
กราฟเส้นแสดงสีถึลักษณะของวรรณยุกต์
ของ นายสิน ขาวนวล อายุ 70 ปี อ.แม่ป่า

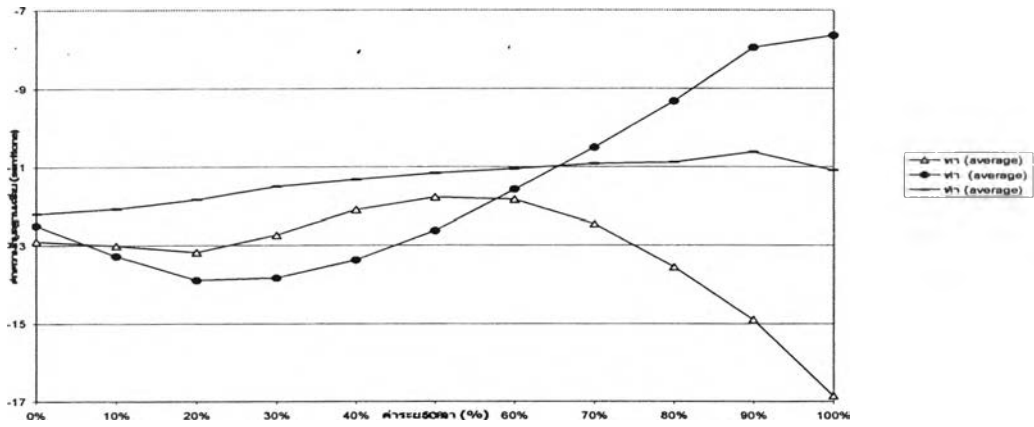
ภาพที่ 6.55 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรรณยุกต์ต่ำในผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลแม่ป่า

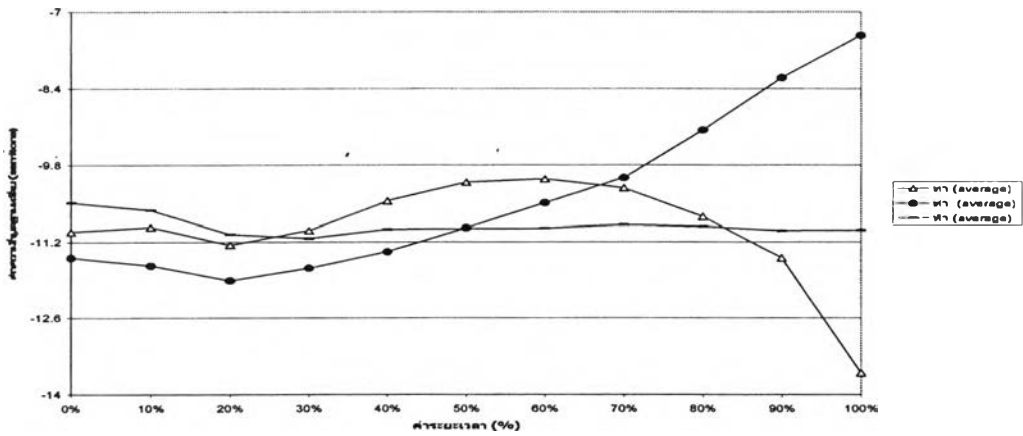
กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวรวรรณยุค
ของ ต.ช. เสนากร ขาวนวล อายุ 10 ปี ต.แม่ป้า

กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวรวรรณยุค
ของ ต.ช. ศรายุฑ พรหมณี อายุ 14 ปี ต.แม่ป้า

กราฟเส้นแสดงสถิติทักษะของวรวรรณยุค
ของ ต.ช. วีระพัฒน์ แพร่กุล อายุ 11 ปี ต.แม่ป้า

ภาพที่ 6.56 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของวรวรรณยุคที่ต่ำในผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลแม่ป้า

6.5 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในคำพยางค์เป็นในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกตำบล

ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ทุกหน่วยเสียงในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในระบบนี้มีด้วยกัน 6 หน่วยเสียง (ดูภาพที่ 6.57-6.70) ดังนี้

- ว.1 ปรากฏในช่อง A1 “ชา”
- ว.2 ปรากฏในช่อง A23 “ตา”
- ว.3 ปรากฏในช่อง A4 “ทา”
- ว.4 ปรากฏในช่อง B4 และ C23 “ท่า, ป่า”
- ว.5 ปรากฏในช่อง C1 “ฟ้า”
- ว.6 ปรากฏในช่อง C4 “ห้า”

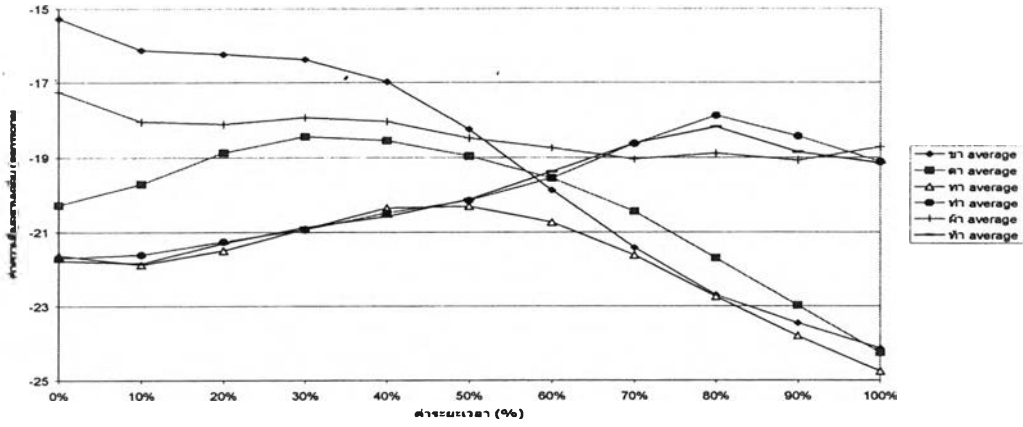
จากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาส่วนใหญ่ มีระบบของวรรณยุกต์เหมือนกัน กล่าวคือ ว.1 เป็นเสียงสูง-ตก [51] โดยมีจุดเริ่มต้นในระดับสูงที่สุด ถัดมาจะเป็น ว.5 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นวรรณยุกต์ระดับ มีจุดเริ่มต้นในระดับสูงหรือกลางค่อนข้างสูง [44] จากนั้นเป็น ว.2 มีจุดเริ่มต้นในระดับกลางและเป็นเสียงตก [341] ถัดมาคือ ว.6 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเสียงระดับมีจุดเริ่มต้นที่ระดับกลางหรือกลางค่อนข้างต่ำ [33] จากนั้นเป็น ว.4 ซึ่งเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวที่เป็นเสียงขึ้น โดยมีจุดเริ่มต้นที่ระดับต่ำหรือกลางค่อนข้างต่ำ [14] วรรณยุกต์สุดท้ายคือ ว.3 ส่วนใหญ่เป็นเสียงตก มีจุดเริ่มต้นที่ระดับต่ำ [131] ไม่มีความแตกต่างระหว่างรุ่นอายุและถิ่นที่อยู่อย่างมีนัยสำคัญ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน มีอยู่ 3 กรณีคือ

ผู้บอกภาษาอายุมาก ต.มะเร็ต จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.63 คนที่ 1 และคนที่ 2) เท่านั้นที่มีลักษณะของ ว.1 และ ว.2 ไม่เป็นเสียงตก

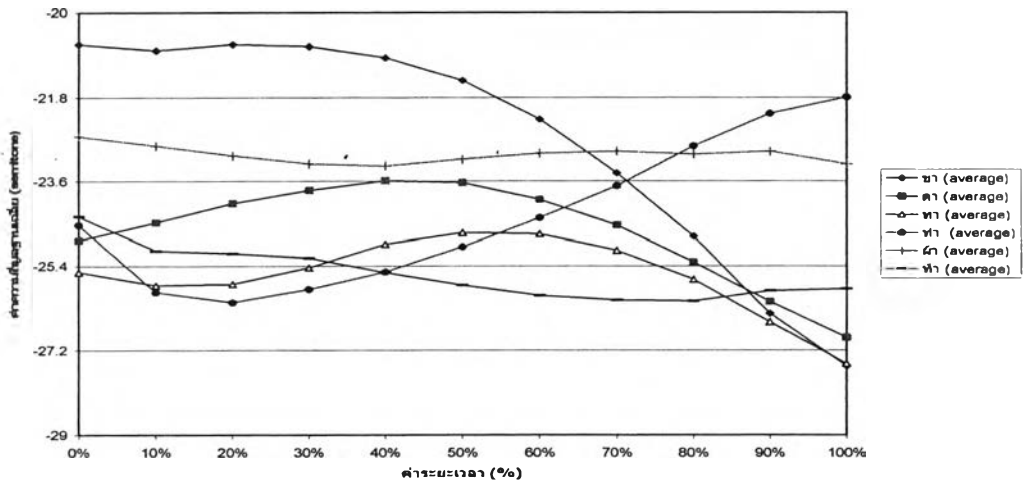
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ต.อ่างทอง จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.62 คนที่ 2 และคนที่ 3) และ ต.แม่่น้ำ จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.70 คนที่ 1 และคนที่ 3) ที่ดูเหมือนมีแนวโน้มของการรวมของ ว.2 “ตา” และ ว.3 “ทา”

ผู้บอกภาษาอายุมาก ต.ลิปะน้อย จำนวน 1 คน (ดูภาพที่ 6.57 คนที่ 1) มีการรวมของ ว.4 “ท่า” และ ว.6 “ห้า”

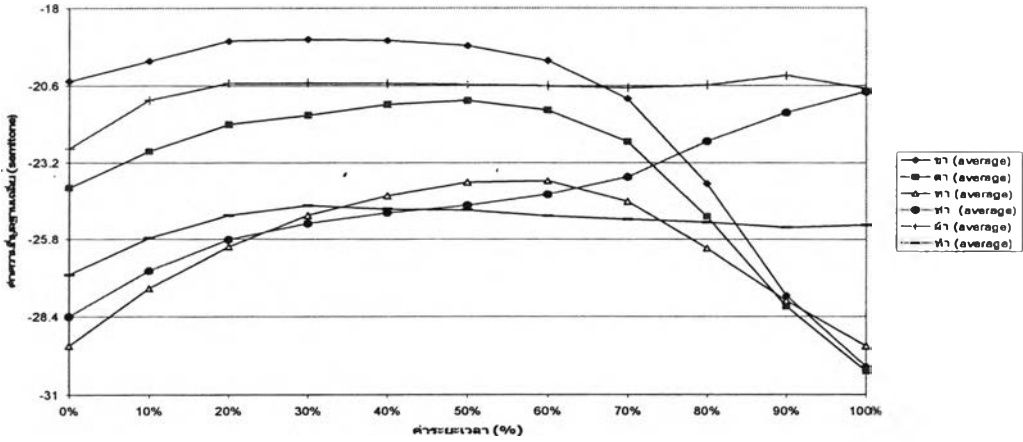
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวาระณยุคในคำเป็น
ของนายป๋อม สรภงษ์ อายุ 64 ปี ต.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวาระณยุคในคำเป็น
ของนายเทพ ชนาธิษชัย อายุ 60 ปี ต.ล.ปะน้อย

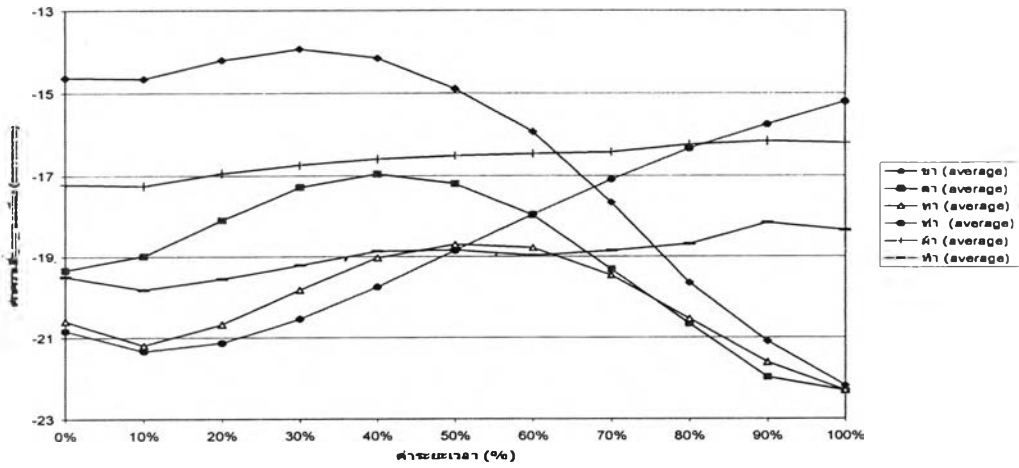

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวาระณยุคในคำเป็น
ของนายแฉม น่องเขียม อายุ 60 ปี ต.ล.ปะน้อย

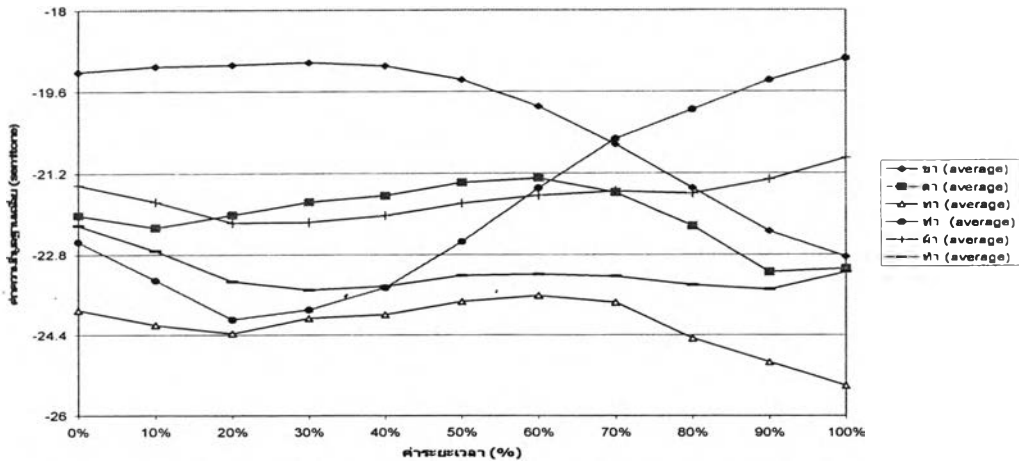

ภาพที่ 6.57 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ต้นพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุมาก
ต่ำลลปะน้อย

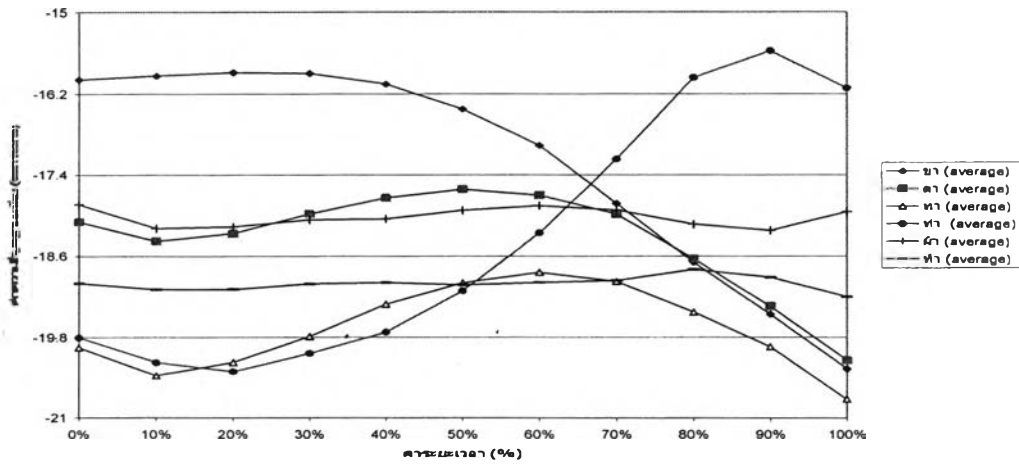
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของนายฉันทน์ เรืองสุข อายุ 16 ปี ค.ฉ.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของนายสันต์ สมนวงษ์ อายุ 16 ปี ค.ฉ.ปะน้อย

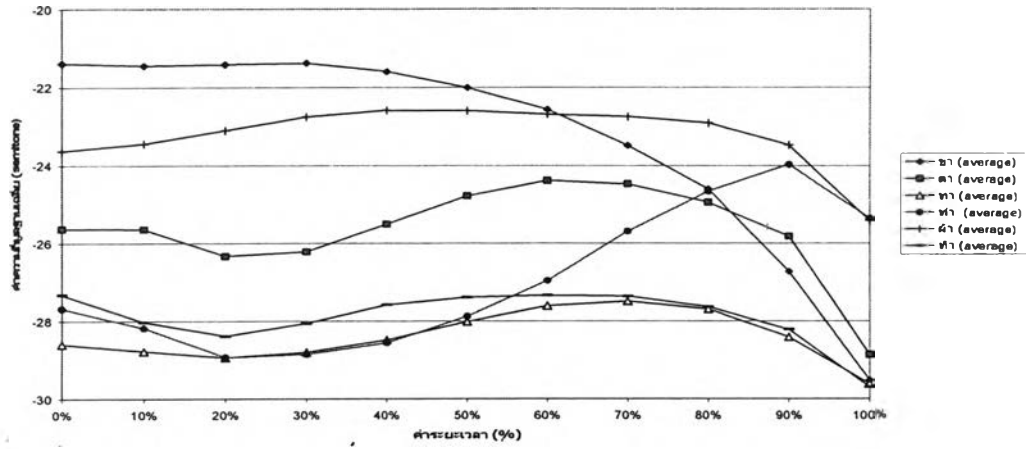

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของค.ช.เกียรติศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ค.ฉ.ปะน้อย

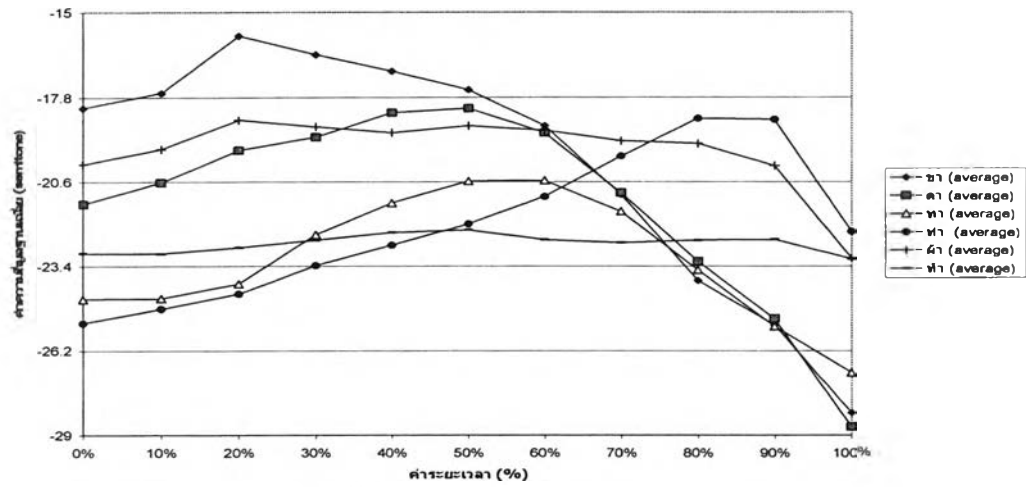

ภาพที่ 6.58 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกลาษาอายุน้อย
ตำบลลิปะน้อย

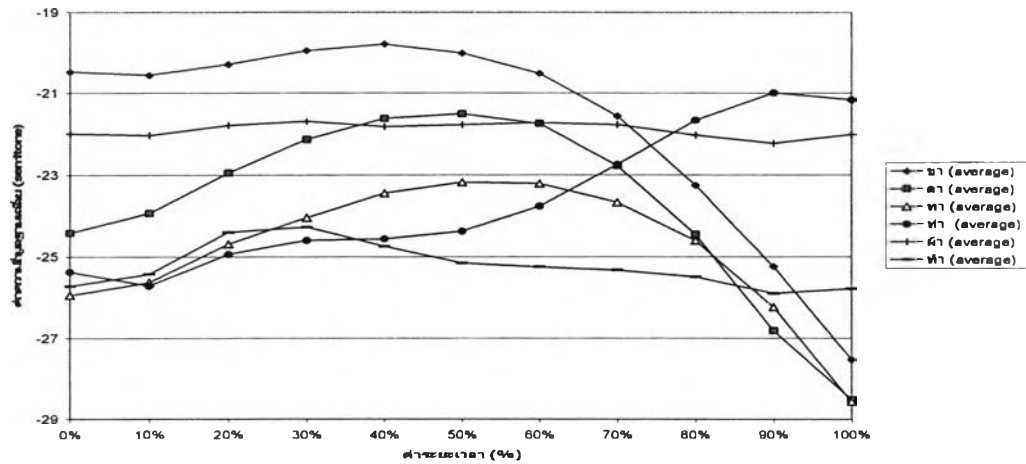
กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของนายเนา หลงสวัสดิ์ อายุ 61 ปี ต.คสังาม

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของนายเชีย หลงเรือง อายุ 70 ปี ต.คสังาม

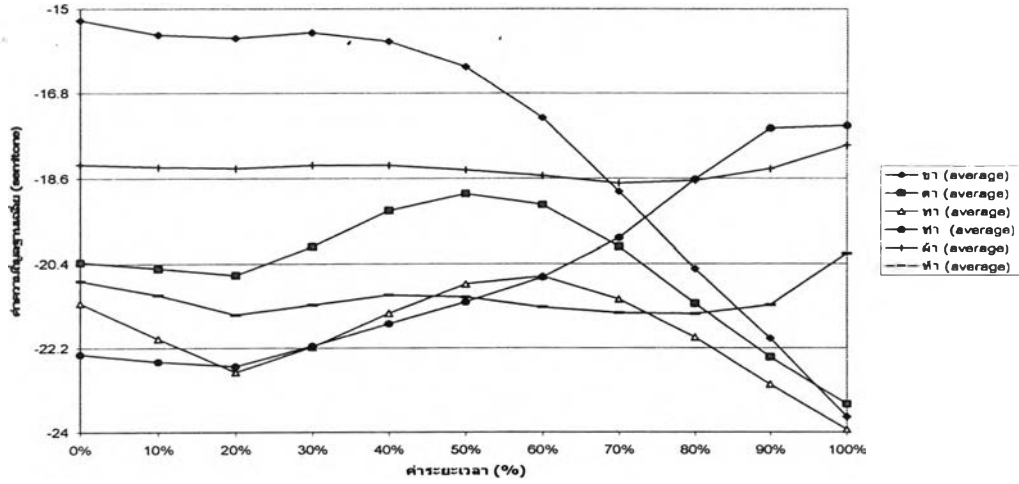

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำเป็น
ของนายชวน ภูโพนุญย์ อายุ 70 ปี ต.คสังาม

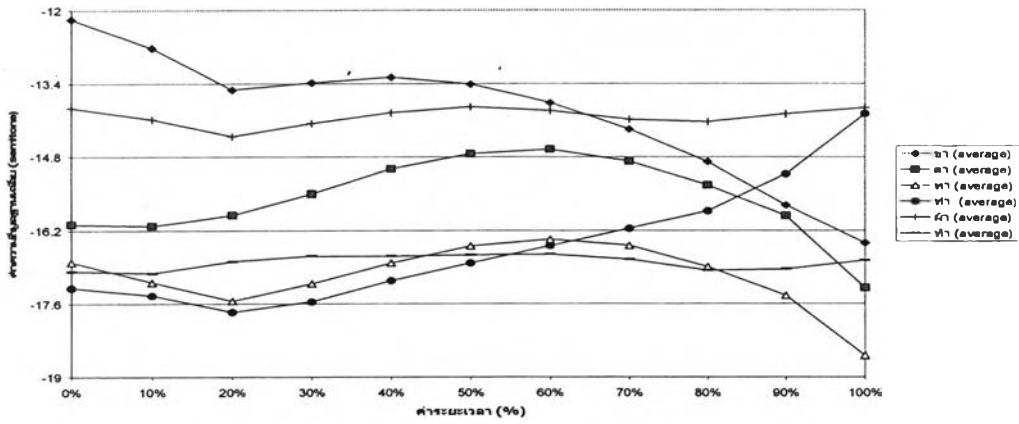

ภาพที่ 6.59 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกลาษาอายุมาก
ตำบลตติงงาม

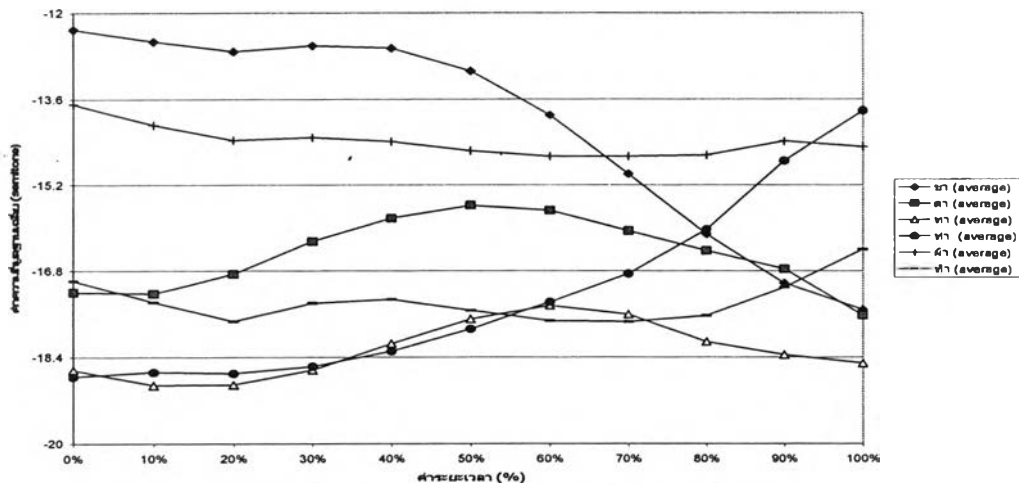
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวาระณยุคต้นค่าเป็น
ของนายสัมพันธ์ ทองเรือง อายุ 15 ปี ค.ต.ดิ่งงาม

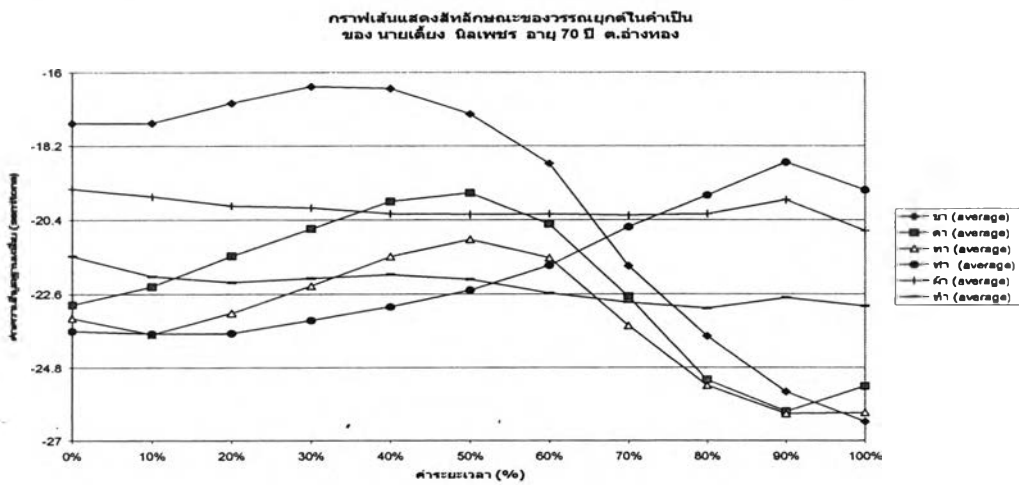
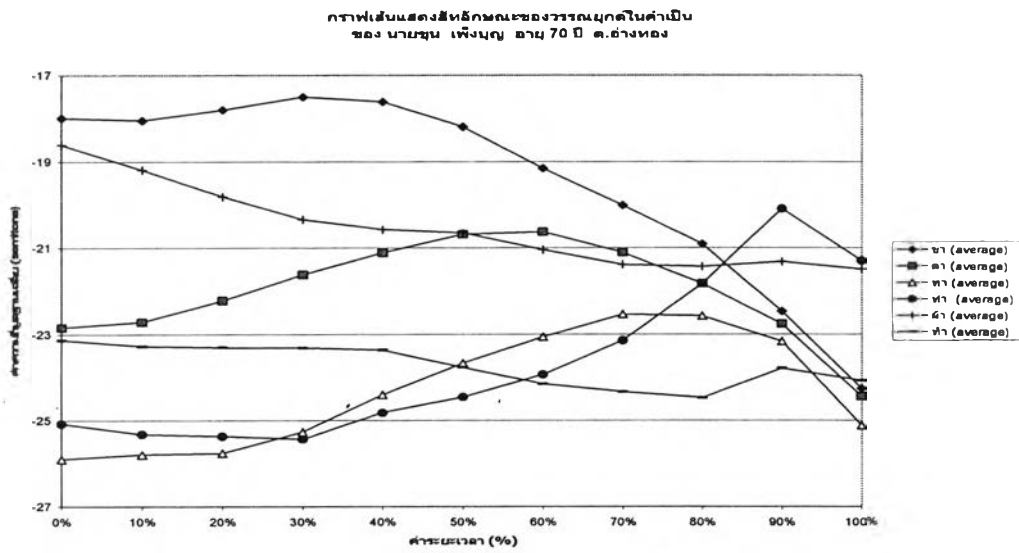
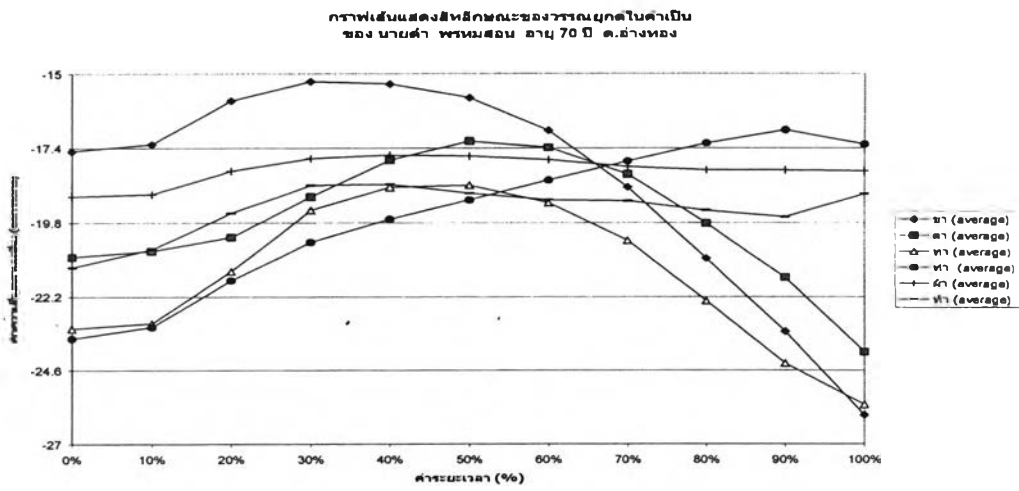
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวาระณยุคต้นค่าเป็น
ของ ค.ช. เฉลิมพร จินห์เพ็ญ อายุ 13 ปี ค.ต.ดิ่งงาม

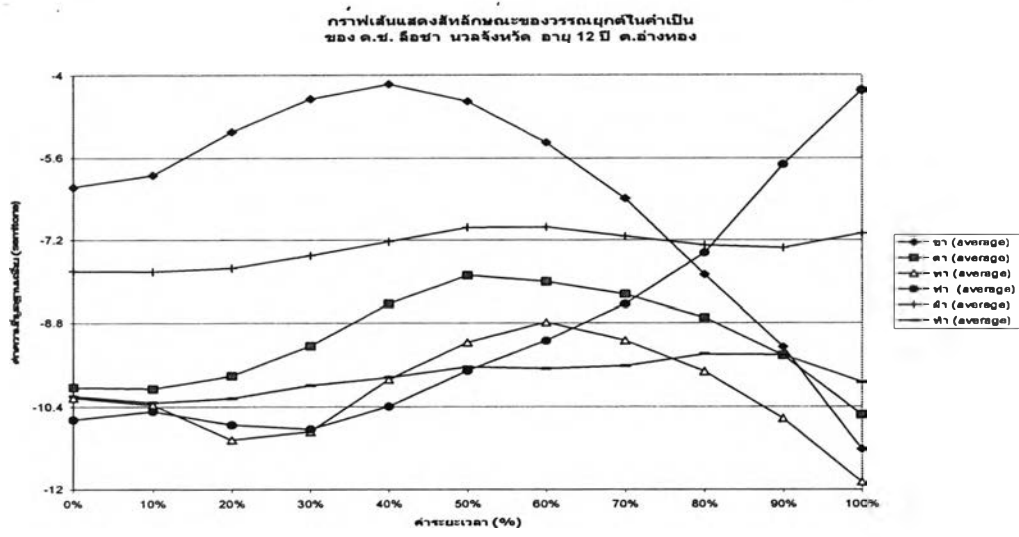
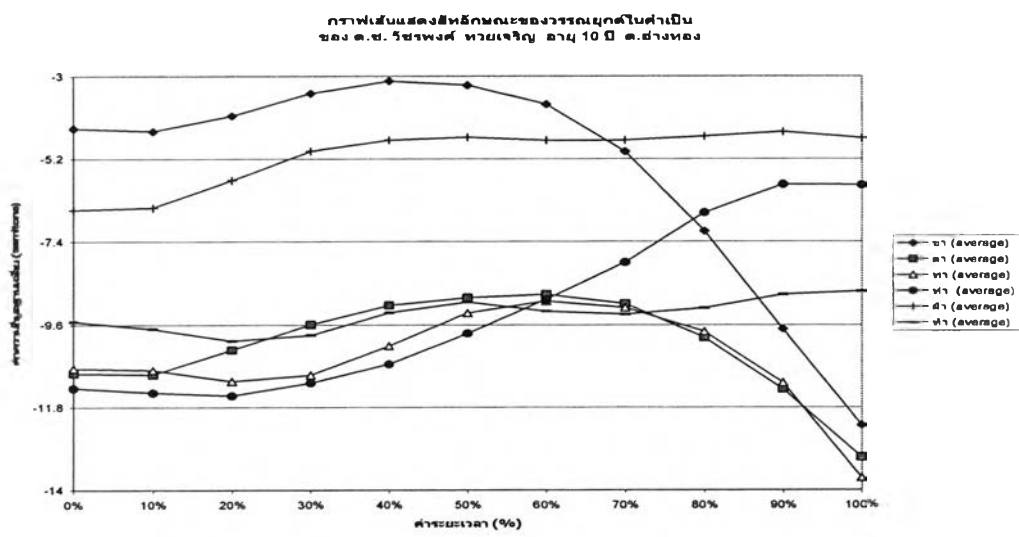
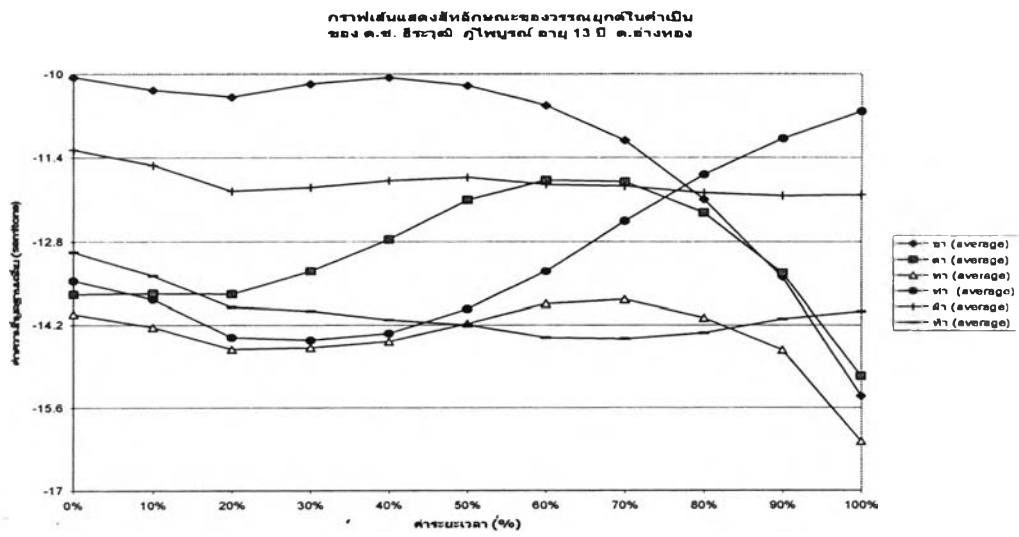
กราฟเส้นแสดงสีหัตถ์ลักษณะของวาระณยุคต้นค่าเป็น
ของ ค.ช. สุรศักดิ์ เรืองทอง อายุ 13 ปี ค.ต.ดิ่งงาม

ภาพที่ 6.60 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ต้นพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุน้อย
ตำบลดิ่งงาม

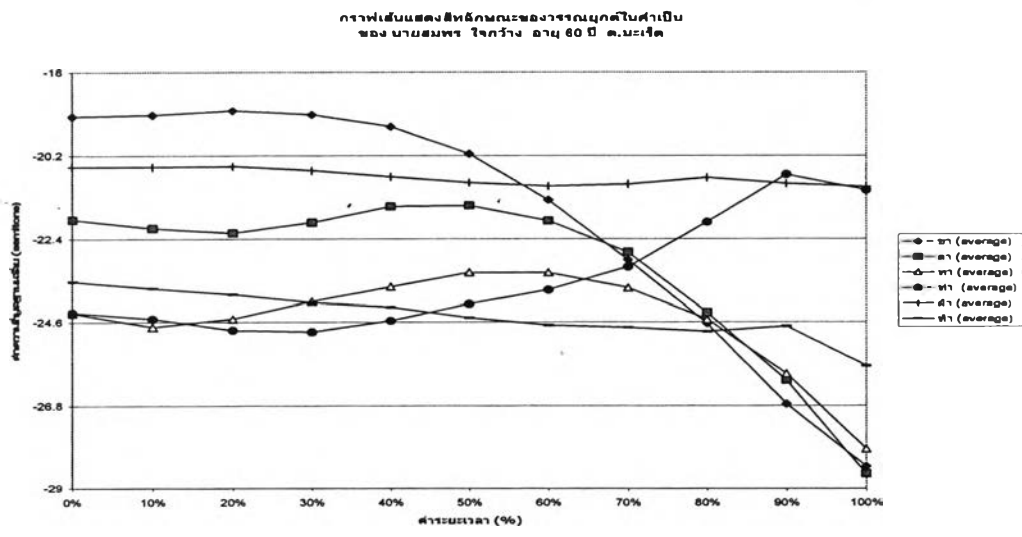
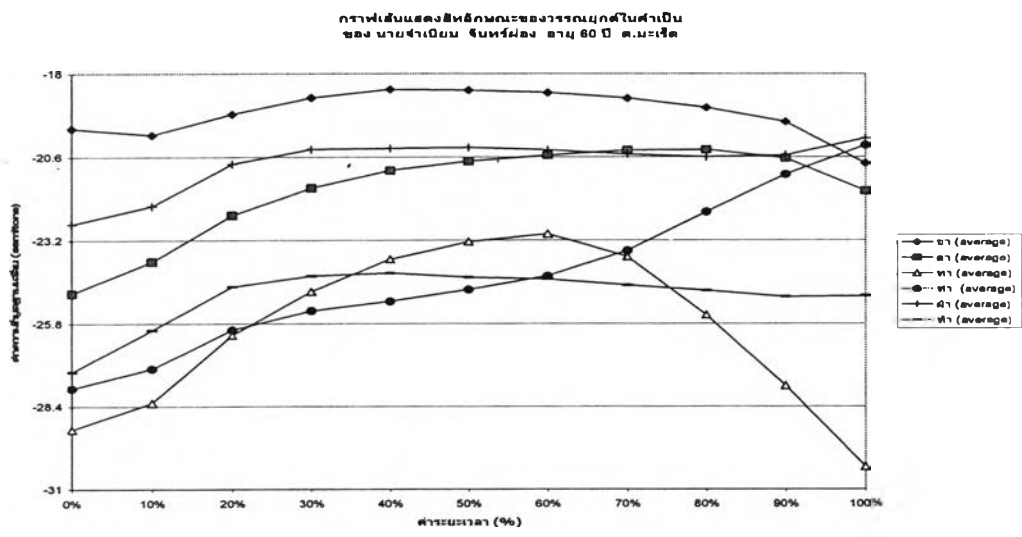
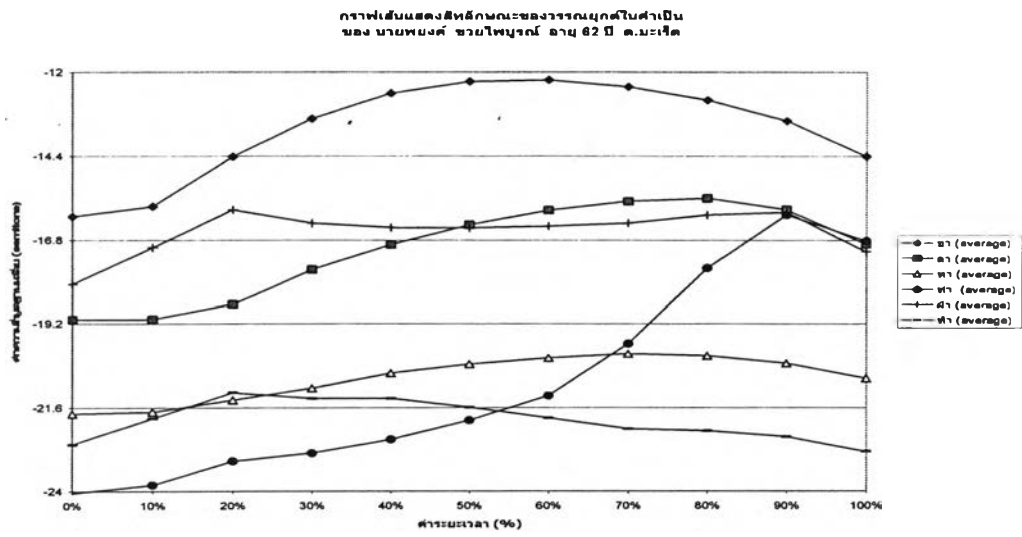

ภาพที่ 6.61 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลช้างทอง

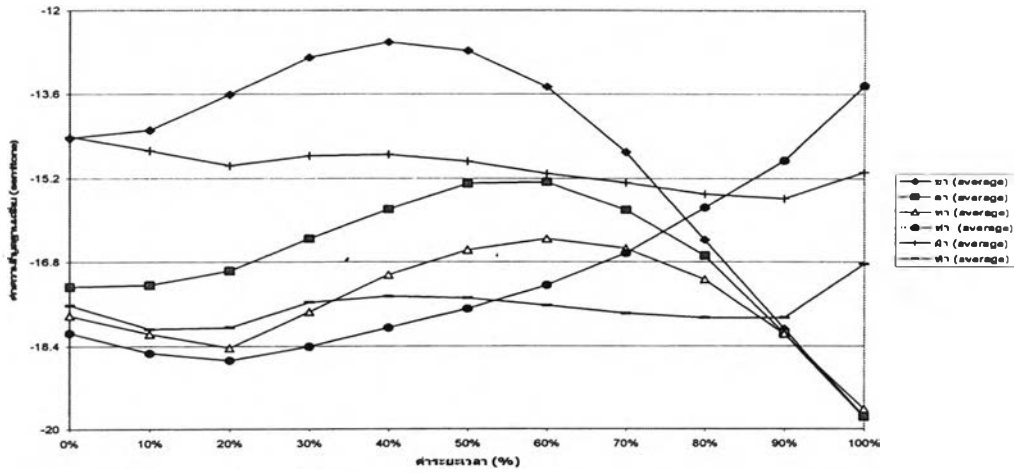
ภาพที่ 6.62 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวอร์ดยุคต้นในพยางค์เป็นของผู้บอภาษาอายุน้อย
ตำบลช่างทอง

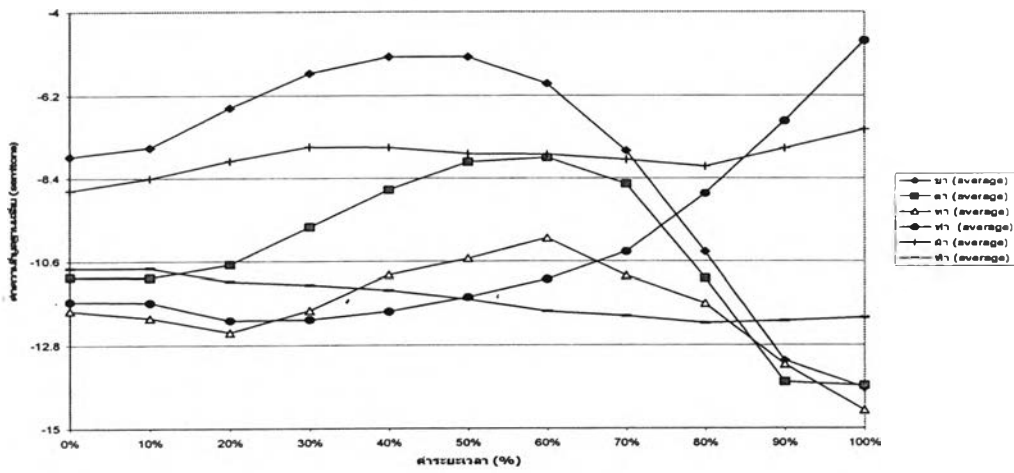

ภาพที่ 6.63 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกลำพยานมาก
ตำบลมะเีต

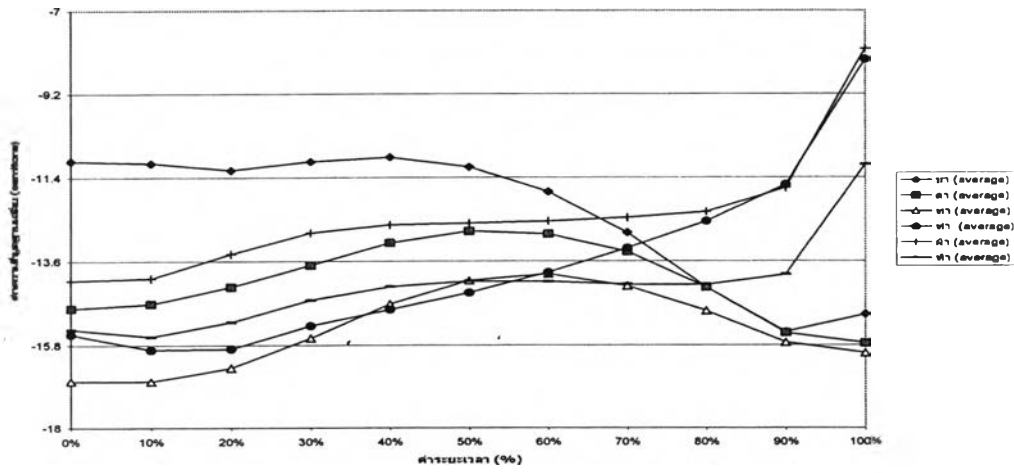
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวาระผูกคืนสำเนาเป็นของ ค.ช. อีระศักดิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา อายุ 13 ปี ค. มะเหีต

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวาระผูกคืนสำเนาเป็นของ ค.ช. ธนศักดิ์ นิตดาไพศาล อายุ 12 ปี ค. มะเหีต

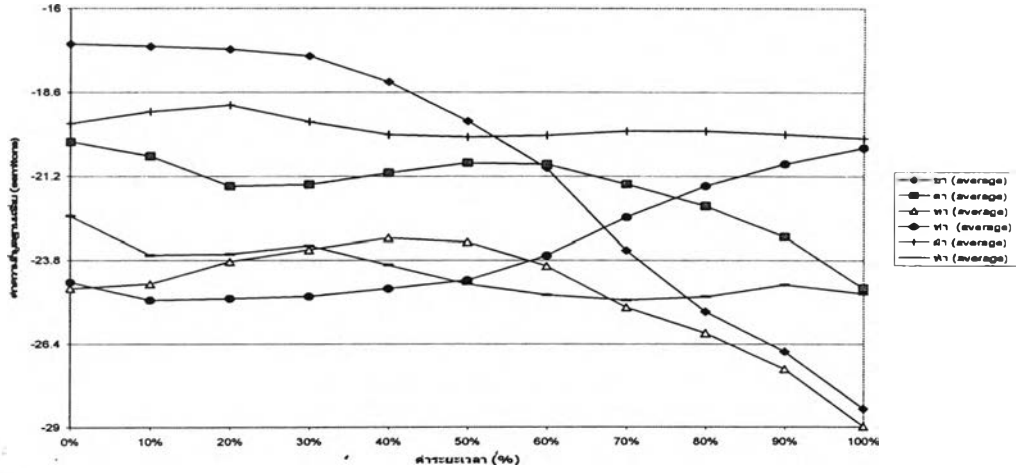

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวาระผูกคืนสำเนาเป็นของ ค.ช. สุรศักดิ์ เมืองนิล อายุ 12 ปี ค. มะเหีต

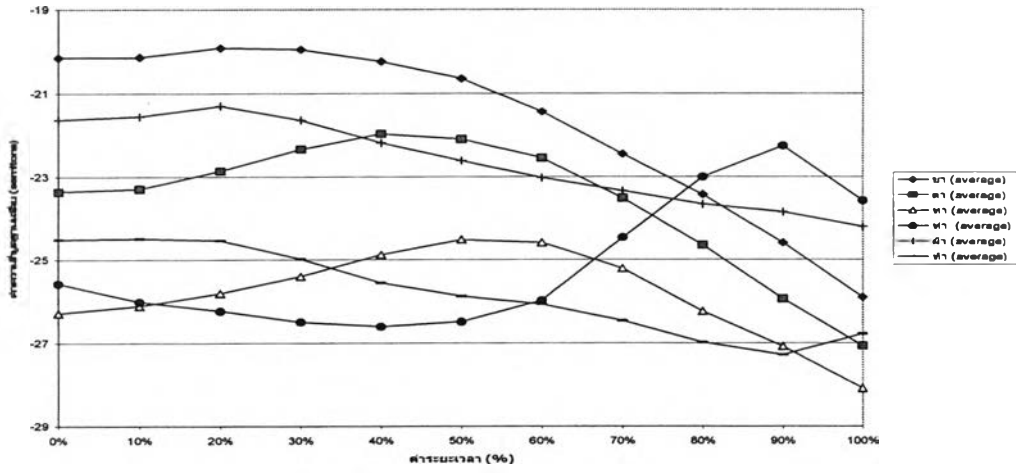

ภาพที่ 6.64 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลมะเหีต

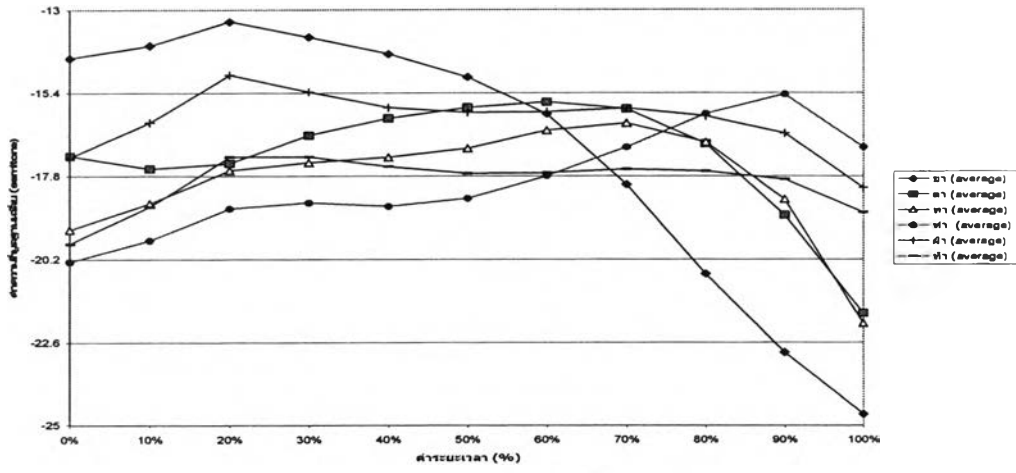
กราฟเส้นแสดงสถิติคะแนนของบรรณยุคไตในคำเป็น
ของ นายธวัช ผ่องนภา อายุ 84 ปี ต.หน้าเมือง

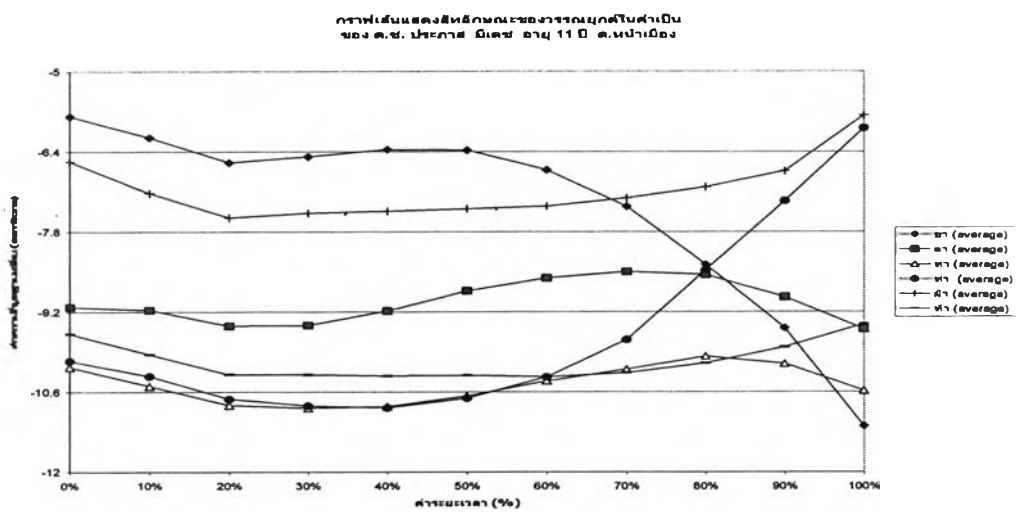
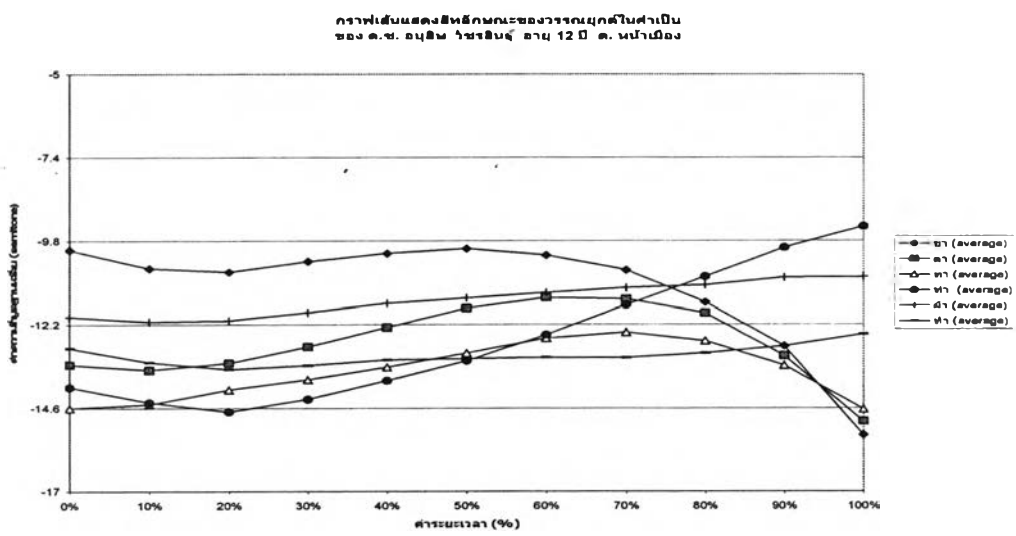
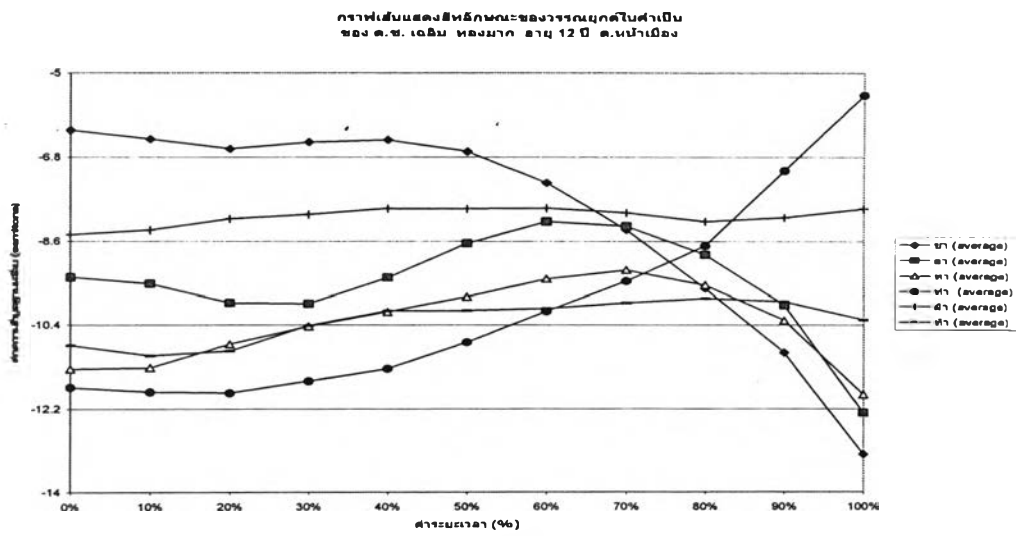
กราฟเส้นแสดงสถิติคะแนนของบรรณยุคไตในคำเป็น
ของ นายสมศ ตำนาคำ อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

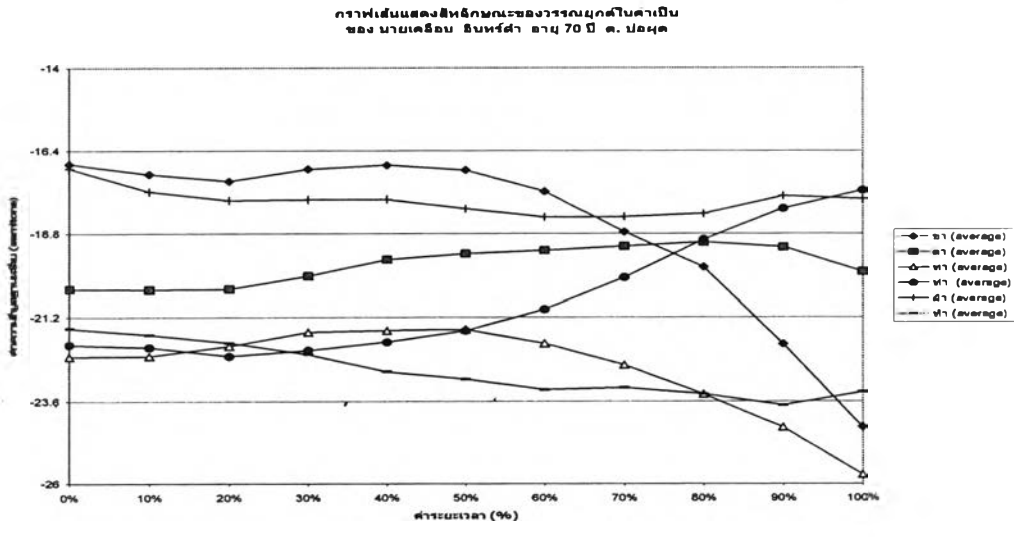
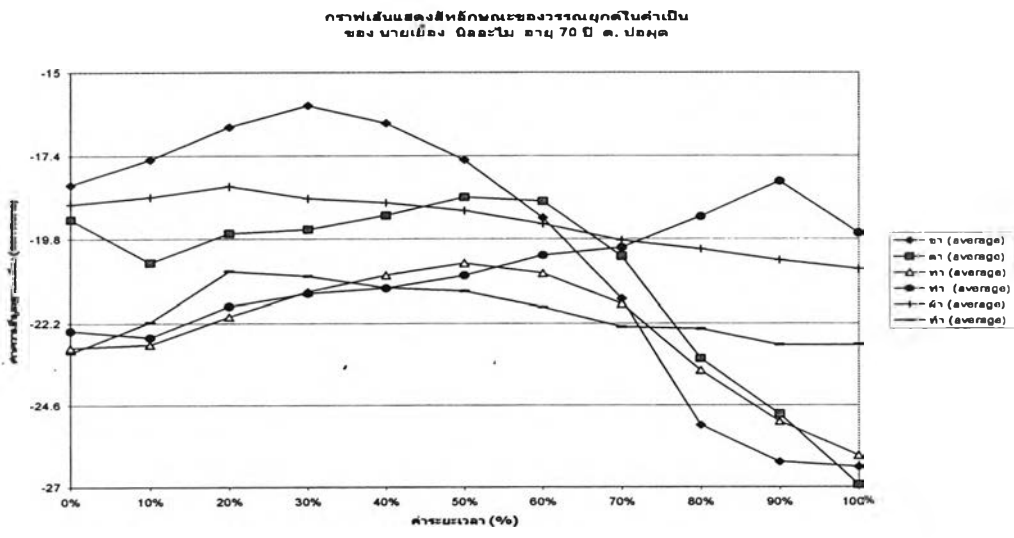
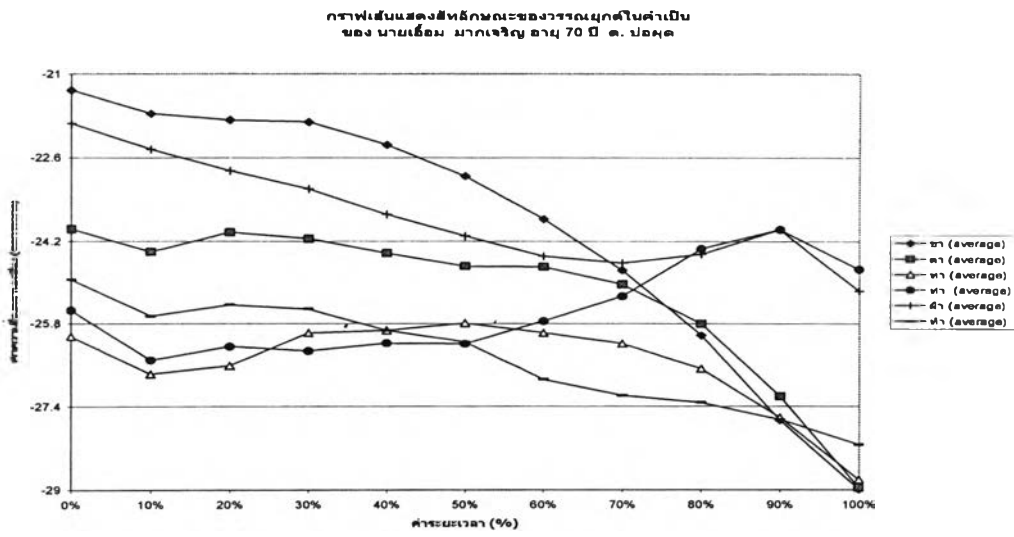
กราฟเส้นแสดงสถิติคะแนนของบรรณยุคไตในคำเป็น
ของ นายเจริญ มีบุญ อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

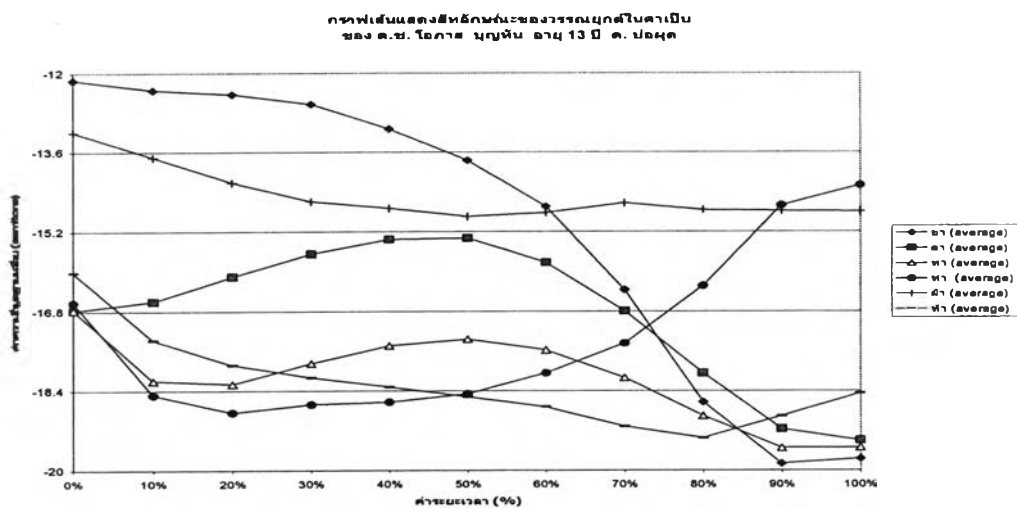
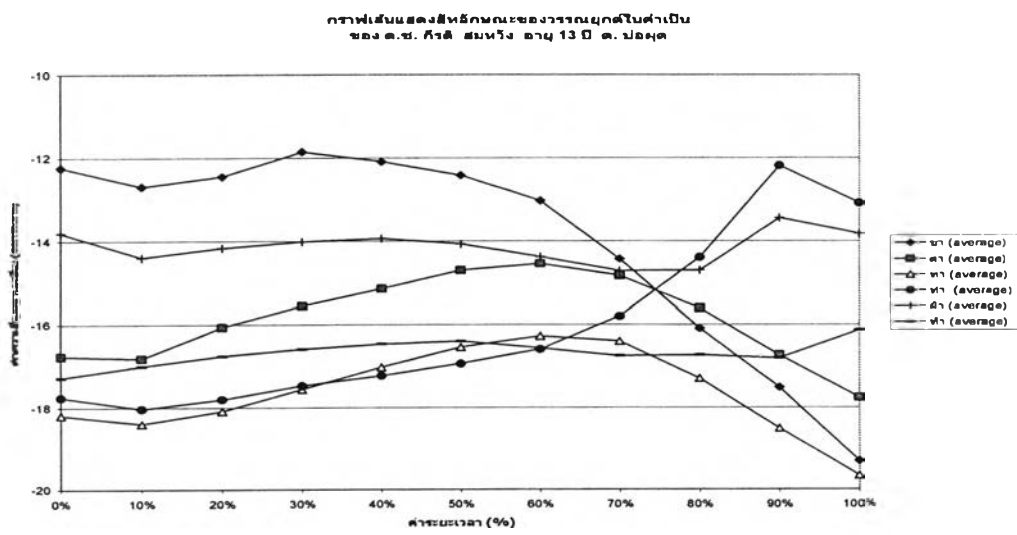
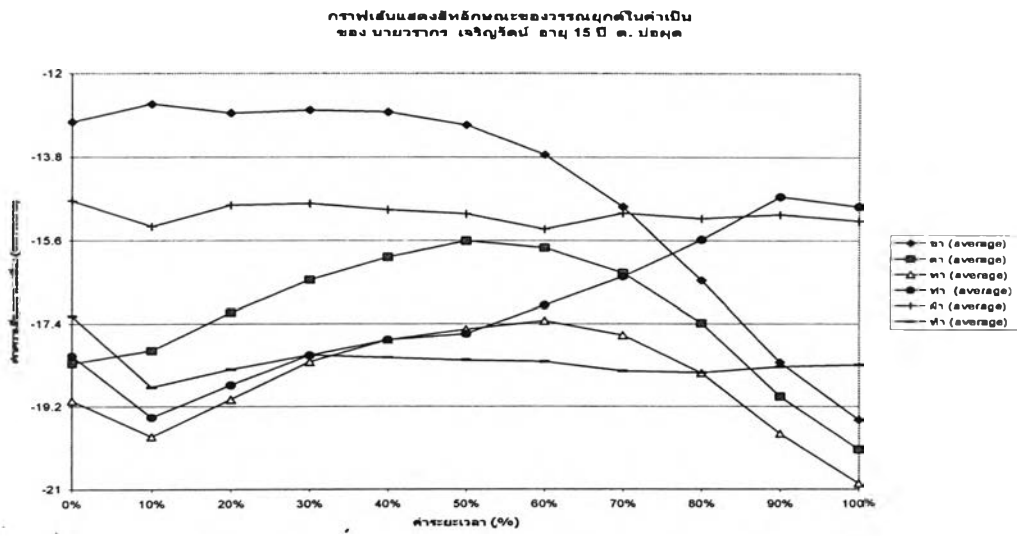
ภาพที่ 6.65 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ไทในพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุมาก
ตำบลหน้าเมือง

ภาพที่ 6.66 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกลำพียงน้อย ตำบลหน้าเมือง

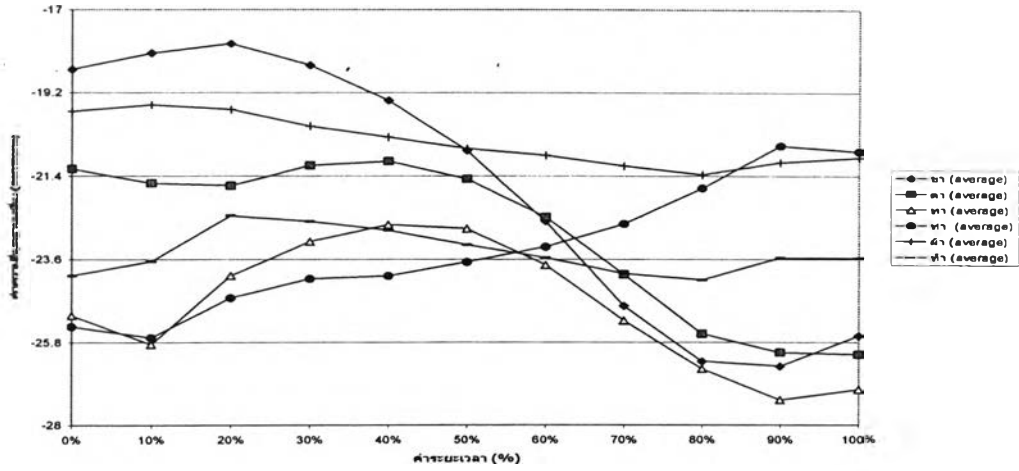

ภาพที่ 6.67 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอภาษาอายุมาก
ต่ำลบ่อยุด

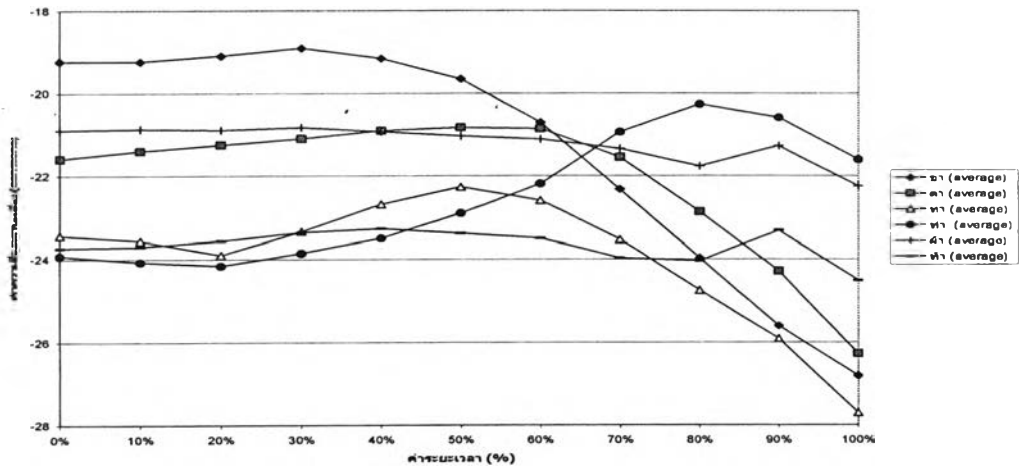

ภาพที่ 6.68 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวาระณยุคใดในพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุน้อย
ตำบลปอผุด

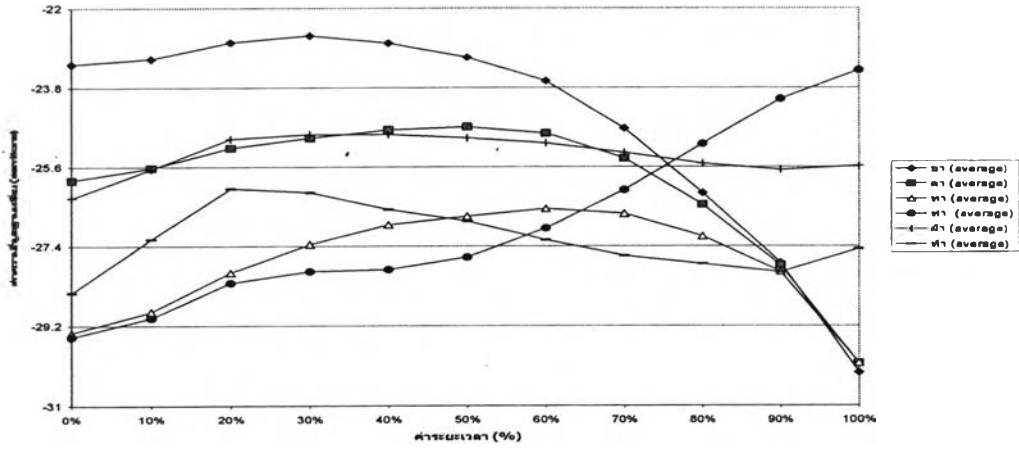
กราฟเส้นแสดงสีที่ลักษณะของวาระณยุคโตในคำเป็น
ของ นายฉิน ฉีชัยภรณ์ อายุ 70 ปี ต. แม่ป๋า

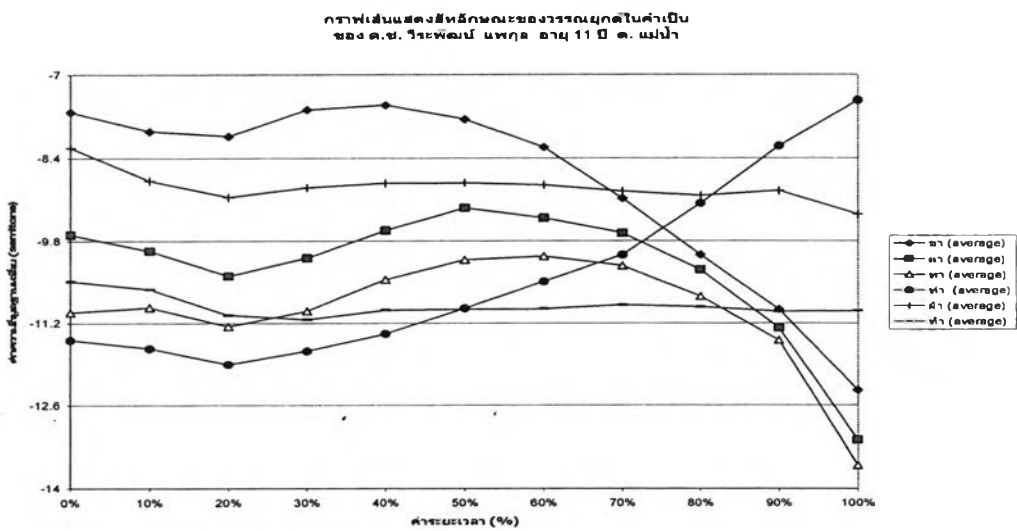
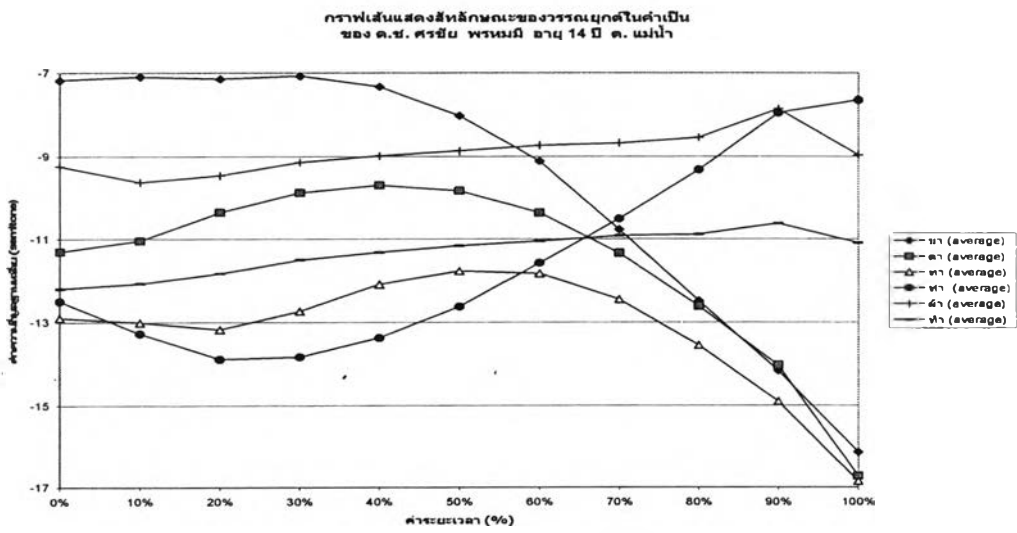
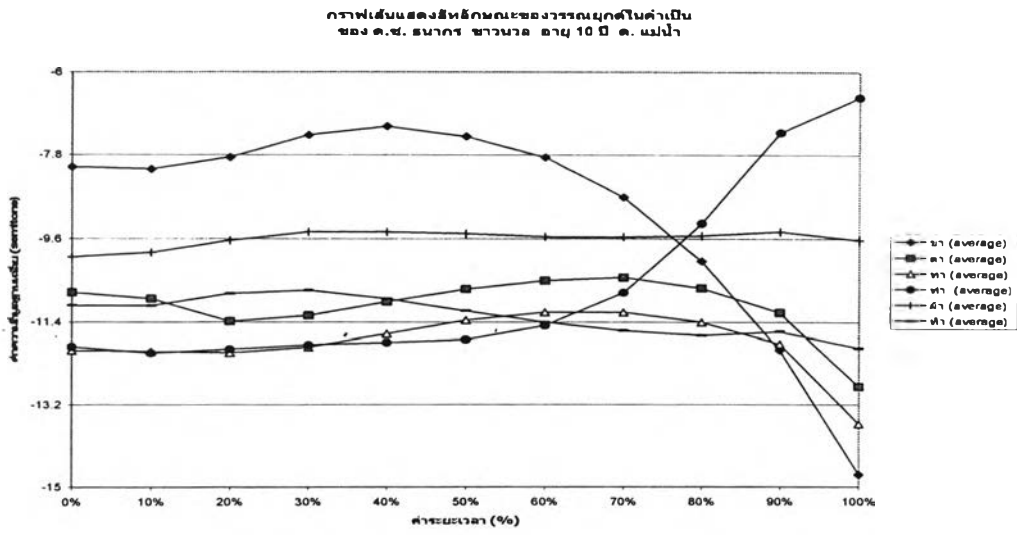
กราฟเส้นแสดงสีที่ลักษณะของวาระณยุคโตในคำเป็น
ของ นายสมพร รัตนรักษ์ อายุ 68 ปี ต. แม่ป๋า

กราฟเส้นแสดงสีที่ลักษณะของวาระณยุคโตในคำเป็น
ของ นายจีน ขาวนวด อายุ 70 ปี ต. แม่ป๋า

ภาพที่ 6.69 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุคโตในพยางค์เป็นของผู้บอภาษาอายุมาก
ตำบลแม่ป๋า

ภาพที่ 6.70 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของผู้บอกภาษาอายุน้อย
ต่ำตมแม่น้ำ

6.6 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในคำพยางค์ตายสระเสียงยาวในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกตำบล

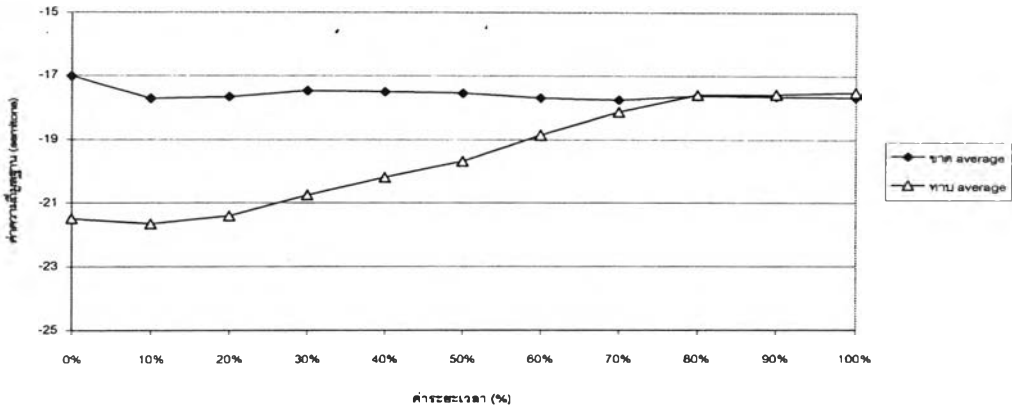
ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในคำพยางค์ตายสระเสียงยาวในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในชุดนี้มีด้วยกัน 2 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 ปรากฏในช่อง DL234 “ปาด และ ทาบ” และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 ปรากฏในช่อง DL1 “ขาด” (ดูภาพที่ 6.71-6.84)

หลังจากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาส่วนใหญ่จำนวน 32 คน มีรูปแบบความสัมพันธ์ของ ว.4 และ ว.5 เหมือนกัน กล่าวคือ ว.5 มีจุดเริ่มต้นอยู่ในระดับสูงกว่า ว.4 และ ว.5 เป็นเสียงสูง-ระดับ แต่ ว.4 เป็นเสียงต่ำ-ขึ้น

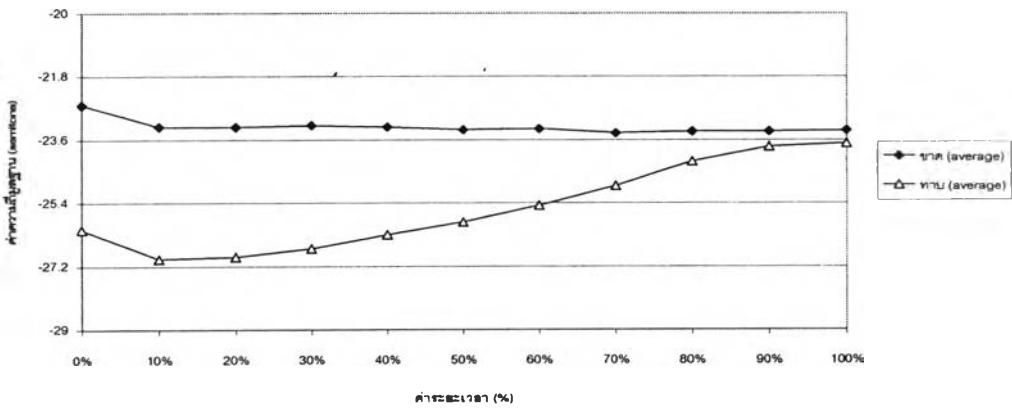
ในการนำเสนอภาพการเปรียบเทียบในชุดนี้ หากผู้บอกภาษาคนใดมีการรวมเสียงใน ว.4 ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปเชิงกลของ ว.4 เพียงเส้นเดียวในกราฟรูปเชิงกล ดังที่ปรากฏในคำว่า “ทาบ” แต่หากผู้บอกภาษาคนใดมีการแยกเสียงใน ว.4 ระหว่าง DL23 ในคำว่า “ปาด” กับ DL4 ในคำว่า “ทาบ” ผู้วิจัยจะนำเสนอรูปเชิงกลของ ว.4 ทั้ง 2 เส้นในกราฟรูปเชิงกล

กรณียกเว้นที่กล่าวมานี้ปรากฏในหลายตำบล เช่น ผู้บอกภาษาอายุน้อย ต.ลิปะน้อย จำนวน 1 คน (ดูภาพที่ 6.72 คนที่ 2) , ผู้บอกภาษาอายุน้อย ต.หน้าเมือง จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.80 คนที่ 1 และคนที่ 3) , ผู้บอกภาษาอายุมาก จำนวน 2 คน (ดูภาพที่ 6.81 คนที่ 1 และคนที่ 3) และอายุน้อย จำนวน 1 คน ใน ต.บ่อสุค (ดูภาพที่ 6.82 คนที่ 3) และ ผู้บอกภาษาอายุน้อย จำนวน 2 คน ใน ต.แม่่น้ำ (ดูภาพที่ 6.84 คนที่ 1 และคนที่ 3) ผู้บอกภาษาเหล่านี้มีรูปเชิงกลของ ว.4 ในคำว่า “ปาด” และ “ทาบ” ไม่ทับซ้อนกันซึ่งทำให้ดูเหมือนจะแยกเป็นต่างหน่วยเสียงวรรณยุกต์

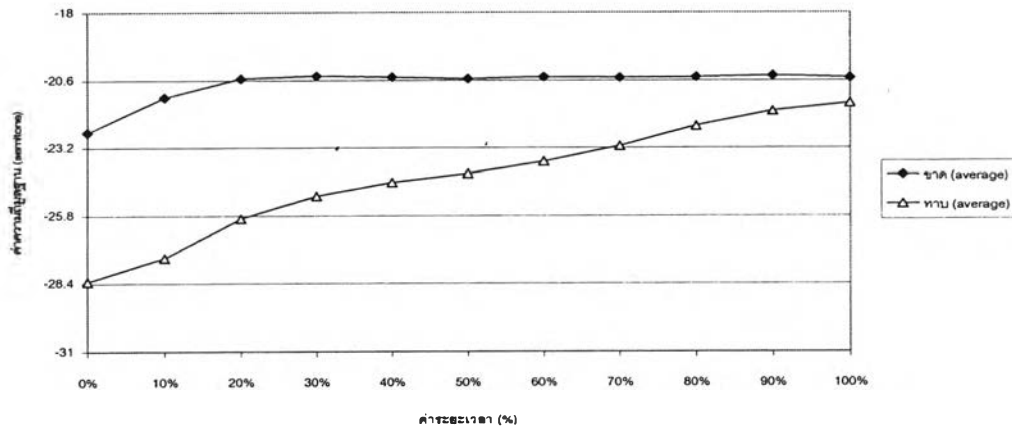
กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายน้อย สมวงษ์ อายุ 64 ปี ต.ลিপะน้อย

กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายเทพ ชนาสินชัย อายุ 60 ปี ต.ลิปะน้อย

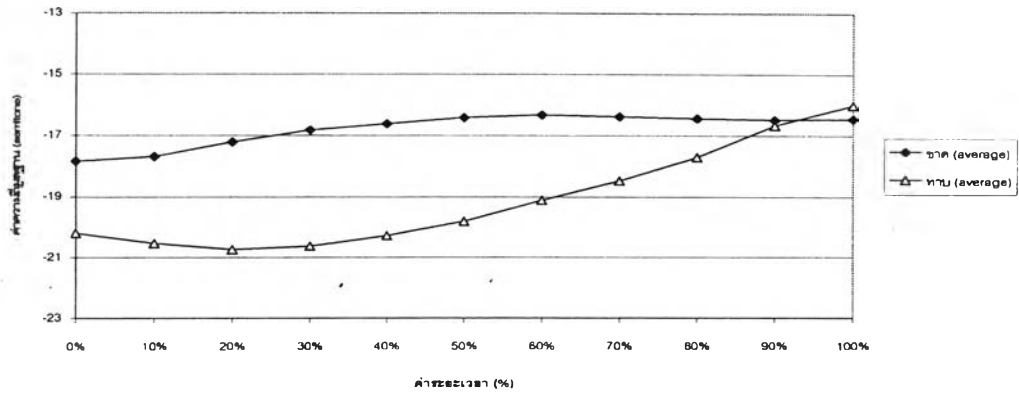

กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายเข้ม ห้องเขียน อายุ 60 ปี ต.ลิปะน้อย

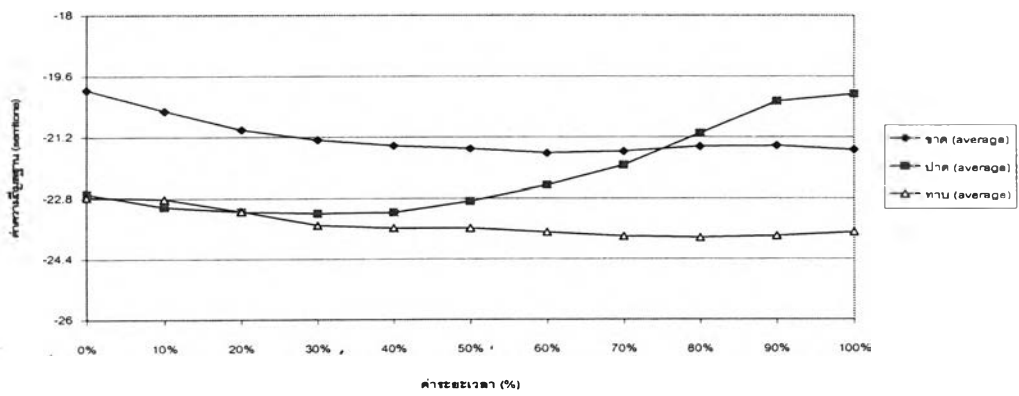

ภาพที่ 6.71 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลลิปะน้อย

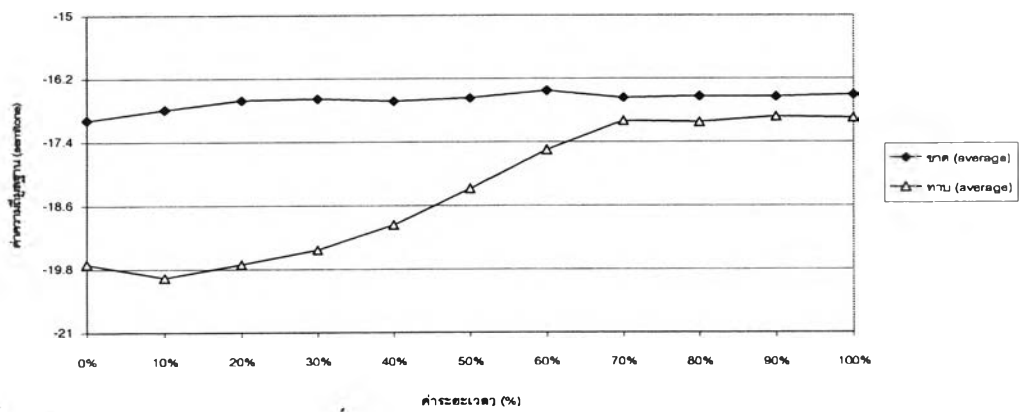
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายนรินทร์ เรืองสุข อายุ 15 ปี ต.ลปะน้อย

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายวสันต์ สมวงษ์ อายุ 16 ปี ต.ลปะน้อย

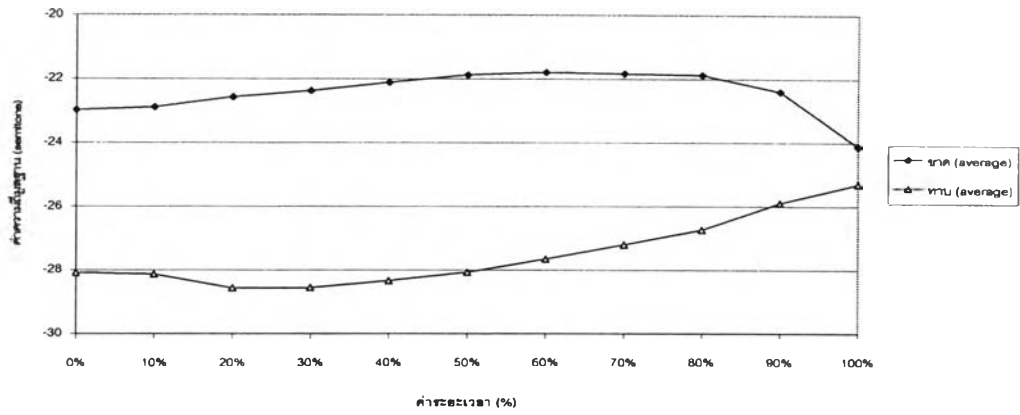

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของค.ช. เกียรติศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ต.ลปะน้อย

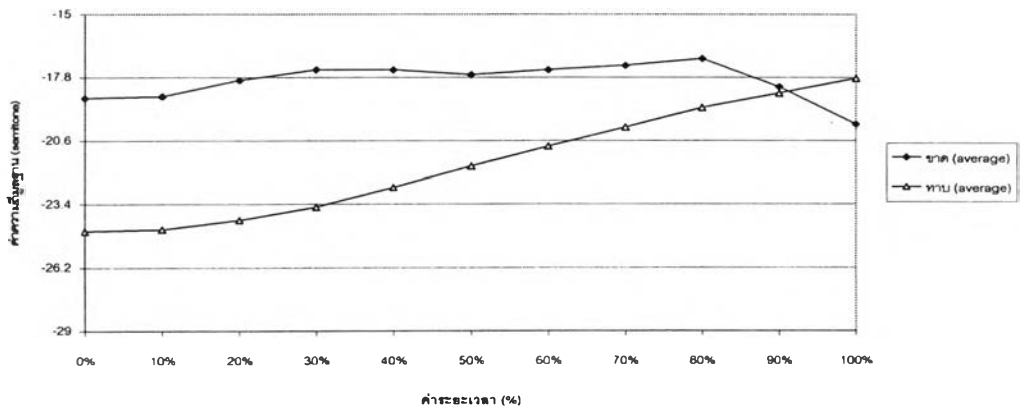

ภาพที่ 6.72 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลลปะน้อย

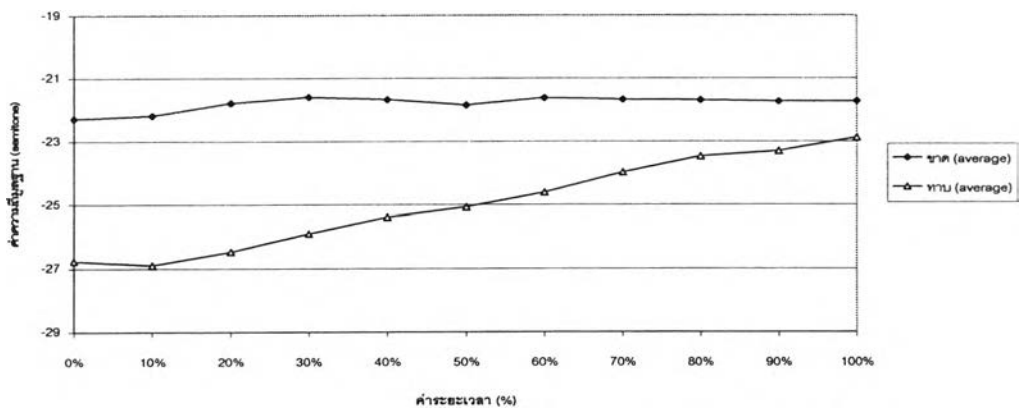
กราฟเส้นแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายเนา พูลสวัสดิ์ อายุ 61 ปี ค. ต.ลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายเชียว ทองเรือง อายุ 70 ปี ค. ต.ลิ่งงาม

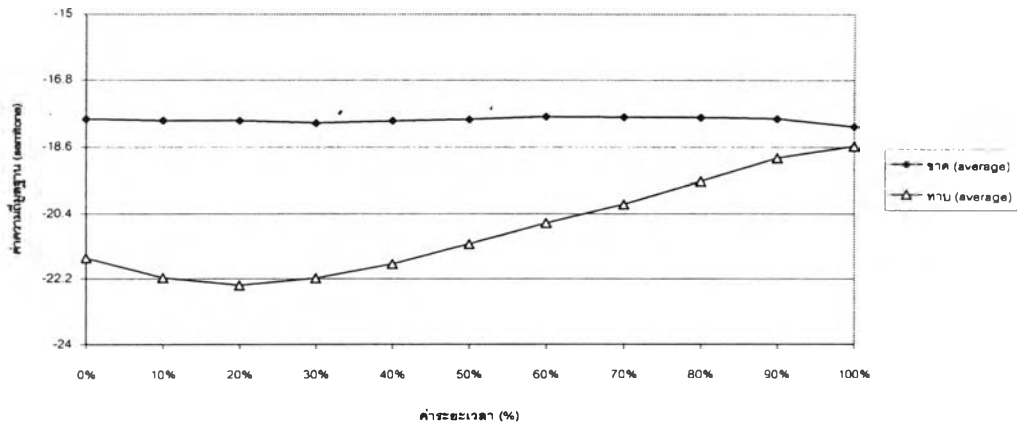

กราฟเส้นแสดงสัทลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายชวน ภูโพบุทธิ์ อายุ 70 ปี ค. ต.ลิ่งงาม

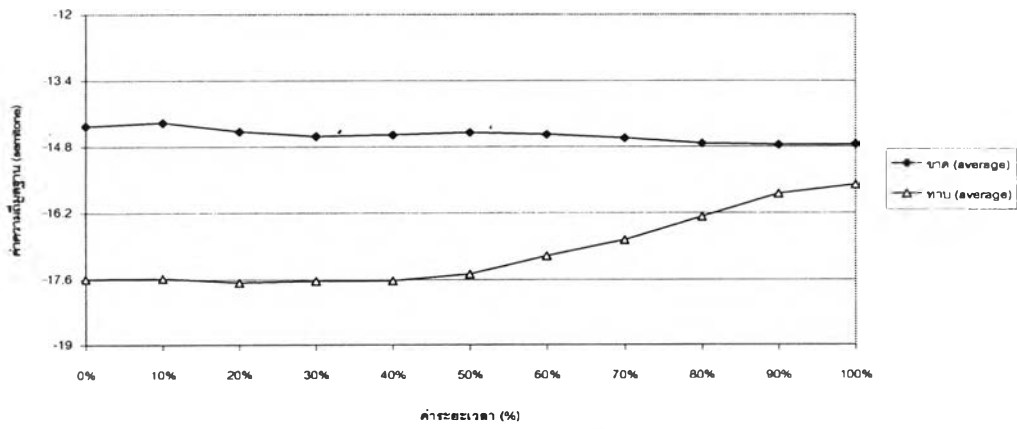

ภาพที่ 6.73 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลตลิ่งงาม

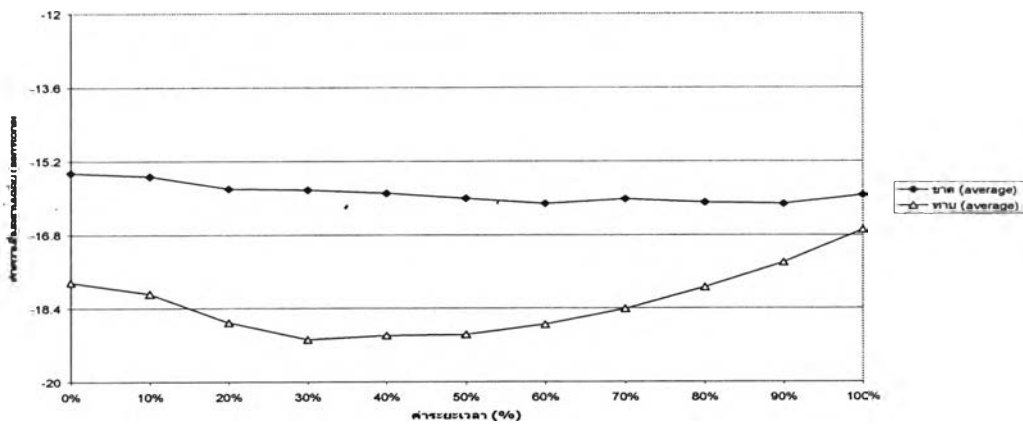
กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของนายสัมพันธ์ ทองเรือง อายุ 15 ปี ต.ตลิ่งงาม

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ด.ช. เจริมพร จันทร์ใหญ่ อายุ 13 ปี ต.ตลิ่งงาม

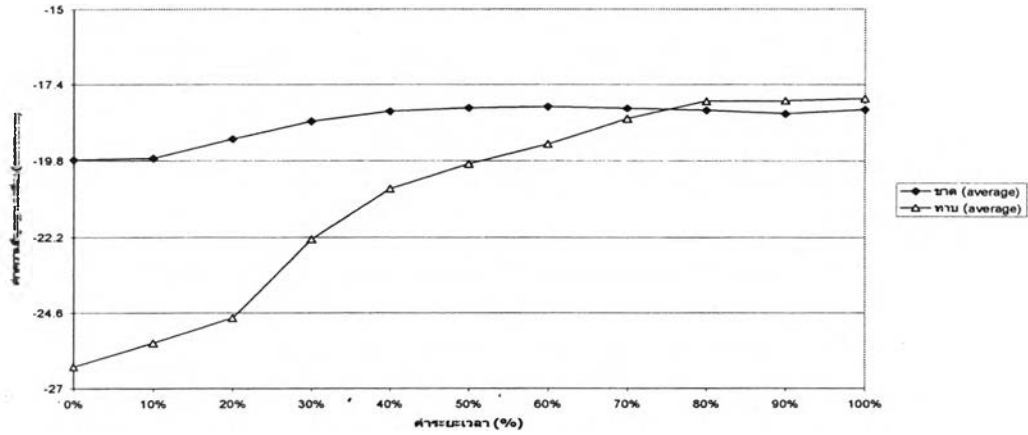

กราฟเส้นแสดงสถิติลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ด.ช. สุรศักดิ์ เรืองทอง อายุ 13 ปี ต.ตลิ่งงาม

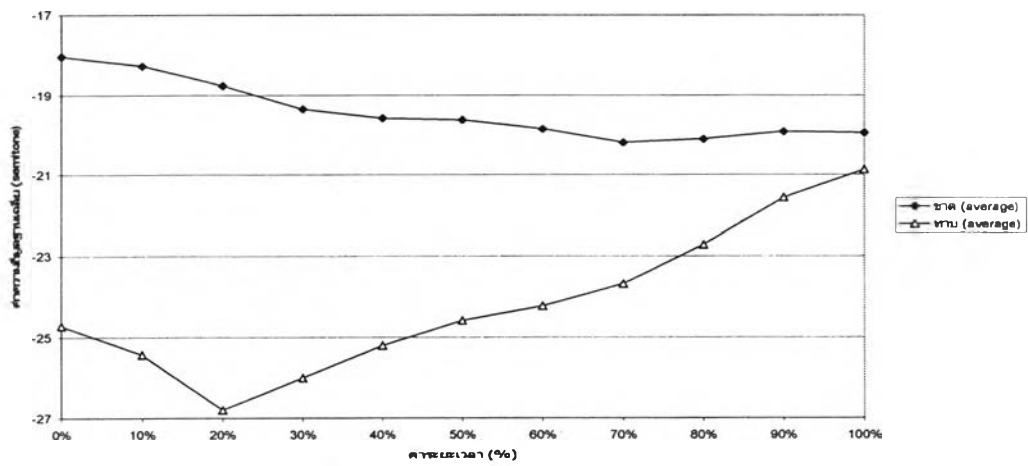

ภาพที่ 6.74 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลตลิ่งงาม

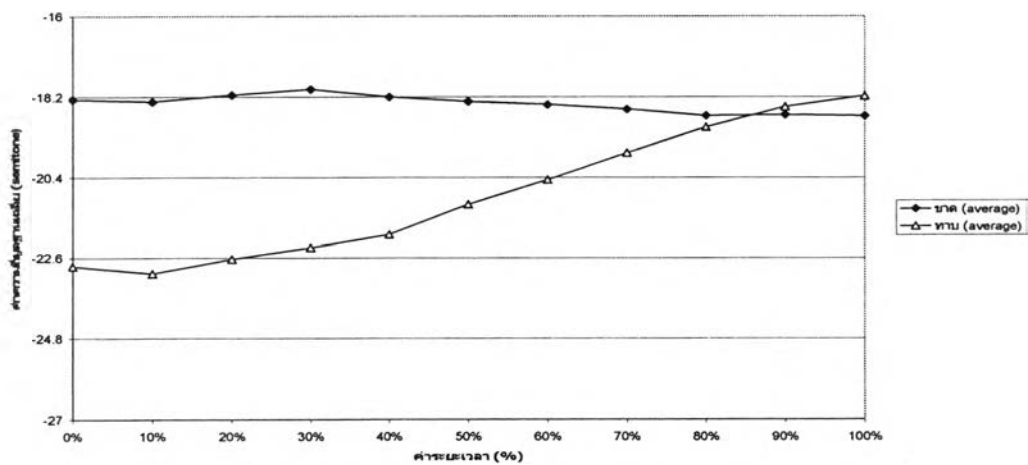
กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายดำ พรหมสอน อายุ 70 ปี ต.อ่างทอง

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายชุน เฟิงบุญ อายุ 70 ปี ต.อ่างทอง

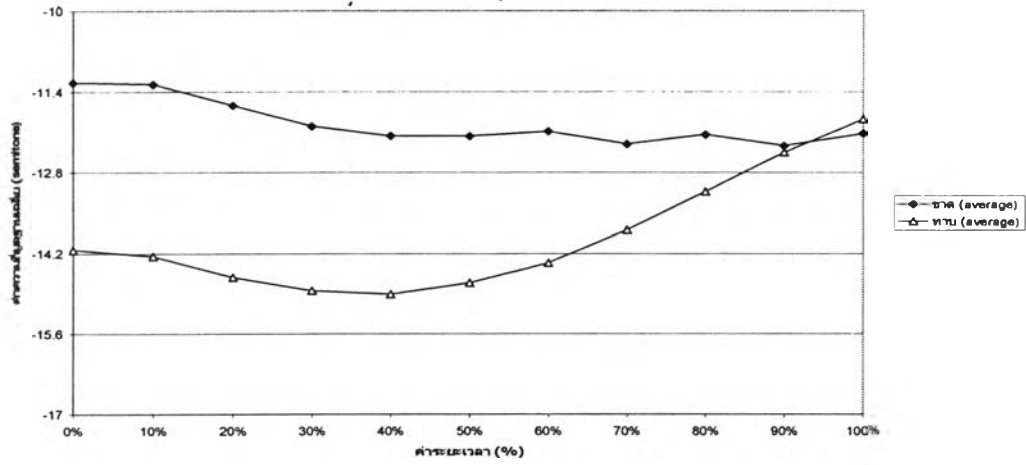

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายเตียง ธิลเพชร อายุ 70 ปี ต.อ่างทอง

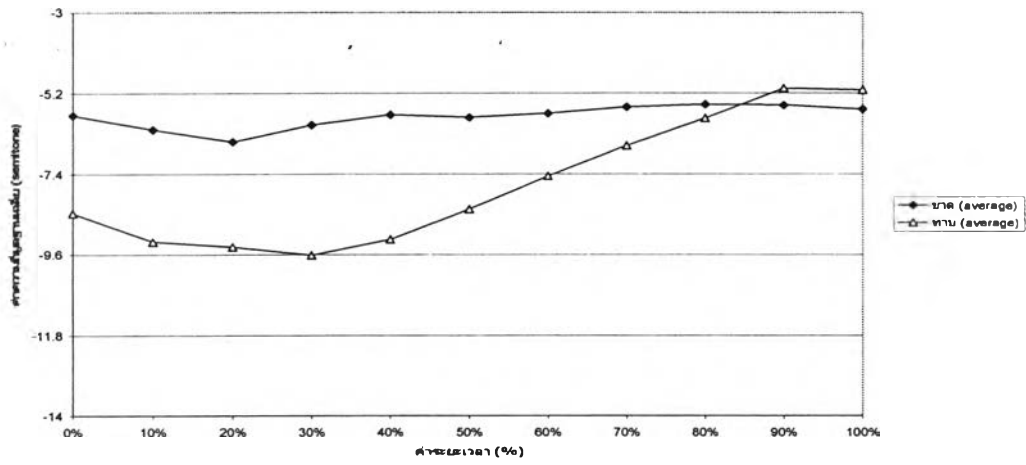

ภาพที่ 6.75 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกลาอายุมาก ตำบลอ่างทอง

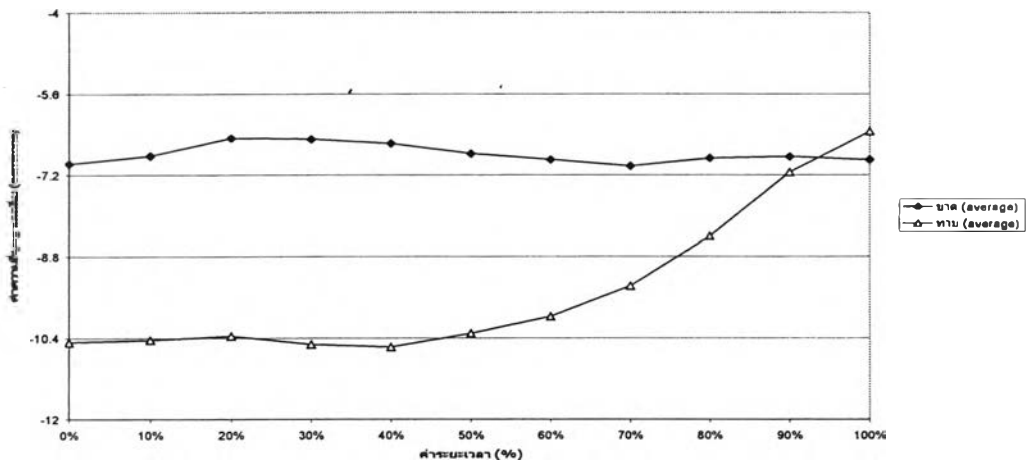
กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ด.ช. ชีระวุฒิ ภูไพบูรณ์ อายุ 13 ปี ต.ช่างทอง

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ด.ช. วัชรพงศ์ ทวยเจริญ อายุ 10 ปี ต.ช่างทอง

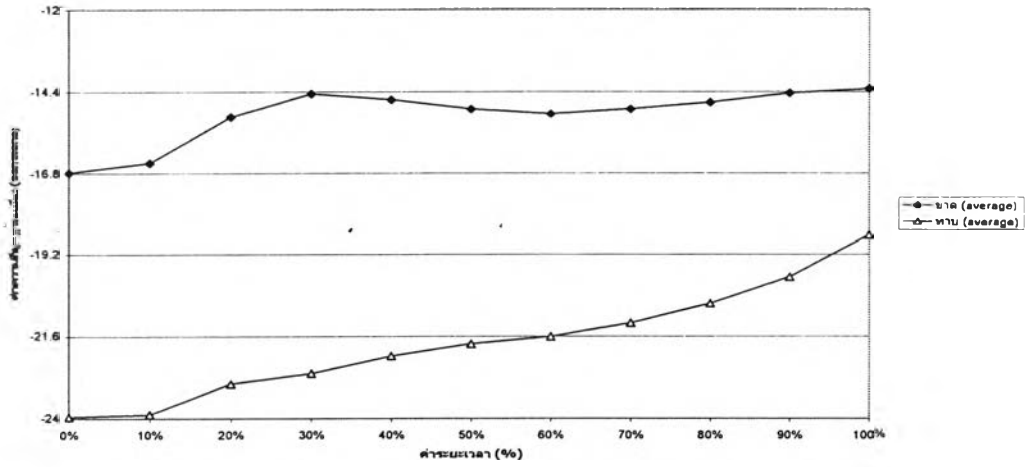

กราฟเส้นแสดงสีหลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ด.ช. นีธชา นวลใจเหนือ อายุ 12 ปี ต.ช่างทอง

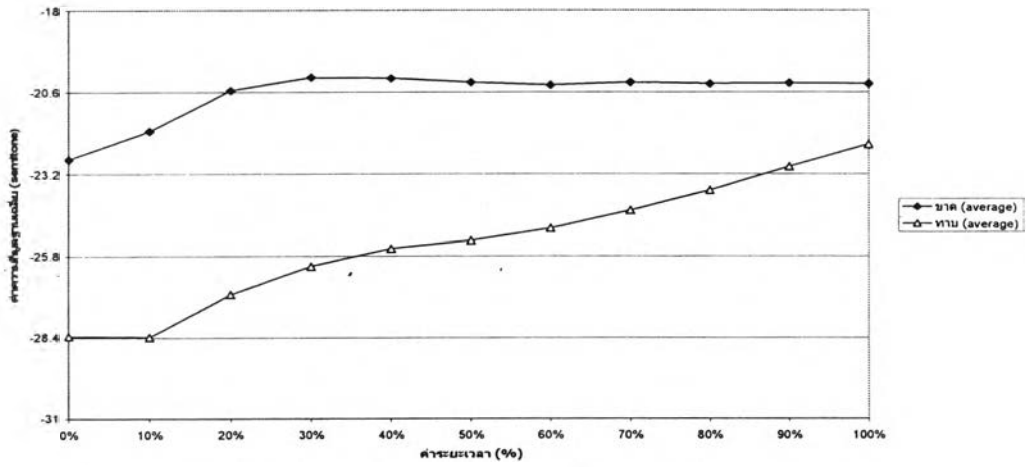

ภาพที่ 6.76 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอภาษาอายุน้อย ตำบลช่างทอง

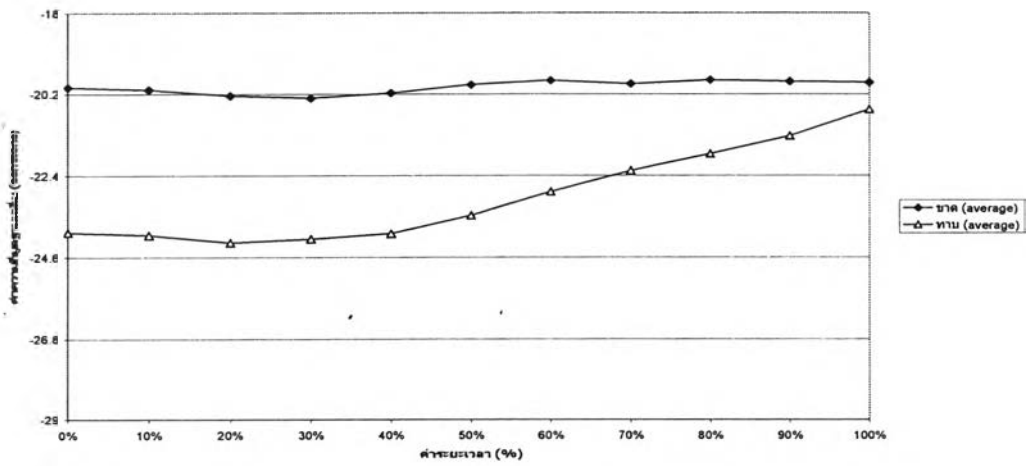
ภาพเส้นแสดงสีถักของของวารณยุคตีในค่าตามสระเสียงยาว
ของนายพมด ชาติไพฑูริศ อายุ 62 ปี ต.มะเริง

ภาพเส้นแสดงสีถักของของวารณยุคตีในค่าตามสระเสียงยาว
ของนายจำเนียง จันทร์พอง อายุ 60 ปี ต.มะเริง

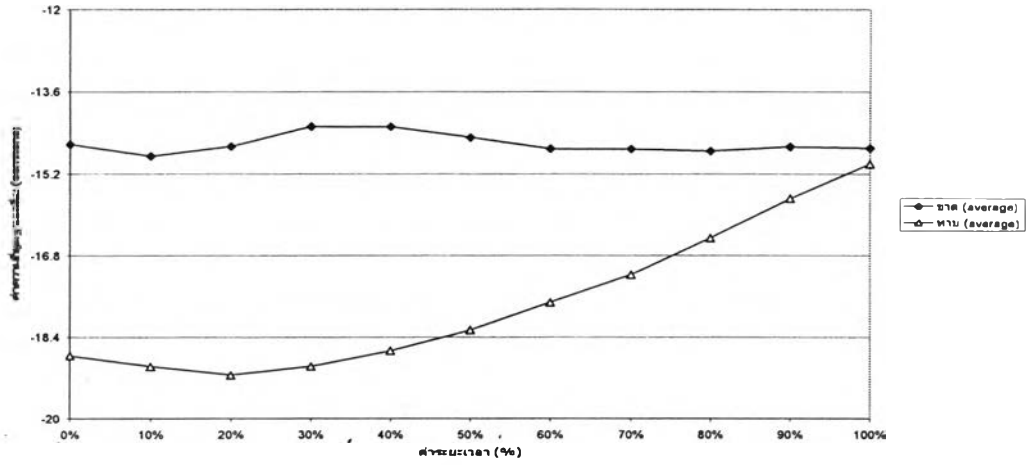
ภาพเส้นแสดงสีถักของของวารณยุคตีในค่าตามสระเสียงยาว
ของ นายสมพร ใจกว้าง อายุ 60 ปี ต.มะเริง

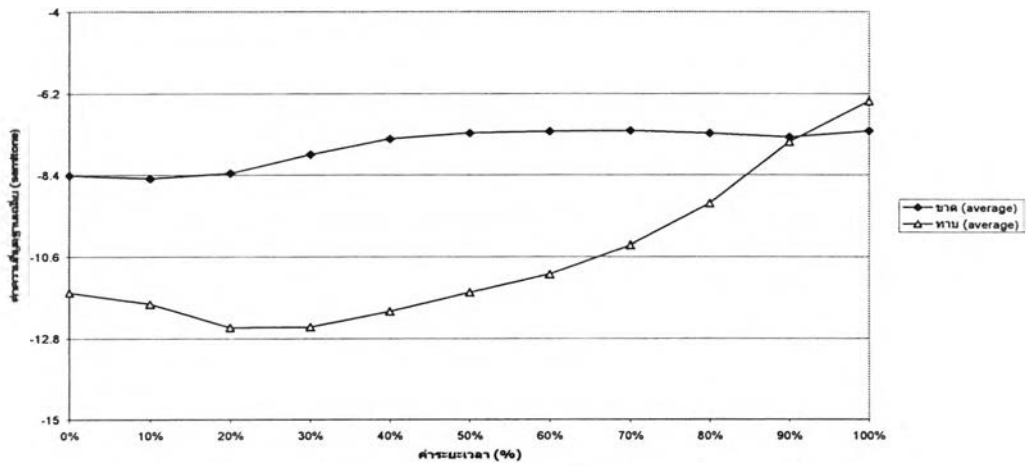
ภาพที่ 6.77 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ตีในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลมะเริง

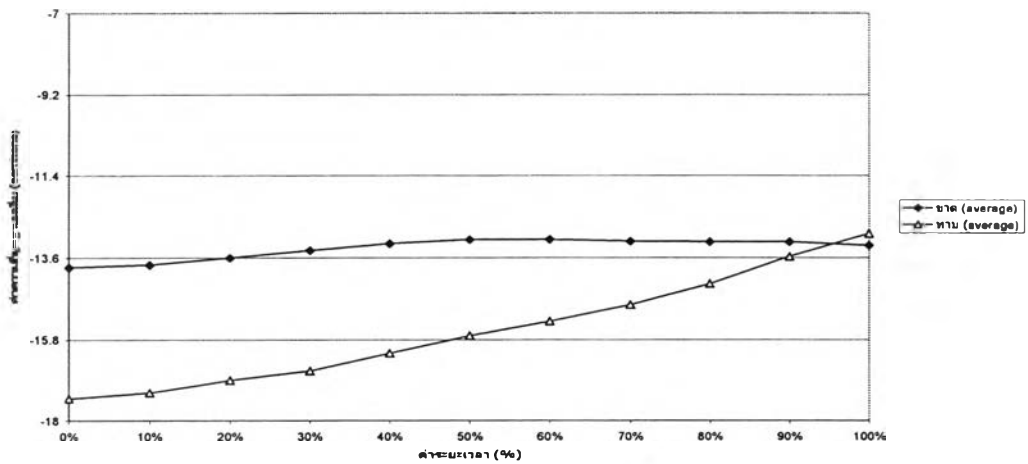
กราฟเส้นแสดงอิทธิพลของวอร์ณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ต.ช. ฮีระสีภักดิ์ จันทริกษณ์ อายุ 13 ปี ต. มะเริง

กราฟเส้นแสดงอิทธิพลของวอร์ณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ต.ช. ฉลัดสีภักดิ์ ภัตกาไพศาล อายุ 12 ปี ต. มะเริง

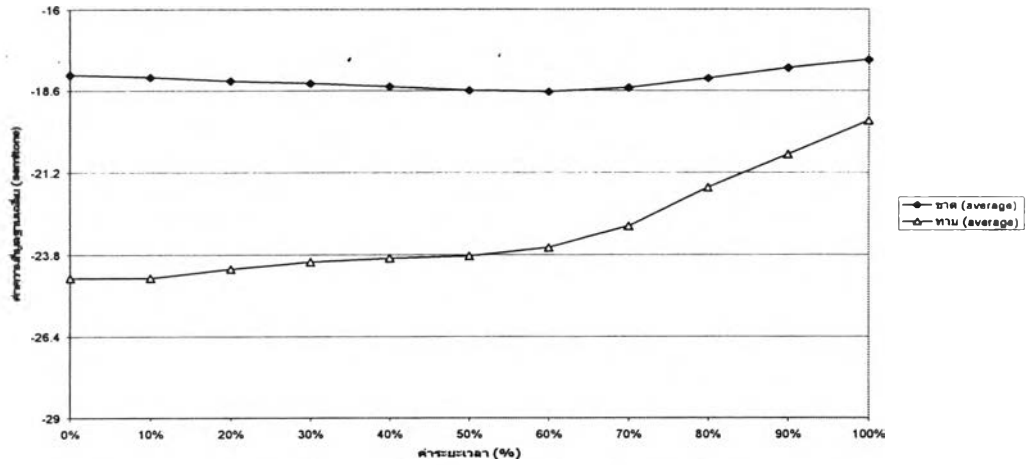

กราฟเส้นแสดงอิทธิพลของวอร์ณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ต.ช. สุรสีภักดิ์ เมืองนิล อายุ 12 ปี ต. มะเริง

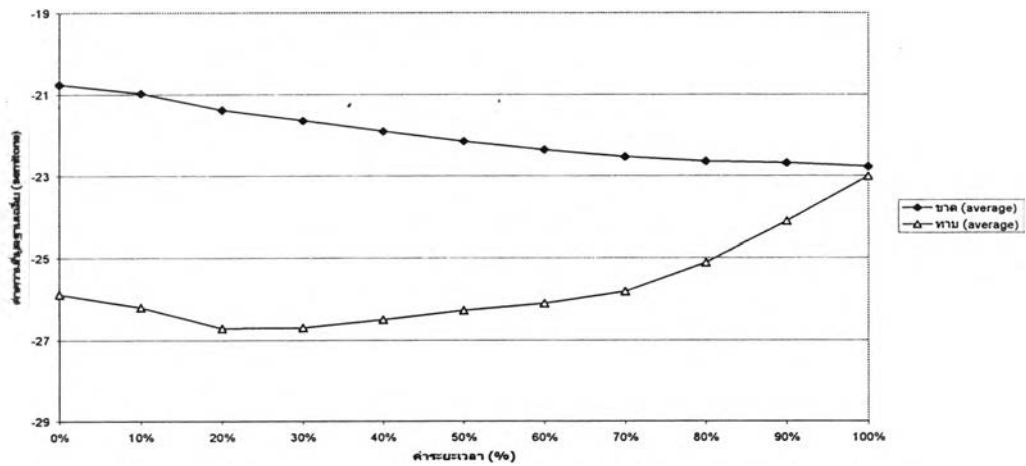

ภาพที่ 6.78 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลมะเริง

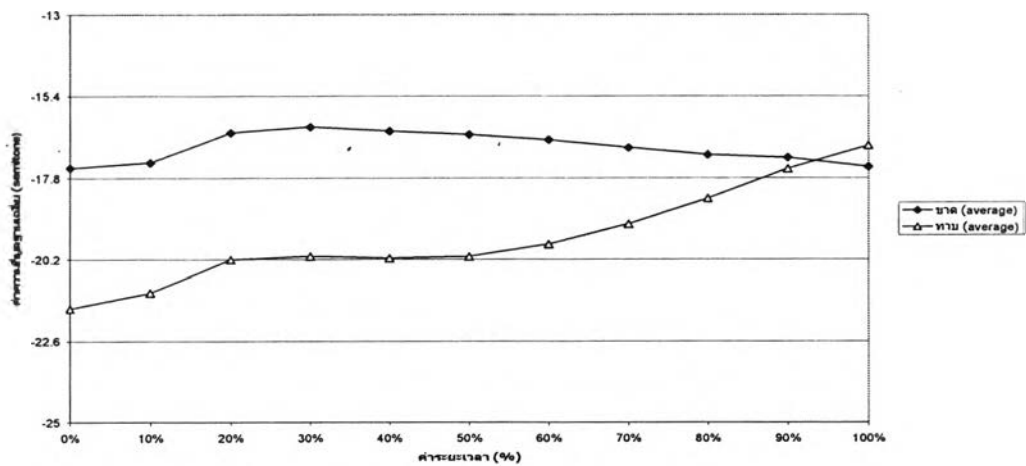
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณ์ของวารณยุคต้นในค่าตายสระเสียงยาว
ของนายอาม ผ่องแผ้ว อายุ 64 ปี ต.หน้าเมือง

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณ์ของวารณยุคต้นในค่าตายสระเสียงยาว
ของ นายสนัด คำนกัว อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

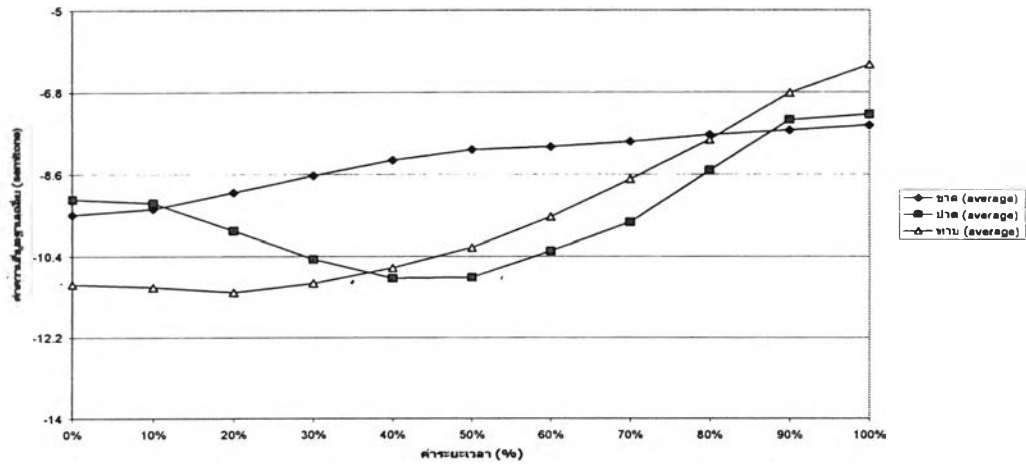

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณ์ของวารณยุคต้นในค่าตายสระเสียงยาว
ของ นายเจริญ นัญญ อายุ 70 ปี ต.หน้าเมือง

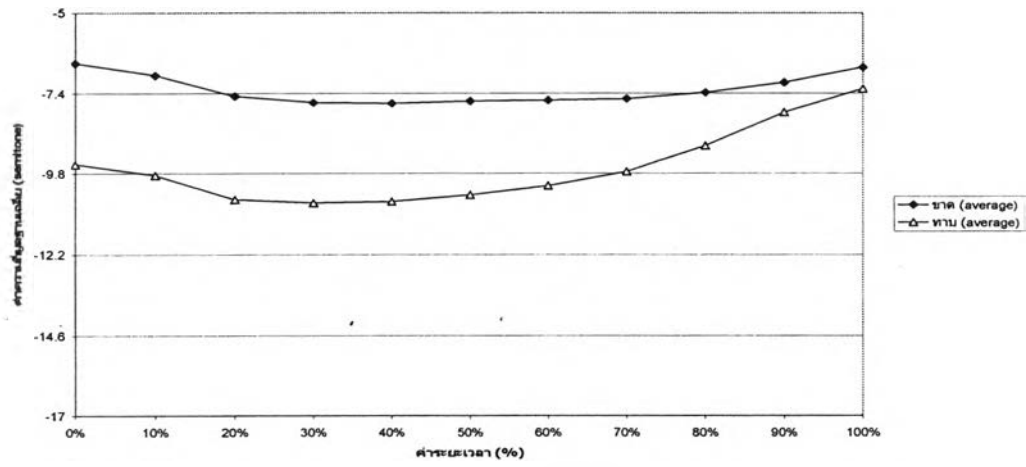

ภาพที่ 6.79 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ต้นในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลหน้าเมือง

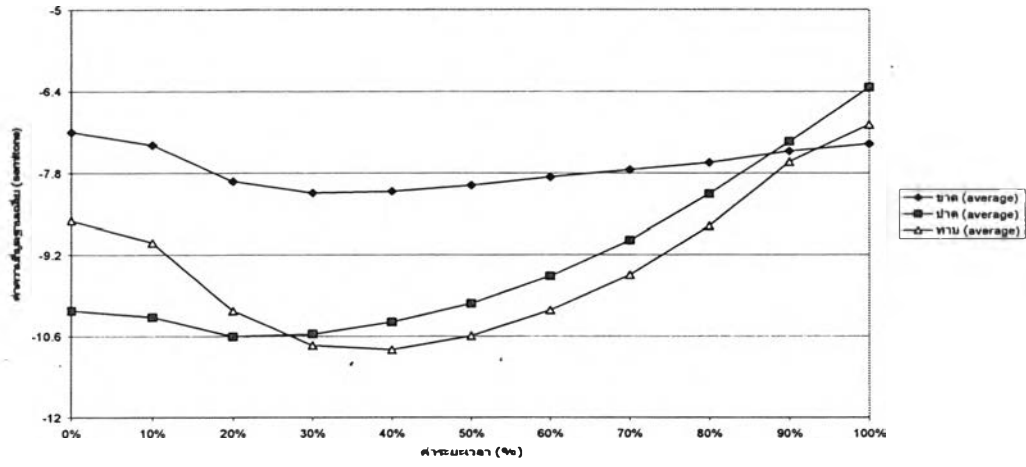
กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวาระมุกต์ในค่าตามระยะเวลาของ ค.ช. เดิม ทองมาก อายุ 12 ปี ต.หน้าเมือง

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวาระมุกต์ในค่าตามระยะเวลาของ ค.ช. อนุชัช วัชรนิษฐ์ อายุ 12 ปี ต.หน้าเมือง

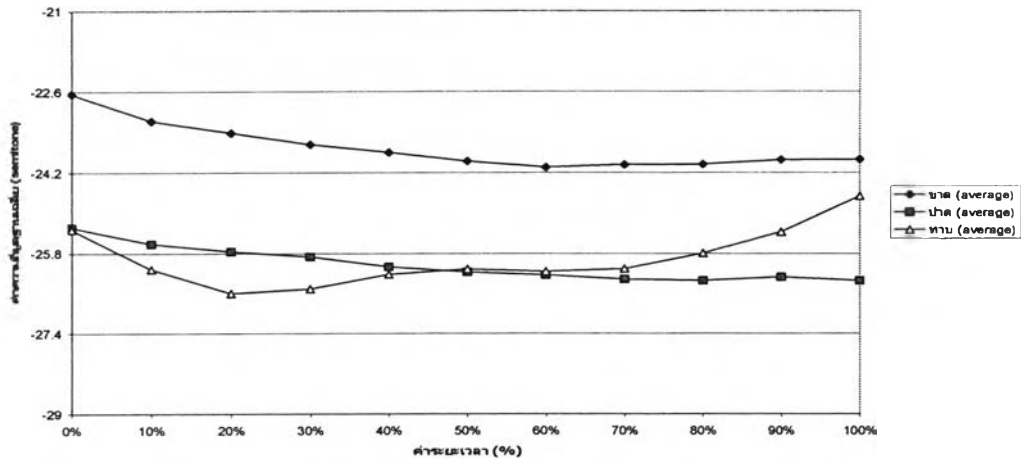

กราฟเส้นแสดงสีหลักขณะของวาระมุกต์ในค่าตามระยะเวลาของ ค.ช. ประภาส มีเดช อายุ 11 ปี ต.หน้าเมือง

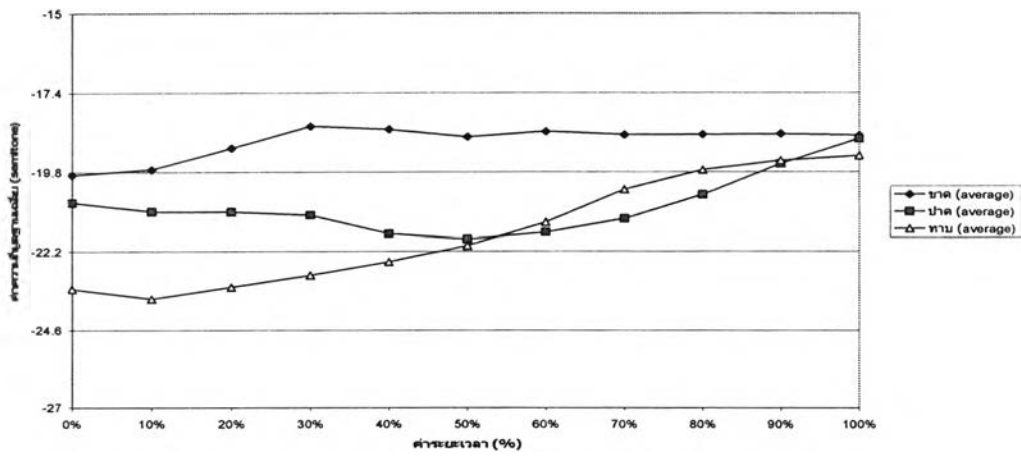

ภาพที่ 6.80 เปรียบเทียบรูปร่างของระบบวรรณมุกต์ในพยางค์ท้ายสระเสียงยาวของผู้บอกลาอายุน้อย ตำบลหน้าเมือง

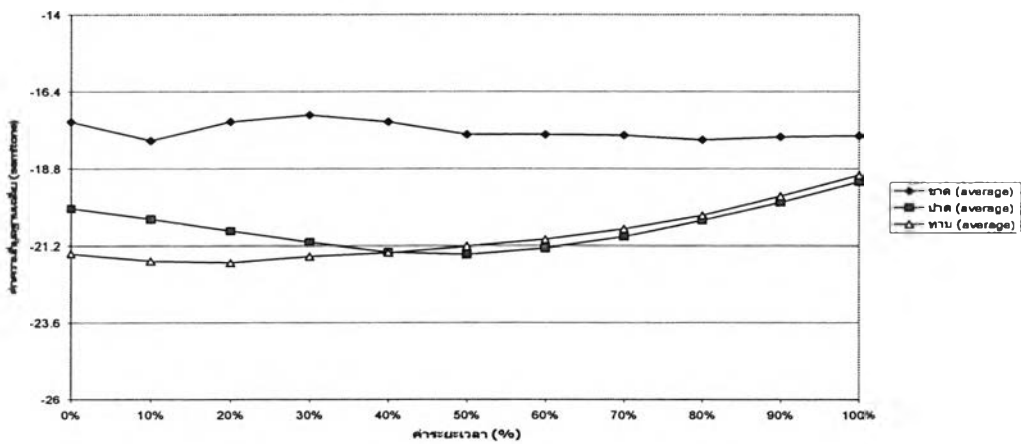
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายเขื่อน นากเจริญ อายุ 70 ปี ต. ปอหุด

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายเขื่อง นิลละโน อายุ 70 ปี ต. ปอหุด

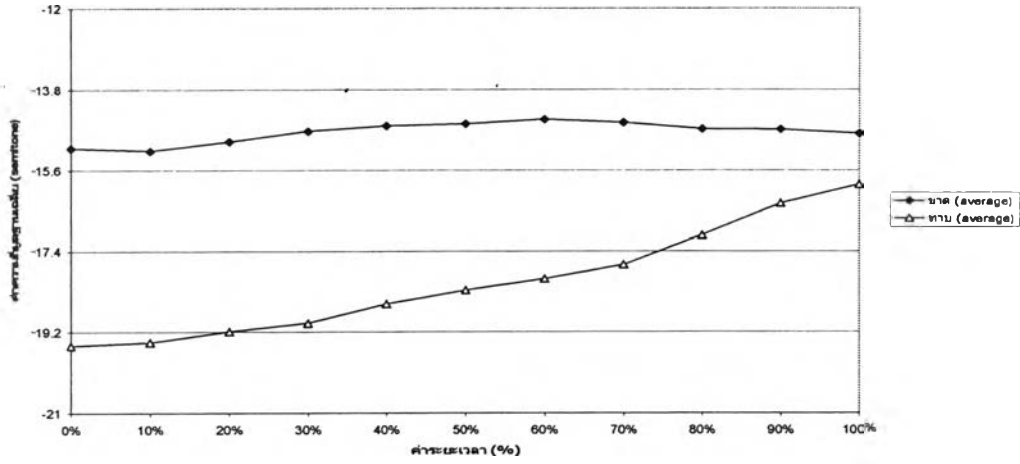

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายเคธ็อน ดินหุรคำ อายุ 70 ปี ต. ปอหุด

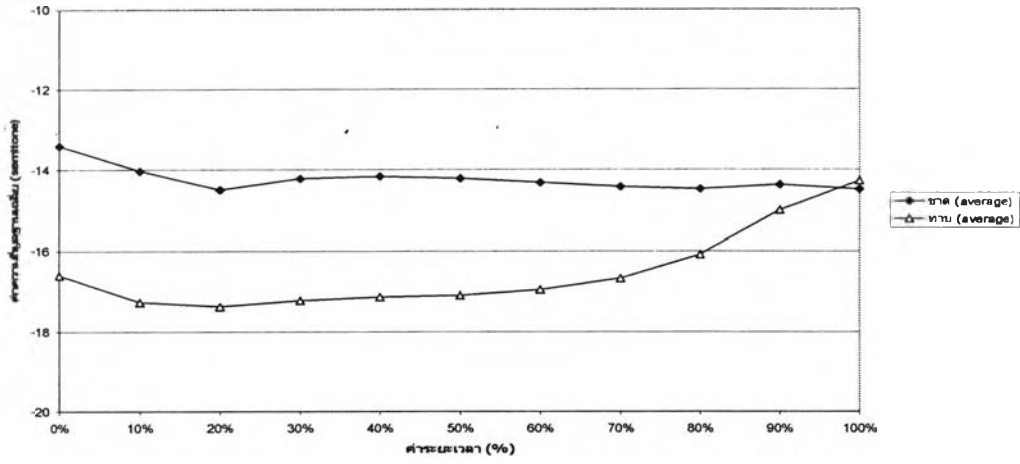

ภาพที่ 6.81 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลปอหุด

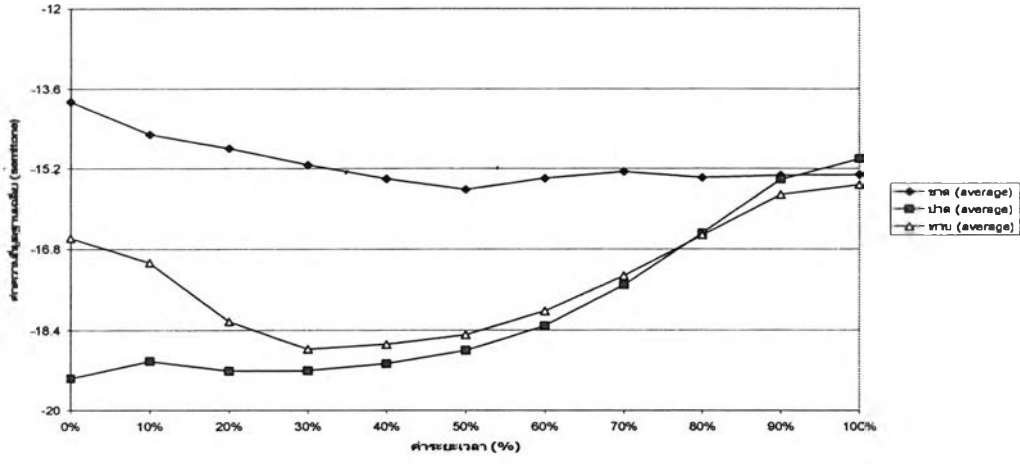
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายวรากร เจริญรัตน์ อายุ 16 ปี ค. ปอสุค

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ค.ช. กิรดี สมหวัง อายุ 13 ปี ค. ปอสุค

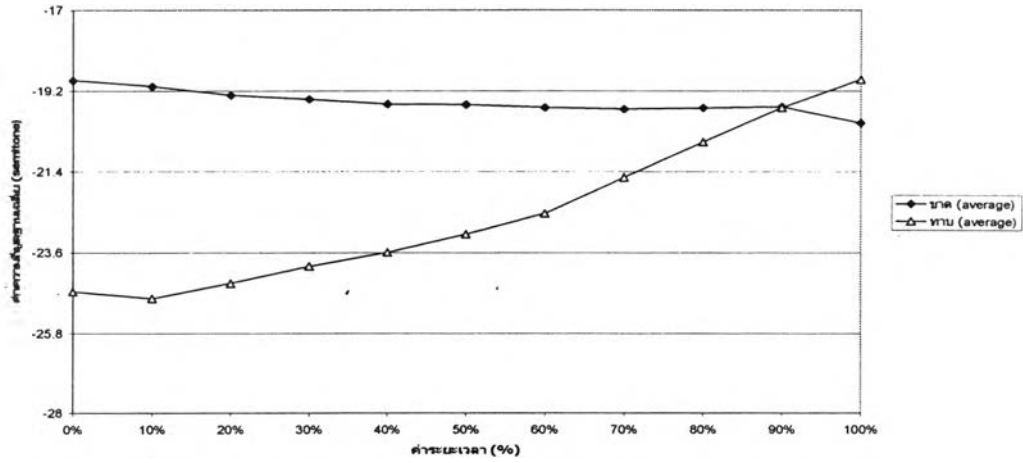

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ค.ช. โภกาส บุญหัน อายุ 13 ปี ค. ปอสุค

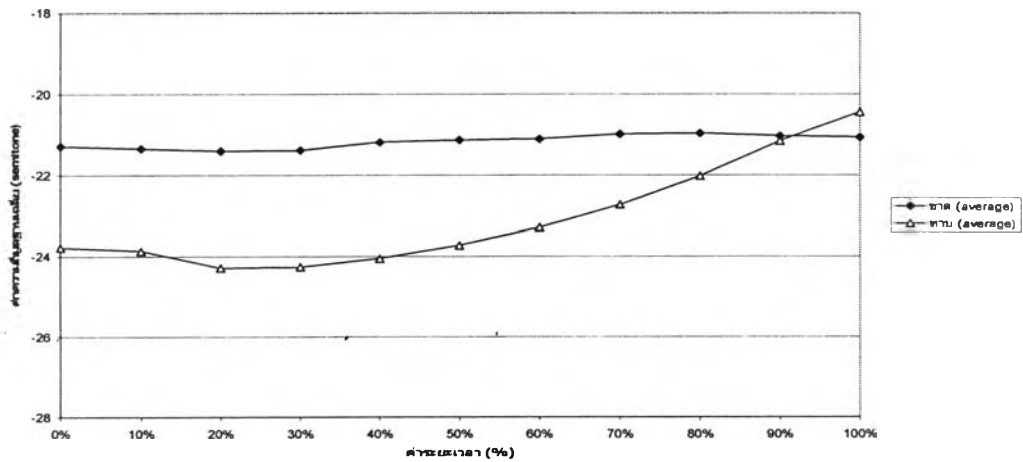

ภาพที่ 6.82 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลปอสุค

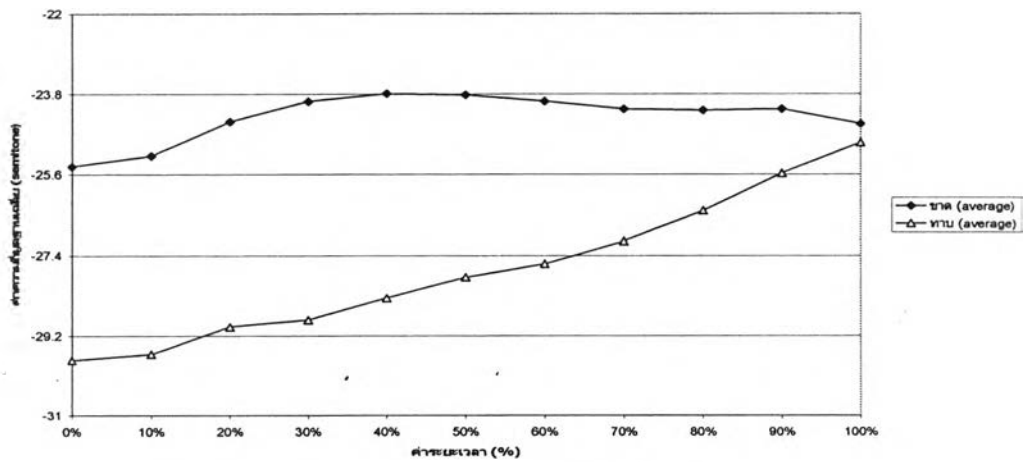
กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของววรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายสิน ศิขิยราชกูร์ อายุ 70 ปี ค. แม่เฒ่า

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของววรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายสมพร รัตนรักษ์ อายุ 68 ปี ค. แม่เฒ่า

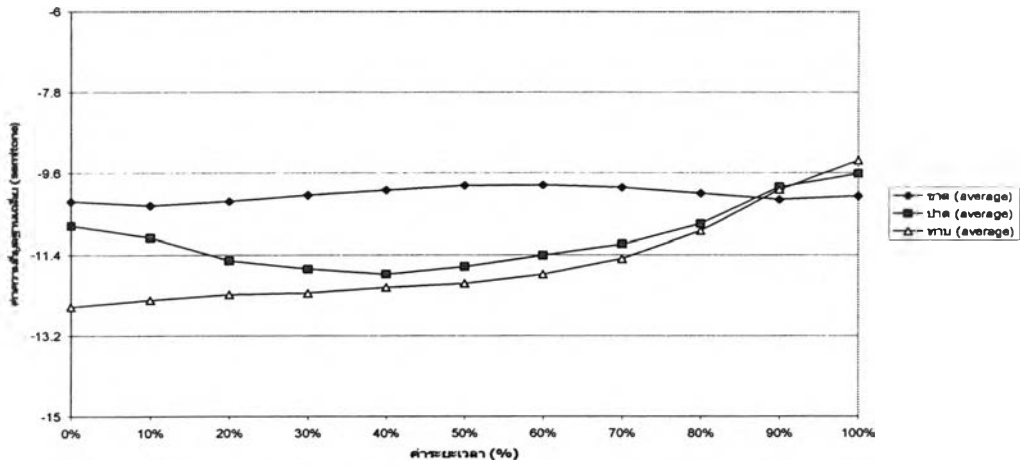

กราฟเส้นแสดงสีห์ลักษณะของววรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ นายจีน ขาวนวล อายุ 70 ปี ค. แม่เฒ่า

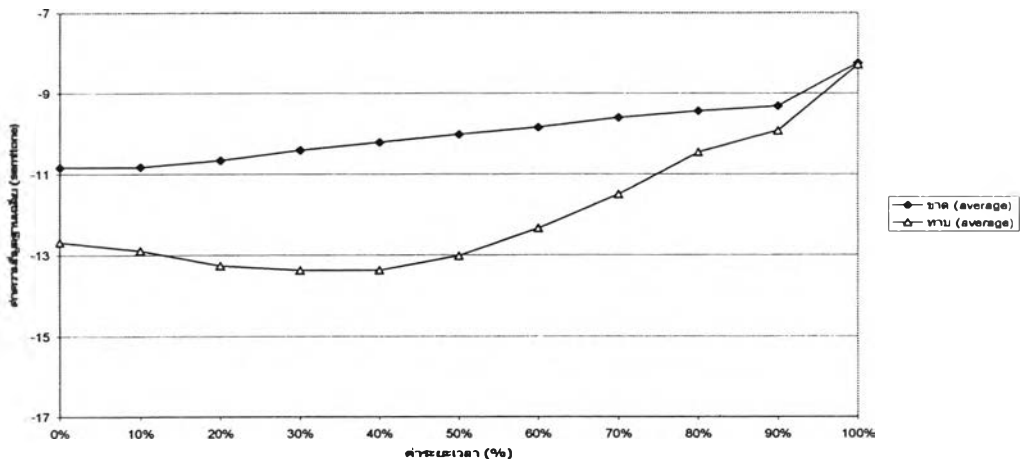

ภาพที่ 6.83 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลแม่เฒ่า

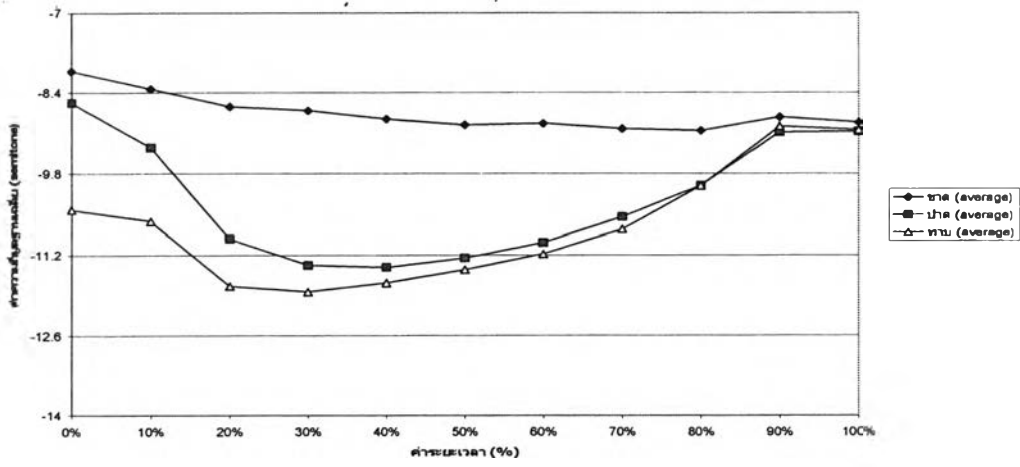
กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ค.ช. ธนากร ชาวาวล อายุ 10 ปี ค. แม่ป้า

กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ค.ช. ศรีชัย พรหมณี อายุ 14 ปี ค. แม่ป้า

กราฟเส้นแสดงสีลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงยาว
ของ ค.ช. ระพีพัฒน์ แพกุล อายุ 11 ปี ค. แม่ป้า

ภาพที่ 6.84 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงยาวของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลแม่ป้า

6.7 การเปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในคำพยางค์ตายสระเสียงสั้นในผู้บอกภาษา 2 รุ่นอายุในทุกตำบล

ในการเปรียบเทียบรูปเชิงกลในชุดนี้ ผู้วิจัยนำหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในคำพยางค์ตายสระเสียงสั้นในระบบของภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง โดยที่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ในชุดนี้ มีด้วยกัน 3 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 4 ปรากฏในช่อง DS234 “ปิด” , หน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 5 ปรากฏในช่อง DS1 “จัด” และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่ 6 ปรากฏในช่อง DS4 “ทับ” (ดูภาพที่ 6.85-6.98)

หลังจากการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยพบว่าผู้บอกภาษาทุกคน มีรูปแบบความสัมพันธ์ของ ว.4 , ว.5 และ ว.6 เหมือนกัน กล่าวคือ ว.5 มีจุดเริ่มต้นอยู่ในระดับสูงกว่า ว.4 และ ว.6 เสมอ

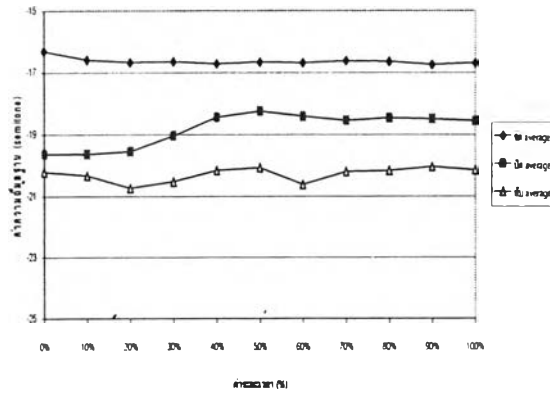
ผู้วิจัยพบกรณียกเว้นที่ ต.อ่างทอง ผู้บอกภาษาอายุมาก จำนวน 1 คน มีรูปเชิงกลของ ว. 5 และ ว.6 เกือบทับซ้อนกันเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน (ดูภาพที่ 6.89 คนที่ 1)

นอกจากนี้ ต.หน้าเมือง ผู้บอกภาษาอายุน้อย จำนวน 1 คน มีรูปเชิงกลของ ว.4 และ ว.6 ทับซ้อนเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน (ดูภาพที่ 6.94 คนที่ 1)

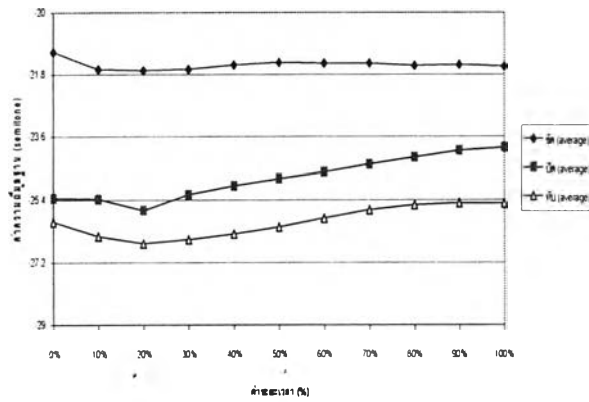
อีกกรณีหนึ่งปรากฏที่ ต.แม่น้ำ ผู้บอกภาษาอายุมาก จำนวน 1 คน มีรูปเชิงกลของ ว.4 และ ว.5 เกือบทับซ้อนเป็นหน่วยเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน (ดูภาพที่ 6.97 คนที่ 1)

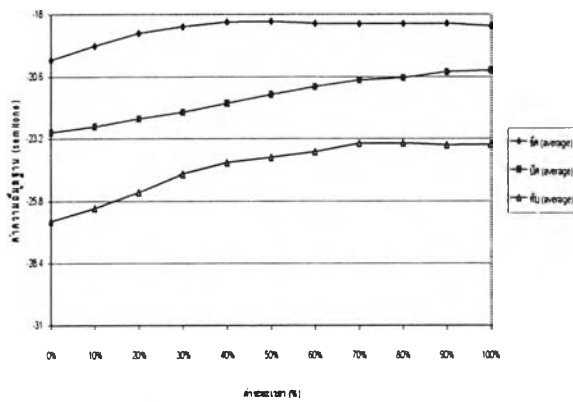
กราฟเส้นแสดงดัชนีภาวะรณยุคในค่าสายเสียงขึ้น
ของนวน้อย สวมที่ จาก 64 ปี คติปะน้อย

กราฟเส้นแสดงดัชนีภาวะรณยุคในค่าสายเสียงขึ้น
ของนายนพ นนาสิงห์ จาก 60 ปี คติปะน้อย

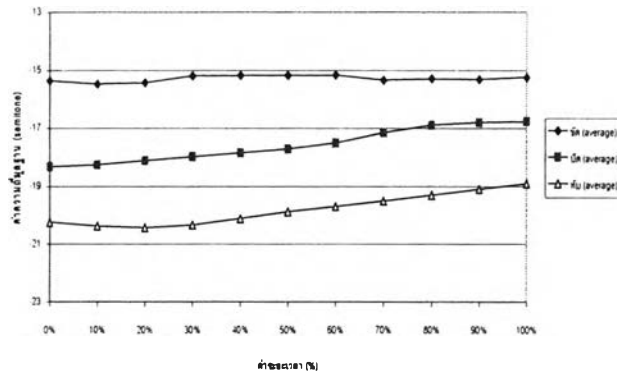

กราฟเส้นแสดงดัชนีภาวะรณยุคในค่าสายเสียงขึ้น
ของนายอนันต์ นองเขียน จาก 60 ปี คติปะน้อย

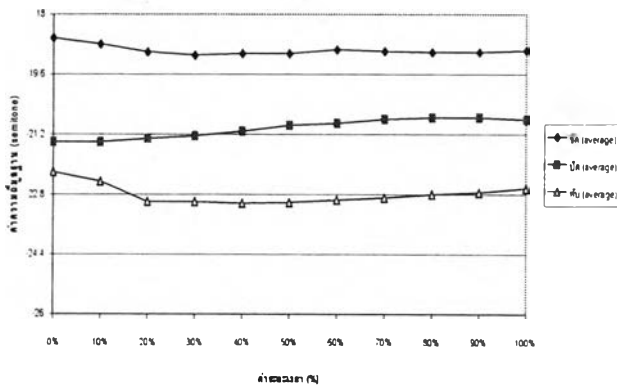

ภาพที่ 6.85 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลลิปะน้อย

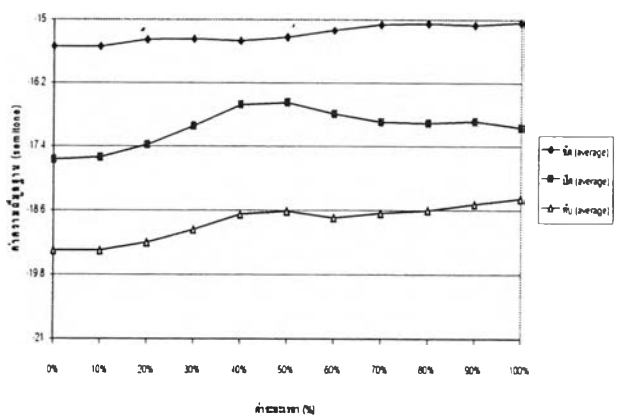
กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของนางวันจันทร์ เรืองสุข อายุ 15 ปี ค.ล.ปะน้อย

กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของนางวันจันทร์ สมนวดี อายุ 16 ปี ค.ล.ปะน้อย

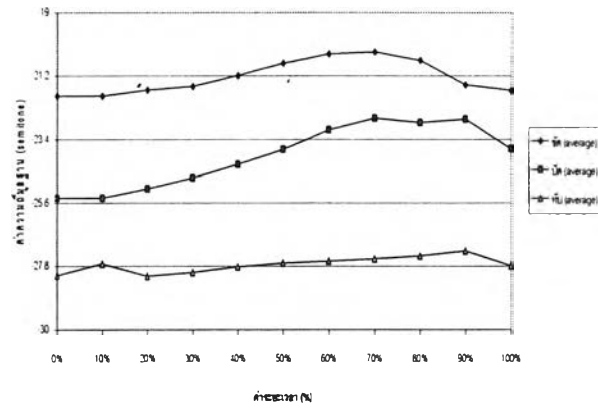

กราฟเส้นแสดงลักษณะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของค.ส.เบ็ชเรศศักดิ์ ประเสริฐศรี อายุ 14 ปี ค.ล.ปะน้อย

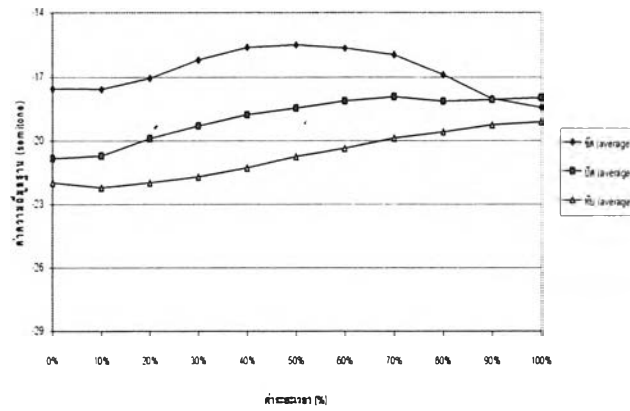

ภาพที่ 6.86 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลลิปะน้อย

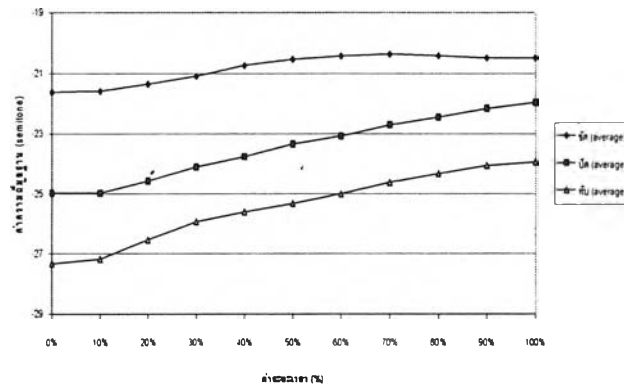
กราฟเส้นแสดงสถิติภาวะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของนางเอก พุทผกาณี อายุ 61 ปี ค.ศ.ลังงาม

กราฟเส้นแสดงสถิติภาวะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของนายเขียว ทองเรือง อายุ 70 ปี ค.ศ.ลังงาม

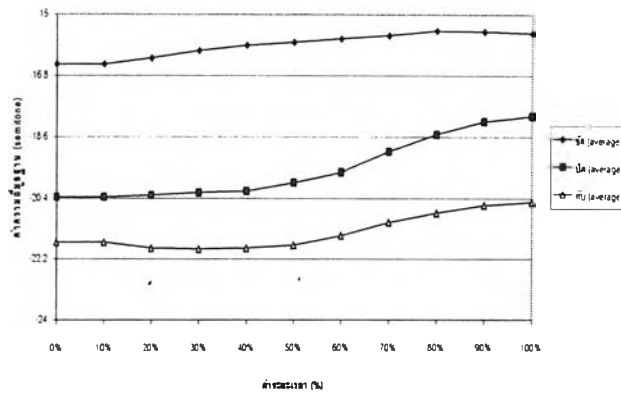

กราฟเส้นแสดงสถิติภาวะของวรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของนายห้วน กุโฬบุรุษ อายุ 70 ปี ค.ศ.ลังงาม

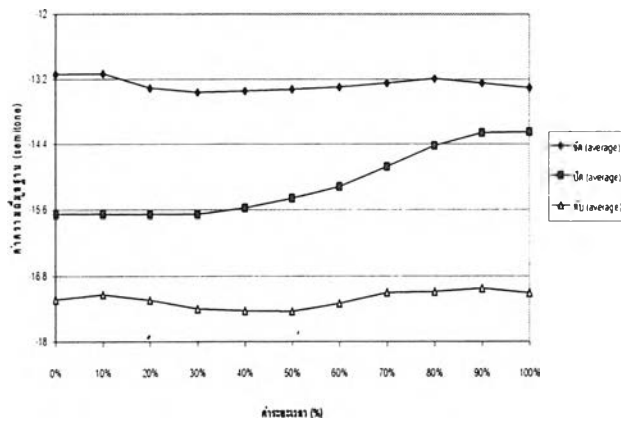

ภาพที่ 6.87 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกลำนำยามาก ตำบลคิ่งงาม

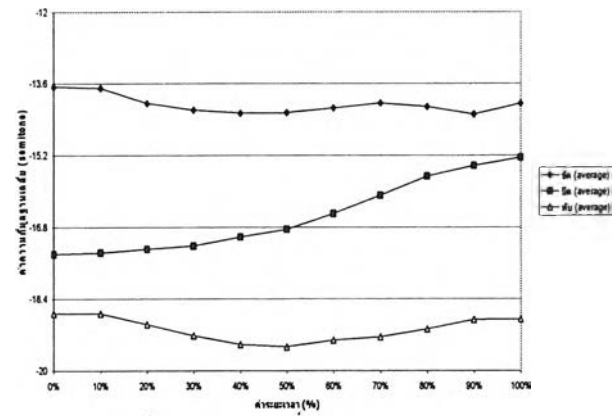
กราฟเส้นแสดงสัมพันธภาพของบรรณยุคคีในค่าหอยระเืองสั้น
ของนางสมันท์ ทองเรือง อายุ 15 ปี ศ.ด.ม.งาม

กราฟเส้นแสดงสัมพันธภาพของบรรณยุคคีในค่าหอยระเืองสั้น
ของ ศ.ช. เจอิมพร จันทระเทิน อายุ 13 ปี ศ.ด.ม.งาม

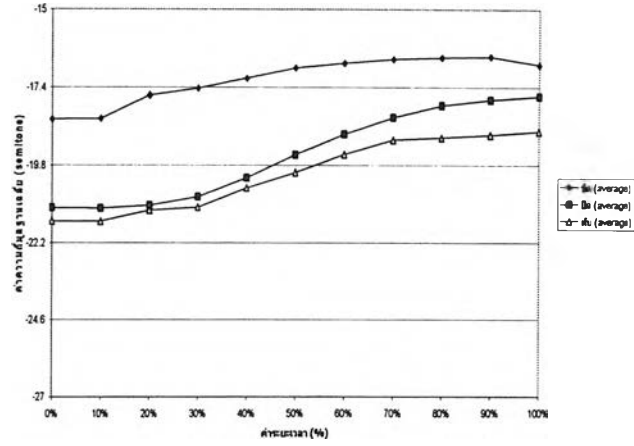

กราฟเส้นแสดงสัมพันธภาพของบรรณยุคคีในค่าหอยระเืองสั้น
ของ ศ.ช. สุชาติ วัฒนวง อายุ 13 ปี ศ.ด.ม.งาม

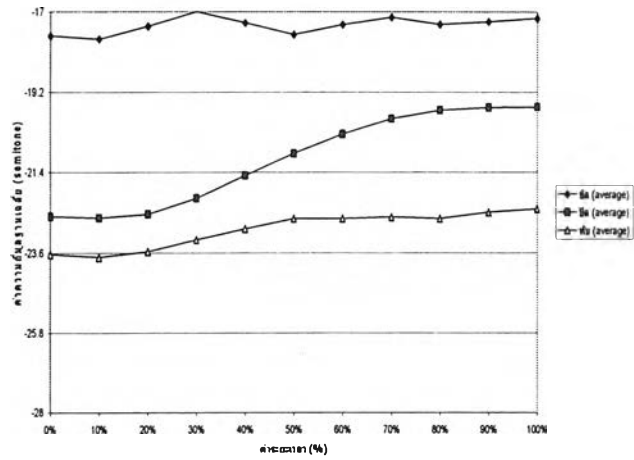

ภาพที่ 6.88 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุคคีในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลดลิ่งงาม

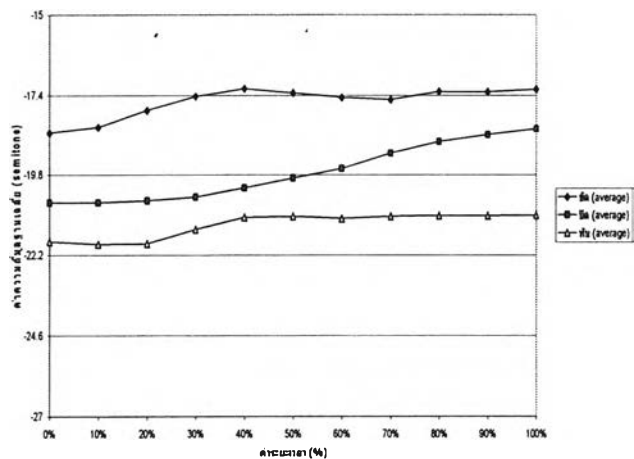
กราฟเส้นแสดงถึงลักษณะของบรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของ นามตา ทรนสนน อายุ 70 ปี อ.ลำปางหลวง

กราฟเส้นแสดงถึงลักษณะของบรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของ นามขุน เพ็ญญู อายุ 70 ปี อ.ลำปางหลวง

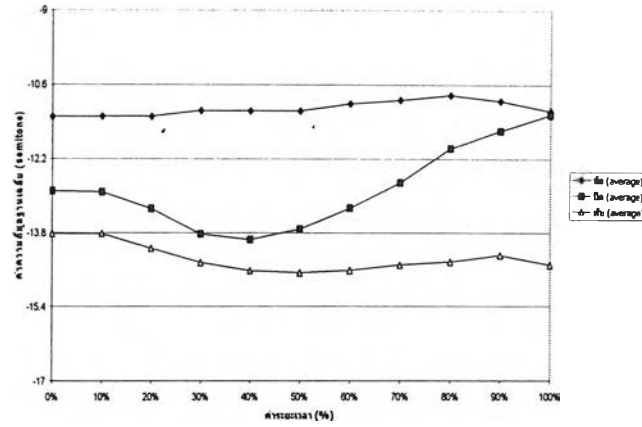

กราฟเส้นแสดงถึงลักษณะของบรรณยุกต์ในคำตายสระเสียงสั้น
ของ นามน้อย อิลเพชร อายุ 70 ปี อ.ลำปางหลวง

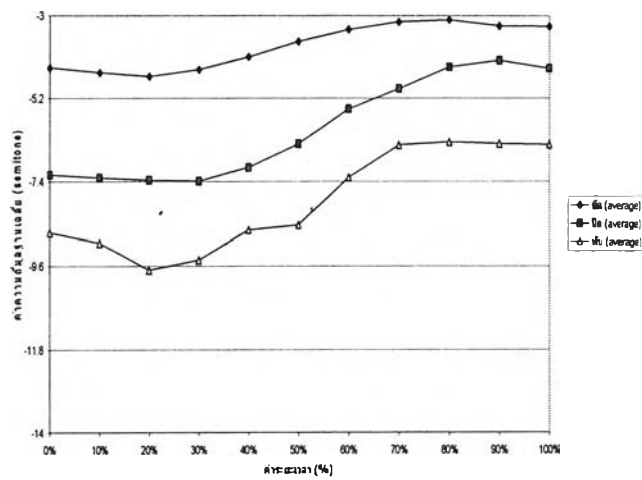

ภาพที่ 6.89 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลอ่าทอง

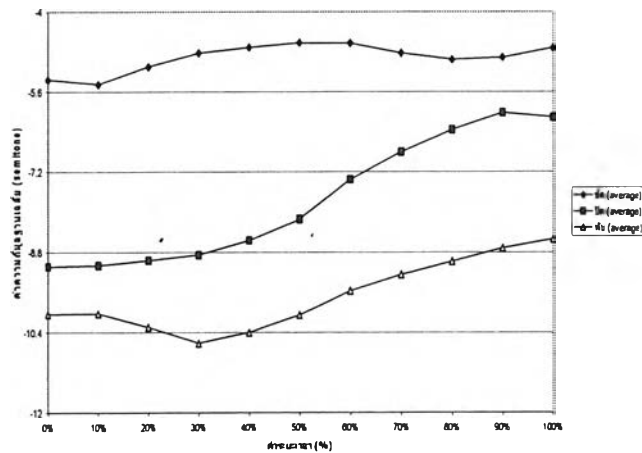
ภาพเส้นแสดงสัมพันธะของวรรณยุกต์ในคำบางสระเสียงสั้น
ของ อ.ช. อีระสุด ฤทธิพูนต์ อายุ 13 ปี ๐.๑.๑.๑.๑.๑

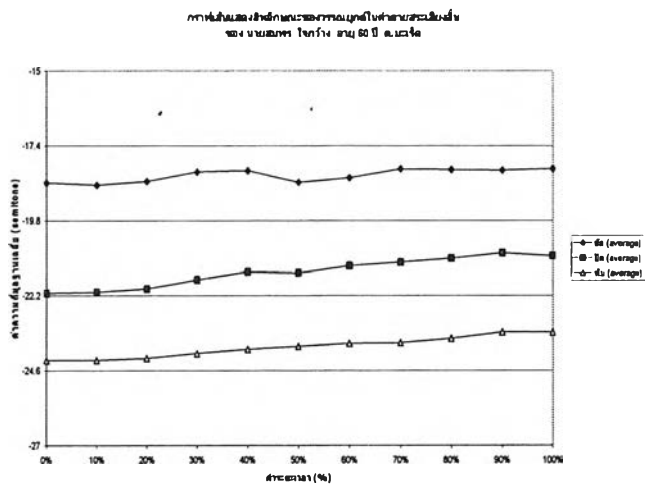
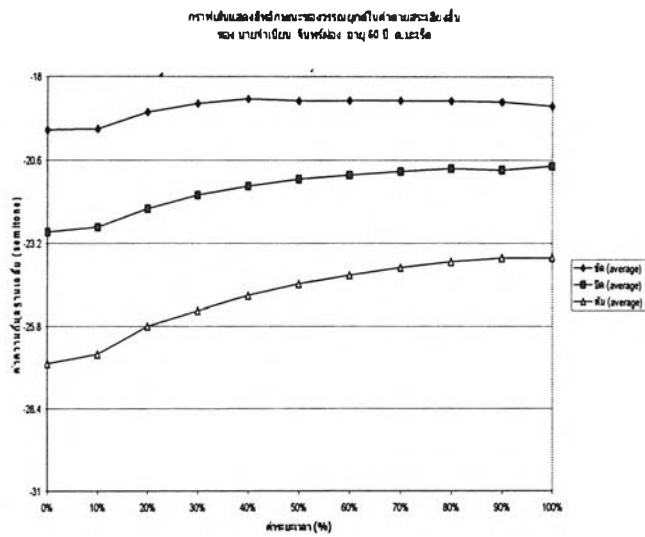
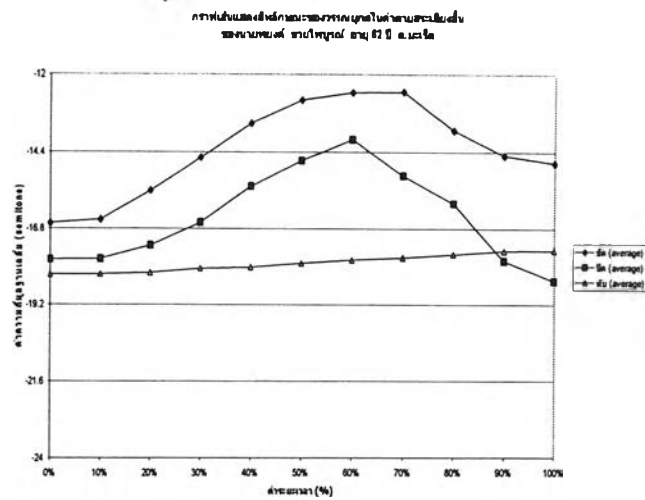
ภาพเส้นแสดงสัมพันธะของวรรณยุกต์ในคำบางสระเสียงสั้น
ของ อ.ช. ไชยรัตน์ พวงเงิน อายุ 10 ปี ๐.๑.๑.๑.๑

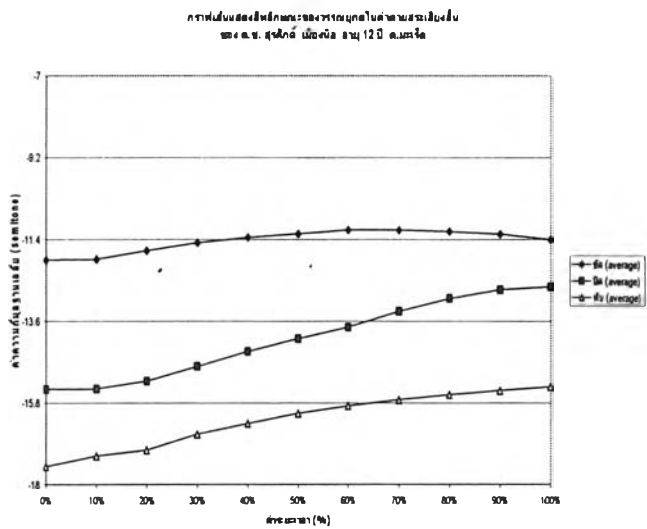
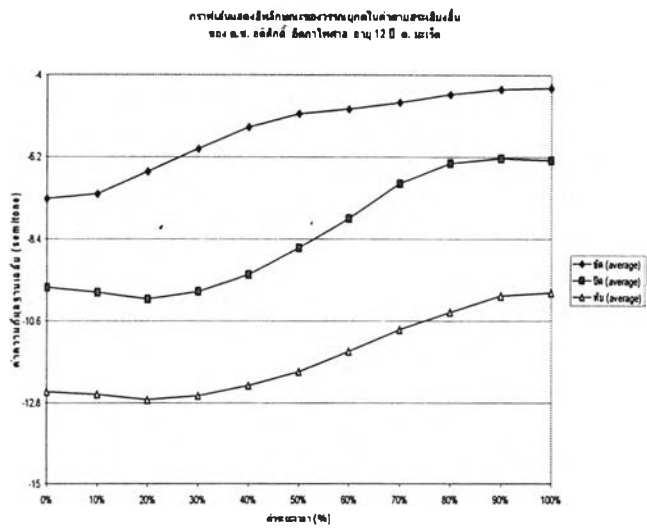
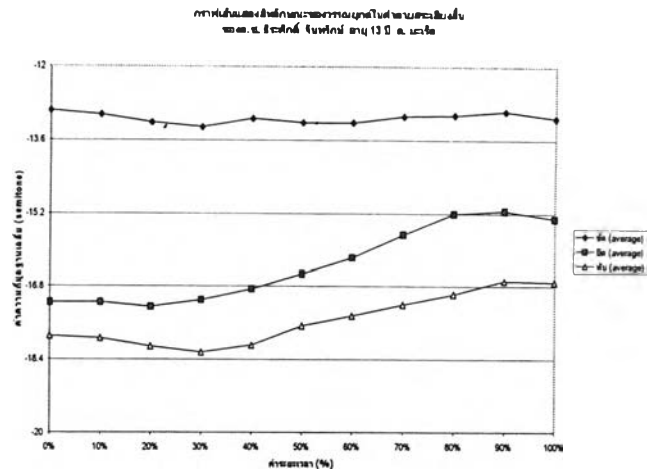
ภาพเส้นแสดงสัมพันธะของวรรณยุกต์ในคำบางสระเสียงสั้น
ของ อ.ช. อีระสุด ภาสกรวิไล อายุ 12 ปี ๐.๑.๑.๑.๑

ภาพที่ 6.90 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลอ่างทอง

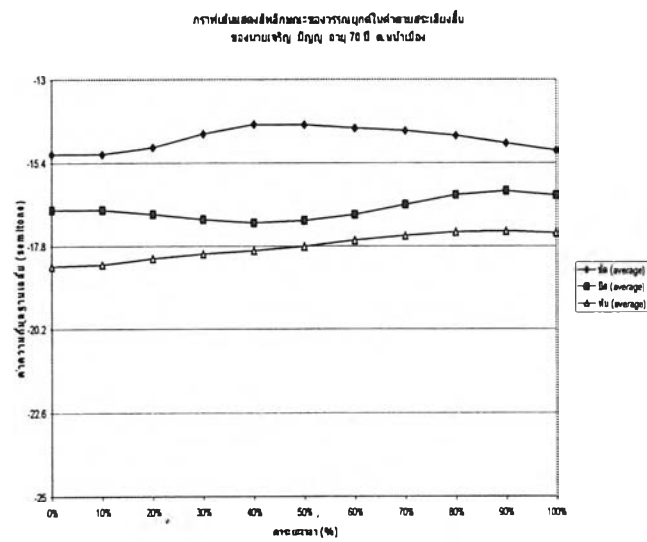
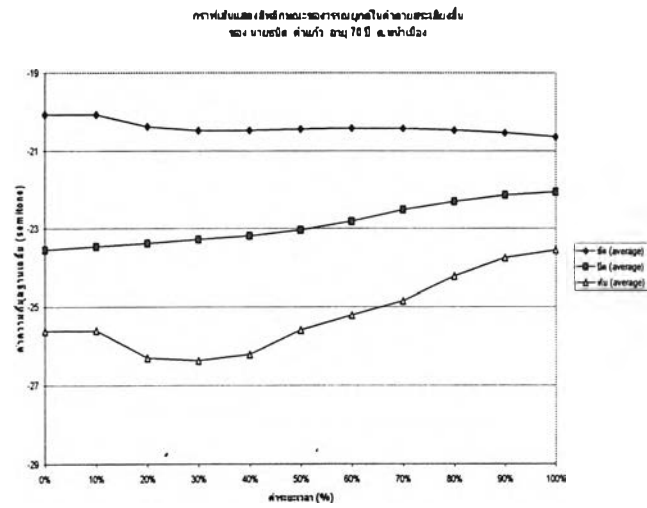
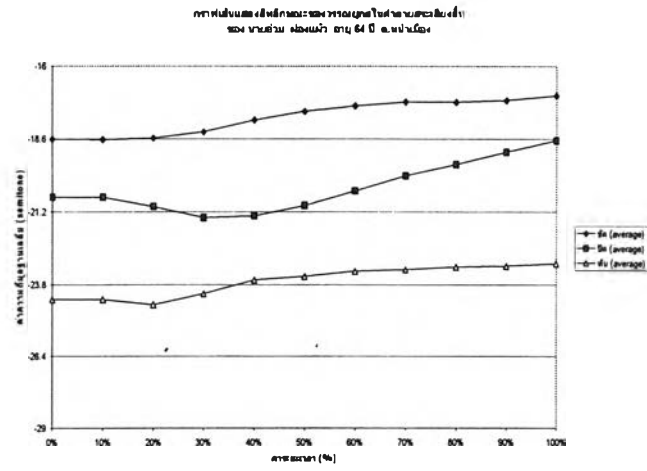

ภาพที่ 6.91 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลมะเร็ต

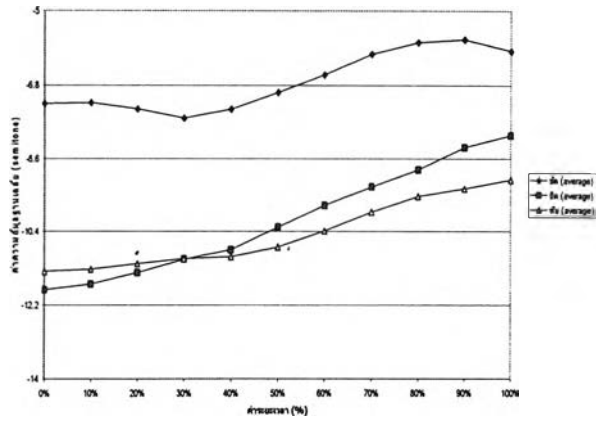
ภาพที่ 6.92 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ท้ายสระเสียงสั้นของ
ผู้ออกภาษาอายุน้อย ตำบลมะเร็ต

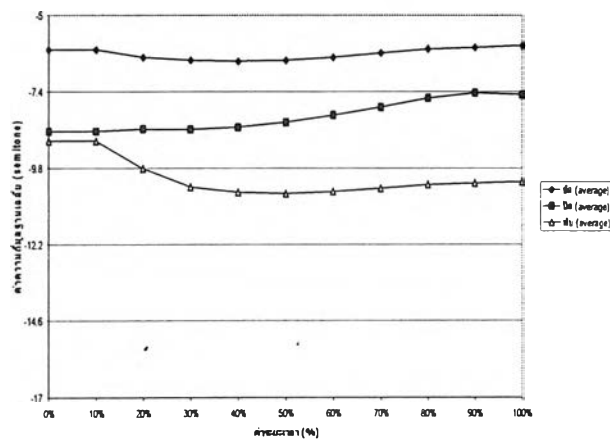

ภาพที่ 6.93 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลหน้าเมือง

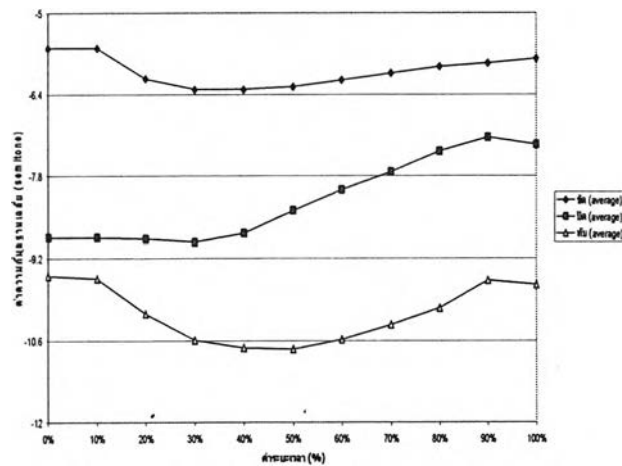
ภาพที่ 6.93 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
 ของ ส.ร. เบลม พยางค์ อายุ 12 ปี ส.หน้าเมือง

ภาพที่ 6.94 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้น
 ของ ส.ร. บุญสิน ราชสีนิจ อายุ 12 ปี ส.หน้าเมือง

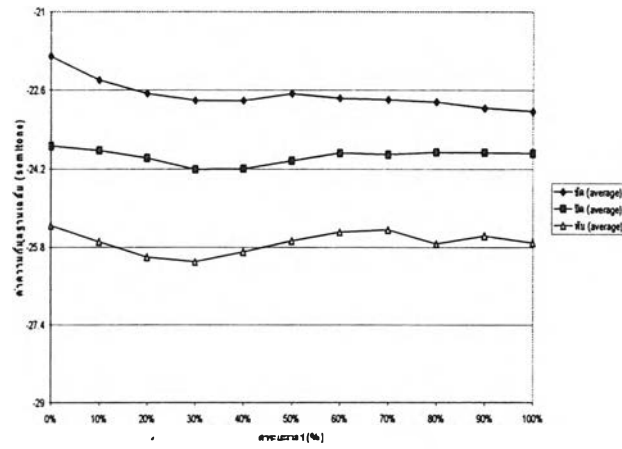

ภาพที่ 6.95 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้น
 ของ ส.ร. ปะภาส มีเดช อายุ 11 ปี ส.หน้าเมือง

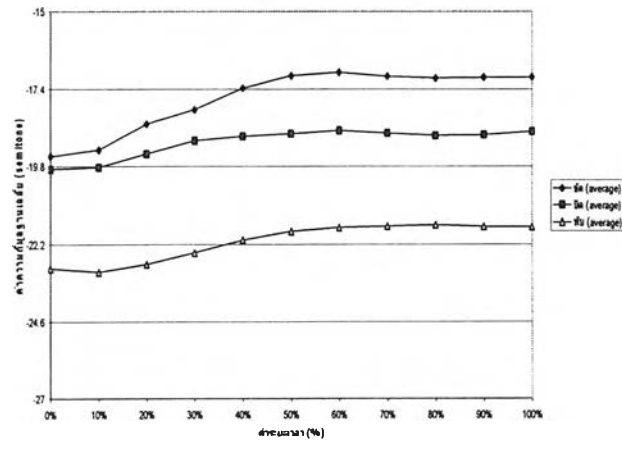

ภาพที่ 6.94 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
 ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลหน้าเมือง

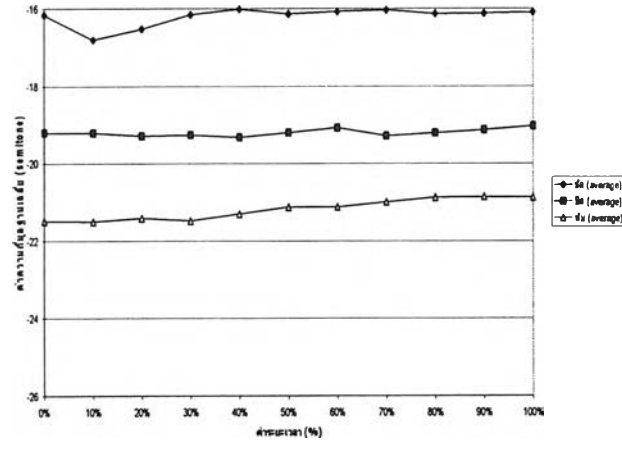
ภาพเส้นแสดงสีฟักทองของกรรมกรในค่าาสรณมิงน
ของ นานมิงน มากเจม อยุ 70 ปี อ. ปรน

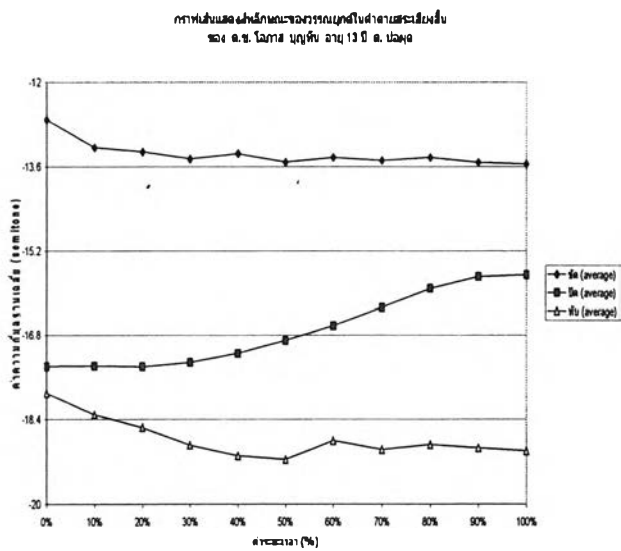
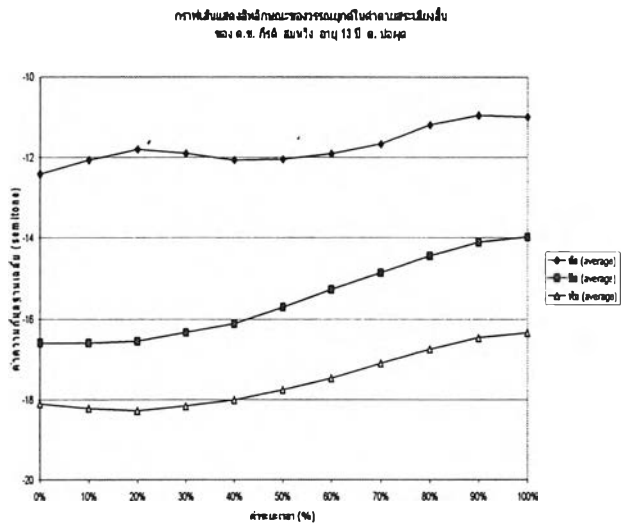
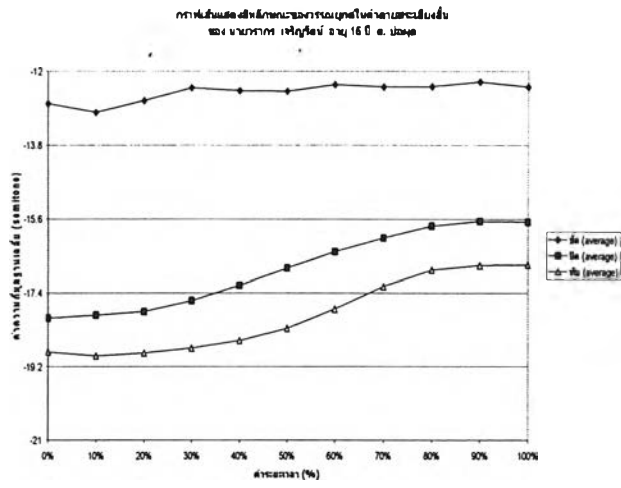
ภาพเส้นแสดงสีฟักทองของกรรมกรในค่าาสรณมิงน
ของ นานมิงน นอระใน อยุ 70 ปี อ. นน

ภาพเส้นแสดงสีฟักทองของกรรมกรในค่าาสรณมิงน
ของ นานมิงน อ้นพค่า อยุ 70 ปี อ. นน

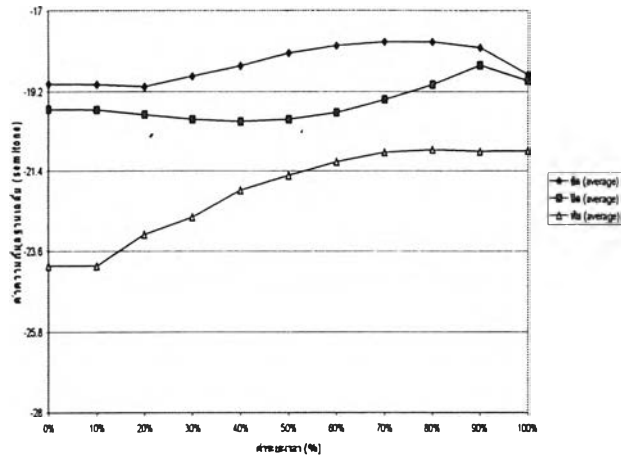

ภาพที่ 6.95 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุคตีในพวงค์ตายสรเสียงสันของ
ผู้บอภาษาอายุมาก ตำบลบ่อผุด

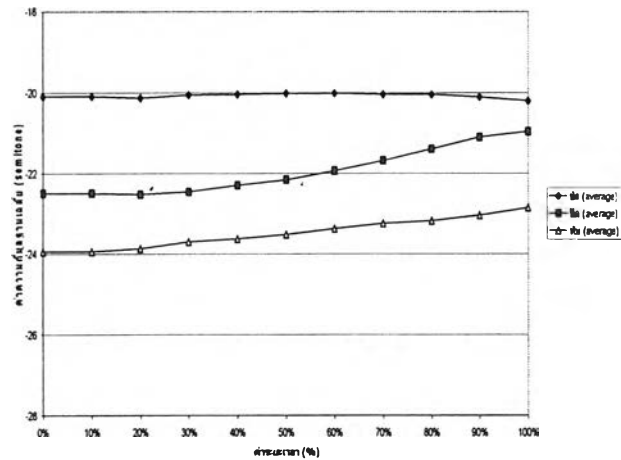

ภาพที่ 6.96 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลบ่อผุด

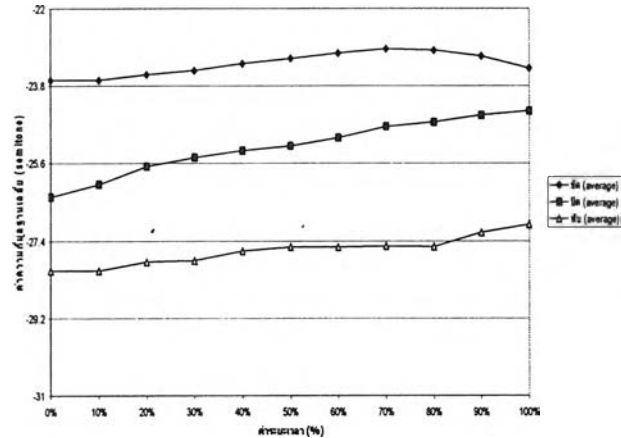
ภาพเส้นและสัญลักษณ์ของกรรมคุณในค่าตามระยะเสียงสั้น
ของ นานเสียง ศยิกรากฎี อายุ 70 ปี อ.แม่ฟ้า

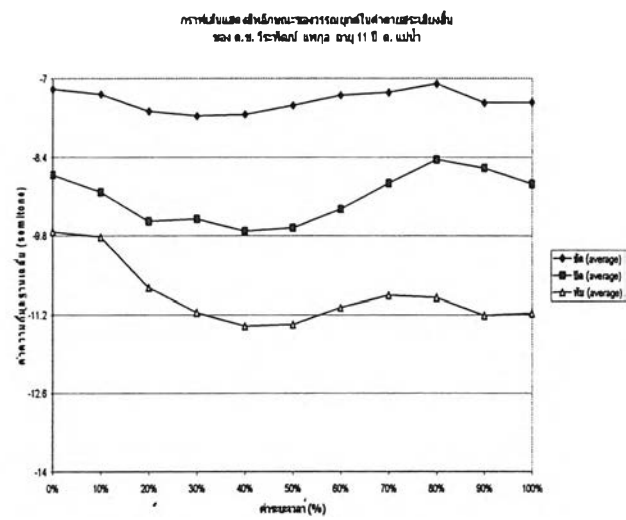
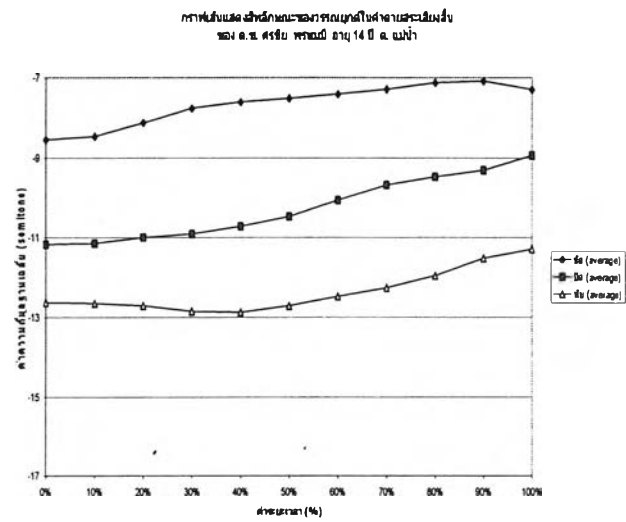
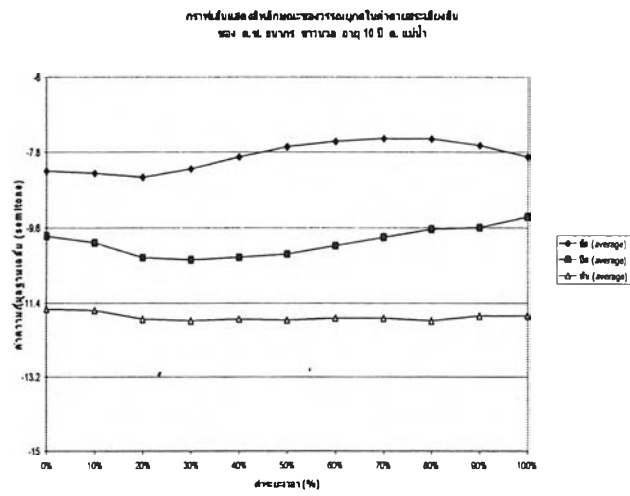
ภาพเส้นและสัญลักษณ์ของกรรมคุณในค่าตามระยะเสียงสั้น
ของ นานเสียง โยงใจฝู อายุ 68 ปี อ.แม่ฟ้า

ภาพเส้นและสัญลักษณ์ของกรรมคุณในค่าตามระยะเสียงสั้น
ของ นานเสียง ชานาจอ อายุ 70 ปี อ.แม่ฟ้า

ภาพที่ 6.97 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุมาก ตำบลแม่ฟ้า

ภาพที่ 6.98 เปรียบเทียบรูปเชิงกลของระบบวรรณยุกต์ในพยางค์ตายสระเสียงสั้นของ
ผู้บอกภาษาอายุน้อย ตำบลแม่ฟ้า

สรุป

จากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบรูปเชิงกลของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นใต้ อ.เกาะสมุย ของผู้บอกภาษาจำนวน 42 คน โดยแบ่งเป็นผู้บอกภาษาอายุมากจำนวน 21 คน และผู้บอกภาษาอายุน้อยจำนวน 21 คน ใน 7 ตำบล เพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างวรรณยุกต์ต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอการเปรียบเทียบโดยแบ่งออกเป็น 7 ชุด ผลการเปรียบเทียบชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่าไม่มีความแตกต่างของระบบและสัทลักษณะของวรรณยุกต์ทั้งในมิติรุ่นอายุและถิ่นที่อยู่ของผู้พูด อย่างไรก็ตาม มิใช่ว่า รูปเชิงกลของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ต่างๆผู้บอกภาษาทั้ง 42 คนจะเหมือนกันทุกประการ แต่ปรากฏความแตกต่างเฉพาะบุคคลเกิดขึ้น ผู้วิจัยพบว่ามีผู้บอกภาษาเพียง 12 คน เท่านั้น ที่มีรูปเชิงกลของทุกหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นรูปหลักคือเป็นรูปที่ปรากฏมากที่สุด